

Редакція:

04.10.2017

03.04.2017

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 3 квітня 2017 р. N 275-р

Київ

Про затвердження середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року та плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік

Із змінами і доповненнями, внесеними
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 4 жовтня 2017 року N 700-р

1. Затвердити такі, що додаються:

середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року;

план пріоритетних дій Уряду на 2017 рік.

2. Секретаріату Кабінету Міністрів України забезпечити проведення моніторингу виконання планів дій, затверджених цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

Інд. 68

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням
Кабінету
Міністрів
України
від 3 квітня 2017
р. N 275-р

СЕРЕДНЬОСТРОКОВИЙ ПЛАН
пріоритетних дій Уряду до 2020 року

Вступна частина

Незважаючи на зовнішні і внутрішні виклики, протягом останніх трьох років Україна продовжує рухатися в напрямі глибоких і структурних реформ, що сприяло формуванню позитивних тенденцій в економіці у 2016 році.

У 2016 році більшість економічних показників, які були одними з найнижчих у 2015 році, мали тенденцію до зростання. Це свідчить про те, що країна долає економічну кризу, спричинену макроекономічним дисбалансом у минулих роках. Великий дефіцит державного бюджету, зростання зовнішнього боргу, банківська криза, девальвація гривні, зростання індексу споживчих цін (в середньорічному вимірі) на 48,7 відсотка та зменшення валового внутрішнього продукту на 9,8 відсотка - лише деякі з труднощів, з якими Україна зіткнулася у 2015 році. Проте бюджетна стабілізація, жорстка грошова політика та міжнародна фінансова підтримка значною мірою сприяли досягненню макроекономічної стабілізації.

Показник	2013	2014	2015	2016
Зміна валового внутрішнього продукту, відсотків до попереднього року	0	-6,6	-9,8	2,3
Валовий внутрішній продукт на душу населення (за паритетом купівельної спроможності), доларів США	8629,7	8683,6	7939,6	
Індекс промислового виробництва, відсотків до попереднього року	95,7	89,9	87	102,8
Індекс сільськогосподарського виробництва, відсотків до попереднього року	113,6	102,2	95,2	106,1
Питома вага валового нагромадження основного капіталу (ВНОК) у валовому внутрішньому продукті, відсотків	16,9	14,2	13,5	15,2
Облікова ставка Національного банку, відсотків:				
максимум	7,5	14	30	22
мінімум	6,5	6,5	14	14
Міжнародні резерви (станом на кінець року), млрд. доларів США	20,4	7,5	13,3	15,5
Рівень безробіття населення у віці 15 - 70 років за методологією Міжнародної організації праці, відсотків до економічно активного населення відповідного віку	7,3	9,3	9,1	9,3
Середньомісячна заробітна плата працівників, брутто, гривень	3265	3480	4195	5183

Середній розмір пенсії, гривень	1526	1582	1700	1828
Індекс споживчих цін, відсотків (у середньому до попереднього року)	99,7	112,1	148,7	113,9
Частка бідного населення за відносним (національним) критерієм, відсотків	24,8	23,4	22,9	23,2 (січень - вересень)
Коефіцієнт концентрації (індекс Джині)	0,237	0,226	0,227	0,248 (січень - вересень)
Дефіцит зведеного бюджету, відсотків валового внутрішнього продукту	4,2	4,5	1,6	2,3
Дефіцит бюджету ПАТ "Національна акціонерна компанія "Нафтогаз України", відсотків валового внутрішнього продукту		5,5	0,9	0
Частка загальних державних доходів у валовому внутрішньому продукті, відсотків	43,3	40,3	41,9	38,4
Частка загальних державних витрат у валовому внутрішньому продукті, відсотків	48,1	44,8	43	40,6
Державний і гарантований державою борг, відсотків валового внутрішнього продукту	39,9	69,4	79,1	81
Валовий зовнішній борг, відсотків валового внутрішнього продукту	74,6	93,9	131,3	121,8
Сальдо рахунку поточних операцій, відсотків валового внутрішнього продукту	-10	-3,4	-0,2	-4,1
Чистий приріст прямих іноземних інвестицій, млн. доларів США	3909	299	3012	3268

Відновлення економіки у 2016 році відбулося насамперед в результаті нарощування інвестиційної активності, а також приватного споживання. Зростання значно пришвидшилося у IV кварталі, коли реальний валовий внутрішній продукт збільшився на 1,9 відсотка порівняно з попереднім кварталом (з урахуванням сезонного фактора) та на 4,8 відсотка порівняно з IV кварталом 2015 року. За підсумками 2016 року відбулося збільшення валового внутрішнього продукту на 2,3 відсотка, що значно перевищило очікування багатьох українських експертів та прогнози міжнародних організацій.

Слід зазначити, що економічне зростання в Україні ще є нестійким. Протягом років незалежності не були побудовані інститути сучасної ринкової економіки, здатні забезпечити стає та інклюзивне економічне зростання. Наявність таких вад економічних відносин, як неналежний рівень захисту прав власності, монополізація ринків, нерівні "правила гри" в економіці, її сировинний характер та низький рівень інвестицій у створення нових

виробничих потужностей дає змогу констатувати системну кризу існуючої економічної моделі розвитку країни.

У цій ситуації перед Урядом стоїть величезний виклик - здійснити очікування громадян у створенні вільного і демократичного суспільства, дієздатної ринкової економіки та поліпшенні якості життя в Україні.

Після свого призначення Кабінет Міністрів України у стислі строки розробив і затвердив план пріоритетних дій Уряду на 2016 рік. Його прийняття і виконання забезпечили початок системної роботи з проведення Урядом структурних реформ у різних сферах державної політики.

Вжито дієвих заходів, спрямованих на забезпечення економічного зростання, зокрема на розвиток ділового та інвестиційного клімату і розбудову інфраструктури, лібералізацію газового ринку України згідно з європейськими нормами, реформування ринку електроенергії. Запровадження в обов'язковому порядку електронних закупівель через електронну систему "ProZorro" для всіх органів державної влади, органів місцевого самоврядування, органів соціального страхування та державних підприємств відкрило для бізнесу величезний ринок державних закупівель.

Започатковано реформу системи управління державними фінансами, що дасть змогу запобігти виникненню кризи у майбутньому. Урядом схвалено Стратегію реформування державного управління на 2016 - 2020 роки. Саме її реалізація є запорукою успішного проведення структурних реформ у всіх сферах суспільного життя.

Підвищення добробуту громадян стало основною метою, на досягнення якої спрямовувалися зусилля Уряду. Збільшення прожиткового мінімуму у 2016 році становило 16,1 відсотка. З 1 січня 2017 р. вдвічі підвищено розмір мінімальної заробітної плати - до 3200 гривень.

Зміни, що були внесені до податкового та бюджетного законодавства у зв'язку із проведенням децентралізації влади в Україні, визначили успішну фінансову основу діяльності органів місцевого самоврядування. У 2016 році власні доходи місцевих бюджетів збільшилися на 41,7 відсотка порівняно з 2015 роком, а їх частка у загальних доходах зведеного бюджету - з 18,5 до 21,8 відсотка.

Україні вдалося протидіяти агресії з боку Російської Федерації та відновити боєздатність Збройних Сил - започатковано їх трансформацію в сучасну та ефективну армію, що функціонуватиме за стандартами НАТО.

Забезпечується повноцінне функціонування новоутворених органів із запобігання та протидії корупції. Найважливішим антикорупційним заходом стало електронне декларування, успішно проведене у вересні - жовтні 2016 року.

Підвищення рівня довіри суспільства до поліції свідчить про ефективність реформи правоохоронних органів. Новосформована система органів внутрішніх справ спроможна забезпечити своєчасне реагування на порушення прав і свобод громадян, громадський (публічний) порядок.

Наступним кроком у забезпеченні системної роботи Уряду є виконання середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року (далі - середньостроковий план), який розроблено відповідно до положень Програми діяльності Кабінету Міністрів України.

Середньострокове планування послідовних та комплексних реформ, зокрема тих, що визначені Програмою діяльності Кабінету Міністрів України, Стратегією сталого розвитку "Україна - 2020", Стратегією реформування державного управління України на 2016 - 2020 роки, Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом,

Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі - Угода про асоціацію), Меморандумом про економічну і фінансову політику в межах спільної з МВФ програми в рамках Механізму розширеного фінансування (далі - Меморандум з МВФ), Національною стратегією у сфері прав людини, Національним планом дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 "Жінки, мир, безпека" на період до 2020 року та Коаліційною угодою, є запорукою стійкого економічного зростання, досягнення європейських стандартів життя населення.

Залишаючись відданим європейським цінностям, Уряд здійснюватиме всі можливі кроки для забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний та правовий простір.

Середньостроковий план, що визначає основні цілі і напрями діяльності Уряду протягом 2017 - 2020 років, є основою середньострокового бюджетного планування, щорічних операційних планів дій Уряду, стратегічних планів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, плану законодавчого забезпечення реформ, запровадження посад фахівців з питань реформ та фокусування донорської допомоги.

Запровадження інтегрованого із системою стратегічного планування держави середньострокового бюджетного планування забезпечить ефективне фінансування стратегічних напрямів діяльності, реформ та чіткий взаємозв'язок обсягів фінансування з результатами реалізації відповідної політики.

Це дасть змогу покращити систему стратегічного планування, моніторингу та оцінювання, включаючи засади оцінювання результативності діяльності міністерств та інших державних органів у реалізації запланованої політики.

Під час формування документа застосовувалися такі підходи:

системність (обрано пріоритетні дії, які матимуть найбільш відчутний вплив на соціально-економічний розвиток країни, будуть рушієм змін в інших напрямках);

реалістичність (закладені лише ті цілі, які можливо реалізувати);

досяжність (визначено чіткі механізми та етапи реалізації);

простота та прозорість оцінки досягнення цілей (встановлено зрозумілі та вимірні критерії оцінки);

наступність розвитку (взаємозв'язок з розпочатими реформами та стратегічними документами).

Мета та цілі Уряду

Метою Кабінету Міністрів України є забезпечення зростання рівня життя громадян і підвищення його якості в результаті сталого економічного розвитку.

Середньостроковий план сфокусовано на поліпшенні всіх аспектів життя громадян шляхом досягнення таких цілей:

економічне зростання;

ефективне врядування;

розвиток людського капіталу;

верховенство права і боротьба з корупцією;

безпека та оборона.

Економічне зростання передбачає створення сприятливого інвестиційного клімату та утримання макроекономічної стабільності шляхом продовження фіскальної консолідації. У результаті буде забезпечено створення нових робочих місць, підвищення доходів і зниження рівня бідності.

Ефективне врядування передбачає проведення реформи державного управління, децентралізації і реформи державних фінансів, спрямованих на підвищення якості публічних послуг і рівня контролю суспільства над державними коштами.

Розвиток людського капіталу шляхом проведення реформи системи охорони здоров'я, освіти, поліпшення надання державної соціальної підтримки, розвитку культури і спорту дасть змогу забезпечити поліпшення якості життя, освіти і зростання продуктивності праці.

Верховенство права і боротьба з корупцією шляхом підтримки ефективного функціонування інститутів боротьби з корупцією, забезпечення рівного доступу до правосуддя та ефективного захисту прав власності сприятиме забезпеченню функціональної справедливості і рівності.

Безпека та оборона передбачає захист суверенітету та територіальної цілісності держави, а також найважливіші аспекти безпеки громадян, що дасть змогу забезпечити формування у громадян України відчуття захищеності їх життя і свободи.

ЦІЛЬ 1 - ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ

Визначення цілі

Динамічне, стає та інклюзивне зростання на базі структурної модернізації економіки, покращення умов ведення бізнесу та ефективності публічного сектору має важливе значення для майбутнього України. Формування сильної та сучасної економіки є базовою передумовою для створення нових робочих місць та підвищення доходів громадян і відповідно для підвищення якості життя кожного українця.

Запорукою економічного зростання є створення рівних, прозорих та передбачуваних правил ведення бізнесу, включення України до регіональних та глобальних ланцюгів створення доданої вартості, створення умов для розвитку високотехнологічних виробництв, прискорення залучення інвестицій в економіку України та розвиток експортного потенціалу українських виробників.

Ключові пріоритети

Сприятливі умови для розвитку бізнесу є необхідною передумовою для досягнення Україною більш високого рівня економічного розвитку та інтеграції до спільного ринку ЄС.

Україна посідає 80 місце (серед 190 країн) у рейтингу Doing Business 2017. Німеччина у зазначеному рейтингу займає 17 місце, Польща - 24, Франція - 29, Італія - 50. Легкість ведення бізнесу - це шлях до залучення інвестицій в економіку (як іноземних, так і внутрішніх) та поштовх для відповідного збільшення валового внутрішнього продукту, а також вирішальний чинник для детінізації економіки країни.

Уряд продовжуватиме спрямовувати зусилля на створення сприятливих умов оподаткування, оптимального регуляторного режиму, функціонування та розвиток добросовісної конкуренції, розвиток малого і середнього підприємництва, активізацію процесів приватизації, зміну системи управління державними підприємствами, реформування системи публічних закупівель, захист інтелектуальної власності та розширення зовнішньоекономічних зв'язків.

Уряд забезпечуватиме імплементацію норм права ЄС у національне законодавство, створення відповідних адміністративних та інституціональних засад у сфері технічного регулювання,

стандартизації, ринкового нагляду, акредитації та робіт з оцінки відповідності, а також здійснення санітарних і фітосанітарних заходів з метою підвищення якості товарів і послуг та спрощення доступу до ринку ЄС та інших ринків.

Високий рівень інвестиційної активності є також важливим для забезпечення високих темпів економічного зростання та розвитку, зокрема для створення продуктивних потужностей в економіці.

Рівень інвестицій (валового нагромадження основного капіталу) в Україні є низьким, у 2016 році він становив 15,2 відсотка валового внутрішнього продукту. Достатнім для забезпечення швидких темпів економічного зростання можна вважати рівень інвестицій, що становить 20 - 25 відсотків валового внутрішнього продукту. Зусилля Уряду будуть зосереджені на створенні максимально сприятливого інвестиційного клімату, в якому рівень інвестиційної активності буде достатньо високим для швидкого та сталого розвитку України.

Уряд також забезпечить інклюзивність економічного зростання, що передбачає отримання вигоди від збагачення країни кожним громадянином і відповідно зменшення соціальної нерівності та напруги в суспільстві. Політика Уряду буде спрямована на забезпечення використання кожним громадянином можливостей, які надає швидкий економічний розвиток.

Ключові показники ефективності досягнення цілі до 2020 року

Ключові показники, які визначають ефективність досягнення цілі до 2020 року:

місце в рейтингу Doing Business - не нижче 30;

питома вага валового нагромадження основного капіталу у валовому внутрішньому продукті - 23 відсотки;

коефіцієнт Джині - не вище 35 (за методологією Світового банку);

підписання та набрання чинності Угодою про оцінку відповідності та прийнятність промислових товарів (АСАА) відповідно до статті 57 Угоди про асоціацію для трьох секторів (2017 рік) та поступове розширення Угоди про оцінку відповідності та прийнятність промислових товарів (АСАА) для 27 секторів, законодавство в яких повинно бути гармонізовано із законодавством ЄС відповідно до додатка III до Угоди про асоціацію (протягом п'яти років з дня набрання чинності Угодою про асоціацію);

взаємне визнання сертифікатів електронних підписів між Україною та державами - членами ЄС;

прийняття Підкомітетом з управління санітарними та фітосанітарними заходами між Україною та ЄС рішення щодо визнання еквівалентності рівня санітарного та фітосанітарного захисту між Україною та ЄС;

прийняття Комітетом асоціації у торговельному складі між Україною та ЄС рішення щодо поетапного взаємного надання доступу до ринків державних контрактів на закупівлю робіт і послуг, щодо набуття повного режиму внутрішнього ринку у сфері фінансових послуг, телекомунікаційних послуг, поштових та кур'єрських послуг, послуг з міжнародних морських перевезень;

наявність національного законодавства про державну допомогу та незалежного органу, який має повноваження, передбачені статтею 267 Угоди про асоціацію, відповідність схем державної допомоги критеріям, визначеним у статтях 262, 264 і 267 Угоди про асоціацію, а також функціонування реєстру, передбаченого Законом України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" та статтею 267 Угоди про асоціацію.

ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ	Проблеми	Пріоритетні дії	Короткий опис	Взає міжн- зобс
1. Структурна модернізація економіки, покращення умов для ведення бізнесу	нестійка макроекономічна стабільність; високий рівень "тінізації" економіки; низький рівень розвитку конкуренції, несприятливий діловий клімат; низька продуктивність праці та низька міжнародна конкурентоспроможність економіки, відсутність інвестицій	1) спрощення адміністрування податків	спрощення адміністрування податків, створення простих і прозорих правил оподаткування, розмежування сервісної та правоохоронної функцій фіскальної служби, оптимізація структури та чисельності органів, які ведуть боротьбу із злочинами у сфері фінансів, усунення дублювання їх функцій	відпс зобоі Укра МВФ
		2) реформа митниці як інструмент покращення інвестиційного середовища	поліпшення якості, забезпечення прозорості та підвищення ефективності роботи митниці шляхом удосконалення законодавства; посилення інституціональної спроможності відповідно до кращих європейських практик та керівних принципів ЄС, прискорення експорту та імпорту товарів і спрощення процедур торгівлі	зобоі відпс Угод асоц відпс зобоі Укра МВФ відпс Угод спро проц торгі
		3) реформування та розвиток фінансового сектору	створення фінансової системи, що здатна забезпечувати сталий економічний розвиток у результаті ефективного перерозподілу фінансових ресурсів в економіці; розроблення комплексної стратегії розвитку державних банків з метою підвищення конкурентоспроможності та ефективності їх діяльності	зобоі відпс Угод асоц відпс зобоі Укра МВФ

4) створення системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання	створення ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання, що сприятиме створенню рівних умов для діяльності суб'єктів господарювання на товарних ринках України, запровадженню прозорого механізму витрачання ресурсів держави та місцевих ресурсів, усуненню вибіркості заходів державної підтримки окремих суб'єктів господарювання, забезпеченню обґрунтованості заходів підтримки підприємницької діяльності	зобов'язує відповідно до Угоди асоціації відповідно до Договору заснувати Енергетичний Співробітничий
5) дерегуляція і розвиток підприємництва та конкуренції	створення належних умов для ведення бізнесу, обмеженого та прогнозованого регуляторного поля, забезпечення доступу до ресурсів	відповідає цілям проголошеним в Угоді відповідно до зобов'язує Україну МВФ
6) управління державною власністю та приватизація	забезпечення усунення втручання політиків у господарську діяльність державних підприємств з метою мінімізації політичної корупції, підвищення конкуренції у відповідних секторах економіки, що позитивно позначиться на добробуті споживачів та рівні конкурентоспроможності економіки в цілому; збільшення надходжень від продажу державних підприємств, активів, а також від сплати податків державними	зобов'язує відповідно до Угоди асоціації відповідно до зобов'язує Україну МВФ

	підприємствами, що залишаться у державній власності і стануть ефективними	
7) розвиток публічних закупівель	побудова простої, прозорої та справедливої системи публічних закупівель, що ґрунтується на взаємодії ділових кіл, влади та громадськості і забезпечує проведення закупівель з оптимальним співвідношенням "ціна/якість"	зобов'язання відповісти на Угод асоц
8) розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності	створення передумов для розвитку та широкого впровадження інновацій в усіх галузях економіки, а також подальшого переходу до цифрової економіки, зокрема вдосконалення нормативно-правової та регуляторної бази у сфері інновацій, інтелектуальної власності та цифрової економіки, вдосконалення державної політики у цих сферах та запровадження програм, спрямованих на стимулювання та підтримку інноваційного розвитку	відповідно до цілям про а
9) розвиток промислового виробництва та залучення інвестицій	створення умов для збільшення обсягу інвестицій у промисловість, забезпечення модернізації виробництва та інфраструктури, створення передумов для розвитку і диверсифікації експорту,	відповідно до цілям про а

	включення вітчизняних підприємств у світові ланцюги доданої вартості	
10) розвиток експорту та розширення зовнішньоекономічних зв'язків	забезпечення пошуку нових ринків та переорієнтації зовнішньоекономічних зв'язків України на альтернативні ринки реалізації вітчизняної продукції, розвиток експорту товарів і послуг	відпс цілям про а
11) регіональний економічний розвиток	створення ефективної системи планування регіонального розвитку та забезпечення стабільного фінансування програм і проектів регіонального розвитку; підвищення інституціональної спроможності на центральному та місцевому рівні щодо розроблення та відбору проектів регіонального розвитку з урахуванням підходів ЄС	відпс цілям про а
12) сприяння продуктивній зайнятості, реформа ринку праці	проведення активної політики зайнятості для прискорення повернення безробітних до трудової діяльності, створення умов для зниження рівня неформальної зайнятості, підвищення рівня доходів працюючих громадян, дерегуляція взаємовідносин роботодавця та працівника	відпс Конв 81, 12 Міжн орга прац
неефективне використання конкурентних переваг країни та природних ресурсів	13) земельна реформа законодавче забезпечення створення земельного ринку за моделлю, визначеною шляхом національного	відпс зобо Укра МВФ

	обговорення, спрощення процедури реєстрації земельних ділянок	
14) удосконалення механізмів стимулювання розвитку агропромислового комплексу	забезпечення продовольчої безпеки, прогнозованості і стабільності товарних ринків шляхом підвищення конкурентоспроможності малих і середніх сільськогосподарських виробників, збільшення обсягів виробництва сільськогосподарської продукції з високою доданою вартістю та диверсифікації бізнес-можливостей в агропромисловому секторі, наближення секторального законодавства до регуляторних стандартів ЄС	відпс цілям про з
15) забезпечення якості і безпечності харчових продуктів	приведення національного законодавства у сфері ветеринарної та фітосанітарної безпеки у відповідність з директивами та регламентами ЄС, підвищення безпечності та якості харчових продуктів у результаті впровадження європейських стандартів та підвищення інституціональної спроможності відповідних органів виконавчої влади	зобо відпс Угод асоц
16) розвиток органічного ринку	забезпечення здійснення належного державного контролю у сфері органічного виробництва, обігу та маркування органічної	зобо відпс Угод асоц

	продукції, що спростить вихід вітчизняної органічної продукції на зарубіжні ринки, надасть можливість розвивати експортний потенціал у зазначеній сфері	
17) підвищення енергетичної незалежності	нарощування власного виробництва енергетичних ресурсів; модернізація енергетичної інфраструктури, диверсифікація джерел постачання енергоресурсів; перехід енергетичного сектору України на ринкові принципи функціонування, запровадження стандартів системи європейської енергетичної безпеки з акцентом на кібербезпеку і безпеку постачання енергоресурсів; збільшення регулюючих маневрових потужностей гідроелектростанцій і гідроакумуючих електростанцій	відпс цілям про а
18) впровадження принципів Третього енергетичного пакета ЄС	забезпечення надійного постачання електроенергії та природного газу споживачам за конкурентними цінами шляхом приведення вітчизняного законодавства в електроенергетичній та газовій сфері у відповідність з вимогами Третього енергетичного пакета ЄС, що сприятиме реформуванню та	зобов'язує рамк член Енер Співт зобов'язує Укра МВФ відпс цілям про а

	подальшому розвитку галузей паливно-енергетичного комплексу, стимулюватиме надходження приватних інвестицій, створить рівні умови для всіх учасників ринку та сприятиме розвитку системи захисту споживачів; забезпечення можливості інтеграції об'єднаної енергетичної системи України в європейську енергетичну систему	
19) реформа вугільної галузі	забезпечення економічної ефективності (самоокупності) вугільної галузі шляхом переходу на ринкові принципи функціонування ринку вугільної продукції, запровадження електронних біржових торгів вугіллем, залучення приватних інвестицій у галузь та приватизації вугільних шахт; забезпечення ефективної реструктуризації галузі та соціальної підтримки шахтарів	відпс цілям про з
20) розвиток відновлюваної енергетики	збільшення частки енергоносіїв, вироблених з відновлюваних джерел енергії, у структурі загального кінцевого енергоспоживання	відпс цілям про з та Дс про з Енер Співт
21) забезпечення енергоефективності та енергозбереження	забезпечення зменшення обсягів споживання енергоресурсів, впровадження сучасних енергоефективних	відпс Дого засну Енер Співт

	технологій; стимулювання здійснення заходів щодо підвищення енергоефективності, забезпечення економного використання енергетичних ресурсів населенням, підвищення рівня життя населення в результаті зменшення витрат на оплату енергетичних ресурсів, раціональне використання коштів державного та місцевих бюджетів, які спрямовуються на компенсацію витрат, пов'язаних з використанням енергетичних ресурсів	
22) підвищення ефективності виробництва та постачання теплової енергії	покращення фінансового стану підприємств галузі теплопостачання, залучення інвестицій для модернізації технічної бази, підвищення операційної ефективності та зменшення обсягу споживання енергоресурсів	відпс Дого засну Енер Співт
23) розвиток житлово- комунального господарства	досягнення ефективного управління житловим фондом та створення ринку управління житлом	відпс цілям про з
24) розвиток мінерально- сировинної бази	задоволення потреб національної економіки у мінеральних ресурсах за рахунок власного видобутку; зменшення або повна ліквідація залежності України від імпорту мінеральних ресурсів та збільшення експортного потенціалу	відпс цілям про з

		країни за рахунок власного видобутку корисних копалин, що мають великий попит на світовому ринку; залучення на ринок України геологорозвідувальних компаній	
	25) забезпечення ефективного та безпечного поводження з відходами	перехід до європейської практики поводження з відходами; зменшення ризиків, пов'язаних з об'єктами накопичення і зберігання відходів, насамперед небезпечних; впровадження дієвих механізмів стимулювання мінімізації обсягів утворення відходів та зниження рівня їх небезпечності; перетворення сфери поводження з відходами на самостійний рентабельний сектор економіки; запровадження новітніх технологій утилізації відходів	відпс цілям про а
застаріла інфраструктура; незадовільна система транспортних послуг і міжнародних зв'язків	26) реформа регулювання транспортної галузі	створення вільного та конкурентного ринку транспортних послуг шляхом реформування системи державного управління галуззю, гармонізації національного законодавства та стандартів з нормами ЄС, визначення пріоритетів розвитку транспорту та створення умов для залучення приватних інвестицій	відпс цілям про а
	27) забезпечення якості та ефективності транспортних сервісів	запровадження нових підходів до надання транспортних сервісів на	відпс цілям про а

		ринковій основі з прозорими механізмами фінансування соціально важливих пасажирських перевезень	
	28) залучення коштів у транспортну галузь	залучення приватних інвестицій у транспортну галузь шляхом створення ринкових умов для її функціонування та механізмів державно-приватного партнерства, упорядкування державних видатків на розвиток інфраструктури	відпс цілям про а
	29) запровадження сучасної системи безпеки на транспорті	здійснення комплексу регуляторних заходів, спрямованих на удосконалення системи безпеки на транспорті та приведення її у відповідність із стандартами ЄС	зобо відпс Угод асоц
	30) забезпечення міської мобільності та регіональної інтеграції	розвиток транспорту на регіональному та місцевому рівні шляхом розвитку локальної інфраструктури, децентралізації залізничних перевезень та спрощення регуляторних норм	відпс цілям про а

ЦІЛЬ 2 - ЕФЕКТИВНЕ ВРЯДУВАННЯ

Визначення цілі

Створення системи урядування, здатної до проведення системних реформ в Україні, з дотриманням принципів демократії, верховенства права, захисту прав людини та принципів гендерної рівності, інклюзивності та спільної участі є ще однією базовою передумовою успіху України. Структура і система роботи державного апарату мають забезпечити своєчасне надання державних послуг з економним використанням публічних ресурсів та у прозорий і підзвітний громадянам спосіб, збереження природних ресурсів та забезпечення життя людей в екологічно чистому, різноманітному довкіллі. Саме якість надання публічних послуг свідчить про рівень поваги держави до прав і гідності кожної людини.

Ключові пріоритети

Ситуація, що склалася у сфері надання публічних послуг і публічного управління, свідчить про їх неефективність, непрозорість та закритість для фізичних і юридичних осіб. У зв'язку з цим необхідно забезпечити удосконалення порядку надання публічних послуг і здійснення публічного управління шляхом реформування системи державного управління, децентралізації, реформування системи управління державними фінансами, запровадження інструментів електронного урядування.

Реформування системи державного управління

Уряд готовий розбудовувати систему урядування, яка буде здатна виробляти і реалізувати цілісну державну політику, надавати якісні публічні послуги громадянам та повністю відповідатиме європейським стандартам належного адміністрування. Для успішного проведення структурних реформ у всіх сферах суспільного життя необхідно завершити реформу державної служби. Уряд запровадить нові принципи формування і координації державної політики, стандарти стратегічного планування, основані на результатах аналізу політики, забезпечить підзвітність органів державного управління та передачу відповідних повноважень з центрального рівня до місцевих органів влади через децентралізацію.

Децентралізація

Децентралізація сприятиме створенню сучасної системи місцевого самоврядування та територіальної організації влади з урахуванням українських особливостей і традицій на основі європейських цінностей розвитку місцевої демократії, зокрема Хартії місцевого самоврядування. Основною метою проведення цієї реформи є забезпечення надання населенню високоякісних та доступних публічних послуг незалежно від місця проживання, задоволення інтересів громадян в усіх сферах життєдіяльності на відповідній території.

Роль об'єднаних територіальних громад у розв'язанні соціальних проблем громадян має стати ключовою. Саме на цьому рівні кошти можуть витрачатися з найбільшою ефективністю з урахуванням потреб громади та кожної родини, що потребує соціальної допомоги.

Реформування системи управління державними фінансами

Уряд забезпечить ефективне та прозоре використання державних фінансів та запровадить бюджетне планування на середньострокову перспективу в розрізі головних розпорядників бюджетних коштів на рівні державного бюджету для поліпшення ефективності та якості державних послуг.

Запровадження інструментів електронного урядування

Згідно з останнім дослідженням ООН (United Nations E-government Survey 2016) щодо розвитку електронного урядування (E-Government Development Index), Україна посіла 62 місце серед 193 країн, що свідчить про значне відставання України від світових темпів розвитку е-урядування та необхідність удосконалення державної політики у цій сфері. Е-урядування є важливим для підвищення рівня конкурентоспроможності країни та інвестиційної привабливості, необхідною передумовою для ефективного державного управління в сучасних умовах.

Уряд забезпечить ефективне державне управління у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Ключові показники ефективності досягнення цілі до 2020 року

Ефективність досягнення цілі до 2020 року визначають такі ключові показники:

індикатор Government Effectiveness World Governance Indicators - вище 50 відсотків країн;

індикатор Ефективність публічного сектору Індексу глобальної конкурентоспроможності Світового економічного форуму - входження до 50 кращих країн світу;

E-Government Development Index (United Nations E-government Survey) - входження до 40 кращих країн світу;

Open Budget Index (OBI) (міжнародна мережа International Budget Partnership) - входження до 50 кращих країн;

зменшення рівня дефіциту державного бюджету до 2,1 відсотка валового внутрішнього продукту.

ЕФЕКТИВНЕ ВРЯДУВАННЯ	Проблеми	Пріоритетні дії	Короткий опис	Взаємозв'язок з міжнародними зобов'язанням
1. Організація своєчасного надання державних послуг з економним використанням публічних ресурсів та у прозорий спосіб із забезпеченням підзвітності громадянам	неефективне та непрозоре урядування	1) реформування системи державного управління	посилення загальної управлінської та адміністративної спроможності державного апарату на основі принципів належного врядування з урахуванням кращого досвіду держав - членів ЄС, перетворення його на ефективний інструмент безперервного і сталого розвитку держави	відповідає цілям Угоди про асоціацію
		2) розвиток електронного урядування	запровадження надання пріоритетних електронних послуг в усіх сферах суспільного життя; оприлюднення високоякісних наборів даних у формі відкритих даних з урахуванням суспільного інтересу, кращих світових практик і відповідно до встановлених вимог щодо відкритості і прозорості діяльності;	відповідає цілям Угоди про асоціацію

		запровадження електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів; розвиток електронного документообігу	
низький рівень організації влади на місцевому рівні, малоефективне управління суспільним розвитком на регіональному рівні	3) децентралізація	сприяння утворенню спроможних територіальних громад та підтримка їх розвитку, передача максимальної кількості повноважень місцевим органам влади та надання таким органам можливості для практичної реалізації делегованих їм повноважень	відповідає цілям Угоди про асоціацію
відсутність послідовної та передбачуваної бюджетної політики	4) реформування системи управління державними фінансами	побудова сучасної ефективної системи управління державними фінансами як основи для стійкого економічного зростання і якісного надання державних послуг із забезпеченням ефективного акумулювання державних ресурсів та їх розподілу відповідно до пріоритетів розвитку держави у середньостроковій перспективі	відповідає зобов'язанню України перед МВФ; відповідає цілям Угоди про асоціацію
	5) реформування системи державного фінансового контролю на центральному,	удосконалення механізмів здійснення державного фінансового контролю щодо	відповідає цілям Угоди про асоціацію

регіональному та місцевому рівні виявлення, елімінування та запобігання порушенням фінансово-бюджетної дисципліни, забезпечення законного та ефективного розподілу, управління, використання та збереження публічних ресурсів органами державної влади, органами місцевого самоврядування в умовах децентралізації, суб'єктами господарювання державного та комунального секторів

нераціональне використання природних ресурсів, відсутність ефективної національної системи контролю за дотриманням природоохоронного законодавства

6) запобігання зміні клімату та адаптація до неї

удосконалення державної політики у сфері зміни клімату для досягнення сталого розвитку держави, створення правових та інституціональних передумов для забезпечення поступового переходу до низьковуглецевого розвитку за умови економічної, енергетичної та екологічної безпеки і підвищення добробуту громадян; впровадження механізмів, спрямованих на зменшення обсягу споживання озоноруйнівних

відповідає цілям Угоди про асоціацію

	речовин; забезпечення інституціональної спроможності органів державної влади щодо планування і реалізації дій у сфері зміни клімату та захисту озонового шару	
7) збереження природної спадщини	запровадження європейських принципів збереження, невиснажливого використання та відтворення біорізноманіття в природоохоронній сфері, створення ефективної системи збереження рідкісних та таких, що зникають в Україні та Європі, видів рослин і тварин та природних оселищ, організація моніторингу за збереженням рідкісних та зникаючих видів та оселищ; формування мережі природоохоронних територій	відповідає цілям Угоди про асоціацію
8) належне екологічне врядування	створення єдиного інтегрованого органу природоохоронного нагляду, перехід від неефективного надмірного природоохоронного контролю до запобігання правопорушенням і моніторингу стану навколишнього	зобов'язання відповідно до Угоди про асоціацію

		природного середовища, зменшення тиску на користувачів природних ресурсів, широке залучення громадськості до природоохоронної діяльності	
	9) стале управління водними ресурсами	перехід до інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом, що включає планування, координацію, контроль якості, охорону та раціональне використання водних ресурсів	зобов'язання відповідно до Угоди про асоціацію

ЦІЛЬ 3 - РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ

Визначення цілі

Повноцінний розвиток людського капіталу є основним результатом ефективної роботи Уряду. Подолання суспільної кризи передбачає значне підвищення якості життя та забезпечення належного рівня соціальних стандартів. Держава має сприяти створенню можливостей для реалізації громадянами свого потенціалу, що впливає на зростання національної економіки і зміцнення конкурентної позиції України у світі.

З огляду на зазначене, дії Уряду спрямовуються на формування та реалізацію ефективної політики у сфері освіти, науки, охорони здоров'я, соціального захисту та культури, на розширення прав і можливостей української мови, формування почуття патріотизму у громадян, що має велике значення для національної ідентичності та гордості.

Ключові пріоритети

Здоров'я населення є одним із основних чинників досягнення національної безпеки та благополуччя держави в цілому. Нагальною є необхідність запровадження нових підходів до розв'язання проблем громадського здоров'я, визначення одним з пріоритетів системи медичної допомоги проведення профілактичної роботи.

Діяльність системи охорони здоров'я буде переорієнтована від політики лікування до політики зміцнення та збереження здоров'я і запобігання захворюванням.

Передбачається створити нову систему організації охорони здоров'я на засадах медичного страхування, реформування екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, удосконалити надання високоспеціалізованої медичної допомоги.

Завданнями Уряду у сфері освіти у середньостроковій перспективі є поліпшення якості середньої освіти, подолання територіальних відмінностей у якості освіти та трансформація змісту освіти на основі компетентнісного підходу, модернізація професійно-технічної освіти, що сприятиме підготовці на високому рівні конкурентоспроможних робітничих кадрів, які здатні задовольнити вимоги сучасного ринку праці, та забезпеченню рівного доступу до професійно-технічної освіти; підвищення рівня та оптимізація результатів наукової та академічної діяльності, підтримка процесу ствердження академічної доброчесності у вищих навчальних закладах та наукових установах.

Стан пенсійної системи свідчить про необхідність проведення чергового етапу пенсійної реформи. Основною метою є створення умов для підвищення пенсій, забезпечення дотримання принципу соціальної справедливості, усунення великих розривів між спеціальними та звичайними пенсіями, забезпечення належного рівня життя громадян, які протягом свого трудового життя сплачували пенсійні внески, не приховуючи трудових доходів.

Створення ефективної системи надання соціальної підтримки населенню дасть можливість забезпечити адресний підхід до надання соціальної допомоги малозабезпеченим громадянам та запровадити комплексний підхід до розв'язання проблем найбільш вразливих верств населення, сприяти їх соціальній інтеграції та подоланню бідності, сформувавши на рівні територіальної громади систему надання соціальних послуг та забезпечення захисту прав дітей, зокрема права на виховання у сім'ї або в умовах, що максимально наближені до сімейних, у своїй територіальній громаді. Зокрема, передбачено запровадження надання пільг у грошовій формі, перехід до надання соціальної підтримки окремих категорій громадян за принципом "гроші ходять за людиною", запровадження стимулів до працевлаштування отримувачів соціальної допомоги.

Стратегічне значення для розвитку і модернізації країни має вдосконалення принципів і визначення напрямів культурної політики держави. Одним з основних завдань державних органів є розроблення сучасних програм та створення фінансових інструментів підтримки культурно-мистецької творчості. Уряд працюватиме над створенням бази даних про наявні культурні цінності та об'єкти нерухомої культурної спадщини. Значна увага приділятиметься належному формуванню державної політики щодо провадження літературної, книговидавничої та бібліотечної діяльності.

Популяризація рухової активності та спорту сприятиме збільшенню кількості українців, що свідомо обирають активний та здоровий спосіб життя, відмовляються від шкідливих звичок, вихованню покоління здорової молоді як найвищої цінності держави, готової до продуктивної праці та до захисту національних інтересів, незалежності, територіальної цілісності та суверенітету України.

З метою формування позитивного іміджу України у світовому спортивному русі Уряд приділятиме увагу створенню умов для ефективної підготовки спортсменів вищої категорії, здобуття ліцензій для участі в найважливіших міжнародних спортивних змаганнях, збільшенню популярності видів спорту в Україні, популяризації спорту серед людей з інвалідністю в Україні.

Уряд також здійснюватиме заходи щодо активізації процесу національно-патріотичного виховання.

Ключові показники ефективності досягнення цілі до 2020 року

Ключові показники, які визначають ефективність досягнення цілі до 2020 року:

індекс людського розвитку - входження до 50 кращих країн;

рівень смертності - зменшення на 10 відсотків;

рівень бідності (ОЕСР) - 15 відсотків.

РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ	Проблеми	Пріоритетні дії	Короткий опис	Взаємозв'язок міжнародним зобов'язання
1. Формування та реалізація ефективної політики у сфері освіти, охорони здоров'я	неефективність системи охорони здоров'я, зокрема надання відповідних послуг, застаріле обладнання та процедури, нечітка компетенція різних рівнів влади	1) створення нової системи організації охорони здоров'я на засадах медичного страхування	створення та запровадження нової моделі фінансування, яка передбачає чіткі та прозорі гарантії держави щодо обсягу безоплатної медичної допомоги, кращий фінансовий захист громадян у разі хвороби, ефективний та справедливий розподіл публічних коштів та скорочення неформальних платежів, створення стимулів до поліпшення якості медичної допомоги, що надається населенню державними та комунальними закладами охорони здоров'я, та підвищення ефективності процесу її надання	відповідає цілям Угоди про асоціацію відповідає зобов'язанню України перед МВФ
		2) розвиток системи громадського здоров'я	орієнтація системи охорони здоров'я на збереження та зміцнення здоров'я, збільшення тривалості та покращення якості життя, запобігання захворюванням, продовження активного та працездатного віку і відповідно зменшення економічного навантаження на бюджет охорони здоров'я	відповідає цілям Угоди про асоціацію

3) підвищення рівня доступності лікарських засобів	запровадження механізму відшкодування вартості основних лікарських засобів, включених до Національного переліку основних лікарських засобів; реформування принципів державного регулювання цін на лікарські засоби з урахуванням досвіду та принципів ЄС	відповідає цілям Угоди про асоціацію
4) реформування системи екстреної медичної допомоги та медицини катастроф	запровадження нового підходу до надання екстреної медичної допомоги та покращення ефективності надання екстреної медичної допомоги населенню	відповідає цілям Угоди про асоціацію
5) удосконалення надання високоспеціалізованої медичної допомоги	удосконалення організації надання невідкладної медичної допомоги пацієнтам із серцево-судинною патологією, гострим інфарктом міокарда та судинно-мозковою недостатністю; надання якісної високоспеціалізованої медичної допомоги населенню шляхом збільшення кількості трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів, їх доступності, якості та безпечності; створення Національного організаційно-методичного центру трансплантації та державних трансплантаційних округів	відповідає цілям Угоди про асоціацію
6) розвиток	забезпечення надання	передбачено

	соціальних та реабілітаційних послуг у територіальних громадах	на високому рівні соціальних, реабілітаційних та психологічних послуг та запровадження нових підходів до організації їх надання на рівні територіальної громади	Конвенцією ООН про прав осіб з інвалідністю
погіршення якості освіти, застарілі методи навчання; незадоволення роботодавців якістю освіти	7) забезпечення якісної, сучасної та доступної загальної середньої освіти ("Нова українська школа")	поліпшення якості середньої освіти, подолання територіальних відмінностей у якості освіти та трансформація змісту освіти на основі компетентнісного підходу; формування змісту освіти з метою розвитку креативної та ініціативної особистості, що здатна до ефективної діяльності в суспільстві і завдяки умінню критично мислити, набутим компетентностям, сформованим переконанням і ціннісним ставленням спроможна приймати адекватні рішення на благо українського народу, суспільно-економічного розвитку людства	відповідає зобов'язанню України перед МВФ
	8) модернізація професійно-технічної освіти	створення сприятливих умов для підготовки на належному рівні конкурентоспроможних робітничих кадрів, які здатні задовольнити вимоги сучасного ринку праці, та забезпечення рівного	відповідає цілям Угоди про асоціацію

		доступу до професійно-технічної освіти	
	9) забезпечення якості вищої освіти	створення нових освітніх програм відповідно до нових стандартів вищої освіти; підвищення рівня та оптимізація результатів наукової та академічної діяльності, підтримка процесу ствердження академічної доброчесності у вищих навчальних закладах та наукових установах	відповідає цілям Угоди про асоціацію
	10) створення нової системи управління та фінансування науки	забезпечення ефективної взаємодії представників наукової громадськості, органів виконавчої влади та реального сектору економіки у формуванні та реалізації єдиної державної політики у сфері наукової і науково-технічної діяльності; збільшення частки грантового фінансування у загальному обсязі державної підтримки наукових досліджень і розробок, що сприятиме підвищенню мотивації наукових працівників до участі у відкритих конкурсних відборах проектів, що фінансуватимуться за рахунок грантової підтримки Національного фонду досліджень, та формуватиме реальну альтернативу продовженню	відповідає цілям Угоди про асоціацію

		молодими ученими своєї наукової кар'єри за кордоном	
відсутність адресного підходу в існуючій системі соціальної підтримки; низька якість та ефективність послуг системи соціального захисту населення; витрачання великої частки валового внутрішнього продукту на державні послуги системи соціального захисту населення та допомогу	11) створення справедливої системи пенсійного страхування	запровадження єдиного підходу до обчислення пенсій, забезпечення належного рівня пенсійного забезпечення, оптимізація видатків державного бюджету та бюджету Пенсійного фонду України	відповідає зобов'язанню України перед МВФ
	12) забезпечення ефективної державної соціальної підтримки населення	забезпечення адресного підходу до надання соціальної допомоги малозабезпеченим громадянам та запровадження комплексного підходу до розв'язання проблем найбільш вразливих верств населення, їх соціальної інтеграції та подолання бідності	передбачено Угодою про позику (Проект "Модернізація системи соціальної підтримки населення України") між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку; відповідає зобов'язанню України перед МВФ
	13) забезпечення захисту прав дітей	створення системи повноцінного виховання дітей в сімейному середовищі шляхом посилення відповідальності батьків, інших законних представників, а також кожної базової територіальної громади; деінституалізація догляду дітей; забезпечення безпеки та благополуччя кожної дитини	передбачено Конвенцією ООН про права дитини та Конвенцією Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства

2. Розвиток особистості, культури і спорту; поширення використання української мови в усіх сферах життєдіяльності	недостатній рівень патріотизму, використання української мови; відсутність можливостей і підтримки для самореалізації в культурній сфері та спорті	14) зміцнення позицій державної мови в культурно-інформаційному просторі	розширення функціонування української мови у засобах масової інформації, сфері культури, освіти та науки; створення організаційних, адміністративних та культурологічних умов для перетворення вітчизняної видавничої справи на культурну індустрію європейського зразка	
		15) забезпечення національно-патріотичного виховання	активізація процесу національно-патріотичного виховання, збільшення чисельності молоді, готової до виконання обов'язку із захисту України; утвердження української ідентичності та громадянської єдності на основі спільних суспільно-державницьких цінностей: самобутності, волі, соборності та гідності українського народу на противагу зовнішньому ворожому інформаційно-психологічному впливу на українське суспільство	
		16) створення Суспільного телебачення і радіомовлення України	забезпечення повноцінного функціонування Суспільного телебачення і радіомовлення України, яке задовольнятиме інформаційні потреби суспільства, пропонуватиме	відповідає зобов'язанню України перед Радою Європи (Резолюція Парламентськ Асамблеї Ради Європи від 5 жовтня 2005 р N 1466)

	високоякісний і цікавий медіапродукт в доступному форматі, сприятиме залученню суспільства до обговорення та вирішення найважливіших соціально-політичних питань	
17) розвиток культурно-мистецького потенціалу та збереження культурної спадщини України	створення умов для прозорості та ефективної державної підтримки митців для реалізації ними творчих проєктів; підвищення статусу мистецької освіти; створення ефективних локальних культурних просторів у громадах, що базуються на творчій активності членів громад; створення основи для запровадження прозорих механізмів дозвільних процедур у сфері охорони культурної спадщини, музейної справи, вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей та уникнення корупційних ризиків і зловживань	відповідає Конвенції про права дитини ООН від 20 листопада 1989 року; відповідає цілям Угоди про асоціацію
18) формування здорової нації	зміцнення здоров'я різних верств населення шляхом залучення до фізичної культури і спорту для активного працездатного довголіття, посилення здатності працюючих адаптуватися до вимог сучасного виробництва, зменшення бюджетних витрат, пов'язаних з	відповідає цілям Угоди про асоціацію

		тимчасовою непрацездатністю та лікуванням, післятрудоим відновленням, змістовного дозвілля та активного відпочинку, створення умов для самореалізації дітей та молоді шляхом занять обраними видами спорту	
	19) створення нових можливостей для молоді	посилення потенціалу та ролі молоді у суспільно-політичному житті держави та її становлення як одного із ключових партнерів формування державної політики у молодіжній сфері	відповідає цілям Угоди про асоціацію
	20) формування позитивного іміджу України у світовому спортивному русі	формування позитивного іміджу України у світі шляхом проведення в Україні офіційних міжнародних спортивних змагань та забезпечення успішної участі спортсменів високого класу у міжнародних спортивних змаганнях	відповідає цілям Угоди про асоціацію

ЦІЛЬ 4 - ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА І БОРОТЬБА З КОРУПЦІЄЮ

Визначення цілі

Принцип верховенства права має важливе значення для сталого та рівноправного зростання і соціального розвитку. Верховенство права є різноплановим поняттям, що охоплює певні галузі - від безпеки особистості та права власності і розв'язання конфліктів до стримувань і протидії Уряду і боротьби з корупцією. Середньостроковий план обмежується функціями держави, які виконуються тільки органами виконавчої влади. У розділі визначаються обов'язки Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних і місцевих органів виконавчої влади у сфері боротьби з корупцією та здійснення правосуддя.

Запобігання та боротьба з корупцією передбачають забезпечення належного виконання законодавства, функціонування ефективної, координованої та прозорої системи антикорупційних інституцій. Кабінет Міністрів України в межах своєї компетенції

співпрацюватиме з Національним антикорупційним бюро, Генеральною прокуратурою України, судовою гілкою влади, іншими установами з питань боротьби з корупцією.

Невід'ємною складовою ефективної системи боротьби з корупцією та забезпечення верховенства права є належне функціонування правоохоронних органів у цілому, функціонування ефективної системи виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів. Руйнування корупційних схем забезпечить значну економію бюджетних коштів та їх спрямування на розвиток економіки і підвищення добробуту громадян.

Загальна мета антикорупційної реформи полягає в мінімізації можливостей для проявів корупції; збільшенні ризику відстеження і покарання за корупційну поведінку та мінімізації її наслідків; усуненні толерантного ставлення до проявів корупції.

У 2016 році Україна зайняла 131 місце серед 176 країн у світовому рейтингу Індексу сприйняття корупції, що свідчить про збереження "ендемічної корупції" в державному секторі. Проте деякі реформи, зокрема запровадження електронної системи закупівель "ProZorro", створення Національного антикорупційного бюро, інших спеціалізованих установ з боротьби з корупцією, запровадження електронного декларування особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, сприяють зниженню рівня корупції. Це потребує співпраці політичного, адміністративного, судового та приватного секторів і громадян, а також більш рішучих дій у проведенні боротьби з корупцією.

Ключові пріоритети

Протягом 2017 - 2020 років передбачається забезпечити подальше зменшення можливостей для корупції в державному секторі. Пріоритетні напрями антикорупційної реформи, реалізація яких дасть змогу Кабінетові Міністрів України досягти цієї мети, передбачають:

зміцнення інституціональної інфраструктури та підвищення потенціалу з планування та реалізації політики антикорупційними установами, що провадять діяльність із запобігання корупції, зокрема забезпечення ефективної роботи превентивних антикорупційних органів, завершення формування Державного бюро розслідувань та Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів;

функціонування системи електронного декларування в повному обсязі;

зміцнення системи контролю фінансування політичних партій.

Усі новостворені інституції в інфраструктурі антикорупційної реформи, включаючи Національне антикорупційне бюро, Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру, Національне агентство з питань запобігання корупції, Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Державне бюро розслідувань, Спеціалізований антикорупційний суд (у разі прийняття відповідного законодавства та утворення), отримають фінансування в обсязі, достатньому для організації їх діяльності та забезпечення ефективної роботи.

Кабінет Міністрів України забезпечить ефективну координацію роботи з проведення антикорупційної реформи, зокрема шляхом налагодження співробітництва, обміну досвідом та інформацією між окремими органами для досягнення спільних цілей подолання корупції в Україні.

Одним з пріоритетів стане оновлення Антикорупційної стратегії, яка визначатиме ключові цілі та показники оцінки прогресу у проведенні антикорупційної реформи, а програма з імплементації Стратегії складатиметься з переліку конкретних ініціатив та кроків, відповідальних за виконання та строків досягнення зазначених у Стратегії цілей.

З метою встановлення верховенства права Кабінет Міністрів України:

продовжить реформування системи виконання судових рішень, зокрема у 2017 році передбачається створити змішану систему виконання судових рішень шляхом модернізації служби державних виконавців та запровадження інституту приватних виконавців. Буде створено доступну, економічно ефективну та дієву систему контролю за дотриманням інтересів кредиторів з урахуванням прав боржників;

забезпечить формування гнучкої системи надання безоплатної правової допомоги, що дасть змогу оперативно реагувати на потреби громадян у вирішенні правових питань;

забезпечить проведення реформи системи пробації та ресоціалізації, метою якої є побудова сучасної європейської системи кримінальної юстиції, яка б забезпечувала ефективний баланс між потребами суспільної безпеки та боротьбою із злочинністю, що включає, зокрема, питання запобігання скоєнню злочинів та реабілітації правопорушників. Ширше застосування покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, сприятиме зниженню витрат та концентрації ресурсів пенітенціарної системи на досягненні цілей реабілітації.

Ключові показники ефективності досягнення цілі до 2020 року

Ключові показники, які визначають ефективність досягнення цілі до 2020 року:

індекс сприйняття корупції (Transparency International) - входження до 50 кращих країн;

прогрес у регулярних опитуваннях з питань сприйняття корупції населенням за методологією Національного агентства з питань запобігання корупції.

ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА І БОРЬБА З КОРУПЦІЄЮ	Проблеми	Пріоритетні дії	Короткий опис	Взаємозв'язок з міжнародними зобов'язаннями
1. Забезпечення ефективної, координованої та прозорої роботи антикорупційних інституцій та Кабінету Міністрів України	відсутність системного підходу до проведення антикорупційної реформи та координації роботи спеціалізованих антикорупційних органів, центральних органів виконавчої влади в межах антикорупційних програм та неурядових організацій, громадськості; неефективність проведення	1) забезпечення функціонування Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування	здійснення ефективного контролю за дотриманням вимог законодавства щодо здійснення декларування особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; належна перевірка поданих декларацій та виявлення фактів порушення вимог фінансового контролю	відповідає Програмі НАТО з розбудови цілісності, прозорості, підзвітності, запровадження доброчесності та зниження корупційних ризиків у роботі оборонних і безпекових інституцій; відповідає зобов'язанню України перед МВФ
		2) підвищення рівня стандартів доброчесності	здійснення комплексу заходів, спрямованих на	відповідає Програмі НАТО з розбудови

моніторингу, оцінки та звітування про результати; низький рівень комунікації із суспільством та іншими сторонами, заінтересованими у проведенні реформ; незавершеність процесу створення органів виконавчої влади, відповідальних за вирішення питань боротьби із злочинністю та виявлення, розшуку активів, одержаних від корупційних та інших злочинів	осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також громадськості	ліквідацію корупції, запобігання створенню умов, що можуть призвести до її виникнення	цілісності, прозорості, підзвітності, запровадження доброчесності та зниження корупційних ризиків у роботі оборонних і безпекових інституцій; відповідає зобов'язанню України перед МВФ
	3) забезпечення ефективної загальної координації та комунікаційної підтримки антикорупційної реформи	забезпечення координації роботи та ефективної співпраці між окремими антикорупційними органами; забезпечення інформування суспільства про реальні результати проведення антикорупційної реформи	
	4) забезпечення ефективної діяльності Державного бюро розслідувань та Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів	забезпечення формування інституціональної системи, необхідної для належної боротьби із злочинністю, виявлення, розшуку, оцінки, обліку активів, одержаних від корупційних та інших злочинів, управління такими активами відповідно до вимог законодавства	
	5) удосконалення системи	забезпечення прозорості	

		державного контролю за партійними фінансами	фінансування політичних партій з обмеженням впливу приватного капіталу на політику, а також публічності інформації про фінансування діяльності політичних партій	
2. Забезпечення реального виконання судових рішень; забезпечення балансу між безпекою суспільства, запобіганням скоєнню злочинів і реабілітацією правопорушників; створення рівних можливостей для реалізації громадянами своїх прав та забезпечення підвищення рівня правової культури	тривале невиконання судових рішень; відсутність належної системи запобігання скоєнню повторних злочинів; значні державні витрати на утримання правопорушників у місцях позбавлення волі; відсутність розуміння потреб у правовій допомозі, тенденцій та пріоритетності таких потреб	6) реформування системи виконання судових рішень	запровадження змішаної виконавчої системи, інституту приватних виконавців з дієздатною системою їх професійного самоврядування	
		7) реформування системи пробації та ресоціалізація	створення системи пробації, здатної забезпечити баланс між безпекою суспільства, запобіганням скоєнню злочинів і реабілітацією правопорушників	відповідає Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1990 року (Токійські правила) та відповідним Рекомендаціям Ради Європи
		8) забезпечення рівного доступу до правосуддя та правової допомоги	переорієнтація системи безоплатної правової допомоги з надання правової допомоги окремим фізичним особам на посилення правової спроможності та правових можливостей територіальних громад, децентралізація системи безоплатної правової допомоги	відповідає Резолюції Парламентської Асамблеї Ради Європи від 5 жовтня 2005 р. N 1466

			у цивільних та адміністративних справах, започаткування пілотного проекту створення офісів громадського захисту у кримінальному провадженні, створення ефективної системи управління правовими знаннями та підвищення людського потенціалу правничої спільноти і партнерських мереж системи безоплатної правової допомоги	
--	--	--	---	--

ЦІЛЬ 5 - БЕЗПЕКА ТА ОБОРОНА

Визначення цілі

Отримати можливість почувати себе у безпеці - одне з найбільш сильних на сьогодні прагнень громадян України. Надійний захист суверенітету та відновлення територіальної цілісності України дасть можливість забезпечити повноцінний розвиток Української держави. Уряд продовжуватиме підтримку здатності держави протистояти різним формам зовнішньої агресії, в тому числі надаватиме всебічну підтримку розвитку спроможностей Збройних Сил. Крім того, Уряд має відповідати на всі виклики щодо мінімізації загроз життю та майну громадян, зокрема забезпечувати здійснення заходів щодо їх захисту від незаконних посягань, запобігання злочинності, профілактики та адекватного реагування на надзвичайні ситуації, підтримки безпечності публічного простору та дорожнього руху.

Ключові пріоритети

Ключовими завданнями Уряду у сфері безпеки та оборони є забезпечення обороноздатності та інформаційної безпеки держави.

Постійна військова загроза потребує запровадження об'єднаного керівництва силами оборони, створення системи управління силами оборони на основі нового розподілу повноважень, функцій, завдань, обов'язків і відповідальності у сфері оборони, що відповідає принципам, прийнятим у державах - членах НАТО.

Забезпечуватиметься розвиток спроможностей Збройних Сил для адекватного реагування на загрози національній безпеці у воєнній сфері, для захисту України, її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності кордонів. Збройні Сили та інші складові сил

оборони будуть приведені у відповідність із сучасними стандартами з урахуванням досвіду проведення антитерористичної операції та принципів, прийнятих в державах - членах НАТО і ЄС.

Важливим питанням є посилення прикордонної безпеки. Актуальність питання розвитку прикордонної інфраструктури та облаштування державного кордону визначається необхідністю досягнення якісно нового рівня охорони державного кордону, його інженерно-технічного оснащення, який сприятиме інтеграції України до Європейської зони безпеки.

Особливою потребою українського народу є становлення актуальних загальнонаціональних цінностей та пріоритетів, розвиток інформаційного простору держави. Забезпечення інформаційного суверенітету України є запорукою реалізації конституційних прав та інтересів громадян в інформаційній сфері шляхом гарантування свободи слова та поширення суспільно важливої інформації.

Наслідком військової агресії Російської Федерації стало порушення прав громадян України, які проживають на окремих територіях Донецької та Луганської областей, а також в Автономній Республіці Крим, на свободу слова та висловлення думки, свободу доступу до інформації, а також постійні репресії стосовно вільних засобів масової інформації. При цьому громадяни України опинилися під потужним впливом антиукраїнської пропаганди, позбавлені доступу до альтернативного інформаційного ресурсу та майже не мають доступу до об'єктивної інформації про події в Україні та світі.

Інформаційна реінтеграція зазначених територій є одним із пріоритетних кроків у вирішенні питання захисту конституційних прав громадян України, які проживають на зазначених територіях, а також забезпечення територіальної цілісності та суверенітету України.

Інформаційна реінтеграція Донбасу та Автономної Республіки Крим спрямована на посилення інформаційного тиску на окупаційну владу Російської Федерації на міжнародному рівні, активізацію висвітлення питання збройної агресії Російської Федерації на Донбасі та окупації Автономної Республіки Крим в світовому та національному інформаційному просторі, подолання інформаційної блокади цих регіонів.

У сучасних глобалізаційних та геополітичних умовах виникає необхідність реалізації ефективного механізму просування інтересів України у світі, забезпечення об'єктивного інформування про події в Україні, формування позитивного іміджу України, збільшення кількості візитів до України представників різних цільових груп - від туристів до інвесторів.

Унаслідок військового конфлікту значно погіршився соціально-економічний стан східних регіонів. Планується залучення ресурсів міжнародних фінансових організацій та міжнародної технічної допомоги для відновлення критичної інфраструктури та надання основних соціальних послуг у східних регіонах, економічного відновлення шляхом розвитку спроможності у сфері місцевого економічного планування, здійснення структурних змін та надання підтримки малому і середньому бізнесу.

Складний криміногенний стан у державі, загострення соціально-політичного стану, високий рівень терористичних загроз вимагають розвитку Національної гвардії як мобільного, боєздатного військового формування з правоохоронними функціями, здатного у взаємодії з іншими складовими сектору безпеки і оборони виконувати визначені правоохоронні і оборонні завдання з протидії загрозам національній безпеці.

Уряд продовжить реформування системи ДСНС з метою її оптимізації, підвищення спроможності до виконання завдань у сфері цивільного захисту та передачі окремих повноважень щодо гасіння пожеж та реагування на надзвичайні ситуації від державних органів до органів місцевого самоврядування.

Ключові показники ефективності досягнення цілі до 2020 року

Ключові показники, які визначають ефективність досягнення цілі до 2020 року:

частка видатків на безпеку і оборону становить не менш як 5 відсотків валового внутрішнього продукту на відповідний рік, з них на оборону - не менш як 3 відсотки;

зниження рівня аварійності на дорогах - на 30 відсотків;

збереження консолідованої міжнародної підтримки щодо деокупації Донбасу та Автономної Республіки Крим.

БЕЗПЕКА ТА ОБОРОНА	Проблеми	Пріоритетні дії	Короткий опис	Взаємозв'язок з міжнародними зобов'язаннями
1. Зміцнення потенціалу і можливостей для захисту; співпраця з іншими країнами в результаті інтеграції в європейські та інші міжнародні інституції безпеки і оборони з метою зміцнення національної, регіональної та глобальної безпеки	постійна військова загроза; погіршення соціально-економічного стану східних регіонів унаслідок військового конфлікту; проведення Російською Федерацією антиукраїнської інформаційної кампанії, відсутність об'єктивної та актуальної інформації про Україну у світовому інформаційному просторі	1) запровадження об'єднаного керівництва силами оборони	створення системи управління силами оборони на основі нового розподілу повноважень, функцій, завдань, обов'язків і відповідальності у сфері оборони, що відповідає принципам, прийнятим у державах - членах НАТО	
		2) забезпечення реалізації ефективної політики, системи планування і управління ресурсами в секторі оборони	узгодження процесів формування політики, планування та управління ресурсами з євроатлантичними принципами, що забезпечують створення адекватно тренуваних, оснащених та забезпечених сил оборони, здатних ефективно виконувати завдання, визначені стратегічними документами з питань забезпечення національної безпеки	
		3) забезпечення оперативних	забезпечення спроможності сил	

(бойових, спеціальних) спроможностей сил оборони	оборони забезпечувати надійну відсіч збройній агресії, ефективно реагувати на загрози національній безпеці у воєнній сфері, забезпечувати оборону України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності, відповідати євроатлантичним стандартам та критеріям, необхідним для набуття членства в НАТО	
4) запровадження об'єднаної системи логістики і системи медичного забезпечення	створення єдиної ефективної системи логістики і постачання сил оборони як у мирний час, так і в особливий період, запровадження сучасних систем і технологій всебічного забезпечення військ (сил), автоматизація процесів управління та обліку озброєння і військової техніки, військово-технічного майна, ракет і боєприпасів та матеріально-технічних засобів; створення системи медичного забезпечення, спроможної надавати відповідну медичну підтримку силам оборони, відповідно до стандартів НАТО	
5) забезпечення	укомплектування	

професіоналізації сил оборони та створення необхідного військового резерву	Збройних Сил підготовленим та мотивованим особовим складом, створення та утримання готового до розгортання стратегічного резерву Збройних Сил	
6) підвищення надійності охорони та рівня захищеності державного кордону	досягнення рівня прикордонної безпеки, який забезпечуватиме адекватне реагування на сучасні загрози та виклики, зокрема терористичного та військового характеру, а також впровадження європейських норм і стандартів у систему прикордонного контролю	
7) забезпечення боєздатності та готовності Національної гвардії до виконання завдань	розбудова Національної гвардії як мобільного, боєздатного військового формування з правоохоронними функціями, здатного у взаємодії з іншими складовими сектору безпеки і оборони виконувати визначені правоохоронні і оборонні завдання з протидії загрозам національній безпеці	
8) захист та відновлення політико-дипломатичним шляхом територіальної цілісності України у межах	подальша консолідація міжнародної політичної підтримки України у протидії агресії з боку Російської Федерації та посилення політико-	

міжнародно визнаних кордонів	дипломатичного тиску на Російську Федерацію з метою деокупації Донбасу; започаткування міжнародних переговорів щодо деокупації Автономної Республіки Крим; освоєння практичної підтримки України з боку НАТО	
9) вирішення проблемних питань на територіях, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту, захист прав і свобод внутрішньо переміщених осіб	відновлення критичної інфраструктури та надання основних соціальних послуг, економічне відновлення шляхом розвитку спроможності у сфері місцевого економічного планування, здійснення структурних змін та надання підтримки малому і середньому бізнесу; реінтеграція громадян з непідконтрольних територій в єдиний конституційний простір України; забезпечення доступу населення Донецької і Луганської областей та Автономної Республіки Крим до об'єктивної інформації про події в Україні та світі	
10) формування та реалізація державної політики у сфері інформаційної безпеки та розбудова системи	захист інформаційного простору України від агресії з боку Російської Федерації, нейтралізація наслідків	

державних стратегічних комунікацій	інформаційної складової такої агресії та реалізація принципів, пріоритетних завдань і основних напрямів діяльності органів державної влади, спрямованих на захист інформаційного суверенітету України та формування національного інформаційного простору	
11) просування інтересів України у світі	популяризація України у світі із залученням інформаційних ресурсів іноземних держав, спрямована на захист її політичних, економічних та соціально-культурних інтересів, зміцнення її національної безпеки і відновлення територіальної цілісності; формування позитивного іміджу України шляхом висвітлення об'єктивної інформації про конкурентні переваги, вагомі досягнення України у світі, широкі перспективи співпраці міжнародної спільноти з Україною; забезпечення міжвідомчої координації з підготовки і поширення у світовому	

			інформаційному просторі об'єктивної інформації про Україну та окремі її регіони, а також підвищення туристичної та інвестиційної привабливості України	
2. Захист громадян від порушення їх прав, запобігання злочинності, забезпечення безпечності публічного простору та дорожнього руху, захист населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру	низька продуктивність у сфері підтримання громадського порядку, безпеки дорожнього руху, міграції, недостатній рівень кіберзахисту інформаційно-телекомунікаційних систем, об'єктів критичної інфраструктури; зниження спроможності щодо ефективного реагування на надзвичайні ситуації техногенного та природного характеру	12) створення ефективної системи захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та пожеж	оптимізація системи ДСНС та підвищення її спроможностей щодо забезпечення у взаємодії з іншими складовими сектору безпеки і оборони, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування виконання завдань з протидії загрозам національній безпеці у сфері цивільного захисту; підвищення рівня безпеки життєдіяльності населення, захисту його життя і здоров'я від пожеж, надзвичайних ситуацій та небезпечних гідрометеорологічних явищ, а також зменшення збитків в економіці	відповідає цілям Угоди про асоціацію
		13) автоматизація процесів, пов'язаних з реалізацією державної політики у сфері міграції	розбудова інфраструктури Єдиного державного демографічного реєстру та створення Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без	відповідає цілям Угоди про асоціацію

		громадянства; створення Єдиної інформаційно- аналітичної системи управління міграційними процесами	
	14) забезпечення безпеки дорожнього руху	створення підрозділів дорожньої патрульної поліції, а також відбір кандидатів на посади поліцейських, навчання та їх підготовка для подальшого патрулювання на дорогах міжнародного та національного значення з метою запобігання вчиненню порушень водіями	
	15) створення Національної телекомунікаційної мережі, забезпечення кіберзахисту	створення в інтересах управління державою в мирний час та в умовах надзвичайного і воєнного стану на базі сучасних цифрових технологій багаторівневої мультисервісної спеціальної інформаційно- телекомунікаційної мережі для забезпечення захищених електронних комунікацій (Національної телекомунікаційної мережі) та забезпечення кіберзахисту інформаційно- телекомунікаційних систем державного сектору шляхом модернізації системи	

ДОНОРСЬКА КООРДИНАЦІЯ ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Середньостроковий план стане ефективним інструментом під час діалогу з країнами-донорами на всіх рівнях та сприятиме залученню до цього процесу громадськості і приватного сектору.

Виконання плану сприятиме забезпеченню відповідності міжнародної допомоги потребам країни та спрямуванню ресурсів на пріоритетні напрями розвитку, а також створенню і функціонуванню єдиної (цілісної та уніфікованої) системи координації, планування, залучення, управління, проведення експертизи та моніторингу міжнародної допомоги для забезпечення ефективного розподілу донорських коштів відповідно до пріоритетних напрямів державної політики.

Реалізація п'яти основних цілей Уряду стане основою для організації щоквартальної комунікативної платформи, проведення регулярних координаційних засідань вищого рівня для оновлення політики щодо міжнародної допомоги, дасть змогу створити чітку систему взаємодії донорів міжнародної допомоги та Української Сторони на політичному, операційному і секторальному рівні.

Спільне проведення моніторингу та обмін інформацією про хід реалізації проектів (програм) міжнародної допомоги, проведення координаційних засідань з представниками донорів для планування та проведення оцінки ефективності у процесі роботи з реалізації проектів і після їх завершення усуне дублювання та надасть можливість ефективно використати залучені ресурси в повному обсязі.

Важливим елементом стане проведення щорічних донорських конференцій. На конференціях представлятиметься звіт про використання міжнародної допомоги за минулий рік та перспективний план залучення міжнародної допомоги.

У зв'язку із швидким збільшенням обсягів допомоги виникла нагальна потреба у чіткій її узгодженості із середньостроковим планом і державним бюджетом.

Так, зокрема, з 2010 до 2013 року зареєстровано грантові і позикові проекти міжнародної допомоги на суму 1 млрд. 640 млн. доларів США, а з 2014 по 2016 роки - на 2 млрд. 954 млн. доларів США. Згідно з прогнозами, обсяги допомоги можуть збільшуватися.

Таким чином, розроблення разом з донорами методології оцінки ефективності і результативності допомоги, створення регуляторного середовища для роботи, створення комунікативної платформи дасть змогу забезпечити реалізацію стратегічних цілей Уряду та використовувати ресурси для проведення найважливіших реформ максимально ефективно.

Виконання середньострокового плану також забезпечить узгодженість стратегічних пріоритетів державної політики у середньостроковій перспективі із зобов'язаннями відповідно до Угоди про асоціацію в частині наближення національного законодавства до законодавства ЄС і функціонування поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі між Україною та ЄС.

Виконання зобов'язань України у сфері європейської інтеграції передбачає досягнення відповідності правових та інституціональних механізмів держави аналогічним механізмам ЄС.

У результаті досягнення мети буде забезпечено скасування нетарифних бар'єрів у торгівлі, повне відкриття ринків ЄС у визначених сферах, підвищення рівня добробуту громадян, створення умов для прозорої конкуренції.

У цьому напрямі в середньостроковому плані визначено ключові показники ефективності досягнення цілі. Це, зокрема, ухвалення органами асоціації, утвореними відповідно до Угоди про асоціацію, рішень щодо відкриття ринків послуг, визнання відповідності системи технічного регулювання і рівня санітарного та фітосанітарного захисту відповідному рівню ЄС.

Наближення законодавства України до законодавства ЄС у сферах, охоплених Угодою про асоціацію, сприятиме ухваленню зазначених рішень та досягненню визначених цілей.

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНА ЧАСТИНА

- Успішне виконання середньострокового плану потребує:
- ефективного лідерства Прем'єр-міністра України;
 - координації взаємодії міністерств та інших центральних органів виконавчої влади;
 - дієвого зв'язку з бюджетним процесом;
 - операціоналізації середньострокового плану в щорічних планах дій Уряду;
 - забезпечення належної експертної підтримки;
 - здійснення постійного контролю та моніторингу стану виконання плану;
 - публічної звітності.

Імплементативна модель сприяє забезпеченню виконання Кабінетом Міністрів України середньострокового плану на найвищому рівні з метою досягнення відчутних результатів для громадян України.

Ефективне лідерство Прем'єр-міністра України

Прем'єр-міністр України забезпечуватиме загальне керівництво і контроль за виконанням середньострокового плану.

На виконання середньострокового плану будуть спрямовані зусилля Прем'єр-міністра України особисто та Уряду в цілому за чітким та ефективним механізмом із забезпеченням конструктивного діалогу із заінтересованими сторонами.

Прем'єр-міністр України	Секретаріат Кабінету Міністрів України (в тому числі Департамент з питань стратегічного планування та координації державної політики)	Офіс реформ Кабінету Міністрів України	Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади
загальне керівництво	створення системи планування	організація та координація проведення реформ	розроблення деталізованих заходів з реалізації середньострокового плану та його імплементація
	координація виконання середньострокового плану		
звітування про	забезпечення створення та	моніторинг та аналіз	підготовка звітів

хід роботи	функціонування системи моніторингу та контролю	виконання плану	міністерств
зв'язок із заінтересованими сторонами, суспільством			

Координація взаємодії міністерств та інших центральних органів виконавчої влади

Національна система планування буде інституціоналізована в Кабінеті Міністрів України і спрямована насамперед на виконання середньострокового плану, впровадження підходу щодо розв'язання проблем та безперервне вдосконалення. Забезпечення впровадження такого підходу є основним завданням Департаменту з питань стратегічного планування та координації державної політики Секретаріату Кабінету Міністрів України. Департамент також здійснюватиме підтримку відповідних підрозділів інших центральних органів виконавчої влади, забезпечуватиме розроблення методик підготовки стратегічних документів та методик моніторингу їх виконання, надаватиме підтримку міністерствам у проведенні аналізу галузевих політик за розробленою методикою.

Ефективне виконання середньострокового плану також потребує участі інститутів громадянського суспільства та всіх верств населення, підвищення рівня комунікацій і довіри між різними заінтересованими сторонами.

Дієвий зв'язок з бюджетним процесом

Стратегічні цілі та цільові показники, які визначені середньостроковим планом, є основою для формування Бюджетної декларації (Основних напрямів бюджетної політики) на середньостроковий період. Цільові показники бюджетної політики та середньострокові граничні обсяги видатків (на кожний рік трирічного періоду) у складі Бюджетної декларації схвалюватимуться Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою України.

Перехід від однорічної до середньострокової перспективи бюджетного планування в Україні забезпечить формування бюджетної політики на основі стратегічного підходу до визначення пріоритетних заходів та відповідний розподіл обмежених ресурсів, посилить передбачуваність використання бюджетних ресурсів та послідовність планування заходів з реалізації політики.

На основі цільових показників, визначених в середньостроковому плані, визначатимуться показники результативності діяльності головних розпорядників бюджетних коштів. Цільові показники враховуватимуться під час формування бюджетних програм. Це допоможе забезпечити оптимальне використання обмежених ресурсів бюджету для досягнення максимальної ефективності і якості надання державних послуг.

Положення, визначені в середньостроковому плані, враховуватимуться під час формування бюджетних документів відповідно до ресурсних можливостей бюджету та оцінюватимуться на предмет досягнення поставлених цілей.

За участю Мінфіну, Секретаріату Кабінету Міністрів України, Офісу реформ та інших консультативно-дорадчих органів Кабінету Міністрів України міністерствами буде проведено комплексну оцінку ефективності та доцільності видатків для забезпечення економії та вивільнення ресурсів для визначених пріоритетів.

Операціоналізація середньострокового плану в щорічних планах дій Уряду

Для забезпечення досягнення цілей та виконання завдань, визначених середньостроковим планом, Кабінет Міністрів України затверджує щороку операційний план дій, в якому

зазначаються конкретні заходи, відповідальні виконавці, строки виконання та індикатори виконання завдань.

Координація роботи з підготовки таких планів здійснюється Секретаріатом Кабінету Міністрів України. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується безпосередньо Кабінетом Міністрів України, до 1 грудня подають Секретаріатові Кабінету Міністрів України пропозиції до проекту операційного плану дій на наступний рік за визначеною Секретаріатом Кабінету Міністрів України формою. За результатами аналізу виконання операційного плану дій на відповідний рік заходи, що з об'єктивних причин не були виконані протягом року та виконання яких доцільно продовжити, включаються в проект операційного плану дій на наступний рік.

На основі операційного плану дій на відповідний рік та з урахуванням положень середньострокового плану міністерства та інші центральні органи виконавчої влади розробляють деталізовані заходи, якими передбачається поетапне виконання до кінця року завдань, визначених операційним планом на відповідний рік (за кожним кроком операційного плану наводяться етапи його реалізації в календарній послідовності із зазначенням співвиконавців). У разі необхідності прийняття нормативно-правового акта зазначаються усі етапи (заходи) відповідно до Регламенту Кабінету Міністрів України.

Забезпечення належної експертної підтримки

З метою забезпечення на належному рівні організації та координації діяльності з проведення реформ, зокрема щодо планування відповідних заходів, проведення моніторингу та аналізу стану їх виконання, утворено Офіс реформ Кабінету Міністрів України. Офіс реформ є постійно діючим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України, який очолюється Міністром Кабінету Міністрів України та підпорядковується Прем'єр-міністру України.

Основними завданнями Офісу є забезпечення на належному рівні організації та координації проведення реформ; підготовка пропозицій щодо механізму їх проведення; участь у проведенні моніторингу стану виконання міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади завдань, передбачених планом, та проведення аналізу результатів виконання таких завдань.

Пропозиції та рекомендації Офісу можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішень, проекти яких вносяться міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади відповідно до своїх повноважень.

Постійний контроль та моніторинг виконання плану

Ефективна система моніторингу та оцінки має вирішальне значення для успішного виконання середньострокового плану. Кабінет Міністрів України буде контролювати стан роботи з проведення реформ та політик, передбачених у середньостроковому плані, шляхом моніторингу виконання операційних планів, цільових показників, визначених середньостроковим планом. Результати регулярного оцінювання прогресу, в тому числі шляхом проведення оцінки результатів діяльності міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, будуть використовуватися для виявлення та усунення перешкод у виконанні середньострокового плану.

З цією метою Секретаріатом Кабінету Міністрів України разом з Офісом реформ Кабінету Міністрів України проводитиметься моніторинг виконання міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується безпосередньо Кабінетом Міністрів України, операційного плану дій Уряду на відповідний рік на основі розробленої Секретаріатом Кабінету Міністрів України разом з Державним агентством з питань електронного урядування електронної системи моніторингу і контролю

виконання плану. В зазначеній системі будуть відображатися завдання операційного плану, а також деталізовані заходи, затверджені міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується безпосередньо Кабінетом Міністрів України.

Інформація про виконання зазначених завдань і заходів оперативно вноситиметься до електронної системи відповідальними міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади на постійній основі.

Секретаріат Кабінету Міністрів України разом з Офісом реформ Кабінету Міністрів України за результатами аналізу стану виконання плану забезпечуватимуть подання Прем'єр-міністрові України інформації про виконання плану разом з проблемними питаннями та пропозиціями щодо їх вирішення.

У разі неможливості забезпечення виконання у визначений операційним планом строк завдань відповідальний виконавець за 10 днів до закінчення строку подає Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо перенесення строку виконання завдань у межах календарного року із зазначенням підстав такого перенесення для розгляду на засіданні відповідного урядового комітету. За рішенням урядового комітету строки виконання відповідних завдань можуть бути перенесені у межах календарного року. Аналогічна процедура застосовується в разі виникнення потреби у зміні відповідального виконавця.

Також міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується безпосередньо Кабінетом Міністрів України, щокварталу до 5 числа наступного місяця подають Кабінетові Міністрів України звіт про виконання операційного плану та досягнення цільових показників середньострокового плану за такою формою:

*ЗВІТ (ІНФОРМАЦІЯ)
про результати діяльності
за _____
(відповідний період)*

*I. _____
(назва розділу середньострокового плану)*

*1. _____
(назва підрозділу плану відповідний період)*

Мета

Наводиться мета відповідно до Середньострокового плану.

Результати роботи за відповідний період

Наводиться інформація про виконання кроків, які передбачено щорічним операційним планом, зокрема про конкретні дії / що було зроблено із зазначенням (у разі наявності) прийнятого нормативно-правового акта (Закон України від ____ N ____, постанова / розпорядження Кабінету Міністрів України від ____ N ____). Також зазначається інформація про результати виконання прийнятих актів (кількісні та якісні показники), їх вплив на досягнення поставленої мети.

Цільові показники

<i>Показник</i>	<i>Статус</i>	<i>Стан реалізації</i>
<i>Наводиться цільовий показник, який визначено середньостроковим планом</i>	<i>виконано / виконується</i>	<i>наводиться інформація про фактичне досягнення</i>

Заходи, що вживаються

Наводиться інформація про дії, спрямовані на забезпечення виконання кроків, строк виконання яких настав та які станом на звітний період не виконані, а також про додаткові заходи, які передбачається здійснити.

У разі потреби зазначаються проблеми, розв'язання яких потребує прийняття рішення Кабінету Міністрів України.

Звіт за результатами року подається у місячний строк після завершення календарного року за такою ж формою.

Публічна звітність

Інформація про хід виконання середньострокового плану оприлюднюється Прем'єр-міністром України щороку, а операційних планів - щокварталу.

I. ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ**1. Спрощення адміністрування податків****Основні проблеми, які передбачається розв'язати**

Податкові реформи, які проводилися протягом останніх років з метою побудови справедливої, прозорої та передбачуваної податкової системи, частково покращили ситуацію щодо податкового навантаження на суб'єктів господарювання та адміністрування податків. Проте існує потреба у подальших ефективних заходах для усунення таких недоліків у податковій системі, як недостатня комунікація між ДФС та платниками податків, неврегульованість на законодавчому рівні питань адміністрування податків, існування умов для відпливу українського капіталу до держав (територій) з низьким рівнем оподаткування з метою мінімізації податкових зобов'язань, зловживання органами доходів і зборів своїми повноваженнями, "тінізація" економіки, існування можливостей для зловживання спрощеною системою оподаткування з метою ухилення від податків.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У рейтингу Світового банку Doing Business 2017 за показником "Оподаткування" Україна займає 84 місце серед 190 країн світу.

Мета, якої передбачається досягнути

Здійснення заходів з удосконалення податкового законодавства має на меті забезпечити:

спрощення ведення бізнесу;

спрощення процедур адміністрування податків та зборів;

створення простих і прозорих правил оподаткування;

створення сприятливого інвестиційного клімату;

приведення положень діючих Конвенцій про уникнення подвійного оподаткування у відповідність з Модельною податковою конвенцією ОЕСР стосовно оподаткування доходів та капіталу;

зменшення впливу українського капіталу;

налагодження партнерських відносин між діловими колами та контролюючими органами;

покращення ефективності боротьби із злочинами у сфері фінансів;

ліквідацію можливостей для зловживань з використанням спрощеної системи оподаткування;

підвищення позиції України в рейтингу Doing Business.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Побудова сучасної справедливої податкової системи, що забезпечує рівність усіх платників податків перед законом та досягнення стратегічних цілей сталого економічного розвитку, дасть змогу підвищити позицію України в рейтингу Doing Business за показником "Оподаткування": кінець 2017 року - 70 місце, кінець 2020 року - не нижче 30.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

Знижено ставку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування з 41 до 22 відсотків і скасовано утримання зазначеного внеску в розмірі 3,6 відсотка заробітної плати працівників.

Установлено єдину базову ставку податку на доходи фізичних осіб у розмірі 18 відсотків (замість 15 і 20 відсотків).

Запроваджено єдиний публічний реєстр заяв про відшкодування податку на додану вартість.

Запроваджено принцип автоматичного відшкодування податку на додану вартість з урахуванням черговості подання заяв про повернення суми бюджетного відшкодування податку.

Прийнято Закон України від 21 грудня 2016 р. N 1797-VIII "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні". Положення Закону спрямовані насамперед на підвищення якості адміністрування, тобто процесу нарахування, сплати податків і взаємодії платника і податкової служби, що дасть змогу зменшити витрати коштів та скоротити час для ділових кіл, усунути перепони, які призводять до ускладнення діяльності та розвитку підприємництва.

Удосконалено законодавство щодо трансфертного ціноутворення.

Проведено переговори щодо перегляду Конвенцій про уникнення подвійного оподаткування з Нідерландами, Великобританією, Австрією.

Затверджено ключові показники ефективності для ДФС.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

На першому етапі (до кінця 2017 року) будуть здійснені заходи щодо:

запровадження повноцінного функціонування електронного сервісу "Електронний кабінет платника податків";

проведення переговорів та укладення договорів про перегляд Конвенцій про уникнення подвійного оподаткування з Бельгією, Францією, Іспанією, Туреччиною, Швейцарією;

утворення замість податкової міліції нового органу, на який покладатиметься обов'язок щодо забезпечення запобігання, виявлення, припинення, розслідування та розкриття кримінальних правопорушень, об'єктом яких є фінансові інтереси держави та/або місцевого самоврядування;

реорганізації ДФС з метою забезпечення провадження її діяльності в рамках однієї юридичної особи та вдосконалення її організаційної структури;

запровадження єдиної бази індивідуальних податкових консультацій, що надаються ДФС у письмовій формі, з обов'язковим розміщенням на офіційному веб-сайті ДФС;

удосконалення спрощеної системи оподаткування з метою мінімізації її використання для цілей ухилення від сплати податків.

У середньостроковій перспективі передбачається забезпечити:

імплементацию у податкове законодавство плану дій BEPS (Base erosion and profit shifting) ОЕСР з протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування;

запровадження єдиного рахунка для сплати податків і зборів;

запровадження подання єдиної звітності з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування і податку на доходи фізичних осіб;

подальше зниження податкового навантаження на заробітну плату;

запровадження загального декларування доходів і витрат фізичних осіб та податкового контролю за відповідністю доходів і витрат громадян з використанням непрямих методів.

2. Реформа митниці як інструмент покращення інвестиційного середовища

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Питання необхідності реформування державної митної справи на різних етапах розвитку держави виникало неодноразово, однак остаточного та комплексного вирішення цього питання за роки незалежності України досягнуто не було.

На сьогодні ключовими проблемами на шляху розвитку державної митної справи та реформування митниці є:

складність, надмірна бюрократизованість та вразливість для корупції процедур здійснення митного контролю та оформлення, а також дозвільної системи, яка передбачає необхідність отримання великої кількості погоджень і дозволів;

необхідність забезпечення належного балансу між безпековими вимогами та простотою митних процедур.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Середній час митного оформлення товарів на митниці становить близько 2 годин 25 хвилин для імпорту товарів, 1 години 15 хвилин - для експорту товарів та 24 хвилин - для транзиту.

Проте, за даними показника "Міжнародна торгівля" рейтингу Doing Business 2017, загальний час на експорт для прикордонного і митного контролю становить 26 годин, для оформлення документів - 96 годин. Час на імпорту для прикордонного і митного контролю становить 72 години, для оформлення документів - 168 годин.

Мета, якої передбачається досягнути

Метою реформи митниці є поліпшення якості та підвищення ефективності роботи митниці шляхом підвищення її інституціональної спроможності та прискорення експорту та імпорту товарів.

У середньостроковій перспективі проведення реформи державної митної справи дасть можливість:

запровадити найкращі світові стандарти у здійсненні митницями митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів, поліпшити якість та підвищити ефективність роботи митниці;

посилити позиції України в рейтингу Doing Business;

запровадити новий механізм контролю за діяльністю працівників митниці;

забезпечити ефективну протидію корупції шляхом зменшення впливу людського фактора;

налагодити дієву взаємодію митниць з правоохоронними та контролюючими органами, населенням і діловими колами.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Середній час митного оформлення товарів у 2017 році у митних режимах імпорту має становити 75 хвилин, експорту - 30 хвилин, транзиту - 15 хвилин.

У середньостроковій перспективі цей час має зменшитися до 60 хвилин для митного режиму імпорту, 20 хвилин - експорту та 10 хвилин - транзиту.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію;

Угоді про спрощення та сприяння торгівлі СОТ;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

Утворено ДФС у результаті реорганізації Міністерства доходів і зборів шляхом перетворення (постанова Кабінету Міністрів України від 21 травня 2014 р. N 160).

Міністром фінансів затверджено план інституційних змін діяльності ДФС, який розроблено з урахуванням рекомендацій МВФ. Планом передбачено проведення організаційної реструктуризації (оптимізації) органів ДФС, оптимізації витрат, модернізації та автоматизації процесів діяльності тощо.

На звернення Прем'єр-міністра України В. Гройсмана до Уряду США та Голови Митно-прикордонної служби щодо оцінки роботи митних департаментів та митниць ДФС і надання рекомендацій з реформування та модернізації митного законодавства, процесів і процедур групою експертів Митно-прикордонної служби США проведено діагностичну місію, за результатами якої Кабінет Міністрів України подав звіт про результати аналізу політики, процедур і законів та рекомендації з реформування і усунення недоліків для створення сучасних, ефективних митних органів.

У рамках системного реформування митниці Кабінетом Міністрів України у 2016 році прийнято ряд рішень, зокрема:

запроваджено принцип "єдиного вікна", що дало змогу:

- спростити та прискорити процес взаємодії підприємств та контролюючих органів;
- забезпечити одночасне проведення огляду товарів та/або відбору зразків всіма контролюючими органами;

утворено Міжвідомчий цільовий центр і 20 мобільних груп для запобігання та виявлення фактів порушень законодавства з питань державної митної справи.

За інформацією Міжвідомчого цільового центру, від початку його роботи протягом 2016 року ініційовано складення 600 протоколів про порушення митних правил, тимчасово вилучено товари на загальну суму 33,4 млн. гривень. Ініційовано направлення 39 запитів щодо перевірки правильності визначення митної вартості (класифікації) товарів, за результатами яких донараховані митні платежі на суму 6,9 млн. гривень, розпочато шість кримінальних проваджень на суму 11,9 млн. гривень;

запроваджено фото- і відеофіксацію проведення митних процедур, зокрема огляду (переогляду) товарів, транспортних засобів;

утворено новий територіальний орган ДФС з розширеними функціями з метою припинення митних правопорушень та боротьби з корупцією.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

У рамках реформи митниці буде забезпечено:

проведення аудиту та регламентування митних процедур;

імплементацию найкращих світових практик здійснення митного контролю в законодавство України;

надання можливості оперативно приймати управлінські рішення з питань державної митної справи;

автоматизацію митних процедур та зменшення впливу людського фактора, а також запровадження ефективної системи моніторингу та контролю на митниці;

модернізацію IT-системи та системи управління ризиками;

оновлення операційної діяльності митниць та покращення їх інституціональної спроможності;

проведення повного аудиту процедур нетарифного регулювання та їх приведення до світових стандартів;

регламентацію часу та місця виконання обов'язків іншими контролюючими органами;

активізацію процесів міжнародного митного співробітництва, розширення договірної бази з питань державної митної справи;

стандартизацію вимог до облаштування інфраструктури портів, митних складів, митних терміналів, пунктів пропуску та місць митного оформлення.

3. Реформування та розвиток фінансового сектору

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Протягом 2016 року системні ризики українського фінансового сектору зменшилися, проте рівень відображених негативно класифікованих кредитів залишається на найвищих історичних значеннях.

Проблемним також є питання захисту прав кредиторів. Подальше зволікання з внесенням відповідних змін до законодавства та з реформуванням судової системи призводитиме до значних втрат для економіки через недоотримані інвестиції, обсяги виробництва, доходи населення та бюджету.

Низький рівень регулювання ринків небанківських фінансових послуг перешкоджає відновленню довіри суспільства до компаній ринку. Чинна система регулювання та нагляду за небанківськими фінансовими установами має також значні вади порівняно з міжнародними стандартами. Завершення процесу передачі функцій з регулювання та нагляду за діяльністю небанківських фінансових установ від Нацкомфінпослуг до Національного банку та НКЦПФР має сприяти зміцненню регулювання ринків небанківських фінансових послуг на користь вітчизняних споживачів.

Посиленої уваги також потребує розвиток фінансової інфраструктури, оскільки в Україні порівняно з іншими державами існують певні проблеми з розвитком безготівкових розрахунків, фінансових технологій тощо.

Існуючий механізм управління державними банками потребує удосконалення, оскільки характеризується низьким рівнем відповідальності за результат їх діяльності та недосконалим процесом прийняття рішень. Крім того, у зв'язку із збільшенням частки активів банків державного сектору економіки потребує перегляду Стратегія розвитку державних банків.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Перехід публічного акціонерного товариства комерційний банк "ПРИВАТБАНК" в державну власність наприкінці грудня 2016 року суттєво змінив структуру банківського сектору: частка державних банків у чистих активах збільшилася до 51,3 відсотка (з 28,1 відсотка на початку 2016 року). Загалом кількість банків за підсумками 2016 року скоротилась до 99 порівняно з 119 в 2015 році, а обсяг їх капіталу виріс з 93670 до 123687 млн. гривень. Разом з тим за результатами діагностики 40 банків оцінка рівня проблемних кредитів (NPL) зросла із заявлених банками 19 відсотків до 43 відсотків. Але виявлений рівень у 40 банках усе ж менший, ніж у найбільших 20 банках (53 відсотки).

Станом на 30 вересня 2016 р. ліцензії на право провадження страхової діяльності мали 323 страхові компанії, включаючи 43 компанії із страхування життя ("лайфові") та 280 "нелайфових" страхових компаній. Рівень активів, що не відповідають встановленим критеріям для представлення коштів страхових резервів, станом на 30 вересня 2016 р. становить 20,8 млрд. гривень, або 38 відсотків загального розміру активів, а рівень проникнення, що розраховується як відношення суми страхових премій до валового внутрішнього продукту, становить 1,5 відсотка.

Рівень розвитку фінансової інфраструктури та безготівкових платежів залишається на недостатньому рівні, але показує позитивну динаміку. Так, обсяг безготівкових платежів в 2015 році збільшився майже на 130 млрд. гривень. (50,8 відсотка) і становив 385 млрд. гривень (31,2 відсотка від загальної суми операцій за платіжними картками). При цьому, зростання обсягів готівки в 2016 році становило 31,7 млрд. гривень.

Мета, якої передбачається досягнути

Основною метою реформи фінансового сектору України до 2020 року є створення фінансової системи, що здатна забезпечувати сталий економічний розвиток за рахунок ефективного перерозподілу фінансових ресурсів в економіці на основі розбудови повноцінного ринкового конкурентоспроможного середовища згідно із стандартами ЄС. Для цього передбачається розвиток в трьох основних напрямках, а саме:

- 1) забезпечення стабільності та динамічного розвитку фінансового сектору на основі удосконалення вимог щодо капіталу, ліквідності та інших показників фінансових установ, розвитку безготівкових розрахунків, інфраструктури фінансового ринку, державних банків; запровадження ефективного механізму захисту прав кредиторів тощо;
- 2) розбудова інституційної спроможності регуляторів фінансового сектору шляхом координації функцій фінансових регуляторів, упровадження стандарту XBRL, створення умов для використання та розвитку новітніх IT-технологій;
- 3) удосконалення захисту прав споживачів фінансових послуг через розроблення та впровадження комплексної програми підвищення фінансової обізнаності.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Реформа фінансового сектору передбачає досягнення як кількісних, так і якісних показників. До якісних показників належать експертне підтвердження впровадження міжнародних стандартів звітності та аудиту у фінансовому секторі, а також єдиних міжнародних стандартів електронного документообігу. Найважливішими кількісними показниками є:

- зниження темпів інфляції до 5 відсотків на рік із допустимим відхиленням ± 1 процентний пункт;
- підвищення частки безготівкових операцій у загальному обсязі операцій із використанням платіжних карток щонайменше до 55 відсотків;
- досягнення рівня готівки в економіці не вище 9,5 відсотка;
- скорочення рівня номінальних ставок за новими кредитами у національній валюті до 12 відсотків;
- зниження показника співвідношення кредитів до депозитів у банківський до 110 відсотків;
- отримання оцінки експертів щодо успішності роботи регуляторів не нижче 70 відсотків;
- входження в перші 50 країн за рівнем розвитку фінансового ринку за Індексом глобальної конкурентоспроможності.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

За результатами першого етапу реформи було очищено сегмент великих банків, на які припадає майже 90 відсотків активів банківського сектору. Станом на червень 2016 р. активи виведених банків становили 416 млрд. гривень та клієнтам банків було виплачено 73,5 млрд. гривень з 81,8 млрд. гривень загальної суми гарантованих депозитів. Незважаючи на виведення банків з ринку, зростання загального капіталу склало 39 млрд. гривень (18 відсотків).

З кінця 2015 року Національний банк активно працює над одним з пріоритетних напрямів реформи - розвитком безготівкового обігу. Як свідчать статистичні дані, популярність безготівкових платежів в Україні зростає, а кількість готівки в обігу зменшено з 18,1 відсотка у 2014 році до 14,6 відсотка у 2015 році.

Значну увагу в процесі реформування Національний банк приділяє сприянню використанню новітніх IT-технологій учасниками банківського сектору, зокрема забезпечення переходу на електронний документообіг та запровадження цільової моделі дистанційної ідентифікації клієнтів BankID.

Розроблено Засади стратегічного реформування державного банківського сектору.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реформування фінансового сектору України відбуватиметься у три етапи.

I. Очищення фінансового сектору - кардинальне розв'язання проблеми "баластів" минулого, виведення із ринку недобросовісних гравців, розкриття власників учасників фінансового сектору.

II. Перезавантаження фінансового сектору - забезпечення прозорості та рівноправності в ланцюжку "акціонер-менеджмент-клієнт", скасування усіх зумовлених кризою адміністративних обмежень, підвищення капіталізації учасників фінансового сектору, посилення захисту прав позичальників, кредиторів та інвесторів.

III. Створення передумов для довгострокового сталого розвитку фінансового сектору - забезпечення стійкості та надійності фінансового сектору в довгостроковій перспективі, наближення стандартів регулювання платоспроможності та ліквідності банків до рекомендацій Базельського комітету, розвиток системи недержавного пенсійного забезпечення, стимулювання ринку страхових та інших фінансових послуг і розвитку інфраструктури та інструментів фінансового сектору, створення додаткових гарантій фінансової надійності в разі економічної рецесії, підвищення надійності системно важливих банків, підвищення інституційної спроможності регуляторів.

4. Створення системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

В Україні часто державна допомога суб'єктам господарювання надається на цілі, які є забороненими у ЄС, наприклад: державна допомога вугледобувним підприємствам надається з метою підтримки збиткових шахт, будівництво нових та переоснащення старих. В ЄС

допустимі витрати для державної допомоги вугледобувним підприємствам мають бути обмежені виключно витратами, пов'язаними із закриттям та ліквідацією шахт.

Надання державної допомоги суб'єктам господарювання повинне бути обмежене у часі, натомість в Україні здійснюються заходи, які містять ознаки державної допомоги, майже протягом усього часу незалежності України. Має застосовуватися принцип конкурентного нейтралітету на основі прозорих критеріїв відбору отримувачів державної допомоги. Крім того, слід відмовитись від практики надання допомоги переважно державним підприємствам.

Надання за рахунок бюджетних коштів державної підтримки на відновлення платоспроможності банківських установ за відсутності належного техніко-економічного обґрунтування та розрахунків не дасть змоги досягти запланованої мети - фінансового оздоровлення зазначених установ.

Згідно з Договором про заснування Енергетичного Співтовариства Україною взято зобов'язання щодо недопустимості державної допомоги, яка спотворює або може спотворити конкуренцію, зокрема шляхом закріплення зазначеного положення на законодавчому рівні.

У квітні 2014 р. Секретаріатом ЕС ініційовано процедуру врегулювання спору стосовно невиконання Україною відповідних положень Договору про заснування Енергетичного Співтовариства (а саме: статті 6, пункту "с" частин першої та другої статті 18).

Разом з тим, якщо до кінця 2017 року Україна зробить дієві кроки у напрямі забезпечення виконання зазначених зобов'язань, наприклад розпочне розроблення переліку програм державної допомоги у сфері енергетики або роботу з розроблення вторинного законодавства, подальшу процедуру врегулювання спору може бути призупинено. Наслідком невиконання Україною умов Договору про заснування Енергетичного Співтовариства в частині забезпечення контролю за державною допомогою може бути порушено справу проти України про невиконання умов зазначеного Договору, яку буде передано на розгляд Ради Міністрів ЕС.

Відповідні детальні зобов'язання щодо створення ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання виникли також в результаті підписання Угоди про асоціацію, зокрема:

протягом трьох років з дати набрання чинності Угодою Україна має розробити акти законодавства про державну допомогу суб'єктам господарювання та утворити незалежний у своїй діяльності орган, який матиме повноваження, необхідні для застосування у повному обсязі статті 262 цієї Угоди. Будь-яка нова допомога, яка надається в Україні, має відповідати положенням статей 262 та 264 цієї Угоди протягом одного року з дати утворення такого органу;

протягом п'яти років з дати набрання чинності зазначеною Угодою Україна має створити повний реєстр програм державної допомоги суб'єктам господарювання, яка надавалася до утворення уповноваженого органу у сфері державної допомоги суб'єктам господарювання, та має привести такі програми у відповідність з критеріями, визначеними у статтях 262 та 264 цієї Угоди, протягом строку не більше ніж сім років з дати набрання чинності цією Угодою;

протягом п'яти років з дати набрання чинності цією Угодою будь-яка державна допомога, надана Україною, має оцінюватись за правилами, ідентичними правилам ЄС.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

За оцінками експертів проектів технічної допомоги ЄС, у 2012 році обсяг державної підтримки суб'єктів господарювання в Україні становив близько 9 відсотків валового внутрішнього продукту, тоді як у державах - членах ЄС - до 1 - 2 відсотків.

У 2015 році видатки держави на дотації, пільги та інші форми державної допомоги досягли 90 млрд. гривень. У 2016 році видатки Державного бюджету України на ті самі цілі збільшились і досягли 101 млрд. гривень. Ці видатки переважно були спрямовані у нерентабельні сектори економіки (видобуток вугілля, торфодобувна галузь, виробництво металу). Тенденція зберігається: у бюджеті на 2017 рік ці видатки закладено на рівні майже 170 млрд. гривень.

Мета, якої передбачається досягнути

Створення ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання.

До кінця 2017 року - вся нова державна допомога має надаватися за правилами на недискримінаційній основі та з дотриманням вимог Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".

До 2020 року - розпочато процес приведення існуючої державної допомоги суб'єктам господарювання у відповідність з вимогами Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання"; проведено оцінку загального стану надання в Україні державної допомоги; виконання Україною міжнародних зобов'язань, взятих відповідно до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

До кінця 2017 року співвідношення обсягу наданої державної допомоги та валового внутрішнього продукту істотно не зміниться.

До кінця 2020 року очікується зменшення зазначеного співвідношення.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Договору про заснування Енергетичного Співтовариства;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Прийнято:

Закон України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання", який встановлює правові засади проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання, здійснення контролю за допустимістю такої допомоги для конкуренції (набирає чинності 2 серпня 2017 року);

Закон України від 14 травня 2015 р. N 416-VIII "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо рішень Уповноваженого органу з питань державної допомоги", положення якого спрямовані на запобігання виділенню коштів з державного бюджету на державну допомогу суб'єктам господарювання, яка може призвести до спотворення конкуренції на товарних ринках.

З метою забезпечення реалізації положень Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання" Антимонопольним комітетом затверджено:

Порядок проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання;

Порядок, форми та вимоги щодо подання Антимонопольному комітету України інформації про чинну державну допомогу суб'єктам господарювання;

Порядок ведення та доступу до реєстру державної допомоги суб'єктам господарювання (розпорядження Антимонопольного комітету від 28 грудня 2015 р. N 43);

Порядок подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги (розпорядження Антимонопольного комітету від 4 березня 2016 р. N 2);

Порядок розгляду справ про державну допомогу суб'єктам господарювання (розпорядження Антимонопольного комітету від 12 квітня 2016 р. N 8).

Триває робота над підготовкою проектів актів Кабінету Міністрів України щодо визначення критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання, а також порядку повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Законодавче та інституційне забезпечення реформи у наданні державної допомоги суб'єктам господарювання - до 2 серпня 2017 р.; система моніторингу та контролю державної допомоги має бути сформованою та готовою до функціонування.

Державна допомога, яка не сумісна з конкуренцією, не може бути надана.

Впровадження попереднього контролю за сумісністю нових програм та заходів державної допомоги з конкуренцією.

Приведення існуючої державної допомоги у відповідність з вимогами Закону.

Повернення в повному обсязі (з відсотками) незаконної державної допомоги.

5. Деретуляція і розвиток підприємництва та конкуренції

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Наявна модель економіки України, яка сформувалася на зламі минулої соціалістичної моделі, характеризується надмірним та неефективним державним регулюванням, а також недостатністю розвитку конкуренції - основного інструменту ринкової економіки, який стимулює суб'єктів господарювання підвищувати ефективність виробництва, знижувати виробничі затрати, підвищувати якість продукції (товарів, робіт, послуг), прискорювати впровадження новітніх досягнень науки і техніки. Натомість на ринках України функціонує значна частка великого бізнесу, переважно олігархічного походження. При цьому державою і досі не створено ефективнодіючої системи розвитку конкуренції на ринках, дієвих інституційних та фінансових механізмів стимулювання розвитку малого та середнього підприємництва.

У схожій ситуації перебуває і галузь туризму та курортів: незважаючи на ресурсну забезпеченість та безмежні потенційні туристичні можливості, Україна програє в конкурентній боротьбі, відстаючи від провідних держав світу за рівнем розвитку туристичної інфраструктури та якості туристичних послуг.

Тож ключовими проблемами України в цій сфері є:

наявність великої кількості регуляторних бар'єрів для створення та розвитку бізнесу;

непрогнозованість змін законодавства;

надмірний рівень концентрації та монополізація окремих ринків товарів і послуг, що спотворює конкуренцію та звужує можливості для розвитку;

відсутність всеохоплюючої та ефективної системи підтримки малого та середнього підприємництва з боку держави та міжнародної спільноти;

розвиток галузей, здебільшого орієнтованих на експорт сировини;

неефективне та нераціональне використання наявних туристичних, природних, лікувальних та рекреаційних ресурсів України.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У рейтингу "Ведення бізнесу" (Doing Business 2017) Україна зайняла 80 місце серед 190 країн, тоді як Німеччина займає 17 місце, Польща - 24, Франція - 29, Італія - 50.

Показники	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Місце України у рейтингу "Ведення бізнесу" (Doing Business)	152/183 країн	140/185 країн	112/189 країн	87/189 країн	81/189 країн	80/190 країн
Кількість зайнятих у малому та середньому підприємстві, млн. осіб	7,7	7,5	7,3	6,9	6,5	
Частка малого та середнього підприємництва у доданій вартості (за витратами виробництва), відсотків до загальної суми	X	X	62,5	57,9	59	
Частка підприємств у загальному обсязі виробництва (реалізації), що діють на:						
ринках з конкурентною структурою, відсотків	49,2	45,7	47,5	42,7	43,4	
на ринках з ознаками колективного домінування або олігопольних ринках (на яких частка трьох найбільших суб'єктів господарювання перевищувала 50 відсотків), відсотків	17,7	16,9	15,4	16,7	14,6	
на ринках з ознаками одноосібного домінування (на яких частка найбільшого суб'єкта господарювання становила понад 35 відсотків), відсотків	25,9	29,9	25,4	30,8	31,3	
на монополізованих ринках	7,2	7,5	11,8	9,8	10,7	

Кількість іноземних туристів, які в'їжджають до України, млн. осіб				13,2	12,9	13,6
Кількість суб'єктів туристичної діяльності, тис. одиниць				7	6,8	7,5 (прогноз)
Надходження до місцевих бюджетів коштів від сплати туристичного збору, млн. гривень				24,8	37,1	54,1
Надходження до зведеного бюджету (податки та збори) від діяльності суб'єктів туристичної діяльності, млрд. гривень				1,3	1,7	2,5
Кількість робочих місць у сфері туризму, тис. осіб				81,9	88	90 (прогноз)
Кількість внутрішніх туристів, тис. осіб				322,7	357	400 (прогноз)
Кількість екскурсантів, тис. осіб				1174,7	125,5	135 (прогноз)

Джерело: Адміністрація Держприкордонслужби (кількість іноземних туристів), Держстат (кількість суб'єктів туристичної діяльності), ДФС (надходження до бюджету від сплати податків та зборів, у тому числі туристичний збір).

Мета, якої передбачається досягнути

У довгостроковій перспективі наша мета - перетворення економіки України на висококонкурентну економіку, зменшення втручання держави в економічну діяльність, розвинута, високорентабельна та інтегрована у світовий ринок галузь туризму і курортів.

В середньостроковій перспективі мета - перетворення малого та середнього підприємництва на джерело нових робочих місць та важливу ланку всіх ланцюгів виробництва, прогнозована та ефективна регуляторна політика і система регулювання, що не заважає розвитку малого та середнього підприємництва, проактивна позиція держави щодо розвитку сфери туризму та курортів.

Цілями 2017 року є створення сприятливих умов для розвитку малого та середнього підприємництва шляхом зменшення кількості адміністративних бар'єрів для суб'єктів господарювання, побудова ефективного регулювання, там де воно є необхідним через запровадження механізму системного перегляду регуляторного поля, створення умов для покращення доступу до фінансових (кредитних) ресурсів малого та середнього підприємництва, продовження економічної євроінтеграції, запровадження використання найкращих міжнародних практик, зменшення монополізованості ринків, сприяння інтернаціоналізації малого та середнього підприємництва і галузі туризму та курортів.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Місце України у рейтингу "Ведення бізнесу" (Doing Business): увійти до 50 кращих країн світу за сприятливістю умов для провадження підприємницької діяльності у 2017 році та до 30 провідних країн світу - у 2020 році.

Запровадження трьох правил створення правил для бізнесу:

всі правила набирають чинності з 1 січня нового року (крім спрощення та відміни обов'язків бізнесу);

всі правила набирають чинності не раніше ніж через 6 місяців після їх прийняття (крім спрощення та відміни обов'язків бізнесу);

приймаючи регулювання навантаження на 100 гривень держава має відмінити регулювання на 200 гривень;

кількість зайнятих у малому та середньому підприємстві у 2017 році - 6,7 млн. осіб, у 2020 році - 7 млн. осіб;

частка підприємств, що діють на ринках з конкурентною структурою: у 2017 році - 45 відсотків до загального обсягу виробництва (реалізації), у 2020 році - 50 відсотків;

частка малого та середнього підприємства у доданій вартості (за витратами виробництва) у 2017 році - 60 відсотків, у 2020 році - 70 відсотків;

кількість іноземних туристів, які в'їжджають до України: у 2017 році - 14 млн. осіб, у 2020 році - 21 млн. осіб;

кількість внутрішніх туристів: у 2017 році - 500 тис. осіб, у 2020 році - 1000 тис. осіб;

кількість робочих місць у сфері туризму: у 2017 році - 100 тис. осіб, у 2020 році - 150 тис. осіб.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію;

Меморандуму про взаємопорозуміння між Україною як Позичальником та Європейським Союзом як Кредитором щодо отримання Україною макрофінансової допомоги Європейського Союзу;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

З метою формування конкурентного середовища та забезпечення розвитку малого та середнього підприємництва було спрощено умови ведення бізнесу:

зменшено кількість дозволів більш як на 40 відсотків - із 143 до 84;

зменшено кількість видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, - з 56 до 32;

розпочато впровадження процедури надання адміністративних послуг для бізнесу в електронному вигляді;

зменшено кількість контролюючих органів та перевірок, що проводяться контролюючими органами, шляхом запровадження проведення комплексних перевірок;

запроваджені законодавчі зміни системи роботи органів нагляду (контролю), що переорієнтують їх з каральних на органи з сервісними функціями;

розпочато роботу Ради бізнес-омбудсмена;

започатковано системний перегляд регуляторних актів в пріоритетних галузях економіки;

запроваджено оновлену методику аналізу регуляторного впливу, що включає в себе М-тест (оцінка впливу на суб'єктів малого та середнього підприємництва).

У сфері розвитку сфери туризму та курортів

Вжито заходів щодо популяризації України та висвітлення у світовому інформаційному просторі бренд-меседжу "Україна - країна приваблива та безпечна для туризму":

забезпечено роботу національного стенду "Ukraine" в рамках Міжнародної туристичної біржі "ITB-2016", проведено Міжнародний туристичний салон "Україна" - UITM 2016, Міжнародну туристичну виставку UITT 2016 "Україна - подорожі та туризм";

презентовано промо-ролик про туристичну Україну "Experience Ukraine! We are open for Tourism", трансляцію якого організовано на державному телеканалі іномовлення UA|TV, а також поширено серед закордонних дипломатичних установ України, вітчизняних авіакомпаній та в соціальних мережах;

проведено міжнародну конференцію "Брендинг територій як запорука побудови успішної репутації" за участю Генерального Секретаря Всесвітньої туристичної організації (ЮНВТО) Талеба Ріфаї (20 - 21 червня 2016 р., м. Київ);

проведено установче засідання Асоціації "Національна туристична організація України" (5 грудня 2016 р., м. Київ);

прийнято нові Ліцензійні умови провадження туроператорської діяльності;

упроваджено 11 національних стандартів України у сфері туризму, гармонізованих з міжнародними та європейськими нормативними документами.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Ключовими напрямками для досягнення цілей у 2017 - 2020 роках є: створення сприятливих умов ведення підприємницької діяльності, забезпечення доступу до ресурсів, обмеженого та прогнозованого регуляторного поля, та проактивна позиція держави в галузі туризму.

За цими напрямками плануються такі ключові кроки:

подальше зменшення адміністративних бар'єрів, часових і фінансових витрат суб'єктів малого та середнього підприємництва на дотримання вимог державного регулювання через виконання плану заходів щодо дерегуляції господарської діяльності, плану дій щодо імплементації кращих практик якісного та ефективного регулювання, відображених Групою Світового банку в методології рейтингу "Ведення бізнесу", та затвердження ліцензійних умов для всіх ринків, які цього потребують;

побудова ефективного регулювання та забезпечення рівного та прозорого доступу до ресурсів і ринків через системний перегляд регуляторних актів та проведення системного перегляду регуляторного поля за окремими ринками;

запровадження та вдосконалення кращих світових регуляторних практик;

оптимізація кількості заходів державного нагляду (контролю);

посилення політики розвитку конкуренції;

прийняття Стратегії розвитку малого та середнього підприємництва на період до 2020 року та виконання плану заходів з її реалізації;

спрощення доступу до міжнародних торговельних електронних майданчиків товарів та послуг, що може стати драйвером інтернаціоналізації малого та середнього підприємництва і зростання експорту;

створення ринків там, де присутня монополізація, або делегування ринку державних функцій;

запровадження інституту саморегулювання ринків;

створення та оновлення законодавчої бази у сфері туризму, спрямованої на запровадження міжнародних стандартів у сфері туризму та курортів, розвиток туристичної інфраструктури;

просування України на світовому туристичному ринку.

6. Управління державною власністю та приватизація

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Держава є найбільшим власником підприємств та активів у національній економіці, що призводить до виникнення таких проблем:

державні підприємства/активи можуть бути фінансовою основою для політичної корупції. Існування таких підприємств може перешкоджати розвитку конкуренції у їх галузях, а відповідно - у економіці в цілому, у тому числі зменшуючи конкурентоспроможність українських товарів/послуг на зовнішньому ринку;

у своїй масі державні підприємства/активи є збитковими (або принаймні використовуються неефективно) чи взагалі не працюють, внаслідок чого держава не отримує потенційно значних надходжень від податків, які вони могли б сплачувати, якби працювали ефективно;

держава також не отримує потенційно значних надходжень від продажу таких підприємств/активів.

Держава не має адекватної інформації про те, якими активами вона володіє (які перебувають поза межами володіння державних підприємств) та якою є їх вартість - наприклад нерухомість, інфраструктура, природні ресурси тощо.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Станом на 1 жовтня 2016 р. в Україні налічувалося близько 3,5 тис. державних підприємств, які підпорядковані уповноваженим суб'єктам управління. Загальна вартість активів цих підприємств, за даними Мінекономрозвитку, становила майже 1,5 трлн. гривень (без урахування активів державних банків).

Загальна вартість активів найбільших 100 державних підприємств станом на 1 жовтня 2016 р. становила 1,3 трлн. гривень. При цьому основну частку вартості активів було зосереджено у регульованих галузях (63 відсотки - в енергетиці, 24 відсотки - в галузі інфраструктури).

Загальна кількість зайнятих на державних підприємствах становила близько 1 млн. осіб.

Із майже 3,5 тис. державних підприємств - близько 1,7 тис. не працюють або вже перебувають у процесі ліквідації.

Решта державних підприємств за підсумками 9 місяців 2016 р. отримали загалом 38,2 млрд. гривень чистого прибутку (порівняно з 6,1 млрд. гривень чистого збитку за аналогічний період минулого року), майже 70 відсотків загальної суми прибутку - фінансовий результат Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України" (25,5 млрд. гривень).

У 2016 році на приватизацію було виставлено всього 63 об'єкти великої приватизації, 52 з яких щонайменше двічі. Загалом приватизовано 17 об'єктів великої приватизації, надходження від приватизації становили трохи більше 1 відсотка річного плану.

Непогано розпочато проведення реформи корпоративного управління Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України".

У 2016 році було проведено конкурсні відбори керівників 10 особливо важливих для економіки державних підприємств, за результатами яких обрані п'ять керівників підприємств, з яких сьогодні призначено лише троє.

У червні 2016 р. прийнято Закон України N 1405-VIII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної та комунальної власності", яким передбачено створення незалежних наглядових рад на державних підприємствах. Кабінетом Міністрів України затверджено порядки, що регулюють процес створення наглядових рад та призначення їх членів. На сьогодні незалежні наглядові ради створені лише в Національній акціонерній компанії "Нафтогаз України" та публічному акціонерному товаристві комерційний банк "ПРИВАТБАНК".

Мета, якої передбачається досягнути

Кінцевою метою реформи є максимальне усунення втручання політиків у господарську діяльність державних підприємств, завдяки чому можна мінімізувати вплив держави на діяльність державних підприємств; підвищити конкуренцію у відповідних секторах (що позитивно позначиться на добробуті споживачів) та конкурентоспроможності національної економіки в цілому; збільшити надходження - від продажу таких підприємств/активів, а також від податків, які сплачуватимуть підприємства, що залишаться державними, але стануть ефективними.

Метою реформи у середньостроковій перспективі є:

істотне зменшення присутності держави в економіці, а отже зниження потенціалу для зловживання державною власністю та стимулу займатися політикою із здійсненням таких зловживань;

обмеження можливості для втручання політиків у господарську діяльність державних підприємств та підвищення ефективності державних підприємств.

До кінця 2017 року:

створити достовірний реєстр державних підприємств із групуванням у три категорії: підприємства, що підлягають приватизації; підприємства, що підлягають ліквідації (із розпродажем майна); підприємства, що залишаться у державній власності (при цьому в останній категорії повинна залишитися абсолютна меншість підприємств);

приватизувати значну частку державних підприємств та продати непрофільні/не задіяні в основній діяльності активи державних підприємств на прозорих умовах;

схвалити та подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення корпоративного управління юридичних осіб, акціонером (засновником, учасником) яких є держава";

сформулювати політику власності щодо Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України" та інших ключових державних підприємств;

створити незалежні наглядові ради на особливо важливих для економіки державних підприємствах;

удосконалити систему корпоративного управління на державних підприємствах, зокрема з урахуванням Принципів корпоративного управління ОЕСР;

призначити за результатами прозорого конкурсу керівників на інших державних підприємствах, управління якими є незадовільним.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Показник	2017	2018	2019	2020
Загальна підготовка				
Створити достовірний реєстр державних підприємств	закінчити	-	-	-
Приватизація				
Зменшити питому вагу державного сектору, відсотків	8	7	6	-
міністерствам та іншим органам управління передати підприємства, які підлягають приватизації, до Фонду державного майна, відсотків	100	-	-	-
Приватизувати на прозорих умовах підприємства із реєстру, що підлягають приватизації (кумулятивно), відсотків	25	50	75	100
Продати на прозорих умовах майно підприємств із реєстру, що підлягають ліквідації (кумулятивно), відсотків	25	50	75	100
Отримати надходження від приватизації у розмірі	17,1 млрд. гривень	відповідно до Державного бюджету України на 2018 - 2020 роки		
Реформа корпоративного управління державних підприємств				
Призначити за результатами прозорого конкурсу керівників на інших державних підприємствах, управління якими є незадовільним	закінчити	-	-	-
Сформулювати політику власності щодо Національної акціонерної компанії "Нафтогаз	41	59	за рішенням уповноважених	

України" та інших ключових державних підприємств (кількість підприємств)			органів управління	
Створити незалежні наглядові ради на особливо важливих для економіки державних підприємствах (кількість підприємств)	15	26	-	-
Удосконалити систему корпоративного управління на державних підприємствах, зокрема з урахуванням Принципів корпоративного управління ОЕСР (кількість підприємств)	15	26	-	-

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію;

Меморандуму про взаємопорозуміння між Україною як Позичальником та Європейським Союзом як Кредитором щодо отримання Україною макрофінансової допомоги Європейського Союзу;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

Приватизація:

затверджено перелік об'єктів державної власності, що підлягають приватизації у 2015 - 2017 роках (396 об'єктів);

покращено приватизаційні процедури (залучення до приватизації радників);

розроблено проект Закону України "Про приватизацію державного майна", яким планується спростити процедури передачі державних підприємств від органів управління до Фонду державного майна, прискорити їх підготовку до приватизації та змінити підходи щодо визначення початкової ціни продажу об'єктів приватизації, спростити процес продажу підприємств та їх майна для покупців, а також посилити захист їх прав.

Реформа корпоративного управління державних підприємств:

прийнято Закон України від 2 червня 2016 р. N 1405-VIII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної та комунальної власності" (щодо запровадження принципів корпоративного управління на державних підприємствах);

розроблено проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення корпоративного управління юридичних осіб, акціонером (засновником, учасником) яких є держава";

розроблено ряд постанов Кабінету Міністрів України, якими встановлюється порядок створення наглядових рад у державних підприємствах.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

У 2017 році:

розробити та прийняти Політику власності згідно з рекомендаціями Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР);

згрупувати державні підприємства виходячи з доцільності їх подальшого перебування у державній власності відповідно до Політики власності;

вдосконалити на законодавчому рівні приватизаційні процеси із забезпеченням їх прозорості та відкритості.

У середньостроковій перспективі:

оптимізувати кількість державних підприємств за рахунок припинення діяльності неопераційних;

продаж об'єктів, визначених затвердженням групування підприємств державного сектору економіки, на засадах, установлених Державною програмою приватизації;

призначення наглядових рад для особливо важливих для економіки державних підприємств;

призначення керівників у особливо важливих для економіки державних підприємствах.

7. Розвиток публічних закупівель

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Ключовими напрямками реформування системи публічних закупівель є підвищення прозорості, конкурентності та професійності закупівель, зниження рівня корупції в цій сфері, а також приведення системи публічних закупівель України у відповідність із стандартами ЄС та Угоди СОТ про державні закупівлі.

Запровадження в 2016 році обов'язкового використання електронної системи закупівель "ProZorro" сприяло підвищенню прозорості процесу закупівель, збільшенню ефективності їх проведення та залученню нових потенційних учасників процедур закупівель.

Водночас залишаються невирішеними ряд важливих проблемних питань, що негативно впливає на результати функціонування системи публічних закупівель, зокрема:

низький рівень професіоналізму осіб, відповідальних за проведення процедур закупівель, що призводить до неякісного та необ'єктивного вибору переможця торгів і, як наслідок, до неефективного витрачання коштів;

невисокий рівень конкуренції, який пов'язаний з наявністю певних бар'єрів для участі в тендерах, зокрема через необхідність отримання довідок в органах державної влади, а також у зв'язку з низьким рівнем довіри бізнесу до сфери публічних закупівель;

небажання замовників використовувати електронну систему "ProZorro" для здійснення на конкурентних засадах закупівель, вартість яких є нижчою за порогові значення, встановлені Законом України "Про публічні закупівлі";

суб'єктивність та непрозорість прийняття рішень в процесі проведення контрольних заходів органами, уповноваженими на здійснення контролю у сфері публічних закупівель.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

З 2016 року проведено поетапний перехід до здійснення публічних закупівель в електронній системі "ProZorro".

За 2016 рік зареєструвалось більше 64 тис. учасників і взяло участь близько 20 тис. замовників. За цей період економія коштів склала близько 8,3 млрд. гривень, що становить 10,2 відсотка загальної суми закупівель. Водночас близько третини оголошених процедур були відмінені або визнані такими, що не відбулися. Причинами такого стану, зокрема, є низький рівень конкуренції на торгах, а також недостатній рівень знань осіб, що відповідальні за проведення закупівель.

Мета, якої передбачається досягнути

Побудова здорової екосистеми публічних закупівель, що ґрунтується на взаємодії бізнесу, влади та громадянського суспільства, є простою, прозорою, справедливою та сучасною, дає змогу купувати з оптимальним співвідношенням "ціна/якість".

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

підвищення середнього показника участі в закупівлях до 3,2 учасника за рахунок спрощення доступу до закупівель через електронну систему закупівель;

зменшення частки відмінених процедур закупівлі (визнання їх такими, що не відбулися) до 18 відсотків.

економія коштів за рахунок проведення конкурентних процедур закупівель у 2017 році - 34 млрд. гривень. У середньостроковій перспективі - 25 млрд. гривень на рік;

інтеграція даних трьох електронних сервісів, що ведуться Мін'юстом, МВС та ДФС, з електронною системою закупівель "ProZorro".

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна-2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію;

Стратегії реформування системи публічних закупівель ("дорожній карті"), схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. N 175.

Результати роботи за попередній період

Ключовими напрямками реформування системи закупівель було запровадження системи електронних закупівель та поетапне приведення системи державних закупівель України у відповідність із стандартами ЄС відповідно до часових графіків, визначених Угодою про асоціацію.

Основними досягненнями в частині реформування системи закупівель варто визначити такі:

введено в дію для центральних органів виконавчої влади з 1 квітня 2016 р. та з 1 серпня 2016 р. для всіх замовників, що провадять діяльність в окремих сферах господарювання положення

Закону України "Про публічні закупівлі" та здійснено перегляд відповідної нормативно-правової бази;

запроваджено разом з громадськими організаціями та бізнесом в публічний доступ модуль бізнес-аналітики, який в інтерактивному режимі реального часу надає громадянам доступ до інформації про закупівлі, що здійснюються в рамках пілотного проекту (bi.prozorro.org);

запроваджено практику оприлюднення запитів та відповідей на актуальні запитання, з якими звертаються суб'єкти сфери закупівель, на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку;

створено Інформаційний ресурс Уповноваженого органу, на якому будуть надаватися безоплатні консультації з питань закупівель, запроваджено в режимі реального часу безкоштовні курси навчання суб'єктів у сфері закупівель;

у 2016 році Верховною Радою України ратифіковано Угоду СОТ про державні закупівлі (далі - УДЗ), створено пілотний проектний офіс GPAinUA, мета якого - забезпечення підтримки та надання консультацій українським компаніям під час участі у міжнародних тендерах держав УДЗ, а також аналіз перепон та допомога у вирішенні спірних питань у разі порушення державами умов УДЗ;

запроваджено на веб-сайті підтримки щодо публічних закупівель (infobox.prozorro.org) бібліотеку примірних специфікацій для спрощення складення тендерної документації непрофесійними державними замовниками;

здобуто дві престижні міжнародні нагороди: World Procurement Award та Open Government Partnership Award 2016.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Підвищення прозорості процесу здійснення публічних закупівель, а також прозорості та об'єктивності його моніторингу та контролю дасть змогу зменшити ризики зловживань (корупції) та підвищити довіру до цієї сфери.

Зменшення бар'єрів для участі в закупівлях призведе до підвищення конкуренції, що в свою чергу дасть можливість більш ефективно здійснювати закупівлі.

Поступова професіоналізація сфери публічних закупівель, застосування на практиці механізму здійснення централізованих закупівель також сприятимуть більш ефективному проведенню процедур закупівель та кращому задоволенню потреб замовників.

Передбачається:

продовжувати розвивати електронну систему "ProZorro" та інтегрувати її з іншими державними системами;

удосконалити нормативно-правове регулювання сфери публічних закупівель, у тому числі щодо регулювання допорогових закупівель та гармонізації з міжнародними стандартами;

створити базис для ефективного незалежного моніторингу та контролю публічних закупівель, зокрема через запровадження механізму ризик-менеджменту;

спростити доступ представників бізнесу до публічних закупівель, у тому числі іноземних;

створити контакт-центр з публічних закупівель;

удосконалити систему оскарження допорогових закупівель;

створити базис для системи освіти з публічних закупівель на основі вищих навчальних закладів, бізнес-шкіл та платформ в режимі реального часу навчання;

опрацювати механізм централізованих закупівель в пілотному режимі та розробити відповідну нормативну базу.

8. Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Сьогодні економіка України є сировинною, орієнтованою на виробництво традиційної індустріальної і аграрної продукції з низькою доданою вартістю. Навіть компанії розвинутої ІТ-галузі переважно працюють на основі аутсорсингу, продаючи програмний код, тоді як права інтелектуальної власності на розроблені ними продукти та усі доходи від реалізації належать іноземним компаніям-замовникам. Тим часом технологічний розрив між Україною та розвинутими країнами щороку поглиблюється.

Однією з основних проблем розвитку України є неефективна державна політика у сфері інновацій в реальному секторі економіки, що спричиняє відсутність стимулів для розвитку стартапів та інноваційного бізнесу, відсутність моделі державної підтримки розвитку інновацій та відплив висококваліфікованих кадрів у всіх сферах діяльності. Наслідками цього також є обмежений доступ до фінансування на ранніх стадіях розвитку інновацій, значний "цифровий розрив", низький рівень взаємозв'язку між бізнесом, університетами та науковими установами, низький рівень трансферу технологій, невідповідність якості і змісту освіти потребам ринку.

Крім того, наявна державна система правової охорони інтелектуальної власності не спроможна забезпечити розвиток сфери інтелектуальної власності як основи інноваційної економіки України.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Наукоємність валового внутрішнього продукту у 2015 році становила 0,61 відсотка, тоді як у країнах ЄС та Китаї цей показник дорівнював 2 відсотки (2014 рік).

Показники	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Наукоємність валового внутрішнього продукту, відсотків	0,74	0,75	0,70	0,65	0,61	0,54*
Індекс розвитку ІКТ, місце	x	x	x	x	76	76
Глобальний інноваційний індекс, місце	60	63	71	63	64	56

Джерело. Держстат, Світовий банк, ITU, GII

** за 6 місяців 2016 року*

Мета, якої передбачається досягнути

У довгостроковій перспективі наша мета - трансформація економіки України із сировинної в інноваційну.

У середньостроковій перспективі мета - створення передумов для розвитку та широкого впровадження інновацій в усіх галузях економіки, а також подальшого переходу до цифрової економіки. Зокрема, це вдосконалення нормативно-правової та регуляторної бази у сфері інновацій, інтелектуальної власності та цифрової економіки, вдосконалення державної

політики та запуск ряду програм, спрямованих на стимулювання та підтримку інноваційного розвитку.

Цілями 2017 року є: вдосконалення законодавства для стартапів (корпоративного, податкового, у сфері інтелектуальної власності, валютного регулювання тощо), інноваційної діяльності та у сфері телекомунікаційних послуг, надання інформаційних послуг. Також планується запровадження дворівневої структури державного управління сферою інтелектуальної власності. Усе це створюватиме передумови для розвитку високих технологій та інновацій, широкого впровадження інноваційних технологій в усіх галузях економіки.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

зростання рівня наукоємності валового внутрішнього продукту: у 2017 році - 0,8 відсотка, у 2020 році - 1,5 відсотка;

зростання питомої ваги високотехнологічної продукції та послуг у структурі експорту товарів і послуг: у 2017 році - 9,5 відсотка, у 2020 році - 15 відсотків;

посилення позиції України за індексом розвитку інформаційно-комунікаційних технологій у 2017 році - 70, у 2020 році - 50 місце;

посилення позиції України за індексом приваблювання талантів: у 2020 році - 80 місце;

підвищення позиції України за глобальним інноваційним індексом: у 2020 році - 50 місце.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Державній стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. N 385;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

У напрямі "Реформа у сфері інтелектуальної власності"

Схвалено Концепцію реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні (розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 червня 2016 р. N 402) та затверджено план заходів з її реалізації (розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. N 632).

Розроблено та триває громадське обговорення щодо проекту Закону України "Про Національну систему охорони інтелектуальної власності в Україні".

На виконання пункту 125 плану заходів з імплементації розділу IV Угоди про асоціацію на 2016 - 2019 роки Кабінетом Міністрів України внесено на розгляд Верховної Ради України проекти Законів України:

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення правової охорони географічних зазначень (реєстраційний номер 6023);

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення правової охорони інтелектуальної (промислової) власності (реєстраційний номер 5699);

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення охорони прав на компонування напівпровідникових виробів (реєстраційний номер 5694);

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо набуття, розпорядження та охорони авторського права та суміжних прав (реєстраційний номер 4579);

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту авторського права і суміжних прав у мережі Інтернет (реєстраційний номер 4629);

Про внесення змін до статті 5 Закону України "Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеогам, комп'ютерних програм, баз даних" (щодо подолання піратства та поліпшення інвестиційного клімату) (реєстраційний номер 4571).

Також розроблено проекти Законів України:

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за порушення прав у сфері інтелектуальної власності та захисту цих прав;

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення правової охорони винаходів (корисних моделей);

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо захисту прав інтелектуальної власності) (зміни розробляються в рамках судової реформи щодо роботи Спеціалізованого суду з питань інтелектуальної власності).

Прийнято урядове рішення, яке передбачає ліквідацію Державної служби інтелектуальної власності (ДСІВ) та передачу цілісних майнових комплексів ДСІВ до Мінекономрозвитку (постанова Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. N 585 "Деякі питання оптимізації діяльності центральних органів виконавчої влади державної системи правової охорони інтелектуальної власності").

За експертної допомоги Всесвітньої організації інтелектуальної власності розроблено проект Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про авторське право і суміжні права" щодо удосконалення діяльності організацій колективного управління". Участь у консультаціях в рамках експертної місії Всесвітньої організації інтелектуальної власності взяли вітчизняні автори, композитори, продюсери, правовласники, а також Представництво ЄС в Україні та Посольство США в Україні, уповноважені представники міжнародних організацій у сфері колективного управління майновими авторськими та суміжними правами (CISAC (Міжнародна конфедерація товариств авторів і композиторів), IFPI (Міжнародна федерація звукозаписної індустрії), SCAPR (Рада Товариств колективного управління правами виконавців), ICMP (Міжнародна конфедерація музичних видавців), IFRRO (Міжнародна федерація організацій прав на репрографічне відтворення). Законопроект має на меті подолати існуючий хаос у сфері колективного управління та створити прозору систему збору, розподілу та виплати роялті, яка базуватиметься на фундаментальних принципах колективного управління - прозорість, підзвітність та чітке управління.

У напрямі "Розвиток інновацій в реальному секторі економіки"

Розроблено проект розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення Стратегії розвитку високотехнологічних галузей до 2025 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації", що має на меті формування нової моделі економічного розвитку - інноваційної, цифрової економіки.

Прийнято Закон України "Про наукову і науково-технічну діяльність" від 26 листопада 2015 р. N 848-VIII.

Розроблено проекти Законів України "Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності", "Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо стимулювання інновацій)", "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо стимулювання інновацій)" та "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стимулювання інноваційної діяльності".

Кабінетом Міністрів України внесено на розгляд Верховної Ради України проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності технологічних парків" (реєстраційний номер 2216а), прийняття якого дасть змогу спростити порядок створення технологічних парків та створити належні правові умови для їх діяльності, активізувати розроблення та реалізацію проектів з впровадження високотехнологічних виробництв.

Забезпечено входження України до Європейського дослідницького простору через набуття статусу асоційованого члена Рамкової програми ЄС "Горизонт 2020" (Закон України "Про ратифікацію Угоди між Україною і Європейським Союзом про участь України у Рамковій програмі Європейського Союзу з наукових досліджень та інновацій "Горизонт 2020" від 15 липня 2015 р. N 604-VIII).

Затверджено план заходів з реалізації Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері на 2015 - 2019 роки (розпорядження Кабінету Міністрів України від 4 червня 2015 р. N 575).

За участю Фондації CRDF Global створено Глобальний фонд підтримки українських вчених.

За підтримки Мінекономрозвитку створено Громадську спілку "Хай-Тек Офіс Україна" (Hi-Tech Office Ukraine), засновниками якої виступили вітчизняні і світові ІКТ компанії.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

У напрямі "Реформа у сфері інтелектуальної власності" буде забезпечено виконання завдань, передбачених Концепцією реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні та планом заходів з її реалізації.

У напрямі "Розвиток інновацій у реальному секторі економіки" буде забезпечено здійснення заходів, передбачених планом реалізації Стратегії розвитку високотехнологічних галузей, зокрема щодо виконання програм, що в сукупності створюють передумови для інноваційного розвитку економіки (Розвиток експортно-орієнтованої інноваційної екосистеми, Цифровий порядок денний для України (Цифрова економіка), "Залучення" інноваційних ТНК, "Високотехнологічна" нація).

Також необхідно розробити та запровадити законодавчі зміни, спрямовані на формування умов для розвитку високих технологій та інновацій, широке впровадження інноваційних технологій в усіх галузях економіки та стимулювання інноваційної діяльності, а також "втримування" інноваторів, вчених, стартапів, інноваційного бізнесу в Україні та залучення талановитих іноземних інноваторів.

9. Розвиток промислового виробництва та залучення інвестицій

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

В Україні за радянських часів був сформований потужний промисловий комплекс. Проте процеси, розпочаті в 1992 - 1994 роках, зруйнували значну частину виробничого потенціалу

України і особливо його високотехнологічну складову. На сьогодні у структурі промислового виробництва переважають сировинні експортоорієнтовані виробництва III та IV технологічного укладу, що характеризуються високою енерго- та матеріалоємністю та залежні від кон'юнктурних циклів на світовому ринку. В умовах поширення у світі V та переходу до VI технологічних циклів, збереження такої структури промисловості та експорту зумовлюватиме безнадійне відставання розвитку України і з часом перетворення на країну, здатну лише переймати технології з виробництва продукції, ринки якої переміщуватимуться у групу країн третього світу.

Серед важливих проблем, які стоять на заваді зазначеної трансформації - низька заінтересованість бізнесу в докорінному оновленні виробничих потужностей через високі ризики інвестування (питання захисту прав власності, контролюючих та силових органів), проблеми валютного регулювання, низький рівень використання механізму державно-приватного партнерства у реалізації інфраструктурних та інноваційних проєктів, вплив висококваліфікованих кадрів у всіх сферах діяльності та в цілому, відсутність моделі державної підтримки розвитку інновацій. Крім того, через зарегульованість рівень включення вітчизняних підприємств у світові ланцюги доданої вартості є низьким.

Більш того Україна все ще має значні нетарифні обмеження для експорту продукції в держави - члени ЄС та на міжнародні ринки.

Проведення на території нашої держави військових дій, незаконна анексія Автономної Республіки Крим та м. Севастополя зумовлює необхідність розвитку оборонної промисловості. Це дасть змогу забезпечити як потреби внутрішнього ринку озброєнь, насамперед Збройних Сил, так і вихід на міжнародні ринки, які мають значну ємність та експортну привабливість.

Крім того, розвиток оборонно-промислового комплексу має бути спрямований як на переоснащення виробничих потужностей та розгортання сучасних технологічних ліній, так і на виробництво новітнього високотехнологічного озброєння.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Питома вага ВНОК у валовому внутрішньому продукті (основна інвестиційна компонента) у 2016 році становила 15,2 відсотка, тоді як у країнах ЄС (28) в цілому вона становила 19,6 відсотка (2016 рік), зокрема Німеччині - 20 відсотків, Австрії - 22,9 відсотка, Швеції - 24,2 відсотка, у Китаї - 43,3 відсотка (2015 рік).

Чистий приплив прямих іноземних інвестицій (за даними платіжного балансу) за 2016 рік становив 3,3 млрд. доларів США тоді як, за даними Світового банку, у Китаї - 62,1 млрд. доларів США, Ірландії - 20,2 млрд. доларів США, Фінляндії - 17,5 млрд. доларів США, Туреччині - 11,9 млрд. доларів США. Чистий притік прямих іноземних інвестицій у 2015 році на одну людину в Україні більш як у 60 разів нижчий ніж в Ірландії, у 40 разів - у Фінляндії, у 2 рази - у Туреччині.

Ступінь зносу основних засобів у 2015 році становив 60,1 відсотка, тоді як у більшості держав - членів ЄС у 2011 і 2012 роках ступінь зносу не перевищував 50 відсотків, а в окремих державах не досягав і 40 відсотків.

Частка валової доданої вартості виробництва з використанням технологій високого та середньовисокого рівня у структурі валової доданої вартості в цілому в економіці - 3,1 відсотка (у 2015 році), тоді як у державах - членах ЄС вона становила 7,2 відсотка, в Китаї - 12,3 відсотка (за 2011 рік).

Обсяг зростання машинобудування у 2016 році становив 2 відсотки.

Україна у світовому рейтингу конкурентоспроможності промисловості займала 55 місце у 2013 році, тоді як Німеччина - 1 місце, а Китай - 5 місце.

Показник за енергоємністю валового внутрішнього продукту України за паритетом купівельної спроможності у 2015 році становив 0,316 кілограма нафтового еквіваленту на 1 долар США (у 2015 році), тоді як у Китаї - 0,194, Німеччині - 0,101.

Питома вага експорту товарів з використанням у виробництві технологій високого та середньовисокого рівня в загальному обсязі експорту товарів становить близько 17,3 відсотка (у 2016 році), тоді як у державах ЄС цей показник дорівнює 41,4 відсотка, в Китаї - 50,4 відсотка (за 2011 рік).

Показники	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Обсяг промислового виробництва, відсотків зміни до попереднього року	8	-0,7	-4,3	-10,1	-13	2,8
Обсяг машинобудування, відсотків зміни до попереднього року	15,4	-3,3	-13,6	-20,6	-14,1	2
Фізичні обсяги експорту товарів та послуг, відсотків зміни до попереднього року	2,7	-5,6	-8,1	-14,2	-13,2	-1,6
Питома вага експорту товарів з використанням у виробництві технологій високого та середньовисокого рівня в загальному обсязі експорту товарів, відсотків	26,1	27,5	24,5	20,4	19,2	17,3

Джерело: Держстат, OESD, розрахунки Мінекономрозвитку

Мета, якої передбачається досягнути

У довгостроковій перспективі наша мета - перетворення моделі економіки України із сировинної на високотехнологічну та висококонкурентну.

У середньостроковій перспективі мета - створення умов для притоку інвестицій у промисловість, запуск процесів модернізації виробництва та інфраструктури, створення передумов для розвитку і диверсифікації експорту, включення вітчизняних підприємств у світові ланцюги доданої вартості.

Ключовими напрямками для досягнення зазначених цілей у 2017 - 2020 роках є: розвиток промислового виробництва, а також інфраструктури, захист прав інвесторів та розвиток державно-приватного партнерства, зняття бар'єрів для експорту для українських бізнесових кіл.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

середньорічне зростання промислового виробництва: у 2018 - 2020 роках - на 7,6 відсотка, у 2017 році - на 3,9 відсотка;

середньорічне зростання обсягів машинобудівної продукції: у 2018 - 2020 роках - 10 відсотків, у 2017 році - на 5,5 відсотка;

збільшення питомої ваги товарів з використанням технологій виробництва високого та середньовисокого рівня у структурі експорту товарів: у 2020 році - до 25 відсотків, у 2017 році - до 22 відсотків.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про Асоціацію;

Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженій Указом Президента України від 14 березня 2016 р. N 92.

Результати роботи за попередній період

У сфері розвитку промислового виробництва

Розроблено проект Державної програми розвитку вітчизняних промислових підприємств з урахуванням потреб внутрішнього споживання, основним завданням якої є заохочення замовлення продукції у вітчизняних виробників, а також створення нових виробництв шляхом проведення імпортозаміщення.

Забезпечено захист інтересів вітчизняних виробників на внутрішньому ринку України - станом на кінець 2016 року щодо імпорту товарів в Україну застосовується 18 антидемпінгових, спеціальних, компенсаційних заходів.

У сфері державної підтримки оборонної промисловості

Затверджено порядок формування ціни на продукцію, роботи і послуги оборонного призначення.

Затверджено умови залучення фінансових ресурсів під державні гарантії для виконання програм з питань підвищення обороноздатності держави.

Розроблено правове підґрунтя для подальшого проведення корпоратизації 67 підприємств Державного концерну "Укроборонпром".

До складу Концерну передано ряд стратегічно важливих об'єктів.

У сфері управління державними інвестиціями

Протягом 2014 і 2015 років створено законодавчу основу для реформи державних інвестицій - прийнято Верховною Радою України зміни до Бюджетного кодексу України та затверджено Кабінетом Міністрів України Порядок відбору державних інвестиційних проектів. Під час формування проекту Державного бюджету України на 2016 рік вперше застосовано нові принципи, 10 проектів включено до державного бюджету (за підтримки Світового банку на виконання Матриці реформ).

У 2016 році продовжено впровадження нових принципів - запроваджено моніторинг реалізації державних інвестиційних проектів, запущено збір даних для бази всіх об'єктів незавершеного будівництва.

У сфері розвитку державно-приватного партнерства

Удосконалено законодавство у сфері державно-приватного партнерства.

Створено більш ефективні механізми для співробітництва між державою і територіальними громадами (державними партнерами) та приватними партнерами в рамках державно-приватного партнерства шляхом внесення комплексних змін до Закону України "Про державно-приватне партнерство".

Розпочато роботу з впровадження міжнародної практики стосовно підготовки та реалізації проектів державно-приватного партнерства, зокрема удосконалено порядок проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної, комунальної власності та об'єктів, які належать Автономній Республіці Крим, та впроваджено нові підходи до проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

З метою розвитку промисловості планується:

розвиток промислових кластерів та розв'язання проблем регуляторного характеру (підключення до електро- і комунальних мереж, скасування інфраструктурного внеску під час будівництва промислових об'єктів та інших). Акцент буде зроблено на розвитку екологічних та інноваційних виробництв;

технічне переоснащення виробничих потужностей підприємств оборонно-промислового комплексу України;

лібералізація переробки давальницької сировини.

У напрямі залучення інвестицій передбачається:

оптимізація портфеля інвестиційних проектів шляхом визначення можливості залучення приватного інвестора на умовах державно-приватного партнерства або приватизації (продажу) з цільовим призначенням, у тому числі об'єкта незавершеного будівництва, завершення реалізації визначених державних інвестиційних проектів у встановлені строки;

запровадження стратегічного планування державних інвестицій з урахуванням середньострокової бюджетної перспективи, при цьому відбір проектів для фінансування з державного бюджету здійснюється на основі повної інформації про майбутні вигоди та витрати на їх реалізацію та забезпечення базового обсягу фінансування портфеля поточних проектів;

активне застосування різних форм державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, для розвитку інфраструктури і надання послуг публічного характеру у сфері транспорту, охорони здоров'я, енергетики, тепло- і водопостачання;

спрощення механізму провадження спільної діяльності за участю бюджетних установ (вищих навчальних закладів, наукових установ) та суб'єктів підприємницької діяльності;

реформування корпоративного законодавства, що забезпечить імплементацію кращих міжнародних практик, належний захист прав власності;

подальша дерегуляція процесу інвестування в Україні, включаючи спрощення валютного регулювання, введення та виведення капіталу, звітності, реєстрації та функціонування іноземних представництв та інших аспектів;

формування механізмів залучення приватних вітчизняних інвестицій у розвиток інновацій через використання інститутів спільного інвестування шляхом створення венчурних фондів

фінансування інноваційних проектів.

10. Розвиток експорту та розширення зовнішньоекономічних зв'язків

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Внаслідок збройної агресії Росії та окупації нею частини території України (Автономної Республіки Крим та окремих територій Донецької та Луганської областей) економіка України втратила значну частину промислових потужностей. Це призвело до скорочення валового внутрішнього продукту, девальвації національної валюти, відпливу іноземних інвестицій, скорочення обсягів експорту товарів і послуг.

Крім того, Російська Федерація фактично розгорнула торговельну війну проти України, у рамках якої нею вжито ряд системних заходів щодо заборон і обмежень стосовно України у торгівлі товарами, послугами і торговельними аспектами прав інтелектуальної власності. У результаті, крім втрати російського ринку, дії Російської Федерації також призвели до значного скорочення обсягів зовнішньої торгівлі України з країнами Центральної Азії - Казахстаном, Узбекистаном, Туркменістаном, Киргизстаном і Таджикистаном.

Забезпечення процесу пошуку нових ринків та переорієнтації зовнішньоекономічних зв'язків України на альтернативні ринки реалізації вітчизняної продукції дасть можливість відновити позитивну динаміку, яка спостерігалася у зовнішній торгівлі України до збройної агресії Російської Федерації проти нашої держави.

Крім того, актуальним питанням залишається виконання Угоди про асоціацію, що дасть змогу істотно збільшити експорт з України до Європи. Ключовими питаннями є гармонізація систем технічного регулювання, безпеки та якості продуктів харчування, систем ринкового нагляду та інше, що має кінцевою метою підписання угод про взаємне визнання систем регулювання та спрощення торгівлі в рамках зони вільної торгівлі.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

За 2014 - 2016 роки обсяг експорту вітчизняних товарів і послуг скоротився з 76,5 млрд. доларів США (за підсумками 2013 року) до 46 млрд. доларів США, тобто відбулося скорочення обсягів експорту на 39,9 відсотка.

При цьому обсяг експорту вітчизняних товарів за цей же період скоротився з 62,3 млрд. доларів США (за підсумками 2013 року) до 36,4 млрд. доларів США, тобто відбулося скорочення обсягів експорту на 41,6 відсотка.

Внаслідок розгорнутої Російською Федерацією торговельної війни проти України загальний обсяг експорту вітчизняних товарів до країн Центральної Азії за період 2014 - 2016 років скоротився з 3,01 млрд. доларів США (за підсумками 2013 року) до 0,72 млрд. доларів США, тобто відбулося зменшення обсягів експорту на 76,2 відсотка. У 2016 році найбільшими темпами скорочувався експорт товарів до Казахстану (на 43,9 відсотка) та Киргизстану (на 46,5 відсотка), які є членами Євразійського економічного союзу (ЄАЕС).

Показники	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Питома вага експорту товарів до Російської Федерації в загальному обсязі експорту товарів, відсотків	29	25,6	23,7	18,2	12,7	9,9
Питома вага експорту товарів до ЄС в загальному обсязі експорту товарів, відсотків	26,4	25	26,6	31,5	34,1	37,1

Джерело: Держстат, розрахунки Мінекономрозвитку

Мета, якої передбачається досягнути

Мета на середньострокову перспективу: розширення та диверсифікація зовнішньоекономічних зв'язків України, розвиток експорту товарів та послуг

Протягом 2017 року - збереження та розвиток присутності на існуючих ринках, відкриття альтернативних ринків, спрощення та гармонізація процедур торгівлі, гармонізація систем ринкового нагляду, технічного регулювання, безпеки та якості продуктів харчування, виконання Українською Стороною умов, необхідних для підписання Угоди про оцінку відповідності та прийнятність промислової продукції (АСАА) із ЄС за пріоритетними групами товарів, сприяння залученню іноземних інвестицій.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі - відновлення позитивної динаміки зростання обсягів експорту та залучення іноземних інвестицій в економіку України;

середньорічне зростання фізичних обсягів експорту товарів та послуг: у 2018 - 2020 роках - на 5 відсотків, у 2017 році - на 2 відсотки.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає Угоді про Асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Підписано та ратифіковано Угоду про асоціацію.

У 2014 - 2015 роках у двосторонній торгівлі з ЄС було реалізовано інструмент автономних торговельних преференцій для експорту вітчизняної продукції до ЄС.

З 1 січня 2016 р. розпочалося тимчасове застосування торговельних положень Угоди про асоціацію.

ЄС став головним торговельним партнером України та єдиним із значущих торговельних партнерів України, з яким спостерігається позитивна динаміка зростання обсягів торгівлі товарами.

Розроблено проект Дорожньої карти стратегічного розвитку торгівлі України та проект Плану дій з її реалізації.

Проведено міжнародний аудит України в рамках COT (перший Огляд торговельної політики), який засвідчив дотримання нашою країною одного з основних принципів COT - прозорості торговельної політики.

11 липня 2016 р. підписано Угоду про вільну торгівлю між Україною та Канадою, яку 14 березня 2017 р. Верховною Радою України ратифіковано.

У 2016 році Радою експортерів та інвесторів України надано сприяння більше ніж 450 українським компаніям щодо просування їх продукції на зовнішній ринок, вирішення проблемних питань. Забезпечено участь українських підприємств у понад 80 престижних

міжнародних виставково-ярмаркових заходах за кордоном, під час яких підписано ряд контрактів. За результатами участі у понад 60 міжнародних тендерах українськими підприємствами отримано підрядів на виконання робіт, послуг та постачання української продукції на ринки іноземних країн.

Ведеться робота з інформаційної, організаційної та консультаційної підтримки, зокрема проектним офісом з просування експорту при Мінекономрозвитку: організовано проведення 7 бізнес-форумів; проведено 6 торгових місій; створено промоційні фільми про Україну в різних сферах; надруковано брошури та листівки "INVEST UKRAINE Open for U" чотирма мовами.

Затверджено план заходів з імплементації розділу IV "Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею" Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2016 - 2019 роки (розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. N 217).

Ініційовано та започатковано Діалог Україна-ЄС високого рівня щодо горизонтальних питань та окремих секторах промисловості.

Розпочато процедуру приєднання України до Регіональної Конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження.

Затверджено Порядок забезпечення захисту прав та інтересів України в торговельно-економічній сфері в рамках Світової організації торгівлі.

Україною ініційовано дві суперечки відповідно до Домовленості про правила та процедури врегулювання суперечок в рамках СОТ проти Російської Федерації - щодо обмеження імпорту залізничного обладнання та стосовно обмежень транзиту (справи DS 499 та DS 512).

Скасовано та вдалося запобігти застосуванню торговельних бар'єрів щодо вітчизняної продукції в США, Канаді, Аргентині, ЄС, Туреччині, Єгипті, Індії, Білорусі, Молдові та інших, за результатами проведеної роботи поновлено або збережено доступ вітчизняних товарів на ринки іноземних країн загальною вартістю поставок більше ніж 598 млн. доларів США.

Гармонізовано базове та частину секторального законодавства України з європейським законодавством у сфері технічного регулювання, а також прийнято як національні всі гармонізовані європейські стандарти, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів вимогам технічних регламентів у секторах, на які поширюватиметься дія Угоди АСАА, створені передумови для підписання Угоди АСАА за трьома групами товарів та Українською Стороною ініційовано її підписання.

Ініційована Українською Стороною та прийнята оціночна місія ЄС щодо стану гармонізації системи технічного регулювання та перспектив підписання Угоди АСАА за пріоритетними групами товарів.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Передбачається збільшення можливостей для преференційного експорту вітчизняних товарів з високою доданою вартістю та забезпечення присутності вітчизняних товарів на міжнародних ринках, створення ефективної системи розвитку та підтримки експорту шляхом консолідації та координації дій і заходів усіх відповідальних органів державної влади.

Продовження гармонізації законодавства України із законодавством ЄС у сфері технічного регулювання та оновлення гармонізованих європейських стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності продукції, пов'язаних з нею процесів або методів виробництва чи інших об'єктів вимогам технічних регламентів у секторах, на які поширюватиметься дія Угоди

АСАА. Проведення підготовчої роботи, підписання Угоди АСАА у пріоритетних секторах та поступове розширення її дії на інші сектори, які повинні бути гармонізовані із законодавством ЄС відповідно до Додатка III Угоди про асоціацію.

Забезпечення процесу розширення та переорієнтації зовнішньоекономічних зв'язків України передбачає:

посилення ролі механізмів спільних міжурядових комісій з економічного співробітництва у розвитку зовнішньоекономічних зв'язків України;

використання механізмів Ради експортерів та інвесторів для збільшення обсягів експорту;

використання механізмів проведення в іноземних країнах виставок-презентацій вітчизняної продукції з елементом безпосередніх переговорів між керівниками українських компаній та іноземних дистриб'юторів;

використання сучасних засобів комунікації (сайт PEI, офіційні сторінки в мережах Фейсбук, Твіттер) для просування інтересів представників українського бізнесу.

II. Регіональний економічний розвиток

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Створена протягом 2015 - 2016 років нова система державного управління регіональним розвитком потребує визначення на наступний період реалізації Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року (постанова Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. N 385) чітких пріоритетів розвитку, завдань і заходів, реалізація яких сприятиме підвищенню конкурентоспроможності регіонів з одночасним стабільним та передбачуваним їх фінансуванням. Існуюча на сьогодні система фінансування програм і проектів регіонального розвитку потребує подальшого вдосконалення, оскільки діє довготривала процедура прийняття рішень стосовно затвердження відібраних інвестиційних програм і проектів регіонального розвитку в рамках державного фонду регіонального розвитку, не забезпечується гарантоване стабільне фінансування програм і проектів регіонального розвитку протягом всього строку їх реалізації, що призводить до виникнення об'єктів незавершеного будівництва, недосягнення очікуваного ефекту від впровадження таких проектів. Крім того, необхідно концентрувати бюджетні та місцеві фінансові ресурси на пріоритетних проектах регіонального розвитку, визначених планами заходів з реалізації Державної та регіональної стратегій розвитку, поліпшити якість підготовки та відбору проектів, що фінансуються за рахунок державного фонду регіонального розвитку, забезпечити перехід від фінансування проектів, які спрямовані на вирішення локальних поточних проблем, на фінансування проектів, які створюють робочі місця, збільшують частку інноваційної продукції в її загальному обсязі, поліпшують якість послуг та стандарти життя, підвищують конкурентоспроможність регіонів.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Протягом 2015 і 2016 років забезпечення відповідності проектів регіонального розвитку, що фінансуються з державного фонду регіонального розвитку, регіональним стратегіям розвитку та планам заходів з їх реалізації на рівні 82 відсотків.

Мета, якої передбачається досягнути

Створення ефективної системи планування регіонального розвитку та забезпечення стабільного фінансування програм і проектів регіонального розвитку.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

100 відсотків проектів регіонального розвитку, що фінансуються з державного бюджету (державного фонду регіонального розвитку, секторальна підтримка ЄС), відповідатимуть регіональним стратегіям розвитку, планам заходів з їх реалізації та завданням Державної стратегії регіонального розвитку.

Розвиток в регіонах інституцій з питань регіонального розвитку, зокрема прийняття регіонами рішень про створення 25 агенцій регіонального розвитку.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна-2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Державній стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. N 385;

Державній програмі розвитку транскордонного співробітництва на 2016 - 2020 роки, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. N 554;

Додатковій угоді N 1 до Угоди про фінансування Програми підтримки секторальної політики - Підтримка регіональної політики України, підписаній 19 липня 2016 року;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Затверджено план заходів на 2015 - 2017 роки з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року (постанова Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2015 р. N 821); підготовлено проекти Законів України "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України" та "Про внесення змін до Закону України "Про засади державної регіональної політики", якими передбачено спрощення процедури та скорочення часу прийняття рішення щодо фінансування проектів регіонального розвитку, забезпечення стабільності їх фінансування протягом строку реалізації, доступу до ресурсів відповідно до пріоритетів регіонального розвитку; затверджено Державну програму розвитку транскордонного співробітництва на 2016 - 2020 роки (постанова Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. N 554); прийнято рішення Кабінету Міністрів України про передачу функцій від Мінекономрозвитку до Мінрегіону щодо організаційного та аналітичного забезпечення діяльності Координаційного центру з провадження діяльності, пов'язаної з участю України в реалізації Стратегії Європейського Союзу для Дунайського регіону (постанова Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2016 р. N 765); затверджено Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підтримки регіональної політики та Порядок проведення конкурсного відбору проектів регіонального розвитку, які можуть реалізовуватися за рахунок коштів державного бюджету, отриманих від Європейського Союзу (постанова Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2016 р. N 827 "Деякі питання фінансування програм та проектів регіонального розвитку").

У 2016 році Європейською Комісією прийнято рішення про надання Україні підтримки в рамках Дунайської транснаціональної програми, яка є фінансовим інструментом розвитку міжрегіонального співробітництва та сприяння інтеграції у Дунайському регіоні в рамках реалізації Стратегії ЄС для Дунайського регіону.

Розроблено та схвалено 25 регіональних стратегій розвитку та 24 плани з їх реалізації. В регіонах створено і зареєстровано 9 Агенцій регіонального розвитку і прийнято рішення про створення 19 таких установ. Проведено шість Всеукраїнських семінарів-нарад для керівників структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій, що опікуються регіональним розвитком з питань стратегічного планування та фінансування регіонального розвитку, інституційної підтримки та впровадження реформ децентралізації і місцевого самоврядування, що сприяло поліпшенню координації у провадженні регіональної політики.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

підвищити ефективність управлінських рішень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері стратегічного планування та фінансування регіонального розвитку шляхом підвищення якості планування соціального та економічного розвитку регіонів та концентрації фінансових ресурсів на виконанні завдань Державної стратегії регіонального розвитку, регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації;

забезпечити стабільне фінансування програм і проектів регіонального розвитку протягом усього строку їх реалізації, що дасть змогу своєчасно досягати очікуваного ефекту від впровадження таких проектів та запобігання виникненню об'єктів незавершеного будівництва;

запобігти розпорошенню коштів державного бюджету та забезпечити фінансування виключно розвиткових проектів, які створюють робочі місця, збільшують частку інноваційної продукції в її загальному обсязі, підвищують конкурентоспроможність регіонів, поліпшують якість послуг та стандарти життя, та запобігти розпорошенню бюджетних коштів на заходи, пов'язані із вирішенням поточних локальних питань місцевого значення;

розширити доступ до європейських інструментів фінансування регіонального розвитку, включаючи інструменти розвитку транскордонного співробітництва;

підвищити якість управління проектами відповідно до європейських підходів шляхом встановлення відповідних вимог та критеріїв щодо підготовки та відбору проектів, проведення навчальних семінарів та тренінгів.

12. Сприяння продуктивній зайнятості, реформа ринку праці

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Низький рівень економічної активності та зайнятості населення.

Значні обсяги неформальної зайнятості.

Значна зарегульованість взаємовідносин працівників та роботодавців.

Застарілість та невідповідність законодавства про працю сучасним реаліям та зобов'язанням України в рамках Угоди про асоціацію.

Низький рівень заробітної плати, зокрема працівників бюджетної сфери.

Відсутність надійного механізму захисту працівників підприємств-банкрутів для забезпечення погашення заборгованості із заробітної плати та інших виплат.

Неефективність інститутів ринку праці.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Чисельність зайнятого населення у віці 15 - 70 років у 2016 році порівняно з 2015 роком скоротилася на 166,3 тис. і становила 16,3 млн. осіб; рівень зайнятості знизився з 56,7 до 56,3 відсотка.

Середньомісячна заробітна плата у 2016 році порівняно з попереднім роком зросла на 23,6 відсотка і становила 5183 гривні. Темп зростання реальної заробітної плати за цей час становив 9 відсотків.

У січні - лютому 2017 р. реальна заробітна плата порівняно із відповідним періодом 2016 року збільшилася на 19,7 відсотка.

Заборгованість із заробітної плати станом на 1 березня 2017 р. по Україні становила 1995,3 млн. гривень, сума боргу із заробітної плати працівникам підприємств, щодо яких проводяться процедури банкрутства, становить 32,6 відсотка від загальної заборгованості.

Мета, якої передбачається досягнути

Поетапне підвищення рівня зайнятості, у тому числі шляхом зменшення масштабів неформальної зайнятості та переходу працюючих з неформального у формальний сектор.

Створення системи переходу від навчання до надання робочого місця та системи навчання протягом життя.

Підвищення рівня заробітної плати та зниження рівня бідності серед працюючих.

Запровадження європейських стандартів у сфері праці.

У 2017 році буде забезпечено:

запровадження ефективної системи контролю за використанням праці без належного оформлення;

підвищення рівня доходів працівників;

наближення трудового законодавства до європейських норм;

виконання положень Генеральної угоди на 2016 - 2017 роки;

підвищення якості надання послуг державною службою зайнятості на основі її розвитку, а також підвищення її взаємодії з приватними агентствами з працевлаштування;

реформування системи державної соціальної підтримки безробітних з метою стимулювання їх до активного пошуку роботи;

розроблення за участю сторін соціального діалогу механізму економічного стимулювання діяльності роботодавців щодо збереження життя і здоров'я працівників, а також зниження виробничого травматизму і професійного захворювання;

актуалізацію кваліфікаційних вимог до працівників з урахуванням сучасних вимог ринку праці.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У перший рік реалізації реформи зростання чисельності зайнятого населення становитиме приблизно 120 тис. осіб.

Кількість зайнятого населення у 2020 році становитиме близько 16,6 млн. осіб.

Рівень безробіття у 2016 році становив 9,3 відсотка; у середньостроковій перспективі цей показник поступово знизиться та становитиме 8,9 - 8,5 відсотка.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Конвенціям Міжнародної організації праці N 81 1947 року про інспекцію праці у промисловості й торгівлі, N 129 1969 року про інспекцію праці в сільському господарстві, N 173 1992 року про захист вимог працівників у випадку неплатоспроможності роботодавця;

Стратегії подолання бідності, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 березня 2016 р. N 161;

плану заходів з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року, затвердженому розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2015 р. N 1393.

Результати роботи за попередній період

Забезпечено підвищення заробітної плати працівників бюджетної сфери, зокрема розмір посадового окладу (тарифної ставки) працівника I тарифного розряду Єдиної тарифної сітки підвищено з 1 травня на 6,5 відсотка, з 1 грудня 2016 р. на 12,7 відсотка.

З 1 січня 2017 р. посадовий оклад працівника I тарифного розряду єдиної тарифної сітки підвищено до 1600 гривень, що майже на 44 відсотки більше порівняно із січнем 2016 року.

23 серпня 2016 р. представниками сторін соціального діалогу підписано Генеральну угоду про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні на 2016 - 2017 роки.

6 грудня 2016 р. Верховною Радою України прийнято розроблений Кабінетом Міністрів України Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України" N 1774-VIII, яким вдосконалено визначення поняття мінімальної заробітної плати з метою приведення законодавства України у відповідність з європейською практикою та міжнародними нормами, підвищення ефективності контролю у сфері дотримання законодавства про працю та зайнятості населення.

Законом України "Про Державний бюджет України на 2017 рік" встановлено мінімальну заробітну плату в розмірі, удвічі вищому ніж у грудні 2016 р. - 3200 гривень.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Передбачається:

проведення активної політики зайнятості населення та реформування державної служби зайнятості, зокрема перетворення її на клієнтоорієнтовану сервісну службу із широким спектром послуг, навчанням з урахуванням потреб економіки, застосуванням новітніх технологій та підходів;

внесення змін до законодавства, у тому числі Законів України "Про зайнятості населення", "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття", "Про управління об'єктами державної власності", "Про рекламу", щодо удосконалення державної політики зайнятості, її узгодження з економічною політикою, визначення нових підходів у системі державної соціальної підтримки безробітних з метою стимулювання їх до активного пошуку роботи;

створення системи підтримки високої кваліфікації та збереження здоров'я працівників, а також забезпечення захисту трудових прав громадян;

проведення середньострокового прогнозування ринку праці;

підготовка порядку розроблення професійних стандартів, завдяки чому роботодавцями, їх організаціями та об'єднаннями, галузевими (міжгалузевими) радами, центральними органами виконавчої влади, науковими установами буде сформовано проекти 150 професійних стандартів;

подальше реформування системи оплати праці;

проведення колективних переговорів з укладення Генеральної угоди на наступний період на новій законодавчій базі, удосконалення соціального діалогу та підвищення ролі договірного регулювання у сфері розвитку ринку праці;

забезпечення поступового переходу до строкових договірних взаємовідносин між роботодавцем та працівником;

прийняття Трудового кодексу України, що відповідає новим світовим стандартам та виконує зобов'язання України згідно з Угодою про асоціацію;

завершення інституційної розбудови Фонду соціального страхування України;

запровадження нового порядку здійснення державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства про працю та зайнятість населення відповідно до вимог ратифікованих Україною Конвенцій Міжнародної організації праці N 81 1947 року про інспекцію праці у промисловості й торгівлі, N 129 1969 року про інспекцію праці в сільському господарстві;

розроблення пропозицій щодо законодавчого врегулювання питання створення та функціонування Гарантійної установи з компенсації грошових вимог найманим працівникам у випадку неплатоспроможності роботодавця.

13. Земельна реформа

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Діючий мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення позбавляє значну кількість громадян України можливості реалізувати своє конституційне право та гальмує розвиток аграрного ринку.

Розпорошеність повноважень із розпорядження землями державної та комунальної власності між багатьма органами виконавчої влади та місцевого самоврядування спричиняє виникнення значної кількості конфліктних ситуацій та розширює корупційне поле для зловживань.

У сфері державного контролю за використанням та охороною земель існувало дублювання функцій державного нагляду, що негативно відображається на стані дотримання земельного законодавства.

Потребує уваги питання завершення інвентаризації земельних ділянок державної, комунальної та приватної власності, в тому числі зайнятих полезахисними лісовими смугами, їх реєстрації в Державному земельному кадастрі, внесення актуальних відомостей до Державного земельного кадастру про земельні ділянки та забезпечення користування такими відомостями широкого кола заінтересованих осіб.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Заборона на відчуження та зміну цільового призначення земельних ділянок сільськогосподарського призначення обмежує права власників земельних ділянок, у власності яких на сьогодні перебуває 27,6 млн. гектарів сільськогосподарських угідь, які передані у власність 6,9 млн. громадян.

Мета, якої передбачається досягнути

Запуск ринку землі за прийнятною для громадян моделлю, обговореною на національному рівні.

Підтримка добровільного об'єднання територіальних громад з метою формування спроможних органів місцевого самоврядування до виконання наданих їм повноважень.

Оптимізація правового регулювання у сфері здійснення державного контролю за використанням та охороною земель.

Формування та упорядкування баз даних Державного земельного кадастру.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Запуск ринку земель сільськогосподарського призначення за моделлю, яку буде визначено шляхом обговорення на національному рівні.

Збільшення ресурсу, яким будуть розпоряджатися органи місцевого самоврядування, перехід земель державної власності в комунальну власність в межах об'єднаних територіальних громад; запровадження ефективного контролю, що сприятиме додатковому надходженню до місцевих бюджетів коштів у сумі близько 1 млрд. гривень.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

Прийнято в першому читанні проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування з управління земельними ресурсами та посилення державного контролю за використанням і охороною земель" (реєстраційний номер 4355).

Відповідно до Закону України від 6 жовтня 2016 р. N 1669-VIII "Про внесення зміни до розділу X "Перехідні положення" Земельного кодексу України щодо продовження заборони відчуження сільськогосподарських земель" Кабінету Міністрів України доручено до 1 липня 2017 р. розробити і внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про обіг земель сільськогосподарського призначення. У зв'язку з цим Мінагрополітики разом з Держгеокадастром утворено робочу групу з підготовки Концепції запровадження обігу земель сільськогосподарського призначення із залученням представників міністерств, заінтересованих центральних органів виконавчої влади, депутатських фракцій і груп у Верховній Раді України, Світового банку, асоціацій місцевого самоврядування.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Проведення національного обговорення щодо запровадження ринку земель сільськогосподарського призначення. Запровадження ринку за моделлю, яку буде визначено в рамках загальнонаціонального обговорення.

Оптимізація та впорядкування державного контролю у сфері земельних відносин та ведення баз даних Державного земельного кадастру.

14. Удосконалення механізмів стимулювання розвитку агропромислового комплексу

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Система державної підтримки агровиробників, що функціонувала протягом останніх років, виявилась такою, що не досягає своїх мети, будучи непрозорою та занадто загальною, без фокусування на тих напрямках, що потребували визначення як державного пріоритету.

Разом з тим подальше здійснення таких заходів підтримки у формі спеціального режиму податку на додану вартість призводило до значних проблем, зокрема: вилучення обігових коштів, наявність специфічної схеми повернення та ускладнене адміністрування податку на додану вартість. Все це призвело до прийняття рішення щодо скасування такого режиму оподаткування наприкінці 2016 року.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Спеціальний режим оподаткування ПДВ використовувався для стимулювання виробництва шляхом повернення певної частки сплаченого податку, зокрема:

за операціями з продукцією тваринництва - 80 відсотків;

за операціями із зерновими культурами - 15 відсотків;

за іншими операціями із сільськогосподарськими товарами/послугами - 50 відсотків.

Разом з тим до 50 відсотків сільськогосподарської продукції, що споживається в Україні, є продукцією домогосподарств (які не є платниками податку на додану вартість), що позбавляло малих виробників можливості отримувати державну допомогу у такий спосіб.

Мета, якої передбачається досягнути

Розроблення та запровадження нових інструментів державної підтримки у перспективі поточного року має на меті утворення компенсатору втрат від переведення сільськогосподарського виробника на загальний режим обкладення податком на додану вартість.

У подальшому нові механізми мають бути сфокусовані на забезпеченні продовольчої безпеки, прогнозованості та стабільності товарних ринків через:

підвищення конкурентоспроможності малих і середніх сільськогосподарських виробників, збільшення обсягів виробництва сільськогосподарської продукції з високою доданою вартістю;

диверсифікацію бізнес-можливостей в агропромисловому секторі.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Обсяг коштів Державного бюджету України, які спрямовуються на державну підтримку сільськогосподарських товаровиробників, не менше 1 відсотка випуску продукції у сільському господарстві.

У 2017 році:

кількість суб'єктів господарювання агропромислового комплексу, яким надано часткову компенсацію відсоткової ставки за кредитами, становить 663;

обсяги залучених кредитів, які здешевлені за рахунок коштів державного бюджету, - 12555456,7 тис. гривень;

кількість сільськогосподарських товаровиробників - одержувачів бюджетної дотації - 12000;

кількість сільськогосподарських товаровиробників - одержувачів компенсації із закупівлі сільськогосподарської техніки та обладнання - 4000;

обсяг закупівлі сільськогосподарської техніки та обладнання, яка здешевлена за рахунок коштів державного бюджету, - 2750000 тис. гривень;

кількість сільськогосподарської техніки, яка здешевлена за рахунок коштів державного бюджету - 3815, в тому числі: тракторів - 525, зерновозів - 40, ґрунтообробної техніки - 40 та посівної техніки - 3250;

кількість сільськогосподарського обладнання, яке здешевлене за рахунок коштів державного бюджету, - 520.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

З метою забезпечення прогнозованості підтримки у майбутньому, Законом України від 20 грудня 2016 р. N 1789-VIII "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України" вперше встановлено, що у 2017 - 2021 роках щорічний обсяг коштів Державного бюджету України, які спрямовуються на державну підтримку сільськогосподарських товаровиробників, становить не менше 1 відсотка випуску продукції у сільському господарстві.

Схвалено Кабінетом Міністрів України проект Закону України "Про стимулювання розвитку агропромислового комплексу України".

Розроблено проект Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2021 року.

Прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 8 лютого 2017 р. N 83 "Про затвердження Порядку розподілу бюджетної дотації для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції у 2017 році", відповідно до якої бюджетна дотація буде надаватися в автоматичному режимі.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Розроблення та імплементація ефективних і прозорих інструментів державної підтримки агропромислового комплексу, що базуватимуться на достовірних інформаційно-діагностичних інструментах, економічно обґрунтованих розрахунках та чітких критеріях.

Створення Єдиного реєстру сільськогосподарських товаровиробників, які отримують державну фінансову підтримку (за всіма програмами підтримки).

15. Забезпечення якості і безпечності харчових продуктів

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Відсутність взаємно визнаної системи безпечності та якості харчових продуктів, що гармонізована з вимогами ЄС, недосконалість системи державного контролю створює ряд проблем, основними з яких є:

наявність на ринку продуктів, що не відповідають вимогам безпечності та якості та несуть загрозу здоров'ю і життю громадян, а також спотворюють конкурентне середовище (оператори ринку, що працюють відповідно до норм законодавства, не витримують конкуренції);

складна процедура виходу вітчизняних харчових продуктів на ринок ЄС (через невизнання еквівалентності системи безпечності і необхідність проходити окремі процедури аудиту щодо окремих видів продуктів);

через наявність застарілих пострадянських норм регулювання стримується залучення інвестицій в галузь харчової промисловості.

Особливе занепокоєння викликають випадки незаконного потрапляння до України препаратів сумнівної якості (фальсифікатів) та контрафактної продукції. Відомі випадки повного знищення посівів від використання неякісного гербіциду, відсутність ефекту від неякісних інсектицидів, фунгіцидів.

Сфера безпечного обігу пестицидів (засобів захисту рослин) потребує удосконалення з урахуванням норм європейського законодавства відповідно до вимог Закону України "Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу". Так, Європейське законодавство у сфері безпечного обігу пестицидів (засобів захисту рослин) базується на деяких актах законодавства ЄС (Директива Європейського Парламенту та Ради N 2009/128/ЄС, Регламент Європейського Парламенту та Ради (ЄС) N 1185/2009, Регламент Європейського Парламенту та Ради (ЄС) N 1107/2009), певні положення яких доцільно врахувати під час внесення змін до Законів України "Про захист рослин" та "Про пестициди і агрохімікати".

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Кількість потужностей операторів ринку (харчові продукти) - близько 142000.

Кількість потужностей харчових продуктів, на які видано експлуатаційний дозвіл - 984.

Кількість підприємств, що мають право на експорт харчових продуктів на територію ЄС, - 98 (в тому числі молоко і молочні продукти - 15, м'ясо птиці - 6, продукти з м'яса птиці - 2, риба та рибопродукти - 19, яйця та яйцепродукти - 2, мед бджолиний - 52, кишкова сировина - 1, колаген - 1).

Кількість заходів із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері безпечності харчових продуктів (за 2016 рік) - 9704 (в тому числі 3577 позапланових заходів).

Кількість осіб, що притягнуто до відповідальності за порушення законодавства у сфері безпечності харчових продуктів та ветеринарії, - 12020 осіб на суму 693373 гривні.

Кількість спалахів кишкових інфекційних захворювань (за 2016 рік) - 142, під час яких постраждало 2877 осіб (в тому числі 1374 дитини).

Частка препаратів сумнівної якості (фальсифікатів) та контрафактної агрохімічної продукції становить на ринку засобів захисту рослин в Україні від 20 до 30 відсотків (за даними ФАО, у світовому масштабі контрафактна агрохімічна продукція становить 7 - 9 відсотків обсягів продажу).

Мета, якої передбачається досягнути

Метою є запровадження взаємно визнаної системи безпечності та якості харчових продуктів, що гармонізована з вимогами ЄС. Серед основних завдань, які необхідно вирішити у сфері санітарних та фітосанітарних заходів можна виділити:

запровадження ефективної системи державного контролю безпечності харчових продуктів, кормів та побічних продуктів тваринного походження;

встановлення вимог до виробництва та обігу новітніх харчових продуктів, харчових добавок, предметів і матеріалів, що контактують з харчовими продуктами;

вдосконалення законодавства про надання споживачам інформації про харчові продукти;

реформування механізму державного регулювання виробництва та обігу кормів;

вдосконалення законодавства про генетично модифіковані організми в харчових продуктах і кормах;

вдосконалення механізму державного регулювання виробництва та обігу ветеринарних препаратів;

вдосконалення законодавства про здоров'я та благополуччя тварин;

поліпшення епізоотичного стану в Україні, боротьба з інфекційними та іншими захворюваннями серед тварин, вдосконалення відповідного законодавства;

поліпшення фітосанітарного стану в Україні та забезпечення захисту здоров'я рослин, вдосконалення відповідного законодавства;

інші проблеми, на розв'язання яких спрямовані заходи, передбачені розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. N 228.

Основним завданням на 2017 рік є схвалення та імплементація вимог Закону України "Про державний контроль, що здійснюється з метою перевірки відповідності законодавству про безпечність та якість харчових продуктів і кормів, здоров'я та благополуччя тварин" (реєстраційний номер 0906).

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Цільовий показник	Кількісний показник	
	2017	2020
Збільшення кількості потужностей операторів ринку (харчові продукти), відсотків	30	100
Збільшення кількості потужностей харчових продуктів, на які видано експлуатаційний дозвіл, відсотків	3	10
Збільшення кількості підприємств, що мають право експорту харчових продуктів на територію ЄС, відсотків	3	10
Збільшення кількості заходів із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері безпечності харчових продуктів, відсотків	30	100

Зниження частки препаратів сумнівної якості (фальсифікатів) та контрафактної агрохімічної продукції	до 10 відсотків загальних обсягів продажу
Акредитація органів з інспектування відповідно до вимог стандарту ДСТУ EN ISO/IEC 17020 "Оцінка відповідності. Вимоги до роботи різних типів органів з інспектування"	5 одиниць

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Створено єдиний компетентний орган - Держпродспоживслужбу, до основних завдань якої належить реалізація державної політики у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів.

Постійно проводиться диверсифікація ринків збуту вітчизняної продукції.

В рамках гармонізації законодавства України із законодавством ЄС прийнято Закон України "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів". Підготовлено до другого читання проект Закону України "Про державний контроль, що здійснюється з метою перевірки відповідності законодавству про харчові продукти та корми, здоров'я та благополуччя тварин" (реєстраційний номер 0906). Комітетом з питань аграрної політики та земельних відносин Верховної Ради України рекомендовано до першого читання проекти Законів України "Про безпечність та гігієну кормів" (реєстраційний номер 2845), "Про вимоги до предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами" (реєстраційний номер 4611), "Про внесення змін до деяких законів України щодо безпечності харчових продуктів" (реєстраційний номер 4589). Ще ряд законопроектів та проектів підзаконних нормативно-правових актів перебувають на різних стадіях розроблення.

В 2015 році було погоджено Проектну пропозицію програми TWINNING "Наближення законодавства України до законодавства ЄС у сфері засобів захисту рослин та здоров'я рослин і посилення відповідних інспекційних та лабораторних служб", яка отримала підтримку в ЄС.

У грудні 2015 р. та січні 2016 р. разом з представником ЄС було розроблено "Твінінг фіш", який був поданий на розгляд до ЄС.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Наближення законодавства України у сфері санітарних та фітосанітарних заходів до законодавства ЄС заплановано проводити методом адаптації правових норм законодавства України вимогам ЄС. Використання зазначеного методу передбачатиме створення нових правових актів, внесення змін та скасування чинного законодавства.

Водночас передбачається проведення реформування організаційної структури органів виконавчої влади у сфері безпечності та якості харчових продуктів і процедурних аспектів їх діяльності, підготовки та підвищення кваліфікації відповідних кадрів, заходів з методичного та матеріально-технічного забезпечення.

З метою підвищення ефективності функціонування лабораторної мережі планується провести оптимізацію (в тому числі дооснащення та акредитацію лабораторій).

З метою підвищення прозорості процедури здійснення заходів державного контролю (нагляду), а також в рамках реалізації антикорупційних заходів, передбачено запровадження відеофіксації процесу здійснення планових і позапланових заходів посадовими особами Держпродспоживслужби.

З метою реалізації встановлених цілей відбудеться інтенсифікація переговорів із міжнародним партнерами, що засновані на законодавчих та інституційних змінах.

16. Розвиток органічного ринку

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Недосконалість законодавства у сфері органічного виробництва негативно впливає на функціонування вітчизняного органічного ринку, імідж країни на світовому ринку "органіки", створює торгові бар'єри для виробників-експортерів. Як наслідок, споживач незахищений від фальсифікату "органіки", а виробник - від недобросовісної конкуренції.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

В Україні спостерігається динаміка зростання загальної площі земель, зайнятих під органічне сільське господарство (2002 рік - 164449 гектарів, 2005 рік - 241980 гектарів, 2010 рік - 270226 гектарів, 2013 рік - 393400 гектарів, 2015 рік - 410550 гектарів), що свідчить про перспективи для подальшого стабільного розвитку. При цьому внутрішній ринок органічних продуктів оцінюється у 18 млн. євро, а експортний потенціал сектору - у 50 млн. євро.

Незважаючи на те, що у 2015 році площа земель, зайнятих під органічне сільське господарство, зросла у 1,5 раза порівняно з 2010 роком, її частка становила лише 1 відсоток загальної площі земель сільськогосподарського призначення.

Наприклад, площі, зайняті в Німеччині під органічне сільське господарство, значно більші, ніж в Україні - 1088838 гектарів та їх частка становить 6,5 відсотка загальної площі земель сільськогосподарського призначення (2015 рік). Проте пропозиція на органічну продукцію на ринку Німеччини не здатна задовольнити попит. Країна змушена імпортувати "органіку". Аналогічна ситуація спостерігається і в інших країнах світу. Відтак для України складаються сприятливі умови заявити про себе як про надійного постачальника органічної продукції на світовий ринок.

Мета, якої передбачається досягнути

Першочерговим завданням є удосконалення засад правового регулювання органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції, створення належної системи контролю за функціонуванням ринку органічної продукції, що в свою чергу дасть змогу запобігти введенню в обіг фальсифікованої органічної продукції та уникненню відповідальності суб'єктів ринку за порушення законодавства у цій сфері. Загалом це матиме позитивний вплив на розширення зовнішнього ринку збуту органічної продукції, формування позитивного іміджу країни на світовому ринку "органіки".

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У 2017 році збільшення площі земель, зайнятих під органічне сільське господарство, до 450000 гектарів. Щорічне збільшення на 0,05 відсотка частки таких земель від загальної площі земель сільськогосподарського призначення.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Внесено зміни до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для надання підтримки фермерським господарствам, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2004 р. N 1102 (постанова Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2016 р. N 609). У результаті фермерські господарства, які вирішили перейти або займаються органічним виробництвом, мають змогу отримати державну підтримку, зокрема:

фінансова підтримка на конкурсних засадах на поворотній основі надається у розмірі, що не перевищує 500 тис. гривень, із забезпеченням виконання зобов'язання щодо повернення бюджетних коштів, зокрема для проведення оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини);

за рівних умов фермерські господарства, які подали заяву про перехід на виробництво органічної продукції (сировини), мають перевагу перед іншими фермерськими господарствами, які претендують на отримання фінансової підтримки.

Кабінетом Міністрів України внесено на розгляд Верховної Ради України проект Закону України "Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції" (реєстраційний номер 5448).

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

В середньостроковій перспективі слід розробити та прийняти нормативно-правові акти, необхідні для імплементації положень Закону України "Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції", а також посилення інституційної спроможності відповідних центральних органів виконавчої влади для реалізації положень Закону.

17. Підвищення енергетичної незалежності

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Викликом конкурентоспроможності національної економіки є низький рівень її енергоефективності та залежність від імпортних поставок енергетичних ресурсів (природного газу, вугілля антрацитових марок, ядерного палива для АЕС, нафти та нафтопродуктів).

Також важливою проблемою є значний знос основних фондів енергетичної інфраструктури та низька інвестиційна привабливість галузі, викликана викривленням ціно- і тарифоутворення, відсутністю прозорих та конкурентних правил для підприємств.

У нафтопереробній промисловості країни за наявності достатніх потужностей виникають натомість кризові ситуації. Зношена технічна база, застарілі виробництва, мала глибина переробки нафти, висока собівартість виробництва призвели до того, що рівень завантаження нафтопереробних заводів України знизився до 7 - 10 відсотків у 2013 і 2014 роках. Близько 80 відсотків ринку нафтопродуктів України забезпечується за рахунок імпортних поставок.

Відсутність затвердженого стратегічного бачення розвитку паливно-енергетичного комплексу України спричиняє порушення рівноваги між різними видами енергоресурсів та джерелами енергозабезпечення, не дає змоги здійснювати заходи з підвищення енергоефективності технологічних процесів вітчизняних виробників, чим послаблює конкурентоспроможність національної економіки та держави на світовому ринку.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Видобуток природного газу - 19,896 млн. куб. метрів (2015 рік).

Видобуток нафти - 2461,7 тис. тонн (2015 рік).

Споживання електроенергії (кВт·год на душу населення) - 3,600.23 (2013 рік).

Споживання енергії викопного палива (відсотків загального числа) - 78,23 (2013 рік).

Структура імпорту енергії, нетто (відсотків споживання енергії) - 26,017 (2013 рік).

Усього рента на природні ресурси (відсотків валового внутрішнього продукту) - 8,13 (2013 рік).

Експорт палива (відсотків експорту товарів) - 1,07 (2015 рік).

Мета, якої передбачається досягнути

У 2017 році:

початок переходу енергетичного сектору України на ринкові принципи функціонування та розвиток конкуренції, що стимулюватиме підвищення ефективності економічної діяльності суб'єктів енергетичного сектору та ефективності використання енергоресурсів;

затвердження Енергетичної стратегії України до 2035 року;

збільшення виробництва природного газу до 20,3 млрд. куб. метрів завдяки створенню сприятливих умов для залучення інвестицій у видобуток, зокрема шляхом податкового стимулювання буріння нових свердловин та реформи дозвільно-погоджувальної системи, вирішення питання полегшення доступу до земель та проведення прозорих аукціонів на нові ділянки.

У середньостроковій перспективі до 2020 року метою є:

ліквідація абсолютної залежності України від поставок енергоресурсів; диверсифікація маршрутів та джерел поставок енергетичних ресурсів;

перехід на нову модель енергетичних ринків, що базуються на ринкових принципах функціонування та передбачають розвиток конкуренції з метою підвищення якості послуг та зниження цін на енергетичні ресурси;

інтеграція енергетичного сектору України до енергетичних ринків ЄС та системи європейської енергетичної безпеки;

імплементация системи європейської енергетичної безпеки із зосередженням уваги на питаннях щодо кібербезпеки і безпеки постачання енергоресурсів;

вдосконалення системи захисту прав споживача енергоресурсів (населення та малого бізнесу), створення офісу Енергетичного Омбудсмена;

збільшення обсягу власного видобутку енергоресурсів.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

частка енергії, виробленої з відновлювальних джерел, в загальному кінцевому енергетичному споживанні у 2017 році - 8,3 відсотка; у 2020 році - 11 відсотків;

власний видобуток природного газу, млн. куб. метрів: 2017 рік (20,3); 2018 рік (23,5); 2019 рік (26,2); 2020 рік (27,6);

частка одного джерела в загальному обсязі річного імпорту будь-якого енергетичного ресурсу (вугілля, природний газ, нафта та нафтопродукти, ядерне паливо) - не перевищує 30 відсотків.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Національним інститутом стратегічних досліджень разом з Міненерговугіллям здійснюється оновлення проекту Енергетичної стратегії України на період до 2035 року.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. N 1079 схвалено Концепцію розвитку газовидобувної галузі України та затверджено план заходів щодо реалізації зазначеної Концепції. Прийнято програму 20/20 для ПАТ "Укргазвидобування", згідно з якою компанія має наростити видобуток газу до 20 млрд. куб. метрів до 2020 року за рахунок залучення іноземних підрядників для інтенсифікації видобутку. Збільшено відпускну ціну на газ для ПАТ "Укргазвидобування" та вирівняно фіскальне навантаження, що має дати змогу отримувати додатковий дохід від реалізації природного газу у розмірі, необхідному для здійснення капітального інвестування, покриття операційних витрат, у тому числі вартості капіталу, та відповідно збільшувати власний видобуток природного газу в державному сегменті ринку.

Здійснено заходи щодо диверсифікації джерел постачання ядерного палива для атомних електростанцій України. З початку 2016 року здійснено 13 поставок ядерного палива, 9 поставок - АТ "ТВЕЛ" (Російська Федерація), 4 - компанією "Westinghouse". Для порівняння: у 2015 році здійснено 14 поставок свіжого ядерного палива, з них 13 - виробництва АТ "ТВЕЛ", 1 - виробництва компанії "Westinghouse".

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечення розвитку паливно-енергетичного комплексу шляхом переходу до енергоефективного та енергоощадливого використання і споживання енергоресурсів, а також через нарощення власного виробництва енергоресурсів. Збільшення обсягів інвестування та залучення приватних вітчизняних та іноземних інвесторів для забезпечення розвитку паливно-енергетичного комплексу України.

Модернізація енергетичної інфраструктури та інтеграція енергетичної системи України та європейської ENTSO-E. Перехід до енергоефективного та енергоощадного використання та споживання енергоресурсів.

Економічне стимулювання збільшення обсягів бурильних робіт на діючих родовищах та нових покладах природного газу шляхом введення зрозумілого для інвестора, зваженого та конкурентного з країнами регіону податкового режиму. Впровадження сучасних технологій розробки родовищ для інтенсифікації видобутку та підвищення коефіцієнтів вилучення вуглеводнів.

Суттєва дерегуляція видобувної галузі з метою зменшення надмірного адміністративного тиску, скорочення кількості дозволів і погоджень та контролюючих установ, скасування

застарілих вимог, а також комплексне оновлення правил системи надрокористування в Україні.

Продовження здійснення заходів із диверсифікації джерел постачання ядерного палива шляхом заміщення поставок з Росії.

18. Впровадження принципів Третього енергетичного пакета ЄС

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Важливі виклики перспективам розвитку вітчизняної енергетики виникають через незавершеність реформування енергетичних ринків країни. Існуючі в Україні моделі функціонування ринків не дають змогу сформувати надійні джерела фінансового забезпечення навіть нагальних потреб енергетичного сектору у підтриманні функціонування галузей енергетики на поточному рівні.

Відсутність конкуренції, субсидування виробників, перехресне субсидування між групами споживачів, пільгові закупівлі енергоресурсів, низька захищеність прав споживачів (населення та малих бізнесових кіл) не тільки знижують мотивацію до енергозбереження, але і позбавляють стимулів інвестування у розвиток енергетичного сектору України. Значна монополізація та надмірна регуляція енергетичної сфери значно знижує ефективність енергетичних систем і веде до численних ризиків непрозорості та зловживань.

Функціонування ринку природного газу, попри ряд позитивних змін у законодавстві, досі залишається деформованим. Законодавство України не приведено у відповідність з нормами Закону України "Про ринок природного газу", що гальмує становлення повноцінного ринку природного газу в Україні. Лібералізація ринку електроенергії навіть не почалася через тривалу затримку із прийняттям відповідного закону.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Поточна оцінка Секретаріатом Енергетичного Співтовариства виконання зобов'язань України щодо зміни національного законодавства шляхом транспозиції та імплементації нормативних актів ЄС, які формують Третій енергетичний пакет (відповідно до зобов'язань, взятих Україною при приєднанні до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства): стійкість - 50 відсотків, електроенергія - 41 відсоток, газ - 71 відсоток, нафта та нафтопродукти - 28 відсотків.

Обсяг виробництва електричної енергії в 2016 р. - 153407 млн. кВт·год, що на 4227,8 млн. кВт·год (або на 2,7 відсотка) менше порівняно з 2015 роком.

Обсяг споживання електроенергії (брутто) протягом 2016 року - 145595 млн. кВт·год, що на 4860,6 млн. кВт·год менше (або на 3,2 відсотка) порівняно з аналогічним показником 2015 року.

Мета, якої передбачається досягнути

Забезпечення надійного постачання електроенергії та природного газу споживачам за конкурентними цінами шляхом приведення у відповідність вітчизняного законодавства у електроенергетичній та газовій сферах з вимогами Третього енергетичного пакета ЄС, що сприятиме лібералізації ринків електричної енергії та природного газу, підвищенню рівня надійності постачання електричної енергії споживачам з урахуванням їх інтересів, зменшення витрат на послуги з постачання енергії, а у довгостроковій перспективі - зниження середніх роздрібних цін та тарифів.

Забезпечення створення можливості інтеграції енергосистеми України з європейською енергосистемою, запуск нової моделі ринку електроенергії та подальша інтеграція в європейські ринки електричної енергії, зокрема для залучення інвестицій у модернізацію

встановлених потужностей генерації та реновацію енергетичної інфраструктури, запровадження системи спеціальних обов'язків для забезпечення захисту загальносуспільних інтересів на ринку електричної енергії, розроблення та затвердження механізму тимчасової підтримки окремих теплоелектроцентралей для проведення їх реконструкції та критеріїв надання такої підтримки, модернізації системи захисту прав споживачів.

Створення передумов для торгівлі природним газом на біржах, зокрема забезпечення безперешкодних транскордонних перетоків газу та оптимального використання газотранспортної інфраструктури, модернізація системи обліку та балансування газу оператором ГТС, повноцінна реалізація концепції доступу до газотранспортної інфраструктури третіх сторін на недискримінаційних умовах.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Відповідно до прогнозного балансу ОЕС України за 2017 рік прогнозний обсяг виробництва електричної енергії становитиме 157852 млн. кВт·год, що на 4445 млн. кВт·год (або на 2,9 відсотка) більше порівняно з 2015 роком. Прогнозоване споживання електроенергії (брутто) протягом 2017 року становитиме 148000 млн. кВт·год, що на 2405 млн. кВт·год (або на 1,7 відсотка) більше порівняно з аналогічним показником 2016 року.

За прогнозними розрахунками до 2020 року державними та приватними газовидобувними підприємствами України планується збільшення видобутку газу до 27,6 млрд. куб. метрів.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Угоді про асоціацію;

Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства;

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Паризькій угоді;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

Розроблено та подано на розгляд Верховної Ради України проект Закону України "Про ринок електричної енергії України" (реєстраційний номер 4493). 22 вересня 2016 р. законопроект прийнято Верховною Радою України у першому читанні.

Прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 1 липня 2016 р. N 496 "Про відокремлення діяльності з транспортування та зберігання (закачування, відбору) природного газу".

Прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2016 р. N 837 "Питання публічного акціонерного товариства "Магістральні газопроводи України", якою затверджено Статут товариства.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

У 2017 році:

реалізація положень Закону України "Про ринок електричної енергії України" (після його прийняття) та затвердження нормативно-правових актів вторинного законодавства, що забезпечить впровадження нової моделі ринку електричної енергії України;

реалізація підготовчого етапу впровадження нової моделі ринку електроенергії;

розроблення проектів нормативно-правових актів, необхідних для повноцінної реалізації положень Закону України "Про ринок природного газу", приведення законодавства України у відповідність з його нормами, у тому числі для забезпечення торгівлі природним газом на біржах.

У середньостроковій перспективі до 2020 року метою є:

запуск повномасштабного ринку електричної енергії;

здійснення заходів щодо інтеграції енергосистеми України до європейської енергосистеми ENTSO-E.

19. Реформа вугільної галузі

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Незадовільний стан державних підприємств вугільної галузі зумовлений взаємодією протягом досить тривалого часу ряду факторів, які за своєю природою мають як об'єктивний, так і суб'єктивний характер, зокрема:

складність гірничо-геологічних умов видобутку вугілля;

недостатні обсяги капітальних вкладень у нове будівництво та на відновлення основних фондів вугледобувних підприємств, а також придбання сучасної високопродуктивної очисної та прохідницької техніки, транспортних засобів і впровадження новітніх технологічних рішень видобутку вугілля;

відсутність стратегічного бачення розвитку галузі;

недосконалість цінової і тарифної політики з урахуванням енергетичної цінності вугільної продукції, а також непрозорість ринку;

відсутність системних кроків щодо приватизації шахт;

низька інвестиційна привабливість державних вугледобувних підприємств;

відсутність системних кроків щодо соціального захисту звільнених шахтарів і використання людського капіталу та інфраструктури шахт, що ліквідуються;

відсутність чіткого алгоритму скорочення державної підтримки вугледобувних підприємств;

відсутність стратегічного планування видобутку вугілля з урахуванням попиту;

перебування майже всього майна вугледобувних підприємств під арештом або у податковій заставі;

необхідність перекваліфікації працівників вуглевидобувного сектора після значного скорочення внаслідок закриття шахт та об'єктивний підрахунок в потребах кадрового резерву для його формування.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Видобуток рядового вугілля підприємствами Міненерговугілля у 2015 році склав 6,7 млн. тонн. Обсяг видобутку у 2016 році - 5,8 млн. тонн (80 відсотків запланованого обсягу). Станом на 1 січня 2017 р. у сфері управління Міненерговугілля перебувають 33 економічно активні шахти.

Мета, якої передбачається досягнути

Основною метою реформи вугільної галузі є забезпечення її економічної ефективності (беззбитковості та самоокупності).

У 2017 році:

оптимізація структури державних підприємств вугільної галузі;

розроблення нормативно-правового акта щодо зняття арешту та виведення з податкової застави майна державних вугледобувних підприємств;

складення щорічного прогностного балансу вугілля і вугільної продукції;

початок переходу до ринкового ціноутворення на енергетичне вугілля, у тому числі розроблення нормативно-правових актів з цього питання;

забезпечення прозорості закупівель державними вугледобувними підприємствами;

початок реалізації Концепції створення системи соціальної підтримки працівників підприємств вугільної галузі та населення територій, на яких розміщуються вугледобувні та вуглепереробні підприємства, що перебувають у стадії ліквідації (консервації);

завершення робіт з ліквідації п'яти шахт, передача чотирьох шахт на підготовку до ліквідації та початок ліквідації п'яти шахт;

зменшення кількості об'єктів соціальної інфраструктури шляхом передачі їх з балансів вугледобувних підприємств на баланси органів місцевого самоврядування.

У середньостроковій перспективі до 2020 року метою є:

створення економічно-ефективної (забезпечення самоокупності видобутку вугілля) роботи вугільної галузі, що забезпечує в повному обсязі потреби національної економіки у вугільній продукції за ринковими цінами;

оптимізація державної підтримки вугільної галузі, що передбачає поступове скорочення державної підтримки тільки для цілей водовідведення та соціальної підтримки шахтарів;

максимальне роздержавлення галузі (приватизація шахт);

лібералізація ринку вугільної продукції та перехід до ринкового ціноутворення на вугільну продукцію;

зміна підходу до ліквідації шахт, а саме забезпечення подальшого використання людського капіталу (вивільнених працівників) та інфраструктури шахт для створення нових виробництв, техно- та енергопарків тощо;

завершення ліквідації збиткових вугледобувних підприємств;

реалізація Концепції створення системи соціальної підтримки працівників підприємств вугільної галузі та населення територій, на яких розміщуються вугледобувні та вуглепереробні підприємства, що перебувають у стадії ліквідації (консервації).

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Забезпечення видобутку вугільної продукції у кількості, необхідній для підтримання енергетичної безпеки та незалежності держави щодо виробництва електричної енергії.

Щорічне скорочення державної підтримки вугледобувних підприємств із залишенням тільки витрат на екологію та безпеку.

Максимальне роздержавлення вугледобувної галузі (що не буде приватизовано, буде ліквідовано, законсервовано, перепрофільовано в техно-, енергопарки).

Використання українського ринкового цінового індикатора на вугільну продукцію (електронні біржові торги, публічна реєстрація інформації прямих договорів, імпорتنий та експортний паритет).

Використання людського капіталу та інфраструктури (ліній електропередач, трансформаторних підстанцій тощо) шахт, що ліквідуються, для створення нових робочих місць, зокрема у сфері відновлюваної енергетики.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Прийнято Закон України "Про особливості приватизації вугледобувних підприємств".

Затверджено Концепцію переходу на біржову форму продажу вугілля, що передбачає впровадження електронних біржових торгів вугіллям.

Розроблено проекти Законів України "Про ринок вугілля" та "Про оптимізацію державної підтримки вугільної галузі".

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

З метою покращення фінансово-економічного, технічного та технологічного стану вугледобувних підприємств; створення привабливих умов для залучення недержавних інвестицій; звільнення від непрофільних активів галузі; задоволення потреб національної економіки якісною вітчизняною вугільною продукцією необхідно здійснити заходи щодо:

максимального роздержавлення галузі (приватизація);

повного переходу до ринкових відносин у вугільній галузі;

раціонального використання наявного обладнання, технічних та матеріальних ресурсів підприємств;

оптимізації непрофільних активів вугледобувних підприємств;

передачі органам місцевого самоврядування об'єктів соціальної інфраструктури;

поступового скорочення державної підтримки вугільної галузі та надання державної підтримки у повному обсязі на захист навколишнього середовища, реструктуризацію вугільної

промисловості та соціальну підтримку працівників, що вивільняються;

запровадження дієвих механізмів соціального захисту працівників, які будуть вивільнені у зв'язку з ліквідацією шахт, а також щодо розв'язання екологічних проблем в шахтарських регіонах.

20. Розвиток відновлюваної енергетики

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Використання відновлюваних джерел енергії є одним із найбільш важливих напрямів енергетичної політики України, спрямованої на заощадження традиційних паливно-енергетичних ресурсів та поліпшення стану навколишнього природного середовища. Збільшення обсягів використання відновлюваних джерел енергії в енергетичному балансі України дасть змогу підвищити рівень диверсифікації джерел енергоносіїв, що сприятиме зміцненню енергетичної незалежності держави. Насамперед нові потужності відновлюваних джерел енергії в енергобалансі замінюватимуть введені в експлуатацію потужності.

На сьогодні річний технічно досяжний енергетичний потенціал відновлюваних джерел енергії в Україні, за підрахунками Інституту відновлюваної енергетики Національної академії наук, досягає 68,6 млн. тонн нафтового еквіваленту, що становить близько 50 відсотків загального енергоспоживання в Україні.

В рамках Договору про заснування Енергетичного Співтовариства Україна взяла на себе зобов'язання щодо імплементації Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2009/28/ЄС про заохочення до використання енергії, виробленої з відновлюваних джерел, та збільшення частки енергії, виробленої з відновлюваних джерел, в кінцевому споживанні у 2020 році на рівні 11 відсотків.

Однією з основних сфер збільшення використання відновлюваних джерел енергії є централізоване теплопостачання, де є можливість використання місцевих джерел теплової енергії, таких як промислові відходи тепла та біомаса.

Першочерговою умовою для розвитку відновлюваної теплоенергетики є забезпечення рівних умов господарювання та доступу на ринок теплової енергії для виробників тепла з відновлюваних джерел енергії. Запорукою цього є поступове впровадження конкурентного ринку виробництва теплової енергії, який дасть змогу забезпечити справедливі умови ведення бізнесу для теплогенеруючих організацій, що використовують різні види палива, а також забезпечить створення необхідних стимулів для збільшення частки відновлюваних джерел енергії в теплозабезпеченні населених пунктів.

Реформування сфери централізованого теплопостачання в напрямі підвищення конкурентності та ринковості відносин також матиме наслідком оновлення виробничої інфраструктури та підвищення ефективності виробництва теплової енергії, скорочення споживання природного газу, зниження тарифів на теплову енергію.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Виробництво енергії з відновлюваних джерел	2009 рік*	2015 рік*
Енергія, вироблена з відновлюваних джерел в електроенергетиці, ГВт·год	12118	7103
Енергія, вироблена з відновлюваних джерел в системах опалення, тис. Гкал	11940	15345

Енергія з відновлюваних джерел у транспортному секторі, тис. тонн нафтового еквіваленту	50	76
---	----	----

* Розраховано за правилами Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2009/28/ЄС відповідно до даних Енергетичного балансу України.

Мета, якої передбачається досягнути

Збільшення частки енергоносіїв, вироблених з відновлюваних джерел енергії, у структурі загального кінцевого енергоспоживання України дасть змогу:

оптимізувати структуру паливно-енергетичного балансу України;

підвищити рівень енергетичної незалежності України;

підвищити рівень конкурентоспроможності національної економіки;

забезпечити реновацію основних фондів в електроенергетиці України (збільшити загальну встановлену потужність об'єктів відновлюваної електроенергетики до 10,9 ГВт);

зменшити викиди парникових газів в атмосферу;

створити робочі місця в енергетиці та інших галузях промисловості.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Збільшення частки енергії, виробленої з відновлюваних джерел енергії, в кінцевому енергоспоживанні у 2017 році до рівня не менш як 8,3 відсотка та у 2020 році до рівня не менш як 11 відсотків.

Виробництво енергії з відновлюваних джерел	2017 рік	2020 рік
Енергія, вироблена з відновлюваних джерел в електроенергетиці, ГВт·год	20678	26000
Енергія, вироблена з відновлюваних джерел в системах опалення, тис. Гкал	41390	58500
Енергія з відновлюваних джерел у транспортному секторі, тис. тонн нафтового еквіваленту	351	505

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Угоді про асоціацію;

Національному плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2020 року, затвердженому розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. N 902;

Рішенню Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства від 18 жовтня 2012 р. N D/2012/04/MC-EnC "Про впровадження Директиви 2009/28/ЄС і внесення змін до Статті 20 Договору про

заснування Енергетичного Співтовариства".

Результати роботи за попередній період

Національний план дій з відновлюваної енергетики на період до 2020 року та план заходів з його реалізації, затверджені розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. N 902;

План заходів з імплементації Директиви Європейського Парламенту та Ради 2009/28/ЄС від 23 квітня 2009 р. про заохочення до використання енергії, виробленої з відновлюваних джерел енергії та якою вносяться зміни до, а в подальшому скасовуються Директиви 2001/77/ЄС та 2003/30/ЄС, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2014 р. N 791.

Протягом 2014 - 2016 років з метою стимулювання розвитку відновлюваної енергетики Верховною Радою України прийнято Закон України від 4 червня 2015 р. N 514-VIII "Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення конкурентних умов виробництва електроенергії з альтернативних джерел енергії", відповідно до якого:

"зелений" тариф розраховується відповідно до курсу євро до 2030 року для того, щоб уникнути ризиків інфляції;

введено "зелений" тариф: для геотермальних електроустановок; для сонячних та вітрових електростанцій приватних домогосподарств потужністю до 30 кВт;

розширено термін "біомаса", що дає змогу отримати "зелений" тариф на виробництво електроенергії не тільки з відходів, а і з продуктів сільського та лісового господарства;

"зелений" тариф для електроенергії з біомаси та біогазу збільшено на 10 відсотків;

скасовано вимогу щодо місцевої складової та введено надбавку до "зеленого" тарифу в розмірі 5 та 10 відсотків за використання обладнання вітчизняного виробництва на рівні 30 та 50 відсотків відповідно.

Зважаючи на необхідність реформування сфери централізованого теплопостачання в Україні, Держенергоефективності ініційовано утворення робочої групи з розроблення пропозицій щодо розвитку конкурентного середовища у сфері виробництва теплової енергії в Україні. До складу робочої групи увійшли фахівці Держенергоефективності, народні депутати України, представники органів виконавчої влади, громадських організацій, підприємств теплоенергетики, провідні експерти у сфері теплопостачання.

Утворення зазначеної робочої групи стало логічним продовженням зусиль Кабінету Міністрів України щодо зменшення споживання природного газу та розвитку відновлюваних джерел енергії.

З метою створення нормативно-правових умов для запровадження конкурентного ринку у сфері виробництва теплової енергії в Україні Держенергоефективності разом з Проектом USAID "Муніципальна енергетична реформа в Україні" та експертним середовищем розроблено Концепцію впровадження конкуренції в централізованому теплопостачанні України, а також підготовлено пропозиції до проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо впровадження конкуренції в системах теплопостачання".

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Здійснення державної підтримки розвитку сфери відновлюваної енергетики, а саме:

вдосконалення законодавства у сфері відновлюваної енергетики з метою залучення інвестицій у цю сферу;

стимулювання використання відновлюваних джерел енергії у сфері теплопостачання шляхом створення конкурентного ринку тепла;

сприяння створенню ринку виробництва і використання рідкого біопалива.

21. Забезпечення енергоефективності та енергозбереження

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Надмірне споживання енергії спричиняє для України значні витрати та ризики у сферах енергетичної безпеки, державних витрат, торговельного балансу, економічної та соціальної активності, та охорони навколишнього природного середовища. Сектор опалення житлових та громадських будівель має один з найбільших потенціалів покращення енергоефективності - щорічні економічні втрати від надмірного споживання енергії на опалення оцінюються в 3 млрд. доларів США (або 3 відсотки валового внутрішнього продукту).

Щорічне споживання природного газу на опалення в Україні оцінюється у 18,6 млрд. куб. метрів (річна оцінка споживання газу зроблена виходячи з помірної температури в опалювальний сезон та помірного відновлення в промисловості). При цьому найбільша частина енергії втрачається саме у будинках. Більшість наявного житлового фонду (85 відсотків) в Україні побудовано ще до набуття незалежності та не розрахована на економне споживання теплової енергії, тому потребує негайної термомодернізації. Так, за оцінками експертів, питоме споживання тепла і гарячої води в Україні у два рази перевищує показники держав - членів ЄС з подібними кліматичними умовами. Тобто Україна має реальний потенціал скоротити обсяг споживання та імпорт природного газу більше ніж на 9 млрд куб. метрів за рахунок теплової модернізації житлових та громадських будівель.

Проте процес скорочення споживання енергоресурсів, у тому числі за рахунок термомодернізації будинків, відбувається вкрай повільно. Зокрема, в межах Державної цільової економічної програми енергоефективності і розвитку сфери виробництва енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива на 2010 - 2017 роки брали участь 670 об'єднань співвласників багатоквартирних будинків/житлово-будівельних кооперативів, які отримали кредити на впровадження енергоефективних заходів, що робить важливим не тільки продовження строку дії Програми на наступні роки, але і розширення переліку суб'єктів, які зможуть отримати державну підтримку на реалізацію енергоефективних проектів за рахунок управителів та суб'єктів господарювання, що уклали енергосервісні договори із співвласниками багатоквартирних будинків, об'єднаннями співвласників багатоквартирних будинків, житлово-будівельними кооперативами або управителями багатоквартирних будинків.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Середнє питоме енергоспоживання на опалення на рік в Україні 264 кВт·год на кв. метрів, тоді як в країнах ЄС - 130 кВт·год на кв. метр.

Оснащеність будинковими приладами обліку теплової енергії станом 1 листопада 2016 р. - 61 відсоток.

За час дії механізму співфінансування енергоефективних заходів, передбаченого Державною цільовою економічною програмою енергоефективності і розвитку сфери виробництва енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива на 2010 - 2017 роки (станом на 6 березня 2017 р.), видано понад 164 тис. енергоефективних кредитів сумою

2754 млн. гривень, що дало змогу охопити понад 217 тис. родин. На сьогодні забезпечено виплату відшкодування на суму 1164,935 млн. гривень. У програмі взяло участь 670 об'єднань співвласників багатоквартирних будинків.

Мета, якої передбачається досягнути

Скорочення споживання обсягу енергоресурсів, впровадження сучасних енергоефективних технологій, підвищення якості надання житлово-комунальних послуг.

Налагодження системи енергетичної сертифікації будівель, ефективна модель енергетичного менеджменту та аудиту. Впровадження системи фінансування заходів з підвищення енергоефективності на регулярній основі, у тому числі завдяки монетизації комунальних субсидій та пільг із подальшим спрямуванням залишкових коштів на таке фінансування.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі (3 - 5 років):

залучення у 2017 році 67581 учасника (фізичні особи та ОСББ/ЖБК) до участі у Програмі та видача кредитів обсягом 1193,5 млн. гривень. (в межах фінансування Програми, передбаченого у державному бюджеті на 2017 рік - 432,44 млн. гривень);

економія до 1 млрд. куб. метрів газу на рік;

створення нового ринку енергоефективних заходів річною ємністю до 30 млрд. гривень;

збільшення податкових надходжень до 5 млрд. гривень щороку;

створення до 40 тис. нових робочих місць.

Показники питомого енергоспоживання житловими будинками та державними установами повинні бути наближені до європейських (близько 130 кВт·год на кв. метр). Водночас загальні цілі енергозбереження встановлено на рівні 5 відсотків у 2017 році і 9 відсотків у 2020 році (відносно річного кінцевого споживання за 2005 - 2009 роки).

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна-2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

плану заходів з реалізації Національного плану дій з енергоефективності на період до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. N 1228;

Директиві Європейського Парламенту та Ради ЄС N 2012/27/ЄС в рамках виконання ратифікованого Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, з урахуванням положень Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства.

Результати роботи за попередній період

З метою стимулювання населення, об'єднань співвласників багатоквартирних будинків та житлово-будівельних кооперативів до впровадження енергоефективних заходів було запроваджено механізм відшкодування частини суми кредитів, залучених на придбання енергоефективного обладнання та/або матеріалів та продовжено фінансування запроваджених механізмів державної підтримки населення на здійснення енергоефективних заходів у житлових будинках у 2016 та 2017 роках.

Ключові завдання попередніх періодів роботи ґрунтувались на розробленні проектів рамкового законодавства у сфері енергоефективності та енергозбереження на виконання Угоди про асоціацію, зокрема імплементації положень Директив Європейського Парламенту та Ради N 2012/27/ЄС, N 2010/30/ЄС та N 2010/31/ЄС. Розроблені та подані до Верховної Ради України проекти Законів України "Про енергетичну ефективність будівель", "Про комерційний облік комунальних послуг", "Про Фонд енергоефективності" та підготовлено ряд технічних регламентів з маркування побутових енергетичних товарів. Розроблення необхідних підзаконних нормативно-правових актів очікується після прийняття законів.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Розроблення рамкових законодавчих актів для повноцінної імплементації законодавства ЄС у сфері енергоефективності та енергозбереження, а також подальша робота над розробленням відповідної бази вторинного законодавства. Створення сучасного законодавчого середовища за європейськими стандартами. Продовження та оптимізація механізму співфінансування впровадження енергоефективних заходів для населення у рамках Програми, імплементація Закону України "Про Фонд енергоефективності" для підвищення ефективності державної підтримки та залучення коштів міжнародних донорів. Забезпечення якнайшвидшої функціональності механізму часткового спрямування коштів, які надаються домогосподарствам як комунальні пільги та субсидії, для фінансування заходів з підвищення енергоефективності.

22. Підвищення ефективності виробництва та постачання теплової енергії

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Сектор централізованого опалення є одним з найбільших споживачів природного газу та є неефективним з точки зору виробництва та транспортування теплової енергії, що призводить до втрат 2,4 млрд. куб. метрів природного газу щороку. Важливо відзначити, що модернізація сектору має відбуватися з урахуванням перспектив щодо зменшення споживання теплової енергії, що дасть змогу мінімізувати як капітальні витрати на модернізацію, так і операційні витрати підприємств галузі.

Перспективи розвитку системи тепlopостачання не мають чіткої визначеності, оскільки стратегічне планування у сфері тепlopостачання не забезпечує цілісності та комплексності, здійснюється без урахування результатів територіального та енергетичного планування. Схеми тепlopостачання населених пунктів розробляються без урахування або за відсутності схем територіального розвитку та генеральних планів міст, що розташовані на відповідній території. Це не дає змоги забезпечити оптимальний розвиток системи у майбутньому на основі поєднання систем централізованого, децентралізованого та автономного тепlopостачання.

Крім того, історично у сфері тепlopостачання домінували неринкові відносини, ця сфера була дотаційною, внаслідок чого держава фінансувала розриви в операційному грошовому потоці підприємств, існуючі відносини призводили до накопичення боргів за спожиті енергоресурси. Реформування сектору потребує комплексного підходу, який має змінити фінансово-економічні умови в галузі - перегляд системи тарифоутворення та системи розрахунків та розв'язати накопичені проблеми - реструктуризація боргів. Реалізація цих реформ дасть змогу

відновити фінансовий стан підприємств та відкрити шлях до залучення масштабних інвестицій у галузь.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

В Україні близько 60 відсотків котелень вже відпрацювали свій нормативний строк, а на 38 відсотків котелень експлуатуються малоефективні та застарілі котли з низьким коефіцієнтом корисної дії (ККД), що зумовлює значні втрати палива. Майже 40 відсотків теплових пунктів перебувають в аварійному стані, що призводить до постійних перебоїв у гарячому водопостачанні та перевитрат паливно-енергетичних ресурсів. Теплові мережі здебільшого також мають значний ступінь зношення та не обладнані сучасними видами теплогідроізоляції, 15,8 відсотка загальної протяжності мереж є аварійними. Експлуатація морально застарілого та фізично зношеного обладнання призводить до перевитрат палива (які на 20 відсотків вищі від середнього світового рівня) та до значного забруднення навколишнього середовища. Розрив між доходами та операційними витратами ТКЕ у 2015 році склав - 5,4 млрд. гривень, а загальний розрив ліквідності - 7,9 млрд. гривень. Для покриття збитків ТКЕ у 2015 році з державного та муніципальних бюджетів було надано 3 млрд. гривень.

Мета, якої передбачається досягнути

Відновлення фінансового стану підприємств галузі теплопостачання, залучення інвестицій для модернізації технічної бази, підвищення операційної ефективності та зменшення обсягу споживання енергоресурсів.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі (3 - 5 років):

зниження рівня збитковості теплопостачальних підприємств;

залучення до 1 млрд. євро інвестицій на модернізацію технічної бази;

скорочення рівня технологічних та понаднормативних витрат і втрат під час виробництва теплової енергії;

актуалізація та оптимізація схем централізованого теплопостачання;

збільшення частки використання альтернативних та відновлювальних джерел енергії у загальному балансі виробництва теплової енергії;

економія до 0,5 млрд. куб. метрів газу на рік.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна-2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

плану заходів з реалізації Національного плану дій з енергоефективності на період до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. N 1228;

Директивам Європейського Парламенту та Ради ЄС N 2012/27/ЄС та N 2010/31/ЄС в рамках виконання ратифікованого Договору про заснування Енергетичного Співтовариства.

Результати роботи за попередній період

У листопаді 2016 р. було прийнято Закон України "Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії", який визначає комплекс організаційних та економічних заходів, спрямованих на забезпечення сталого функціонування теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та, зокрема, дасть змогу провести реструктуризацію накопичених боргів за природний газ.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створення сприятливих умов для залучення інвестицій та запровадження ринкових відносин в галузі теплопостачання шляхом переходу до стимулюючого тарифоутворення, а також спрощення процедури залучення інвестування та захищення прав інвесторів.

Забезпечення перегляду органами місцевого самоврядування затверджених схем теплопостачання населених пунктів та їх доопрацювання з метою раціоналізації виробництва та постачання теплової енергії.

23. Розвиток житлово-комунального господарства

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

За роки незалежності України були здійснені глобальні перетворення у житловому секторі (зокрема проведена приватизація державного та комунального житлового фонду), що мало позитивний ефект, але і призвело до виникнення певних проблем, у тому числі:

проведення приватизації державного та комунального житла без створення відповідної правової концепції управління приватизованим житлом;

фінансування капітального ремонту житла.

Так, протягом тривалого часу недосконалою залишалася система фінансування робіт, пов'язаних з обслуговуванням житлового фонду, та спостерігалася надмірна монополізація утримання житлового фонду, що призвело до його швидкого фізичного та морального зношення.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Загальна кількість багатоквартирних будинків становить більше 170 тис. Загальна площа багатоквартирного житлового фонду становить більше 431 млн. кв. метрів.

Площа багатоквартирного житлового фонду, що обслуговується комунальними підприємствами, становить 43 відсотки, приватними підприємствами - 16,5 відсотка. Утворено 22770 об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, площа яких становить 24 відсотки загальної площі всіх багатоквартирних будинків.

Мета, якої передбачається досягнути

Досягнення ефективного управління житловим фондом та створення ринку управління житлом.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Площа багатоквартирного житлового фонду в управлінні об'єднань співвласників багатоквартирних будинків на кінець 2017 року становитиме 29 відсотків, а в середньостроковій перспективі - 50 відсотків загальної площі багатоквартирних будинків України.

Частка багатоквартирних будинків, управління якими здійснюється управителями, обраними співвласниками будинку самостійно, становитиме на кінець 2017 року 10 відсотків, а в середньостроковій перспективі - 25 відсотків.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Вагомим кроком для запровадження інституту ефективного власника житла було прийняття у 2015 році Закону України "Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку". Прийняття Закону є законодавчою підставою для врегулювання відносин у сфері управління багатоквартирними будинками, залучення у сферу управління спільним майном багатоквартирного будинку суб'єктів господарювання - професійних управителів та розвитку ринку надання послуг з управління.

На виконання зазначеного Закону:

затверджено форму протоколу зборів співвласників багатоквартирного будинку (наказ Мінрегіону від 25 серпня 2015 р. N 203);

внесено зміни до Типового статуту об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, який викладено у новій редакції (наказ Мінрегіону від 23 вересня 2015 р. N 238);

затверджено Порядок зберігання протоколів зборів співвласників багатоквартирного будинку та розміщення інформації про рішення, прийняті такими зборами (постанова Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. N 109);

затверджено Порядок списання з балансу багатоквартирних будинків (постанова Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. N 301).

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реалізація положень Закону України "Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку" потребує внесення змін до Закону України "Про житлово-комунальні послуги", положення якого повинні передбачати власне послугу з управління багатоквартирним будинком; регулювати порядок укладення договорів щодо її надання залежно від обраного співвласниками способу управління будинком; передбачати договірну вартість цієї послуги, вимоги до управителів, його обов'язки, функції, відповідальність тощо.

Прийняття у новій редакції Закону України "Про житлово-комунальні послуги" дасть змогу запровадити нові моделі правовідносин у наданні житлово-комунальних послуг, продовжити підготовку нормативно-правових актів, спрямованих на розвиток інституту ефективного

управителя житловим фондом, а також врегулювати проблемні питання, виникнення яких спричинила неузгодженість двох законодавчих актів.

24. Розвиток мінерально-сировинної бази

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Одним із вагомих чинників подолання кризового становища в економіці України може стати розвиток геологічної галузі. Потенціал мінерально-сировинної ресурсної бази нашої країни достатньо потужний і здатний конкурувати з мінерально-сировинною базою світових лідерів.

Однак через складне становище економіки країни, що зумовлює недостатні обсяги проведення геологознімальних, пошукових і розвідувальних робіт, темпи та обсяги відтворення власної мінерально-сировинної бази не відповідають потребам країни. Через нестачу коштів обсяги проведення геологорозвідувальних робіт скоротилися у 3 - 4 рази.

Починаючи з 1994 року через недостатнє фінансування геологорозвідувальних робіт приріст розвіданих запасів більшості стратегічних видів корисних копалин не компенсує їх видобуток. Подальше зволікання із вжиттям дієвих заходів зумовить нестачу деяких видів власної мінеральної сировини, зниження рівня захисту національних інтересів.

Проблема збереження геологічної інформації шляхом переведення її у цифровий формат стоїть достатньо гостро. Геологічна інформація є стратегічним ресурсом держави, її ефективного використання дасть змогу залучити значні інвестиції у надрокористування. Сьогодні оцифровування проводиться, але не тими темпами, які б дали змогу говорити про формування повноцінної бази геологічних даних для подальшого використання їх вітчизняними та іноземними інвесторами для сталого розвитку економіки країни.

Забезпечення вільного доступу широкого кола користувачів до вторинної геологічної інформації у цифровій формі дасть змогу значною мірою скоротити строки та підвищити ефективність, якість та кількість інвестиційних пропозицій.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Відповідно до Загальнодержавної програми у 2016 році планувалось державне фінансування геологорозвідувальних робіт в обсязі 1279150 тис. гривень фактично профінансовано - 68826,3 тис. гривень, у 2017 році планувалось - 1279690 тис. гривень, передбачено Державним бюджетом України на 2017 рік 100000 тис. гривень.

На цей час потребує переведення в електронні формати майже 80 відсотків фонду геологічних матеріалів (120 тис. одиниць зберігання).

Мета, якої передбачається досягнути

Задоволення потреб національної економіки у мінеральних ресурсах за рахунок власного видобутку.

Зменшення залежності України від імпорту мінеральних ресурсів та збільшення експортного потенціалу країни за рахунок власного видобутку корисних копалин, що мають великий попит на світовому ринку.

Створення потужних якірних проектів, які закладуть фундамент для формування позитивного іміджу країни на світовому ринку.

Залучення на ринок України геологорозвідувальних компаній.

Законодавче врегулювання надрокористування в Україні.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У 2017 році:

здійснити геологічне довивчення площ масштабу 1:200000 на площі 1400 кв. кілометрів;

видати два друкарських аркуші Державної геологічної карти масштабу 1:200000;

підготувати один перспективний нафтогазовий об'єкт;

приростити: 2 млн. тонн запасів і ресурсів кам'яного вугілля, 0,8 умовної одиниці запасів та ресурсів урану, 0,8 умовної одиниці запасів титану TiO_2 , 10 млн. тонн ресурсів та запасів глини, 50 куб. метрів запасів скам'янілої сировини;

пробурити дві артезіанські свердловини;

здійснити спостереження 100 пунктів для проведення моніторингу підземних вод;

здійснити 35 спостережень за екзогенними геологічними процесами;

отримати на кожную вкладену бюджетну гривню прирости запасів і ресурсів мінеральної сировини в надрах на суму 46,7 гривні, у тому числі: для вуглеводнів - 15,6 гривні.

В середньостроковій перспективі:

отримання на кожную вкладену бюджетну гривню приросту запасів і ресурсів мінеральної сировини в надрах на суму 59,8 гривні, у тому числі: для вуглеводнів - 27,6 гривні;

створення центру обробки даних для оцифрування геологічної інформації та впровадження інформаційної системи і бази даних геологічних звітів;

забезпечення вільного доступу широкого кола користувачів до геологічної інформації у цифровій формі, що дасть змогу значною мірою скоротити строки та підвищити ефективність, якість та кількість інвестиційних пропозицій;

приведення законодавства України у відповідність з нормами ЄС та можливість його практичного застосування.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Під виділені кошти у 2014 році за Загальнодержавною бюджетною програмою "Розвиток мінерально-сировинної бази" здійснено геологічне довивчення території України на площі 800 кв. кілометрів, що становить 23,2 відсотка до запланованого, гідрогеологічне довивчення території України на площі 100 кв. кілометрів (5 відсотків), підготовлено геофізичних основ під геологічне довивчення площ - 200 і геологічне довивчення площ - 50 на території 1060 кв. кілометрів (17,6 відсотка) та видано п'ять комплектів Державної геологічної карти, що становить 41,6 відсотка до запланованого.

Підготовлено та передано для глибокого буріння один перспективний нафтогазоносний об'єкт загальною площею 6 кв. кілометрів з прогностичними ресурсами - 1 млн. тонн умовного палива.

Прирощено: 13,676 млн. тонн запасів та ресурсів кам'яного вугілля (67 відсотків), 1,35 умовної одиниці урану (27 відсотків), 152 куб. метри запасів скам'янілої сировини (76 відсотків), 1700

кілограмів запасів бурштину (85 відсотків), 100,3 тис. тонн циркону та 275,867 тис. куб. метрів на рік запасів підземних питних вод (5,5 відсотка).

Якісні показники виконання бюджетної програми "Розвиток мінерально-сировинної бази" відповідають нормативно-правовим актам у сфері геологічного вивчення та використання надр.

У результаті виконання Загальнодержавної бюджетної програми "Розвиток мінерально-сировинної бази" у 2014 році сумарна вартість отриманих приростів ресурсів і запасів у надрах за державні кошти склала 36605085 тис. гривень, що в перерахунку на одну вкладену бюджетну гривню становить 405,1 гривні, для вуглеводнів - 15,6 гривні.

Під виділені кошти у 2015 році за зазначеною бюджетною програмою здійснено геологічне довивчення площ масштабу 1:200000 на території 800 кв. кілометрів (100 відсотків до річного плану); гідрогеологічне довивчення площ масштабу 1:200000 на території 400 кв. кілометрів (100 відсотків). Підготовлено геофізичні основи під геологічне довивчення площ - 200 і геологічне довивчення площ - 50 на території 1000 кв. кілометрів (100 відсотків) та видано два друкованих аркуші Державної геологічної карти масштабу 1:200000 (100 відсотків).

Підготовлено та передано для глибокого буріння один перспективний нафтогазоносний об'єкт (100 відсотків) з прогнозними ресурсами 1,52 млн. тонн умовного палива (152 відсотки). Вивчена площа перспективних нафтогазових об'єктів 22,2 кв. кілометра (370 відсотків до річного плану).

Прирощено 14,193 млн. тонн запасів і ресурсів кам'яного вугілля (101,4 відсотка), 1,29 умовних одиниць запасів урану (129 відсотків), 2,1 умовна одиниця ресурсів золота (105 відсотків), 0,35 умовної одиниці запасів титану (119 відсотків), 1703,9 кілограма бурштину (142 відсотки) та 709,16 тис. куб. метрів на рік запасів підземних питних вод (142 відсотки).

Пробурено 10 артезіанських свердловин, здійснено спостереження 150 пунктів для проведення моніторингу підземних вод та здійснено 51 спостереження за екзогенними геологічними процесами.

У результаті виконання Загальнодержавної бюджетної програми "Розвиток мінерально-сировинної бази" у 2015 році сумарна вартість отриманих приростів ресурсів і запасів у надрах за державні кошти склала 10885713,9 тис. гривень, що в перерахунку на одну вкладену бюджетну гривню становить 121,1 гривні, для вуглеводнів - 17,7 гривні.

За попередній період створено електронний каталог фонду геологічних матеріалів, в якому доступні основні параметри геологічних звітів. Каталог розміщено на веб-сайті Державного науково-виробничого підприємства "Геоінформ України".

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечення виконання Загальнодержавної програми розвитку мінерально-сировинної бази України на період до 2030 року з метою збільшення приростів ресурсів і запасів корисних копалин і як наслідок збільшення інвестиційних проектів (коштів) на ринку геологорозвідки після його створення. Досягнення змін в енергетичній незалежності країни і поступове збільшення інвестиційної привабливості геологічної галузі, перехід та забезпечення на рівні розвинутих європейських країн потреби у власній мінеральній сировині. Забезпечення сталого розвитку країни за рахунок нарощування власного мінерально-сировинного комплексу.

Відкриття доступу до геологічної інформації надрокористувачам та потенційним інвесторам шляхом створення інформаційної інфраструктури національного архіву геологічної інформації надасть можливість розширити коло потенційних інвесторів та пришвидшити реалізацію бізнес проектів у сфері надрокористування.

Внесення змін до нормативно-правових актів в галузі надрокористування, з метою приведення законодавства України у відповідність з нормами ЄС та можливість його практичного застосування. Протягом 2017 року з метою вдосконалення законодавства у сфері надрокористування необхідно:

розробити проект Кодексу України про надра (у новій редакції);

розробити проект постанови Кабінету Міністрів України щодо внесення змін до Методики визначення вартості запасів і ресурсів корисних копалин родовища або ділянки надр, що надаються у користування, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2004 р. N 1117;

розробити проект постанови Кабінету Міністрів України щодо внесення змін до Методики визначення початкової ціни продажу на аукціоні спеціального дозволу на право користування надрами, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 15 жовтня 2004 р. N 1374.

25. Забезпечення ефективного та безпечного поводження з відходами

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Перехід на європейську практику поводження з відходами, впровадження принципів "циклічної економіки" дасть змогу розв'язати ряд загальнонаціональних проблем, пов'язаних з безконтрольним накопиченням та захороненням відходів, масовим утворенням стихійних сміттєзвалищ, тотальним порушенням вимог екологічної безпеки під час поводження з відходами.

Питання щодо відновлення накопичувального статусу Державного фонду поводження з радіоактивними відходами та забезпечення використання його коштів виключно за цільовим призначенням для розбудови відповідної інфраструктури та підтримки безпеки існуючих об'єктів поводження з радіоактивними відходами.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

За 2015 рік загальні обсяги утворення відходів в Україні становлять 0,312 млрд. тонн, а обсяги накопичення 12,5 млрд. тонн. За експертною оцінкою обсяг накопичених відходів в Україні досяг 36 млрд. тонн. Щороку в 30 тис. несанкціонованих місць розміщується близько 1 млн. тонн відходів, у тому числі небезпечних. Площа поверхневих сховищ (шламонакопичувачі, терикони, золовідвали тощо) досягла 165 тис. гектарів.

Крім того, за 2015 рік обсяги утворення побутових відходів становлять 48 млн. куб. метрів, експлуатується понад 6 тис. сміттєзвалищ, які здебільшого не відповідають екологічним вимогам. Лише близько 6 відсотків твердих побутових відходів використовуються як вторинні матеріальні ресурси.

Мета, якої передбачається досягнути

Перехід на європейську практику управління відходами забезпечить:

істотне зменшення ризиків, пов'язаних з об'єктами накопичення і зберігання відходів, насамперед небезпечних, що призведе до зменшення соціальної напруги серед населення, яке проживає в межах їх впливу;

впровадження дієвих механізмів стимулювання мінімізації обсягів утворення відходів та зниження рівня їх небезпечності;

перетворення сфери поводження з відходами на самостійний рентабельний сектор економіки;

запровадження новітніх технологій утилізації, які дадуть змогу поступово зменшити обсяги захоронення відходів;

підвищення рівня безпеки середовища життєдіяльності громадян та захист їх права на безпечне для життя і здоров'я навколишнє природне середовище.

Відновлення накопичувального характеру Державного фонду поводження з радіоактивними відходами та механізму цільового використання його коштів.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі щорічне збільшення на 5 відсотків обсягів вторинного ресурсокористування; зменшення на 10 відсотків обсягів утворення відходів; зменшення на 10 відсотків обсягів відходів, що розміщуються в несанкціонованих місцях; зменшення на 20 відсотків кількості несанкціонованих місць розміщення відходів та кількості діючих сміттєзвалищ, що не відповідають екологічним нормам.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Визначено ключові орієнтири Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2008/98/ЄС про відходи в контексті імплементації.

У рамках програми підтримки "зеленої" модернізації української економіки Німецького товариства міжнародного співробітництва (GIZ), проекту Європейського банку реконструкції та розвитку щодо підтримки інвестицій в систему управління і переробки твердих побутових відходів Мінприроди, Мінрегіоном та Мінекономрозвитку підписано Меморандум про співпрацю для побудови в Україні ефективної системи поводження з відходами. У рамках Меморандуму розпочато роботу над проектом Національної стратегії поводження з відходами в Україні.

Розроблено проект Національного переліку відходів.

Розроблено проект Закону України "Про систему фінансування поводження з радіоактивними відходами на стадії їх довгострокового зберігання та захоронення".

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Розв'язання основного завдання із зменшення використання природних ресурсів за рахунок максимальної утилізації - рециклінгу відходів (повторного використання з корисними цілями), у тому числі тих, що утворюються після завершення життєвого циклу всіх без винятку матеріалів та виробів, отриманих з природних ресурсів. Зазначене має здійснюватися шляхом розроблення та прийняття законодавчих актів щодо переходу на європейську практику управління відходами та впровадження прийнятих норм законодавства.

Відновлення цільового призначення Державного фонду поводження з радіоактивними відходами, а саме його накопичувального статусу та забезпечення використання коштів виключно за цільовим призначенням.

26. Реформа регулювання транспортної галузі

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Залізничний транспорт:

відсутність конкуренції на ринку залізничних перевезень;

жорстке державне регулювання тарифів на залізничні перевезення, яке не дає змоги вчасно реагувати на зміну ситуації на ринку транспортних послуг;

відсутність системи управління ефективністю.

Авіаційна галузь:

недосконалість законодавчого та нормативно-правового регулювання діяльності суб'єктів авіаційної діяльності;

нааявна структура управління інфраструктурою та операціями не дає змоги ефективно управляти сектором та створити умови для вільного розвитку.

Автомобільна галузь:

законодавчі норми, що регулюють діяльність перевізників, унеможливають створення нових маршрутів;

втрата виробничого та кадрового потенціалу підприємств дорожнього транспорту;

відсутність вільного та зрозумілого порядку залучення приватного капіталу до побудови доріг.

Морська та річкова галузь:

недосконала тарифна політика;

нормативно-правова база не вирішує головних питань функціонування і умов для сталого розвитку галузі водного транспорту;

відсутній єдиний орган безпеки судноплавства на водному транспорті.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У 2016 році питома вага валової доданої вартості транспорту, складського господарства, поштової та кур'єрської діяльності у валовому внутрішньому продукті становила 6,6 відсотка.

У 2015 році кількість зайнятих працівників у транспортному секторі становила близько 0,78 млн. осіб.

Обсяг реалізованих послуг у 2015 році становив 294 млрд. гривень, або 5,1 відсотка загального обсягу реалізованих товарів та послуг в Україні.

У 2015 році у структурі валової доданої вартості частка транспорту, складського господарства, поштової та кур'єрської діяльності становила 6,8 відсотка.

Мета, якої передбачається досягнути

Гармонізація національного законодавства із законодавством ЄС. Реформування системи державного управління та встановлення нових принципів управління відповідно до найкращих світових практик. Створення вільного та конкурентного ринку транспортних послуг України.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

До кінця 2017 року:

затвердження Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року;

впровадження перехідної структури Мінінфраструктури, розробленої на основі функціонального аудиту фахівцями ЄС;

утворення комітету з логістики при Кабінеті Міністрів України.

У середньостроковій перспективі:

встановлення вимог до наявності систем управління ресурсами та використання найкращих практик світового управління у Мінінфраструктури, державних транспортних службах, на державних підприємствах, що належать до сфери управління Мінінфраструктури;

встановлення вимог до розмежування діяльності з управління інфраструктурою, вантажними, пасажирськими перевезеннями.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Розроблено план адміністративної реформи та нову структуру Мінінфраструктури на основі функціонального аудиту фахівцями ЄС в рамках імплементації адміністративної реформи.

Запроваджено закупівлю державними підприємствами, що належать до сфери управління Мінінфраструктури, через систему ProZorro.

Прийнято Закон України від 17 листопада 2016 р. N 1762-VIII "Про внесення змін до Закону України "Про джерела фінансування дорожнього господарства України" щодо удосконалення механізму фінансування дорожньої галузі", що кардинально змінить ситуацію з фінансуванням доріг і дасть змогу за п'ять років відновити дорожню інфраструктуру.

Завершено процес корпоратизації Українського державного підприємства поштового зв'язку "Укрпошта", розпочато процес утвердження незалежних директорів у ПАТ "Укрзалізниця", на Українському державному підприємстві поштового зв'язку "Укрпошта".

Затверджено Державну цільову програму розвитку аеропортів на період до 2023 року.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Запровадження новітніх системи управління, моніторингу та контролю на рівні Мінінфраструктури та системи управління ефективністю на рівні державних підприємств.

Перехід до надання послуг за допомогою електронних сервісів.

Чітке розмежування функцій регулювання, управління та операційної діяльності між органами виконавчої влади та підприємствами.

Спрощення адміністративних процедур та зменшення розмірів адміністративних зборів для бізнесу.

Залізничний транспорт:

удосконалення законодавчої бази діяльності залізничної галузі;

проведення структурної реформи ПАТ "Укрзалізниця", зокрема приведення її структури у відповідність із вимогами Директиви Ради N 91/440/ЄС про розвиток залізничних доріг Співтовариства та Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2001/14/ЄС про розподіл пропускнуої спроможності залізничної інфраструктури, стягування зборів за користування залізничною інфраструктурою та сертифікації на відповідність вимогам безпеки, забезпечення прозорості фінансових потоків всередині ПАТ "Укрзалізниця";

затвердження правил рівноправного доступу до загальної інфраструктури, створення умов для розвитку приватних перевізників.

Авіаційна галузь:

дерегуляція процедури доступу на ринок приватних операторів;

впровадження процедури концесії терміналів аеропортів;

підписання договору про Спільний авіаційний простір з ЄС.

Автомобільна галузь:

оптимізація та децентралізація системи управління;

підготовка до передачі автомобільних доріг місцевого значення в управління місцевим органам виконавчої влади;

створення ринку послуг з проектування доріг;

посилення відповідальності учасників дорожніх перевезень за порушення габаритно-вагових параметрів транспортних засобів;

спрощення процедури допуску перевізника до маршрутів.

Морська та річкова галузь:

реорганізація державного підприємства "Адміністрація морських портів України";

забезпечення супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про внутрішній водний транспорт";

утворення Адміністрації внутрішніх водних шляхів шляхом реорганізації державного підприємства "Укрводшлях" та інших державних підприємств;

забезпечення утворення та функціонування Державної служби морського та річкового транспорту (Морської адміністрації України);

успішно пройдений обов'язковий аудит Міжнародної морської організації, який очікується на початку 2018 року.

27. Забезпечення якості та ефективності транспортних сервісів

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Залізничний транспорт:

низька якість послуг залізничного транспорту через застарілість основних виробничих фондів та неефективність їх використання;

неефективне використання людських та енергетичних ресурсів;

відсутність системи управління ресурсами.

Авіаційна галузь:

невідповідність авіаційної інфраструктури вимогам, установленим для належного обслуговування сучасних повітряних суден, неналежне забезпечення обслуговування пасажирів та повітряних перевізників;

неможливість застосування новітніх технологій через недостатність геометричних розмірів, пропускної спроможності термінальних комплексів, низький рівень розвитку аеропортової інфраструктури;

недоступність аеропортів для осіб з інвалідністю, вадами зору, слуху і порушеннями опорно-рухового апарату та інших маломобільних груп населення.

Автомобільна галузь:

невідповідність сучасного стану дорожньої мережі потребам економіки. Дороги потребують проведення капітального та поточного ремонту;

майже повна втрата виробничого та кадрового потенціалу вітчизняних дорожніх підприємств як державної, так і приватної форми власності;

нестача пересувних габаритно-вагових комплексів для зважування транспортних засобів, низький рівень відповідальності відправників, перевізників та отримувачів вантажів.

Морська та річкова галузь:

наявне обладнання не є енергозберігаючим та має високі ризики невиробничих простоїв для проведення поточних та аварійних ремонтних робіт;

невідповідність глибин в окремих морських портах паспортним характеристикам, що не дозволяє повною мірою реалізовувати потенціал наявної берегової інфраструктури;

портові збори є вищими, ніж у портах інших держав Чорноморського регіону, що призводить до втрати Україною свого транзитного потенціалу;

наявна кількість та якість річкових суден не дозволяє повною мірою задовольнити потреб вантажовласників у перевезенні вантажів.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Відповідно до індексу ефективності логістики Світового банку Україна посідає 80 місце серед 160 країн із сумарним балом 2,74. Для порівняння: сумарний бал Індії становить 3,42.

На транспорт у структурі вартості товарів приходить у середньому 12,1 відсотка витрат.

Найбільш залежними від транспорту є аграрні товари (27,3 відсотка), металовироби (10,7 відсотка), вугілля (6,8 відсотка), нафта (10,7 відсотка), газ (5 відсотків), роздрібна торгівля (12,4 відсотка), пошта та послуги зв'язку (6,3 відсотка), державне управління та оборона (7 відсотків).

Україна має 20954,2 кілометра залізничних шляхів, 1562,6 кілометра - навігаційних річкових шляхів, 169643 кілометри - автомобільних доріг загального користування.

Мета, якої передбачається досягнути

Інтеграція транспортної системи України до міжнародної транспортної системи.

Запровадження новітніх систем управління, моніторингу та контролю на рівні Мінінфраструктури та систем управління ефективністю на рівні державних підприємств, що належать до сфери управління Мінінфраструктури.

Досягнення якості та ефективності транспортних послуг світового рівня шляхом забезпечення вільної та чесної конкуренції на ринку, вільного доступу до транспортної інфраструктури приватним перевізникам.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

До кінця 2017 року:

впровадження єдиного сервісу надання адміністративних послуг в електронній формі підприємствами, що належать до сфери управління Мінінфраструктури, та центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Мінінфраструктури;

затвердження плану модернізації та технічного переоснащення ПАТ "Укрзалізниця" з чітким визначенням напрямів робіт та джерел фінансування;

створення умов для концесійного управління об'єктами інфраструктури;

створення системи габаритно-вагового контролю в інспекційному режимі.

У середньостроковій перспективі:

розроблення нового порядку формування тарифів відповідно до фактичної структури витрат, забезпечення вільного ціноутворення у конкурентних секторах ринку транспортних послуг;

забезпечення відповідності фактичних глибин у морських портах України та на підходах встановленим паспортним характеристикам;

проведення ремонту судноплавних шлюзів України, забезпечення підготовки проектів модернізації шлюзів;

забезпечення належного стану доріг загального користування;

зняття обмежень на паритетних засадах щодо кількості авіакомпаній і здійснюваних ними рейсів між Україною та державами ЄС;

підписання з ЄС Угоди про Спільний авіаційний простір.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Прийнято Закон України від 17 січня 2017 р. N 1812-VIII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду в міському пасажирському транспорті".

Реалізовано політику лібералізації ринку авіаперевізників України, покращено умови для операторів.

Затверджено паспорт бюджетної програми, яким передбачено кошти на придбання 78 пересувних габаритно-вагових комплексів, що будуть обладнані вагами для перевірки транспортних засобів.

Протягом червня - листопада 2016 року завдяки здійсненню контролю припинено рух транспортних засобів з порушенням габаритно-вагових параметрів в напрямку південних портів України.

Започатковано співпрацю з Королівством Нідерланди щодо розвитку р. Дніпро. Результатом співпраці має стати детальний економічний аналіз річкових перевезень в Україні, виявлення вузьких місць, а також інвестування в річкову інфраструктуру.

Підготовлено проект постанови Кабінету Міністрів України "Про утворення Державної служби морського і річкового транспорту України", який на даний час перебуває на погодженні у заінтересованих міністерствах.

Групою американських інженерів влітку 2016 року здійснено технічне обстеження п'яти шлюзів на р. Дніпро, за результатами якого підготовлено відповідний звіт.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Упорядкування організації та фінансування соціально важливих пасажирських перевезень.

Створення ефективної моделі управління залізничним транспортом, підготовка до утворення та функціонування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері залізничного транспорту.

Розроблення та затвердження нових методик розрахунку складових тарифу на залізничні перевезення (інфраструктурна, локомотивна, вагонна).

Приведення аеропортової інфраструктури у відповідність із міжнародними вимогами шляхом її модернізації. Збереження у державній власності аеродромів та аеродромних об'єктів і впровадження системи ефективного управління державним майном, відновлення інфраструктури аеропортів на Сході України.

Поступове відновлення експлуатаційних характеристик дорожньої мережі.

Створення належних умов для функціонування відкритого ринку автомобільних пасажирських перевезень.

28. Залучення коштів у транспортну галузь

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Залізничний транспорт:

значне фінансове навантаження ПАТ "Укрзалізниця", пов'язане з виконанням соціальних функцій держави;

постійна нестача інвестицій у галузь, що призвела до високого ступеня зносу основних фондів галузі (понад 80 відсотків) та невідповідність технічного оснащення залізниць сучасним

вимогам;

низький рівень інвестиційної привабливості підприємств залізничного транспорту через складну функціональну структуру ПАТ "Укрзалізниця", відсутність чіткого розмежування фінансових рахунків між видами бізнесу.

Авіаційна галузь:

передача термінальних комплексів в управління приватним інвесторам, тоді як утримання, ремонт і модернізацію аеродромів покладено на комунальні підприємства;

відсутність власних коштів та коштів місцевих бюджетів. Основна частина аеропортів лише підтримує свою сертифікаційну придатність, а заходи з реконструкції та модернізації здійснюються за рахунок державних коштів.

Автомобільна галузь:

відсутній механізм контролю ефективності використання коштів;

відсутній механізм контролю за якістю виконання ремонтних робіт.

Морська та річкова галузь:

фактична відсутність умов для приватних інвестицій;

фінансування шлюзового господарства за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті за принципом державного замовлення (протягом 2009 - 2015 років рівень фінансування експлуатаційної діяльності судноплавних шлюзів становив у середньому 25 - 33 відсотки суми необхідних витрат).

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У 2016 році витрати бюджету на транспортну галузь становили 29,2 млрд. гривень, або 3,32 відсотка всіх витрат консолідованого бюджету України. Профінансовано за рахунок державного бюджету 52 відсотки та 13,9 млрд. гривень - за рахунок місцевих бюджетів.

Потреба у фінансуванні тільки ремонту автомобільних доріг становить 39 млрд. гривень на рік, до 2021 року ПАТ "Укрзалізниця" планує витратити 108 млрд. гривень на ремонт та придбання рухомого складу.

Капітальні інвестиції у транспортну галузь за 2016 рік становили 24616,7 млн. гривень, у тому числі складський сектор та допоміжні послуги - 8727,8 млн. гривень, у наземний та трубопровідний транспорт - 14957,2 млн. гривень.

Мета, якої передбачається досягнути

Розроблення чіткої програми інвестицій в транспортну інфраструктуру згідно з визначеними пріоритетами національної транспортної стратегії та контроль за виконанням програми.

Створення умов для інвестування приватного капіталу в інфраструктуру та рухомий склад шляхом зниження ризиків інвесторів.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Залучення додаткових 200 млн. доларів США міжнародних кредитних коштів та інвестицій приватних компаній на розвиток транспортної інфраструктури, рухомого складу, підвищення якості сервісу.

Запровадження прозорої системи обґрунтування, прийняття та виконання державних закупівель та замовлень із залученням міжнародних організацій.

Запровадження системи оприлюднення фінансової та операційної інформації державних підприємств, що належать до сфери управління Мінінфраструктури.

Приведення портових зборів до конкурентоспроможного рівня.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Підписано кредитну угоду на електрифікацію залізничного напрямку Долинська - Миколаїв - Колосівка з Європейським інвестиційним банком. Розпочато роботу із залучення кредитних коштів міжнародних фінансових організацій у модернізацію локомотивного парку ПАТ "Укрзалізниця", реконструкцію шлюзів та днопоглиблення р. Дніпро, встановлення систем контролю трафіку.

Проводиться робота із залучення інвестицій у порти і забезпечення прозорих та рівних умов для всіх учасників ринку.

Завдяки прийняттю ряду законодавчих актів місцевим органам виконавчої влади суттєво розширено можливості та правові підстави для фінансування ремонтно-будівельних робіт на автомобільних дорогах загального користування. Налагоджено відповідне співробітництво з місцевими органами виконавчої влади. На фінансування робіт на автомобільних дорогах загального користування за рахунок коштів місцевих бюджетів протягом 2015 року спрямовано 501,2 млн. гривень, у 2016 році - 1964,6 млн. гривень.

У результаті проведення експерименту щодо спрямування понадпланових обсягів надходжень митних платежів у Волинській, Львівській, Одеській та Чернівецькій областях на ремонт дороги загального користування у 2015 році спрямовано 317,3 млн. гривень коштів обласних бюджетів, у 2016 році - 1568,1 млн. гривень.

Продовжено співпрацю за спільними проектами з міжнародними фінансовими організаціями. У рамках ініціювання проекту "Проект розвитку дорожньої галузі (Третій проект покращення автомобільних доріг та безпеки руху)" (560 млн. доларів США) 19 листопада 2015 р. відбулося підписання Угоди про позику та інших відповідних документів. Перед Європейським банком реконструкції та розвитку і Європейським інвестиційним банком ініційовано проект "П'ятий проект покращення транспортно-експлуатаційного стану автомобільних доріг".

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створення належних умов для залучення приватних інвестицій в залізничний транспорт.

Розроблення нової системи державного регулювання діяльності ринку залізничних перевезень, необхідних підзаконних актів та процедур для входження на ринок залізничних перевезень нових учасників ринку.

Забезпечення прозорості фінансових потоків всередині ПАТ "Укрзалізниця".

Перехід фінансування дорожнього господарства від "залишкового принципу" до планового фінансування з чітким розумінням стану дорожньої мережі у середньо- та довгостроковій перспективі.

Створення дорожнього фонду та забезпечення його функціонування.

Створення умов для функціонування відкритого ринку автомобільних пасажирських перевезень.

Забезпечення широкого залучення приватних інвестицій у розвиток морських та річкових портових терміналів на принципах державного приватного партнерства.

Створення умов для концесійного управління об'єктами авіаційної інфраструктури.

Створення умов для залучення приватних інвестицій в розвиток термінальної інфраструктури.

Розроблення механізму залучення інвестицій в аеродромну інфраструктуру аеропортів.

Відновлення діяльності регіональних аеропортів.

29. Запровадження сучасної системи безпеки на транспорті

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Залізничний транспорт:

невідповідність національних стандартів безпеки європейським;

наявність застарілої інфраструктури та рухомого складу, що призводить до зростання ризиків та потребує зниження швидкості та інтенсивності руху.

Авіаційна галузь:

неможливість сучасного технічного стану аеропортів забезпечити необхідний рівень безпеки польотів та авіаційної безпеки;

відсутність забезпечення аеродромним обладнанням, авіаційною наземною технікою, засобами обслуговування пасажирів, багажу та вантажу відповідно до вимог міжнародних нормативних документів, які регулюють діяльність цивільної авіації;

неможливість вирішення земельних питань аеропортів та оновлення інфраструктури;

невідповідність більшості аеродромів вимогам, установленим для належного обслуговування сучасних повітряних суден, зокрема широкофюзеляжних.

Автомобільна галузь:

руйнація дорожнього покриття, особливо у літній період та в напрямку портів південного регіону України, внаслідок руху автомобільних транспортних засобів, які перевищують установлені вагові параметри (нерідко у кілька разів);

низький рівень відповідальності відправників, перевізників та отримувачів вантажів;

відсутність систем моніторингу дорожньо-транспортних випадків та управління ризиками.

Морська галузь:

невиконання зобов'язань та обов'язків як держави прапора, порту та прибережної держави, визначених міжнародними конвенціями, ратифікованими Україною;

відсутність єдиного органу (Державної служби морського та річкового транспорту), відповідального за сферу безпеки судноплавства на водному транспорті;

невідповідність фактичного стану судноплавних шлюзів гранично допустимому рівню безпеки.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У період з 2005 по 2016 рік щорічна кількість смертельних випадків на автомобільному транспорті знизилася з 7229 до 3187 осіб, або на 55,9 відсотка. Проте рівень смертності від автокатастроф все ще майже у два рази вищий за європейський - 7,5 особи на 100 тис. населення (середній рівень у 28 країнах ЄС - 5,1 особи на 100 тис. населення).

У 2016 році на автомобільному транспорті сталося 25547 аварійних випадків, усього постраждало 35266 людей.

За підрахунками Світового банку, втрати від інцидентів на автотранспорті кожного року становлять 4 - 5 млрд. доларів США.

У 2016 році викиди шкідливих речовин в атмосферу становили 4521 тис. тонн, з яких 1663,9 тис. тонн припадає на рухомий транспорт (з них 73,2 відсотка - викиди автомобільного транспорту).

Мета, якої передбачається досягнути

Впровадження системи моніторингу трафіку, якості інфраструктури, аварійних випадків на транспорті, накопичення статистичних даних; впровадження системи управління ризиками на транспорті.

Приведення національних стандартів безпеки на транспорті у відповідність із стандартами ЄС.

Розроблення та впровадження загальнодержавної системи управління ризиками на транспорті.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Зменшення кількості травматичних випадків на транспорті на 10 відсотків шляхом впровадження системи електронного моніторингу за трафіком, управління ризиками на транспорті, геоінформаційних систем;

збільшення кількості пересувних габаритно-вагових комплексів від 34 наявних до 112 одиниць;

гарантування глибини на р. Дніпро 3,65 метра;

проведення ремонту і модернізація всіх шести судноплавних шлюзів.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Між Державіаслужбою та Європейською Комісією 16 січня 2017 р. підписано Домовленість щодо збіжності систем сертифікації. Визначено конкретні завдання та заходи для реконструкції, модернізації і приведення інфраструктури авіаційного транспорту у відповідність із міжнародними стандартами.

Верховною Радою України 21 березня 2017 р. прийнято Закон України "Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації".

Верховною Радою України 17 листопада 2016 р. прийнято Закони України "Про внесення змін до Закону України "Про джерела фінансування дорожнього господарства України" щодо удосконалення механізму фінансування дорожньої галузі" та "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо удосконалення механізму фінансового забезпечення дорожньої галузі", що передбачають створення у складі державного бюджету державного дорожнього фонду для забезпечення фінансування дорожньої галузі відповідно до науково обґрунтованої потреби.

Реалізація зазначених законів дозволить підвищити безпеку на дорогах і покращити організацію дорожнього руху (дорожні знаки, освітлення, розмітка, огороження та інше), оскільки 5 відсотків коштів буде спрямовуватися саме на безпеку дорожнього руху.

З метою забезпечення подання пропозицій щодо визначення правових та організаційних засад реформування державної системи безпеки дорожнього руху утворено міжвідомчу робочу групу з реформування державної системи безпеки дорожнього руху (розпорядження Кабінету Міністрів України від 9 листопада 2016 р. N 938).

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Удосконалення системи сертифікації та ліцензування шляхом утворення незалежних органів підготовки, атестації та контролю за дотриманням законодавства у сфері транспортної безпеки.

Приведення норм ліцензування та сертифікації елементів безпеки у відповідність із стандартами, нормативами та директивами ЄС.

Впровадження системи керування ризиками на транспорті.

Вжиття заходів для забезпечення безпеки судноплавства, проведення необхідних днопоглиблювальних робіт.

Створення умов, які забезпечать дотримання учасниками дорожніх перевезень габаритно-вагових параметрів транспортних засобів.

Покладення відповідальності за стан доріг місцевого значення на місцеві органи виконавчої влади.

30. Забезпечення міської мобільності та регіональної інтеграції

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Залізничний транспорт:

катастрофічна збитковість приміських перевезень залізничним транспортом та їх субсидування за рахунок вантажних перевезень;

відсутність системи замовлення послуг приміських перевезень територіальними громадами;

велика кількість пільгових пасажирів приміських перевезень, що унеможлиблює самоокупність приміських перевезень;

неналежний стан інфраструктури та рухомого складу, відсутність системи моніторингу трафіку та вимірювання ефективності.

Авіаційна галузь:

значна вартість внутрішніх перельотів;

недосконала система дозволів для перевізників, що унеможлиблює вхід на ринок "лоукостерів" та іноземних інвестицій.

Автомобільна галузь:

припинення з 2013 року відкриття нових маршрутів внаслідок встановлення певних норм, які неможливо виконати. Через це автоперевізники працюють в умовах сталої маршрутної мережі, кількість маршрутів в якій протягом останніх чотирьох років залишається незмінною;

відсутня система компенсації перевізникам витрат на соціальні перевезення.

Морська галузь - майже повна відсутність пасажирських перевезень річним транспортом.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У 2015 році в Україні функціонує 3,3 тис. кілометрів тролейбусних, 1,6 тис. кілометрів трамвайних та 112,3 кілометра ліній метро. Міським транспортом у 2016 році було перевезено 2431,1 млн. пасажирів, з яких 694 млн. - трамваями, 1038,7 млн. - тролейбусами, 698,4 млн. - метро.

За оцінкою Німецького товариства міжнародного співробітництва (GIZ), для покращення стану міського транспорту до задовільного рівня Україна потребує інвестиції у розмірі 13,5 млрд. євро. В основному на модернізацію трамваїв - більше 50 відсотків витрат.

Мета, якої передбачається досягнути

Приведення міської та регіональної інфраструктури України у відповідність з потребами мобільності її населення, забезпечення права кожної людини на вільне та безпечне переміщення себе та свого майна.

Децентралізація системи замовлення на приміські залізничні перевезення, передавши цю функцію місцевим громадам.

Спрощення процедури допуску перевізника до маршрутів, відміна бальної системи визначення перевізника на міжобласних та внутрішньообласних маршрутах, надання можливості відкриття маршрутів перевізником за спрощеною процедурою, перехід на договірні умови співпраці з автостанціями, врегулювання питання автостанційного збору.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Погодити 26 переліків автомобільних доріг місцевого значення, які підлягають передачі в управління місцевим органам виконавчої влади.

Збільшити кількість діючих на ринку автостанцій та автовокзалів, автомобільних перевізників, що виконують регулярні перевезення пасажирів, на 10 відсотків.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Прийнято Закон України від 17 січня 2017 р. N 1812-VIII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду в міському пасажирському транспорті", що покращить сервіс і забезпечить прозорість грошових потоків від продажу квитків, створить передумови залучення інвестицій та розвитку проектів державного приватного партнерства.

Реалізовано політику лібералізації ринку авіаперевізників України, покращено умови для операторів. Розроблено проекти постанов Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до Порядку проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2008 р. N 1081" та "Про внесення змін до Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1997 р. N 176", які спрямовані на лібералізацію та дерегуляцію ринку пасажирських автомобільних перевезень.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Подальша реалізації права на вільне та доступне пересування шляхом децентралізації функцій управління інфраструктурою та замовленням на перевезення на відповідний рівень місцевого самоврядування.

Лібералізація ринку перевезень для створення конкурентного середовища між регіональними перевізниками.

Інтеграція міських та регіональних перевезень з міжрегіональною інфраструктурою, впровадження принципів мультимодальності на регіональному ринку перевезень.

II. ЕФЕКТИВНЕ ВРЯДУВАННЯ

1. Реформування системи державного управління

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Система державного управління в Україні не відповідає потребам країни у проведенні комплексних реформ у різних сферах державної політики та її європейському вибору, а також європейським стандартам належного управління. Свідченням цього є те, що Україна займає низькі позиції у світових рейтингах конкурентоспроможності, пов'язаних з державним управлінням.

Основними проблемами, які повинно розв'язати реформування державного управління, є:

недостатній рівень якості державної політики у різних сферах, законодавчої та нормативної бази (формування політики та розроблення законодавчих актів на основі ґрунтовного аналізу, участь громадськості, цілісність і послідовність дій та рішень Кабінету Міністрів України у цілому);

недостатня спроможність Кабінету Міністрів України до стратегічного планування;

відсутність системи середньострокового бюджетного планування, пов'язаного із стратегічним плануванням політики;

нестача на керівних та інших посадах державної служби висококваліфікованих кадрів, які є важливими для розроблення та проведення національних реформ і здатні долати виклики реформування у різних галузях;

недостатній рівень управління людськими ресурсами в міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади, відсутність автоматизованої системи управління людськими ресурсами;

невизначеність місії (основної мети, для досягнення якої утворено центральний орган виконавчої влади), нечітке визначення сфер відповідальності і завдань міністерств та інших центральних органів виконавчої влади;

складні внутрішні організаційні структури міністерств;

часткове дублювання повноважень;

неефективна організація діяльності центральних органів виконавчої влади, діяльність яких не спрямовується та не координується відповідними міністрами;

відсутність упорядкованих базових принципів і гарантій захисту прав громадян і юридичних осіб у рамках адміністративної процедури (відсутність закону про адміністративні процедури);

необхідність подальшого розвитку центрів надання адміністративних послуг;

надмірне адміністративне навантаження на громадян і юридичних осіб;

низький рівень якості роботи базових електронних реєстрів; відсутність прийнятного технічного рішення для забезпечення функціональної сумісності систем органів державної влади, неналежна якість електронних послуг для громадян і юридичних осіб.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Згідно з ключовими індексами та рейтингами, які оцінюють ефективність врядування в світі, Україна досі посідає низькі місця.

Місце України у ключових рейтингах

Індекс	2015 рік	2016 рік
Ефективність роботи суспільних інституцій	130	132
Ефективність публічного сектору	119	114
Прозорість формування державної політики	98	99
Ефективність урядування (індекс процвітання)	120	128
Ефективність урядування (Світовий банк)	125	137

На сьогодні в Україні утворено і розпочали роботу 682 центри, з яких: 208 центрів утворено органами місцевого самоврядування, у тому числі 35 територіальних підрозділів; 474 центри утворено місцевими держадміністраціями, у тому числі 5 територіальних підрозділів. Крім

того, 11 віддалених місць для роботи адміністраторів центрів утворено органами місцевого самоврядування.

Мета, якої передбачається досягнути

Визначення та посилення загальної управлінської та адміністративної спроможності державного апарату на основі принципів належного врядування та кращого досвіду країн - членів ЄС, перетворення його на ефективний інструмент безперервного і сталого розвитку нашої держави, а також задоволення потреб громадян України.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У результаті реформи державного управління очікується, що за показниками у сфері державного управління Україна підвищить свій рейтинг.

Місце України у ключових рейтингах

Індекс	2018 рік	2020 рік
Ефективність роботи суспільних інституцій	вище 70 місця	вище 50 місця
Ефективність публічного сектору	вище 70 місця	вище 50 місця
Прозорість формування державної політики	вище 70 місця	вище 50 місця
Ефективність урядування (індекс процвітання)	вище 70 місця	вище 50 місця
Ефективність урядування (Світовий банк)	вище 70 місця	вище 50 місця

Цільові кількісні показники

Показник	2017 рік	2020 рік
Заповнення посад фахівців з питань реформ за результатами конкурсу згідно із визначеним рівнем професійної компетентності та з урахуванням особистих якостей і досягнень кандидата, відсотків	80	100
Утворення сучасних служб управління персоналом у центральних органах виконавчої влади, відсотків	70	100
Забезпечення функціонування модулів інтегрованої інформаційної системи управління людськими ресурсами для проведення конкурсу на зайняття вакантних посад державної служби, частка органів виконавчої влади, які ними користуються, відсотків	10	70
Проведення горизонтального функціонального обстеження системи центральних органів виконавчої влади, відсотків	70	100
Частка центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується	8	0

безпосередньо Кабінетом Міністрів України, відсотків		
Частка центрів надання адміністративних послуг, які відповідають вимогам, визначеним законодавством, відсотків	35	80

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію;

Стратегії реформування державного управління України на 2016 - 2020 роки, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 р. N 474.

Результати роботи за попередній період

Набрав чинності новий Закон України "Про державну службу".

Кабінетом Міністрів України та НАДС прийнято 36 нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень нового Закону України "Про державну службу".

Сформована Комісія з питань вищого корпусу державної служби, яка провела 134 конкурси на зайняття вакантних посад державної служби категорії "А".

Президентом України та Кабінетом Міністрів України призначено 64 переможці конкурсів на посади державної служби категорії "А", з них 17 - державних секретарів.

Кабінетом Міністрів України схвалено Стратегію реформування державного управління України на 2016 - 2020 роки та затверджено план заходів з її реалізації (розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 р. N 474), які містять 158 заходів з чіткими індикаторами та строками.

Утворено Координаційну раду з питань реформування державного управління у складі 24 членів, якою проведено два засідання.

Кабінетом Міністрів України схвалено Концепцію запровадження посад фахівців з питань реформ, яка охоплює 19 міністерств та Секретаріат Кабінету Міністрів України.

Укладено Угоду з ЄС про фінансування програми "Підтримка комплексного реформування державного управління", якою передбачено підтримку реформи державного управління на суму 104 млн. євро.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Комплексне реформування державного управління здійснюватиметься в розрізі трьох ключових напрямів.

Перший напрям: підвищення ефективності діяльності Уряду, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, зокрема:

запровадження сучасних методів формування державної політики;
оновлення процедур діяльності Кабінету Міністрів України;
розроблення системи стратегічного планування, моніторингу та оцінки;
позбавлення Кабінету Міністрів України невластивих повноважень;
оптимізація внутрішніх типових процедур центральних органів виконавчої влади.

Другий напрям: впорядкування загальної системи центральних органів виконавчої влади та оптимізація організаційних структур центральних органів виконавчої влади, зокрема:

запровадження нової структури Секретаріату Кабінету Міністрів України і типової структури апарату міністерств;

визначення чіткої місії та сфер відповідальності міністерств;

оптимізація функцій державного управління (ліквідація дублювання та зайвих функцій центральних органів виконавчої влади);

уніфікація наскрізних та горизонтальних функцій;

запровадження моделі взаємодії між заступниками міністрів та державними секретарями.

Третій напрям: посилення кадрового потенціалу в органах державної влади, зокрема:

запровадження посад фахівців з питань реформ у міністерствах;

удосконалення процедур конкурсного відбору на державну службу;

реформування системи навчання та підготовки державних службовців;

формування сучасних служб управління людськими ресурсами;

реформування системи оплати праці державних службовців.

Завдання та заходи, строки їх виконання та індикатори виконання визначені в Стратегії реформування державного управління України на 2016 - 2020 роки та планом заходів з її реалізації.

2. Розвиток електронного урядування

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Ситуація, що склалася сьогодні в Україні, стосовно системи надання публічних послуг та публічного управління в цілому свідчить про їх низьку ефективність, непрозорість та закритість для фізичних і юридичних осіб та потребує негайного поліпшення шляхом реформування. Запровадження інструментів електронного урядування є найкращим шляхом такого реформування.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Згідно з останнім дослідженням ООН (United Nations E-government Survey 2016) щодо розвитку електронного урядування (E-Government Development Index) Україна посіла 62 місце серед 193 країн, що свідчить про значне відставання України від світових темпів розвитку електронного урядування та необхідність удосконалення державної політики у цій сфері.

На сьогодні створено умови для розвитку електронного урядування в Україні, зокрема:

запроваджено пілотні електронні послуги (близько 30) та створено Єдиний державний портал адміністративних послуг;

запроваджено єдиний державний веб-портал відкритих даних, на якому зареєстровано понад 1000 розпорядників інформації та оприлюднено понад 10000 наборів даних, близько 70 відсотків яких низької якості;

запроваджено обмін електронними документами між центральними органами виконавчої влади;

започатковано електронну взаємодію між базовими державними реєстрами, розвиток альтернативних засобів електронної ідентифікації та інструментів електронної демократії.

Мета, якої передбачається досягнути

Розвиток ефективної системи електронного урядування в Україні для задоволення інтересів та потреб фізичних і юридичних осіб, вдосконалення системи державного управління, підвищення конкурентоспроможності та стимулювання соціально-економічного розвитку держави шляхом запровадження пріоритетних електронних послуг в усіх сферах суспільного життя, оприлюднення високоякісних наборів даних у формі відкритих даних, запровадження електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів, забезпечення розвитку електронного документообігу та електронної ідентифікації, розвитку електронної демократії.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Входження України у ТОП-40 країн світу за Індексом розвитку електронного урядування (ООН), у ТОП-50 за підсумками 2018 року.

Створення об'єднаної бази з питань вчинення та реєстрації консульських дій і зборів "E-consul".

Показник	2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
Запровадження пріоритетних електронних послуг	20	20	30	30
Оприлюднення пріоритетних наборів даних у відкритій формі	5000	8000	15000	22000
Підключення базових державних реєстрів до електронної взаємодії	15	15	15	15

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії реформування державного управління України на 2016 - 2020 роки, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 р. N 474;

Концепції розвитку системи електронних послуг в Україні, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2016 р. N 918;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

У період 2014 року - початок 2016 року запроваджено близько 30 електронних послуг, модернізовано та у тестовому режимі запущено Єдиний державний портал адміністративних послуг.

Прийнято спеціальний Закон України від 9 квітня 2015 р. N 319-VIII "Про внесення змін до деяких законів України щодо доступу до публічної інформації у формі відкритих даних" та затверджено постанову Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. N 835 "Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних".

Протягом 2016 року запроваджено 10 пріоритетних електронних послуг, схвалено Концепцію розвитку системи електронних послуг в Україні, здійснено заходи для того, щоб Україна приєдналася до міжнародної Хартії відкритих даних, та оприлюднено понад 10000 наборів даних у формі відкритих даних, а також запроваджено обмін електронними документами між центральними органами виконавчої влади та електронну взаємодію між базовими реєстрами.

Триває процес автоматизації консульських послуг, зокрема підключення закордонних дипломатичних установ України (на цей час 110 закордонних дипломатичних установ із 114) до відомчої інформаційної системи МЗС для забезпечення централізованого оформлення біометричних паспортів громадянина України для виїзду за кордон, дипломатичних та службових паспортів України, перенесення до центральної бази даних відомчої інформаційної системи МЗС інформації консульського обліку громадян України (постійного та тимчасового); встановлення POS-терміналів для безготівкової оплати консульських послуг (на сьогодні встановлено в 27 установах, МЗС та аеропортах "Бориспіль" та "Київ" (Жуляни). Створено систему регулювання потоків відвідувачів (систему як експеримент встановлено в департаменті консульської служби МЗС у відділі апостилю, легалізації та витребування документів).

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Запровадження не менше 100 пріоритетних електронних послуг в усіх сферах суспільного життя, у тому числі не менше 20 пріоритетних електронних послуг у 2017 році відповідно до вимог ЄС через Єдиний державний портал адміністративних послуг.

Оприлюднення не менше 50000 наборів даних у формі відкритих даних та стимулювання розвитку суспільних та комерційних проектів на їх базі, у тому числі не менше 5000 наборів та 10 проектів у 2017 році. Модернізація єдиного державного веб-порталу відкритих даних, сприяння підвищенню якості відкритих даних та сервісів і проектів на їх основі протягом 2017 року.

Підключення до електронної взаємодії та розвиток інтероперабельності не менше 60 базових державних реєстрів та баз даних, у тому числі 15 пріоритетних реєстрів у 2017 році.

Запровадження систем внутрішнього електронного документообігу в усіх центральних органах виконавчої влади та міжвідомчого електронного документообігу між центральними та місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, а також залучення до електронного документообігу з органами державної влади юридичних осіб у 2017 році.

Забезпечення доступності зручних та безпечних засобів електронної ідентифікації, у тому числі запровадження інтегрованої системи електронної ідентифікації та системи автентифікації та електронного цифрового підпису з використанням мобільних технологій (MobileID) у 2017 році.

Схвалення Концепції та дорожньої карти розвитку електронної демократії, спрямованої на надання можливості громадянам ефективно впливати на процеси державного управління з використанням інструментів електронної демократії.

Завершення автоматизації консульських послуг.

3. Децентралізація

Створення нової територіальної основи для діяльності органів місцевого самоврядування

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Основою діяльності органів місцевого самоврядування є адміністративно-територіальний устрій України. Попри численні спроби в Україні так і не відбулася модернізація адміністративно-територіального устрою, яка би забезпечила запровадження принципу субсидіарності в системі територіальної організації влади. Існуюча система адміністративно-територіального устрою України не завжди дозволяє органам місцевого самоврядування ефективно реалізовувати визначені законодавством повноваження, надавати якісні послуги громадянам, забезпечуючи їх доступність, сприяти сталому соціально-економічному розвитку відповідних територій. Це потребує формування самодостатньої первинної ланки місцевого самоврядування - територіальних громад, які б володіли відповідними матеріальними і фінансовими ресурсами, інфраструктурою, необхідними для ефективного виконання покладених на них завдань та функцій.

Основними проблемами у сфері адміністративно-територіального устрою України, які істотно впливають на ефективність територіальної організації влади, є:

надмірна подрібненість адміністративно-територіальних одиниць, насамперед сільських та селищних рад, як наслідок, зазначені ради не мають відповідних ресурсів для виконання у повному обсязі наданих законом повноважень та надання послуг населенню відповідної якості;

невпорядкованість територіального устрою: існування анклавів, екславів, невизначеність меж багатьох адміністративно-територіальних одиниць;

наявність значних диспропорцій у рівнях соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць;

застарілість моделі адміністративно-територіального устрою України, яка не відповідає сучасним викликам;

відсутність законодавчої бази для формування нової територіальної основи діяльності органів місцевого самоврядування.

Збереження існуючої на сьогодні диспропорційності системи адміністративно-територіального устрою як основи нераціональної територіальної організації влади (відсутність цілісної території адміністративно-територіальної одиниці базового рівня, перебування територіальної громади села, селища, міста у складі іншої територіальної громади або на території іншої адміністративно-територіальної одиниці, територіальної громади району в місті) призводить до конфлікту компетенції як між органами місцевого самоврядування, так і між органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади, а відтак до неналежного рівня організації регіональної та місцевої влади, малоефективного управління суспільним розвитком на відповідній території.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Кількість адміністративно-територіальних одиниць (сільських, селищних, міських рад), які об'єдналися у спроможні територіальні громади станом на 2015 рік - 784 (7 відсотків), станом на 2016 рік - 17 відсотків.

Мета, якої передбачається досягнути

Утворення спроможних територіальних громад та підтримка їх розвитку.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Показник	2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
Формування соціально та економічно обґрунтованих перспективних планів розвитку територій спроможних громад, відсотків щорічної потреби	100	100	100	100
Питома вага кількості місцевих рад, які об'єдналися у спроможні територіальні громади, у загальній кількості місцевих рад базового рівня, відсотків	50	70	90	100
Забезпечення доступності до адміністративних послуг у спроможних територіальних громадах:				
частка центрів надання адміністративних послуг, які відповідають вимогам, визначеним законодавством, відсотків;	35	50	65	80
частка центрів надання адміністративних послуг, через які надаються обов'язкові адміністративні послуги, відсотків;	70	80	90	100
частка користувачів, задоволених якістю надання адміністративних послуг через центри надання адміністративних послуг, відсотків		40		70
Забезпечення надання уніфікованих та відповідної якості по всій території держави адміністративних, соціальних, інших послуг (зокрема у сфері архітектурно-будівельного контролю) населенню громади (відсотків)	50			100

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію;

Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. N 333.

З моменту прийняття Закону України "Про добровільне об'єднання територіальних громад" протягом 2015 - 2016 років в Україні утворено 366 добровільно об'єднаних територіальних громад, в яких відбулися перші місцеві вибори, з них: 159 об'єднаних територіальних громад - у 2015 році, 207 об'єднаних територіальних громад - у 2016 році.

В цілому до складу об'єднаних територіальних громад увійшло близько 2 тис. сільських, селищних, міських рад.

У 2017 році призначено перші місцеві вибори ще у 47 новоутворених об'єднаних територіальних громадах.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Проблему передбачається розв'язати шляхом:

сприяння формуванню спроможних об'єднаних територіальних громад шляхом їх добровільного об'єднання;

державної підтримки добровільного об'єднання територіальних громад;

створення законодавчої основи для формування нової територіальної основи для діяльності органів місцевого самоврядування;

формування трирівневої системи адміністративно-територіального устрою України: базового (адміністративно-територіальні одиниці - громади), районного та регіонального;

утворення обґрунтованої територіальної основи для діяльності органів місцевого самоврядування, здатної забезпечити доступність та якість адміністративних та публічних послуг, що надаються цим органом;

формування законодавчої бази з питань діяльності органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади на новій територіальній основі з визначенням їх повноважень та ресурсного забезпечення;

створення належних матеріальних, фінансових та організаційних умов для забезпечення здійснення органами місцевого самоврядування власних і делегованих повноважень.

Забезпечення законодавчого врегулювання питання обов'язковості прийняття органами місцевого самоврядування статутів територіальних громад, регламентації в них участі членів територіальних громад у здійсненні місцевого самоврядування, взаємовідносин органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб з інститутами громадянського суспільства, статусу органів самоорганізації населення.

Розподіл повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади (секторальна децентралізація)

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Система місцевого самоврядування на сьогодні не задовольняє потреб суспільства. Функціонування органів місцевого самоврядування у більшості об'єднаних територіальних громад не забезпечує створення та підтримку сприятливого життєвого середовища, необхідного для всебічного розвитку людини, її самореалізації, захисту її прав, надання населенню органами місцевого самоврядування, утвореними ними установами та організаціями високоякісних і доступних публічних послуг на відповідних територіях.

У зв'язку з неспроможністю органів місцевого самоврядування забезпечити надання якісних публічних послуг населенню місцеві органи виконавчої влади, зокрема місцеві державні адміністрації, виконують не властиві для них функції, що призводить до:

фактичного прямого втручання державної влади у справи об'єднаних територіальних громад всупереч деяким міжнародним нормативно-правовим актам;

протистояння між обласними (районними) радами та обласними (районними) державними адміністраціями з приводу делегованих повноважень.

На даний час ефективного та швидкого розв'язання потребують такі проблеми:

низька якість та недоступність публічних послуг внаслідок ресурсної неспроможності переважної більшості органів місцевого самоврядування здійснювати власні і делеговані повноваження;

відсутність державних стандартів надання публічних послуг.

Потребує підвищення рівень професіоналізму посадових осіб місцевого самоврядування, зокрема, внаслідок низької конкурентоспроможності органів місцевого самоврядування на ринку праці, зниження рівня престижності посад, що призводить до низької ефективності управлінських рішень.

Доступність та належна якість публічних послуг має бути забезпечена шляхом оптимального розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади на різних рівнях адміністративно-територіального устрою за принципами субсидіарності та децентралізації.

Важливо підсилити координацію процесів секторальної децентралізації.

Децентралізація влади як один з головних принципів формування спроможного місцевого самоврядування, реформування системи місцевого самоврядування та секторальна реформа повинні здійснюватися в одній площині і узгоджуватися між собою.

Одне із важливих питань - формування оптимальної мережі закладів освіти, охорони здоров'я на відповідних рівнях адміністративно-територіального устрою. Враховуючи, що переважна кількість цих закладів перебуває в комунальній власності і рішення щодо їх утримання, розвитку чи реорганізації буде прийматися органами місцевого самоврядування, дуже важливо мати чіткі вимоги з боку держави щодо переліку та обсягу послуг, рівня їх якості тощо.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Протягом 2015 - 2016 років 1740 сільських, селищних, міських рад добровільно об'єдналися у 366 об'єднаних територіальних громад, які згідно з Бюджетним кодексом України отримали прямі міжбюджетні відносини з державним бюджетом та повноваження міст обласного значення.

Нова модель фінансового забезпечення місцевих бюджетів сприяла збільшенню мотивацій до нарощування дохідної бази місцевих бюджетів.

Щодо місцевих бюджетів. У 2016 році надходження податків і зборів до місцевих бюджетів зросли на 41,7 відсотка порівняно з 2015 роком, приріст становив 50,3 млрд. гривень, а їх частка у загальних доходах зведеного бюджету зросла з 18,5 до 21,8 відсотка.

Надходження загального фонду місцевих бюджетів України - 146,6 млрд. гривень (110,7 відсотка річного обсягу, затвердженого місцевими радами), приріст - 44,4 млрд. гривень (45,1 відсотка порівняно з 2015 роком).

Щодо бюджетів об'єднаних територіальних громад. У 2016 році 159 об'єднаних територіальних громад перейшли на прямі міжбюджетні відносини з державним бюджетом. Доходи цих об'єднаних територіальних громад за 2016 рік (з урахуванням трансфертів з державного бюджету) збільшилися майже у сім разів порівняно з надходженнями 2015 року бюджетів рад, що увійшли до об'єднаних територіальних громад. Власні доходи бюджетів об'єднаних територіальних громад збільшилися майже у три рази (з 1,1 млрд. гривень до 3,3 млрд. гривень); у розрахунку на одного жителя - збільшилися майже у три рази з 700 гривень до 2345 гривень.

У Законі України "Про Державний бюджет України на 2017 рік" для всіх об'єднаних територіальних громад передбачена державна підтримка у вигляді субвенції на формування інфраструктури - 1,5 млрд. гривень (у 2016 році - 1 млрд. гривень).

Крім того, у 2017 році передбачена державна підтримка місцевого самоврядування у вигляді державного фонду регіонального розвитку - 3,5 млрд. гривень та субвенції на соціально-економічний розвиток територій - 4 млрд. гривень.

Збільшено розміри освітньої субвенції на 8,1 млрд. гривень (з 44,5 млрд. гривень у 2016 році до 52,6 млрд. гривень у 2017 році), а також медичної субвенції на 11 млрд. гривень (з 44,8 млрд. гривень у 2016 році до 55,5 млрд. гривень у 2017 році).

Державним бюджетом у 2017 році передбачена додаткова дотація у розмірі 14,9 млрд. гривень з державного бюджету місцевим бюджетам на охорону здоров'я та освіту.

Децентралізовано повноваження у сфері архітектурно-будівельного контролю та удосконалення містобудівного законодавства (*довідково: із 49 органів місцевого самоврядування, які станом на грудень 2016 року перебрали на себе ці повноваження, одна об'єднана територіальна громада - Ювілейна селищна рада Дніпропетровської області*):

передано на місця повноваження щодо надання адміністративних послуг з видачі документів дозвільного характеру;

передано органам місцевого самоврядування повноваження щодо надання адміністративних послуг через центри надання адміністративних послуг щодо:

- реєстрації та зняття з реєстрації місця проживання фізичних осіб у межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці;
- державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;
- державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень;
- надання відомостей з Державного земельного кадастру;

у соціальній сфері - близько 20 об'єднаних територіальних громад виступили засновниками центрів з надання соціальних послуг.

Мета, якої передбачається досягнути

Формування ефективного місцевого самоврядування та територіальної організації влади для створення і підтримки повноцінного життєвого середовища для громадян, надання високоякісних та доступних публічних послуг. Зміцнення правової основи місцевого самоврядування щодо визначення предмета статуту територіальної громади.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Утворення центрів надання адміністративних послуг: у 2017 році в 20 відсотках об'єднаних територіальних громадах, у 2018 році - 50 відсотках, у 2019 році - 80 відсотках, у 2020 році - у всіх об'єднаних територіальних громадах.

Передача повноважень органам місцевого самоврядування базового та регіонального рівня відповідно до Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні.

Реалізація органами місцевого самоврядування повноважень у сфері державного архітектурно-будівельного контролю у 2017 році в 25 відсотках територіальних громад, у 2018 році - 50 відсотках, у 2019 році - 75 відсотках, у 2020 році - у всіх об'єднаних територіальних громадах.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію;

Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, затвердженій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. N 333.

Результати роботи за попередній період

Розширено повноваження органів місцевого самоврядування у сфері архітектурно-будівельного контролю з видачі та прийняття документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт, прийняття в експлуатацію закінчених об'єктів будівництва, які можуть забезпечуватися через центри надання адміністративних послуг (Закон України від 9 квітня 2015 р. N 320-VIII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень у сфері архітектурно-будівельного контролю та удосконалення містобудівного законодавства").

Внесено зміни до Закону України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності", відповідно до яких з 4 жовтня 2015 р. ліквідовано дозвільні центри як окрему складову центрів надання адміністративних послуг та передбачено видачу документів дозвільного характеру через адміністраторів центрів надання адміністративних послуг.

Прийнято ряд законів щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг через центри надання адміністративних послуг, зокрема реєстрації та зняття з реєстрації місця проживання фізичних осіб у межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці; державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень; надання відомостей з Державного земельного кадастру.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Проблему передбачається розв'язати шляхом:

розмежування повноважень у системі органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади на місцях за принципом субсидіарності;

завершення формування нормативно-правового підґрунтя з питань діяльності органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади з урахуванням конституційної

реформи;

запровадження державних стандартів надання публічних послуг;

формування оптимальної мережі закладів освіти, охорони здоров'я на відповідних рівнях;

недопущення дублювання повноважень, функцій і завдань органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади на місцях (оптимізація структури та граничної чисельності працівників районних держадміністрацій з урахуванням утворення об'єднаних територіальних громад, територія яких повністю або більше половини охоплює територію району; підготовка пропозицій щодо шляхів забезпечення виконання районними радами визначених законом повноважень, де утворено об'єднані територіальні громади, територія яких повністю або більше половини охоплює територію району);

запровадження механізмів державного контролю за законністю рішень органів місцевого самоврядування та якістю надання населенню адміністративних та соціальних послуг;

максимального залучення населення і фахової спільноти до прийняття управлінських рішень, сприяння розвитку форм демократії та професійного саморегулювання.

4. Реформування системи управління державними фінансами

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Побудова ефективної та конкурентоздатної економіки в Україні передбачає проведення системної реформи управління державними фінансами у складі системи державного управління. На сьогодні така система відстає від вимог часу. Проявом її недостатньої ефективності є низький рівень задоволення потреб населення у державних послугах та неспроможність державних інституцій та порівняно великий розмір видатків сектору загального державного управління.

Бюджетно-податкова політика є непередбачуваною у середньостроковій перспективі. Як наслідок, платники податків не знають, які податки будуть запроваджені найближчим часом; державні установи не знають, який обсяг коштів буде їм доступний у середньостроковій перспективі, а громадяни - на які цілі будуть виділятися бюджетні кошти та на які послуги з боку держави вони можуть розраховувати.

Відсутність цілісної системи стратегічного планування не дає змоги скерувати процес бюджетного планування належним чином та призводить до послаблення зв'язків між бюджетними програмами та пріоритетами розвитку держави. Розвиток програмно-цільового методу бюджетування в Україні та покращення управління державними інвестиціями також стримуються неузгодженостями державної політики у середньостроковій перспективі.

Система управління державними фінансами в Україні досі сфокусована передусім на механізмах контролю витрат, що змушує осіб, відповідальних за надання державних послуг, зосереджувати свої зусилля на дотриманні формальних вимог, приділяючи меншу увагу підвищенню ефективності надання послуг.

Все це стримує інвестиції, призводить до неефективного витрачання обмежених ресурсів та незадоволеності громадян послугами з боку держави.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Великий розмір видатків сектору загального державного управління, що, за оцінками МВФ, становив на кінець 2015 року близько 43 відсотків валового внутрішнього продукту, а на кінець 2016 року - 40,6 відсотка.

Відповідно до Звіту про ефективність управління державними фінансами (PEFA), підготовленого Світовим банком у 2015 році, рівень передбачуваності Державного бюджету України був нижчим за середній рівень для країн Східної Європи та Центральної Азії з рівнем доходу вище середнього. Відхилення від прогнозу в обсягах отриманих доходів у 2012 році становило 4 відсотки, а в 2013 та 2014 роках було відповідно на 7 відсотків та 10 відсотків нижчим за прогнозований рівень. Значними також є розбіжності між плановими та фактичними видатками за окремими категоріями функціональної та економічної класифікації.

Затверджений у Законі про Державний бюджет України (із змінами) показник дефіциту державного бюджету у 2015 році становив 4,1 відсотка валового внутрішнього продукту (фактичний - 2,3 відсотка), у 2016 році - 3,7 відсотка валового внутрішнього продукту (фактичний - 2,9 відсотка).

Частка перерозподілу валового внутрішнього продукту через зведений бюджет у 2015 та 2016 роках залишилася незмінною та була на рівні 32,8 відсотка валового внутрішнього продукту.

Рівень державного та гарантованого державою боргу на кінець 2015 року становив 79,1 відсотка валового внутрішнього продукту та на кінець 2016 року - 81 відсоток прогнозного валового внутрішнього продукту.

Мета, якої передбачається досягнути

Забезпечення фінансової стабільності шляхом більш послідовної та передбачуваної бюджетної та податкової політики в середньостроковій перспективі, посилення бюджетної дисципліни, підвищення ефективності планування і здійснення державних видатків.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Утримання дефіциту державного бюджету у 2017 році на рівні 3 відсотки валового внутрішнього продукту.

Утримання у середньостроковій перспективі дефіциту державного бюджету у 2018 році на рівні 2,5 відсотка валового внутрішнього продукту, у 2019 році - 2,3 відсотка валового внутрішнього продукту, у 2020 році - 2,1 відсотка валового внутрішнього продукту.

Досягнення на кінець 2020 року відношення державного боргу та гарантованого державою боргу до валового внутрішнього продукту на рівні 72 відсотки.

Відхилення фактичних показників валового внутрішнього продукту та доходів державного бюджету від їх прогнозних значень - не більше ніж на 10 відсотків.

Утримання частки перерозподілу валового внутрішнього продукту через зведений бюджет у 2017 році на рівні 2016 року.

Утримання у середньостроковій перспективі частки перерозподілу валового внутрішнього продукту через зведений бюджет у 2018 році - 33 відсотки валового внутрішнього продукту, у 2019 році - 31 відсоток валового внутрішнього продукту, у 2020 році - 30 відсотків валового внутрішнього продукту.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про асоціацію;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

Здійснено заходи щодо суттєвої бюджетної консолідації, підвищення бюджетної дисципліни та оптимізації видатків, проведення бюджетної децентралізації, розширення повноважень та ресурсної бази органів місцевого самоврядування.

У 2016 році вперше включено до проекту Основних напрямів бюджетної політики на 2017 рік основні бюджетні параметри - індикативні прогнозні показники та завдання Державного бюджету України на 2018 і 2019 роки.

Схвалено Стратегію реформування системи управління державними фінансами на 2017 - 2020 роки.

Внесено зміни до Бюджетного кодексу України з метою інтегрування державних інвестицій у бюджетний процес, покращення рівня проектних пропозицій та запровадження їх економічного аналізу та більш прозорої процедури прийняття рішень, утворення міжвідомчої комісії для відбору проектів, гарантування послідовності фінансування розпочатих проектів.

Внесено зміни до статті 52 Бюджетного кодексу України з метою підвищення бюджетної дисципліни в частині визначення чіткого переліку підстав внесення змін до закону про Державний бюджет України в процесі його виконання.

Прийнято Закон України "Про відкритість використання публічних коштів" та створено єдиний веб-портал використання публічних коштів розпорядниками коштів державного та місцевих бюджетів, державними та комунальними підприємствами, фондами обов'язкового соціального страхування та Пенсійним фондом України.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Для побудови сучасної та ефективної системи управління державними фінансами, яка здатна надавати якісні державні послуги, ефективно акумулювати ресурси та розподіляти їх у чіткій відповідності з пріоритетами розвитку держави у середньо- та довгостроковій перспективі, необхідно забезпечити реалізацію завдань за такими пріоритетними напрямками:

дотримання загальної бюджетно-податкової дисципліни у середньостроковій перспективі; реформування податкової системи, спрощення адміністрування податків, удосконалення системи макроекономічного та бюджетного прогнозування, запровадження середньострокового бюджетного планування, ефективне управління державним боргом, управління фіскальними ризиками, управління ліквідністю;

підвищення ефективності розподілу ресурсів на рівні формування державної політики; запровадження стратегічного планування, дотримання програмно-цільового методу під час формування бюджетних програм, удосконалення міжбюджетних відносин та продовження фіскальної децентралізації;

забезпечення ефективного виконання бюджету; підвищення ефективності системи публічних закупівель, управління державними інвестиціями, удосконалення бухгалтерського обліку в державному секторі, посилення державного фінансового контролю та державного внутрішнього фінансового контролю, а також незалежного зовнішнього фінансового контролю (аудиту);

підвищення рівня прозорості та підзвітності в управлінні державними фінансами, підвищення прозорості бюджету та забезпечення участі громадян у бюджетному процесі, впровадження

інформаційних технологій в управлінні державними фінансами.

Основою реформи є впровадження середньострокового бюджетного планування, забезпечення його чітких зв'язків з галузевими стратегічними пріоритетами та підвищення ефективності державних видатків.

Перехід до середньострокового бюджетного планування в Україні є системною зміною бюджетної політики, яка має забезпечити стратегічний підхід до визначення пріоритетних заходів та відповідний розподіл обмежених ресурсів, посилення бюджетної дисципліни шляхом визначення та відображення наслідків поточної політики протягом наступних років і забезпечення дотримання граничних обсягів видатків, а також підвищення передбачуваності бюджетних ресурсів та планування заходів політики відповідно.

Цільові показники бюджетної політики та середньострокові ліміти видатків (на кожний рік трирічного періоду) затверджуватимуться у складі Бюджетної декларації на середньостроковий період (Основні напрями бюджетної політики) Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою України.

Буде посилено роль та відповідальність головних розпорядників бюджетних коштів, передусім міністерств, у бюджетному процесі з одночасним наданням більшої гнучкості та повноважень на використання коштів в рамках затверджених граничних обсягів видатків для досягнення стратегічних цілей.

Рівень фінансової обґрунтованості нових заходів політики буде підвищено, жодні ініціативи не можуть бути підтримані, якщо не розрахована вартість їх реалізації та вплив на бюджетні показники, а також якщо обсяг їх фінансування виходить за рамки ресурсних можливостей бюджету.

Бюджетна реформа передбачає не лише встановлення числових обмежень, але і зміну підходів до планування витрат та розподілу бюджетних ресурсів від утримання бюджетних установ до надання якісних державних послуг. Цей процес відбуватиметься паралельно із секторальною децентралізацією у сфері освіти, охорони здоров'я та соціального захисту, спрямованою на розширення доступності, підвищення якості та зниження вартості публічних послуг з урахуванням реальних потреб соціальних груп, оптимізацію мережі бюджетних установ, підвищення рівня ефективності та результативності видатків місцевих бюджетів.

В умовах передачі більшої кількості повноважень і ресурсів на місцевий рівень необхідне посилення прозорості та підзвітності органів місцевого самоврядування. Для цього будуть визначені відповідні повноваження органів державного фінансового контролю та місцевих фінансових органів. Виконання цього завдання потребує також запровадження на постійній основі механізмів контролю з боку громадськості за управлінням місцевими фінансами та комунальним майном.

5. Реформування системи державного фінансового контролю на центральному, регіональному та місцевому рівні

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Обсяги порушень бюджетного законодавства (незаконного, зокрема нецільового) та неефективного використання бюджетних ресурсів органами державної влади та органами місцевого самоврядування, які виявляються контролюючими органами, є надзвичайно масштабними та щороку зростають. Відтак вкрай необхідним є підсилення інституційної основи попереднього та поточного контролю за станом управління доходами та витратами бюджетів усіх рівнів. Зокрема, орієнтування державного фінансового контролю протягом десятиків років на усунення порушень та покарання винних осіб не сприяло підвищенню

ефективності управління та використання фінансових ресурсів розпорядниками коштів державного бюджету та місцевого бюджету, їх одержувачами.

В умовах бюджетної децентралізації значно зростає потреба здійснення належного контролю за роботою органів влади різних рівнів, зокрема під час планування та виконання ними бюджетів, управління і використання фінансових ресурсів. Проте для забезпечення ефективного механізму поточного контролю щодо виявлення та попередження порушень фінансово-бюджетної дисципліни, забезпечення ефективного формування, розподілу, управління, використання та збереження публічних ресурсів органами державної влади, органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарювання державного та комунального секторів необхідним є розв'язання таких проблем:

низький рівень поточного контролю та відповідно коригуючого впливу на ефективність управлінської діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування та суб'єктів господарювання державного та комунального секторів, досягнення ними прогнозних цілей та результатів під час використання державних ресурсів;

відсутність вибудованої законодавчої бази для можливості проведення органами Держаудитслужби IT-аудиту, аудиту коштів і грантів ЄС, аудиту державних програм та аудиту інвестиційних проектів тощо;

недосконалість нормативно-правового, організаційного методологічного, інформаційного, кадрового та фінансового забезпечення діяльності органів державного фінансового контролю;

низький рівень відповідальності і підзвітності органів державної влади та суб'єктів господарювання державного сектору економіки щодо ефективності управлінської діяльності, забезпечення виконання вимог та впровадження пропозицій органів Держаудитслужби, наданих за результатами контрольних заходів.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Протягом 2015 року та дев'яти місяців 2016 року проведення ревізій займало більшу частку (близько 94 відсотки контрольних заходів) у загальній структурі здійснених контрольних заходів, тоді як державні фінансові аудити - 3,5 відсотка контрольних заходів та перевірки і моніторинг державних закупівель - 2,5 відсотка контрольних заходів.

Водночас у разі встановлення значних фінансових порушень під час проведення інспектування (близько 6 млрд. гривень, з яких вагому частку (понад 42 відсотки, або близько 2,5 млрд. гривень) становили порушення під час використання бюджетних коштів) рівень відшкодування завданих втрат державі є вкрай низький - майже 22 відсотки виявлених порушень.

Показник	Фактично досягнуто у 2015 році	Фактично досягнуто у 2016 році
Обсяги охоплення фінансових ресурсів державного бюджету та місцевих бюджетів за результатами контрольних заходів (млрд. гривень)	195,4	111,2
Попереджено порушень за результатами контрольних заходів (млн. гривень)	3260,3	4975,9
Рівень впровадження пропозицій щодо підвищення ефективності та результативності управління	80	90

державними фінансами за результатами проведення державних фінансових аудитів (відсотків)		
--	--	--

Мета, якої передбачається досягнути

Забезпечення ефективного державного фінансового контролю за діяльністю органів державної влади та органів місцевого самоврядування під час управління та використання бюджетних ресурсів, зокрема спрямування державного фінансового контролю на підвищення рівня ефективного, законного, цільового, раціонального, результативного використання та збереження фінансових (матеріальних) ресурсів держави, необоротних та інших активів, досягнення росту економії бюджетних коштів їх розпорядниками та одержувачами, усунення виявлених порушень, недоліків і запобігання їм надалі в процесі їх діяльності, підвищення відповідальності керівників органів державного сектору за ефективність діяльності.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Здійснення ряду заходів щодо удосконалення інституційної спроможності органів Держаудитслужби призведе до збільшення якісних та кількісних показників їх діяльності у разі здійснення контролю за ефективністю управління державними фінансами.

Показник	2017 рік	2020 рік
Обсяги охоплення фінансових ресурсів державного бюджету та місцевих бюджетів за результатами контрольних заходів, відсотків до відповідних обсягів 2016 року	110	130
Попереджено порушень в результаті здійснення контрольних заходів, відсотків порівняно з 2016 роком	105	125
Рівень впровадження пропозицій щодо підвищення ефективності та результативності управління державними фінансами за результатами проведення державних фінансових аудитів, відсотків	90	100
Питома вага попереджених порушень в загальній структурі порушень, виявлених в результаті здійснення контрольних заходів	30	50

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про асоціацію;

Стратегії реформування системи управління державними фінансами на 2017 - 2020 роки, затвердженій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 лютого 2017 р. N 142.

Результати роботи за попередній період

Певні кроки в модернізації діяльності органів державного фінансового контролю (Держфінінспекції) Уряд зробив у 2015 році. Зокрема, з метою підвищення ефективності урядового контролю, розвитку та посилення функції аудиту, підвищення його дієвості як інструменту Уряду для попередження порушень, усунення виявлених порушень і недопущення їх надалі, оцінки ефективного, законного, цільового, раціонального, результативного використання та збереження державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів, досягнення економії бюджетних коштів у 2015 році розпочато реформування діяльності органів державного фінансового контролю шляхом реорганізації в Держаудитслужбу. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. N 868 утворено Держаудитслужбу як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого (на сьогодні) спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України, реорганізувавши Державну фінансову інспекцію, та прийнято інші нормативно-правові акти, що регламентують її діяльність. Розподіл функцій аудиту та інспектування здійснюється шляхом утворення відділів аудиту Держаудитслужби за відповідним галузевим спрямуванням.

У 2016 році відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 р. N 266 "Про утворення міжрегіональних територіальних органів Державної аудиторської служби" реорганізовано територіальні органи Держфінінспекції шляхом оптимізації та утворення міжрегіональних територіальних органів Держаудитслужби. Зокрема, із 27 територіальних органів передбачено утворення п'яти офісів Держаудитслужби, а саме Північний офіс Держаудитслужби; Північно-східний офіс Держаудитслужби; Південний офіс Держаудитслужби; Західний офіс Держаудитслужби; Східний офіс Держаудитслужби. На сьогодні зазначені міжрегіональні територіальні підрозділи Держаудитслужби утворені та розпочали свою діяльність.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі з метою реалізації пріоритету щодо реформування та створення ефективної і якісної системи державного фінансового контролю планується здійснити заходи, зокрема щодо:

виконання завдань, визначених у Стратегії реформування системи управління державними фінансами на 2017 - 2020 роки, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 лютого 2017 р. N 142, за напрямом державний фінансовий контроль та досягнення очікуваних результатів реалізації завдань;

погодження та впровадження Держаудитслужбою Концепції реалізації державної політики у сфері реформування системи державного фінансового контролю на період до 2021 року, яка на даний час перебуває на стадії розроблення;

розвитку правового поля та методологічного забезпечення державного фінансового аудиту шляхом гармонізації з міжнародними стандартами (Інститут внутрішніх аудиторів (ІІА), Міжнародна федерація бухгалтерів (ІFAC), ІNТOSAІ) та методологією, а також кращою практикою ЄС щодо аудиту в сфері державних фінансів;

модернізації та підвищення ефективності і результативності діяльності органів державного фінансового контролю, впровадження результатів аудитів і отримання економічного ефекту;

запровадження механізму підзвітності органів державної влади за законність та ефективність їх діяльності і прийняття рішень;

чіткого розподілу функцій та повноважень між органами державної влади у сфері державного фінансового контролю;

визначення і унормування переліку та механізму надання органами Держаудитслужби адміністративних послуг для органів державної влади, органів місцевого самоврядування та суб'єктів господарювання;

удосконалення інформаційного забезпечення системи державного фінансового контролю шляхом створення єдиної інформаційно-аналітичної бази державного фінансового контролю;

зміцнення кадрового потенціалу органів державного фінансового контролю та розбудови ефективної моделі розвитку і підготовки висококваліфікованих кадрів у сфері державного фінансового контролю.

6. Запобігання зміні клімату та адаптація до неї

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Законодавча неврегульованість основних засад реалізації державної політики у сфері зміни клімату та захисту озонового шару.

Не чіткий розподіл функцій, низький рівень координації дій та інституційної спроможності органів державної влади щодо планування і реалізації дій у сфері зміни клімату та захисту озонового шару.

Неузгодженість політики у сфері зміни клімату та захисту озонового шару із законодавчими та іншими нормативно-правовими актами в інших соціально-економічних сферах.

Недостатність фінансових ресурсів.

Відсутність системного підходу до створення наукового підґрунтя діяльності у сфері зміни клімату та захисту озонового шару.

Недостатня обізнаність громадянського суспільства та органів державної влади з усіх аспектів проблеми зміни клімату, захисту озонового шару та низьковуглецевого розвитку держави, використання озонобезпечних технологій.

Реінтеграція постраждалої території зони відчуження, зокрема шляхом скорочення викидів парникових газів під час виробництва електроенергії за рахунок заміщення джерел теплової генерації, які для виробництва електроенергії використовують традиційні викопні первинні енергоносії (природний газ, кам'яне вугілля та інше), альтернативними джерелами енергії.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Загальні антропогенні викиди парникових газів у різних секторах економіки України у 2014 році становлять близько 37 відсотків проти рівня викидів у 1990 році.

Відповідно до вимог Монреальського протоколу про речовини, що руйнують озоновий шар, та рішень Наради Сторін Монреальського протоколу дозволений рівень споживання гідрохлорфторвуглеців визначений 51,3 тонни озоноруйнівного потенціалу у 2014 році; 16,42 тонни озоноруйнівного потенціалу у 2015, 2016, 2017, 2018 та 2019 роках. Крім того, рівень споживання озоноруйнівних речовин у 2014 році становив 49,06 тонни озоноруйнівного потенціалу.

Мета, якої передбачається досягнути

Вдосконалення державної політики у сфері зміни клімату для досягнення сталого розвитку держави, створення правових та інституційних передумов для забезпечення поступового переходу до низьковуглецевого розвитку за умови економічної, енергетичної та екологічної безпеки і підвищення добробуту громадян.

Впровадження механізмів, спрямованих на скорочення споживання озоноруйнівних речовин та стимулювання переходу до використання альтернативних речовин та технологій.

Збільшення кількості реалізованих проектів, спрямованих на зменшення обсягу антропогенних викидів або збільшення абсорбції парникових газів, підвищення ефективності використання коштів, отриманих від продажу одиниць (частин) установленої кількості, та завершення співпраці в межах договорів продажу одиниць (частин) установленої кількості.

Реінтеграція постраждалої території зони відчуження, зокрема шляхом створення об'єктів з вироблення електроенергії з альтернативних джерел енергії.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Обмежити до 2020 року щорічні загальні антропогенні викиди парникових газів у різних секторах економіки України рівнем, який не перевищує середньорічного рівня викидів парникових газів в Україні протягом 2008 - 2012 років - першого періоду дії зобов'язань Сторін за Кіотським протоколом до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату.

Забезпечити споживання гідрохлорфторвуглеців у 2017, 2018 та 2019 роках в обсягах, що не перевищують 16,42 тонни озоноруйнівного потенціалу, нульової кількості до 1 січня 2020 р., за виключенням споживання для обслуговування обладнання в обсязі не більше 0,8 тонни озоноруйнівного потенціалу.

Розроблення нормативно-правових документів: два закони і дві стратегії.

Створення умов для розміщення до трьох об'єктів сонячної енергетики на території зони відчуження.

Створення максимально сприятливого інвестиційного клімату для успішної реалізації інвестиційних проектів з будівництва у зоні відчуження електростанцій на відновлюваних джерелах енергії (сонячних, вітрових, біопаливних), з яких два пілотних інвестиційних проекти з будівництва фотоелектричних сонячних електростанцій невеликої потужності мають бути реалізовані вже у 2017 році (встановлена потужність кожної з них має становити понад 1 МВт), а до 2030 року загальна встановлена пікова потужність всіх фотоелектричних сонячних електростанцій у зоні відчуження має перевищити 1 ГВт.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Угоді про асоціацію;

Паризькій угоді;

Кіотському протоколу до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату;

Віденській конвенції ООН про збереження озонового шару;

Монреальському протоколу про речовини, що руйнують озоновий шар;

Договору про заснування Енергетичного Співтовариства.

Результати роботи за попередній період

Прийнято розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2015 р. N 980 "Про схвалення Очікуваного національно визначеного внеску України до проекту нової глобальної

кліматичної угоди".

Прийнято розпорядження Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2016 р. N 932 "Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року".

Підписано та ратифіковано Паризьку угоду.

Розроблено проект Закону України "Про охорону озонowego шару".

Наказом Мінприроди від 2 грудня 2015 р. N 460 затверджено Порядок розподілу розрахункового обсягу споживання озоноруйнівних речовин.

Прийнято Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання окремих питань правового режиму території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи", яким створено механізм передачі земель зони відчуження у користування.

Прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2016 р. N 912 "Деякі питання стимулювання розвитку зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення", якою встановлено понижувальний коефіцієнт 0,15 до орендної ставки за використання державного майна, розташованого у зоні відчуження, що стимулюватиме використання існуючого майна Чорнобильської АЕС в інвестиційних проектах, пов'язаних із створенням об'єктів альтернативної енергетики у зоні відчуження.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечення законодавчого та нормативно-правового регулювання відносин у сфері зміни клімату та захисту озонowego шару.

Підвищення технічної та технологічної спроможності системи спостережень за кліматичною системою та виконання програми досліджень клімату України.

Сприяння створенню і постійному оновленню моделей прогнозування викидів парникових газів за різними сценаріями розвитку економіки держави та її окремих секторів.

Сприяння проведенню на постійній основі оцінки фактичних та очікуваних змін клімату та їх наслідків, включаючи регіональний розподіл, визначення ризиків та вразливості до зміни клімату на рівні об'єднаних територіальних громад, секторів економіки.

Забезпечення мобілізації фінансових ресурсів на національному та місцевому рівнях, сприяння залученню зовнішніх і внутрішніх інвестицій.

Забезпечення виконання зобов'язань України за міжнародними угодами у сфері зміни клімату та захисту озонowego шару.

Забезпечення рівного доступу громадян до інформації про всі аспекти розв'язання проблеми зміни клімату та низьковуглецевого розвитку держави, включаючи проведення освітньої та просвітницької роботи.

Забезпечення участі громадськості у прийнятті управлінських рішень у сфері зміни клімату та захисту озонowego шару.

Впровадження механізму скорочення використання озоноруйнівних речовин, у тому числі шляхом поступової заборони на імпорту обладнання, яке працює з їх використанням, та встановлення вимог щодо проведення моніторингу та перевірки витоків підконтрольних речовин, визначення зобов'язань щодо відновлення, регенерації та знищення підконтрольних субстанцій.

Інвентаризація земель зони відчуження.

Проведення інформаційних кампаній.

7. Збереження природної спадщини

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Наближення національного природоохоронного законодавства до європейських стандартів, зокрема Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2009/147/ЄС про захист диких птахів та Директиви Ради N 92/43/ЄС про збереження природного середовища існування, дикої флори та фауни, із змінами і доповненнями, внесеними Директивами Ради N 97/62/ЄС, N 2006/105/ЄС та Регламентом (ЄС) N 2003/1882.

Збільшення активності та відповідальності місцевих органів влади і населення за розвиток мережі територій та об'єктів природно-заповідного фонду та збереження природи.

Розвиток малого бізнесу, пов'язаного із збереженням та сталим використанням природних ресурсів.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

На сьогодні лише близько 60 відсотків видів рослин і тварин, що потребують суворої охорони за директивами ЄС, внесені до Червоної книги України. Рідкісні та зникаючі в Європі природні оселища в Україні не підлягають спеціальному збереженню.

Площа територій та об'єктів природно-заповідного фонду на цей час становить близько 6,3 відсотка території держави, тоді як у більшості країн ЄС площа природоохоронних територій перевищує/становить 15 - 30 відсотків.

Мета, якої передбачається досягнути

Метою реалізації пріоритету у 2017 році є:

запровадження європейських принципів збереження, невиснажливого використання та відтворення біорізноманіття в природоохоронній сфері, створення ефективної системи збереження рідкісних та зникаючих в Європі видів рослин і тварин та природних оселищ, впровадження системи моніторингу за збереженням зникаючих та рідкісних в Європі видів та оселищ;

формування мережі природоохоронних територій згідно з Державною стратегією регіонального розвитку на період до 2020 року та міжнародними зобов'язаннями в рамках виконання Конвенції про охорону дикої флори і фауни та природних середовищ існування в Європі (Бернська конвенція) та Конвенції про водно-болотні угіддя, що мають міжнародне значення, головним чином як середовище існування водоплавних птахів (Рамсарська конвенція).

Метою реалізації пріоритету в середньостроковій перспективі є:

продовження формування мережі природоохоронних територій;

створення умов для розвитку малого бізнесу, пов'язаного із збереженням та сталим використанням природних ресурсів.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

До кінця 2017 року буде:

створено/розширено не менше п'яти територій та об'єктів природно-заповідного фонду України, зокрема розширено три національних природних парки в Карпатському регіоні, створено національний природний парк "Дніпровсько-Тетерівський";

завершено створення бази даних щодо потенційних територій особливого природоохоронного значення Смарагдової мережі Європи (аналог мережі NATURA 2000);

створено транскордонний українсько-польський біосферний резерват в регіоні Розточчя;

взяті під охорону рідкісні в Європі природні оселища;

запроваджено пілотні проекти із розвитку малого бізнесу, пов'язаного із збереженням та "зеленим" використанням природних ресурсів.

До кінця 2020 року буде:

створено мережу природоохоронних територій на площі 15 відсотків території України;

впроваджено механізм розвитку малого бізнесу, пов'язаного із збереженням та сталим використанням природних ресурсів.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Угоді про асоціацію;

Державній стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. N 385;

Конвенції про охорону дикої флори і фауни та природних середовищ існування в Європі;

Конвенції про водно-болотні угіддя, що мають міжнародне значення, головним чином як середовище існування водоплавних птахів.

Результати роботи за попередній період

У 2014 - 2016 роках з метою реалізації директив ЄС розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 травня 2015 р. N 475 "Про схвалення розробленого Міністерством екології та природних ресурсів плану імплементації деяких актів законодавства ЄС" затверджено плани імплементації директив про захист диких птахів та про збереження природних оселищ та інших видів тварин і рослин. У рамках проекту ЄС "Підтримка України в апроксимації законодавства ЄС у сфері навколишнього середовища" організовано і проведено чотири семінари для представників установ природно-заповідного фонду та обласних держадміністрацій.

Відсоток територій та об'єктів природно-заповідного фонду збільшився з 6,08 відсотка до 6,7 відсотка, зокрема, створено національний природний парк "Нижньодніпровський" площею 80,1 тис. гектарів та Чорнобильський радіаційно-екологічний біосферний заповідник площею 226,9 тис. гектарів; визначено 271 потенційний об'єкт Смарагдової мережі Європи; у Список водно-болотних угідь міжнародного значення включено 33 українських водно-болотних угіддя.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Для реалізації пріоритету планується:

підготувати окремий проект Закону України про збереження природних оселищ та видів природної флори і фауни, зникаючих та рідкісних в Європі, і запропонувати зміни до іншого

природоохоронного законодавства;

завершити внесення змін до Закону України "Про природно-заповідний фонд України" у частині передачі повноважень щодо формування мережі територій та об'єктів природно-заповідного фонду до обласних держадміністрацій;

співпрацювати з облдержадміністраціями щодо виконання Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. N 385, та міжнародних зобов'язань України;

розробити базу даних щодо потенційних територій особливого природоохоронного значення Смарагдової мережі Європи та започаткувати систему моніторингу за збереженням зникаючих та рідкісних в Європі видів та оселищ;

запровадити пілотні проекти з розвитку малого бізнесу, пов'язаного із збереженням та сталим використанням природних ресурсів, і впровадження цієї практики на державному рівні.

8. Належне екологічне врядування

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Реалізація екологічної політики потребує ефективного функціонування системи законодавства у сфері охорони навколишнього природного середовища, спрямованого на досягнення національних пріоритетів. Основними вимогами до такого законодавства є його відповідність Конституції України, наближення до відповідних директив ЄС, забезпечення впровадження багатосторонніх екологічних угод (конвенцій, протоколів тощо), стороною яких є Україна, соціальна прийнятність, реалістичність, економічна ефективність.

На сьогодні система організації державного контролю за додержанням природоохоронного законодавства недосконала: високий рівень корупції, застаріла матеріально-технічна база, непрозора система прийняття рішень щодо порушників законодавства, відсутня адекватна система відповідальності суб'єктів за порушення законодавства, відсутні єдині електронні реєстри природних ресурсів та неналежний рівень інформаційного обміну і, як наслідок, практично повна неієздатність Держекоінспекції в реалізації своїх повноважень.

Має місце розпорошення та дублювання наглядових (контрольних) функцій держави між органами виконавчої влади, відсутність єдиного підходу до здійснення наглядових та контрольних функцій. Державний нагляд (контроль) у природоохоронній сфері на даний час здійснюють сім органів виконавчої влади - Держекоінспекція, Держгеонадра, Держлісагентство, Держсільгоспінспекція, Держрибагентство, Держпродспоживслужба, Укртрансбезпека.

Фактична відсутність громадського екологічного контролю.

Фактичний стан державного управління в сфері охорони навколишнього природного середовища не забезпечує повноцінного доступу громадян України до інформації про стан довкілля та наявних екологічних ризиків для безпечної життєдіяльності.

Існуюча система управління охорони навколишнього природного середовища формується навколо її окремих галузей (охорона атмосферного повітря, поводження з відходами, охорона та раціональне використання водних ресурсів, надрокористування тощо) та поміж різними органами виконавчої влади.

Така ситуація призводить до неможливості надання громадськості та іншим заінтересованим особам якісної та повної інформації про стан довкілля, а також створює додаткове дозвільне і контрольне навантаження на суб'єктів господарювання.

Інтеграція державного управління у сфері охорони навколишнього природного середовища повинна здійснюватися комплексно, як за галузями, так і за функціональними напрямками (дозвільна система, звітність, система моніторингу тощо).

Впровадження інтегрованої електронної системи екологічного врегулювання з урахуванням європейських підходів до управління екологічною інформацією усуне "розпорошеність" екологічної інформації між різними органами виконавчої влади та забезпечить наявність інформації в єдиній базі не лише про стан довкілля, а і про видачу дозволів, лімітів, рішень про оцінки впливу на довкілля тощо.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

За 2016 рік територіальними органами Держекоінспекції на об'єктах державного нагляду (контролю) у частині додержання ними вимог природоохоронного законодавства проведено 30066 ресурсних перевірок.

За порушення вимог природоохоронного законодавства складено 31312 протоколів про адміністративні правопорушення.

Штрафні санкції накладено на 27103 порушника природоохоронного законодавства на загальну суму 5 млн. 310 тис. гривень. До державного бюджету стягнуто 5 млн. 15 тис. гривень.

До правоохоронних органів скеровано 251 матеріал за статтею 214 Кримінального процесуального кодексу України. За 2016 рік відкрито 251 кримінальне провадження (з урахуванням скерованих матеріалів у попередній звітний період).

Загальна сума розрахованих збитків, заподіяних державі внаслідок порушення вимог природоохоронного законодавства, становить 735 млн. 823 тис. гривень. Сума шкоди, нанесена невстановленими особами, становила 144 млн. 634 тис. гривень.

З метою відшкодування збитків пред'явлено претензій та позовів на загальну суму 591 млн. 479 тис. гривень. Стягнуто претензій та позовів (з урахуванням раніше пред'явлених) на загальну суму 121 млн. 439 тис. гривень.

Для припинення негативного впливу на навколишнє природне середовище під час провадження виробничої діяльності у 126 випадках за рішенням суду обмежено або зупинено діяльність суб'єктів господарювання.

На сьогодні документообіг здійснюється в паперовому вигляді, ведення реєстрів відкритих даних - без використання інформаційно-обчислювальних систем, повністю в електронному вигляді надається лише одна адміністративна послуга у сфері екології - декларація про відходи.

Мета, якої передбачається досягнути

Забезпечення стабільної екологічної політики та інтеграція екологічної політики до інших галузевих політик, що стане передумовою створення чітких і прозорих механізмів управління у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Створення єдиного інтегрованого органу природоохоронного нагляду та усунення дублювання функцій державного нагляду у зазначеній сфері; конкурсний відбір усіх працівників; створення умов для запобігання корупції у сфері державного природоохоронного нагляду.

Створення інтегрованої електронної системи екологічного врегулювання є надзвичайно важливим кроком для України, адже це не лише надасть можливість гарантованого та

вільного доступу громадян до екологічної інформації, а стане інструментом для усунення зловживань та корупційних складових в управлінні охорони довкілля загалом.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Перегляд основних стратегічних завдань державної екологічної політики, що базуються насамперед на виявлених причинах екологічних проблем України та фінансовій спроможності країни до їх вирішення.

Зменшення кількості перевірок.

Утворення єдиного органу природоохоронного нагляду та формування нової організаційної структури його територіальних органів із створенням 10 територіальних еколого-ресурсних округів.

Передача окремих функцій природоохоронного контролю місцевим громадам.

Організація діяльності інституту громадських "екологічних шерифів" на базі місцевих громад.

Переведення Мінприроди на електронний документообіг.

Ведення реєстрів відкритих даних Мінприроди з використанням інформаційно-обчислювальної системи.

Надання в електронному вигляді двох - трьох адміністративних послуг у сфері екології (дозвіл про відходи, видача повідомлення на транскордонне перевезення безпечних та небезпечних відходів).

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про асоціацію;

Директиві Європейського Парламенту та Ради N 2010/75/ЄС про промислові викиди (інтегроване запобігання та контроль забруднення);

Директиві Ради N 96/82/ЄС про контроль за загрозами значних небезпек, пов'язаних з небезпечними речовинами, із змінами і доповненнями, внесеними Директивою Ради N 2003/105/ЄС та Регламентом (ЄС) N 2003/1882.

Результати роботи за попередній період

Розроблено проект Закону України "Про внесення змін до Основних засад (стратегії) державної екологічної політики України на період до 2020 року".

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 серпня 2016 р. N 612 "Питання розроблення політики в деяких пріоритетних сферах діяльності" визначено реформу системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища пріоритетною сферою діяльності, яка потребує затвердження політичної пропозиції. Мінприроди підготовлено відповідну політичну пропозицію.

Розроблено проект розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення Концепції реформування системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища в Україні".

Розпочато роботу з оновлення офіційного веб-сайту Мінприроди.

Проведено закупівлю Єдиної системи управлінської діяльності міністерства.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечення законодавчого врегулювання реалізації державної екологічної політики.

Утворення єдиного інтегрованого державного органу природоохоронного нагляду і моніторингу - Державної природоохоронної служби, перехід від неефективного тотального природоохоронного контролю до системи попередження правопорушень і моніторингу стану довкілля, зменшення тиску на бізнес-середовище, широке залучення громадськості до природоохоронного контролю.

Здійснення організаційно-методичних та інформаційних заходів з метою реформування системи державного нагляду та утворення єдиного інтегрованого органу контролю.

Здійснення організаційно-методичних заходів для створення загальнодержавної автоматизованої системи екологічних даних.

9. Стале управління водними ресурсами

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Існуюча система державного управління у сфері охорони вод та раціонального використання водних ресурсів є недостатньо ефективною. Вона не сприяє досягненню цілей і завдань сталого розвитку та потребує реформування шляхом переходу від адміністративно-територіальної моделі управління до басейнової, в якій одиницею управління виступає річковий басейн, а не його частина у межах адміністративної одиниці (інтегроване управління водними ресурсами за басейновим принципом).

Такий інтегрований підхід відповідає Директиві Європейського Парламенту та Ради N 2000/60/ЄС про встановлення рамок діяльності Співтовариства в галузі водної політики та сприяє максимальному досягненню цілей і завдань охорони та відтворенню водних екосистем, забезпеченню раціонального використання водних ресурсів.

На сьогодні управління водними ресурсами в Україні здійснюється за адміністративно-територіальним поділом, що зумовлено недосконалістю законодавчої і нормативно-правової бази.

Перехід від адміністративно-територіального до басейнового управління водними ресурсами потребує удосконалення законодавства насамперед в частині встановлення правових норм, спрямованих на практичне запровадження системи інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом, таких як гідрографічне та водогосподарське районування території України, повноважень органів державного управління та органів місцевого самоврядування тощо.

На інституційному рівні запровадження інтегрованого управління водними ресурсами потребує:

оптимізації функцій і повноважень центральних (у тому числі шляхом децентралізації владних повноважень) та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо розпорядження та управління водними ресурсами;

удосконалення діючої структури басейнових та обласних управлінь водних ресурсів, що належать до сфери управління Держводагентства;

здійснення оцінки сучасного екологічного стану основних річкових басейнів України та розроблення на їх основі елементів планів управління річковими басейнами.

Сьогодні питання поліпшення екологічного стану Чорного та Азовського морів не мають належного відображення у жодному з програмних документів, ухвалених на державному рівні.

Питання охорони та відтворення довкілля Азовського та Чорного морів набули особливого значення у зв'язку із тимчасовою окупацією території Автономної Республіки Крим і втратою Україною контролю над частиною її акваторії у Чорному та Азовському морях.

Нагальними екологічними проблемами Азовського та Чорного морів є:

високий рівень забруднення морських вод: у 2015 році у межах України до Азовського та Чорного морів було скинуто 513 млн. куб. метрів стічних та інших вод, зокрема до Чорного моря - близько 73 млн. куб. метрів, до Азовського моря - понад 440 млн. куб. метрів;

загроза здоров'ю населення і незворотної втрати біорізноманіття та біоресурсів моря;

зменшення обсягів вилову риби та заготівлі морепродуктів;

зниження якості морських рекреаційних ресурсів;

руйнування морського берега та інтенсифікація негативних геологічних процесів;

відсутність системи інтегрованого управління морським природокористуванням;

загроза зникнення видів тварин і рослин, що занесені до Червоної книги України;

зменшення обсягів розведення цінних промислових видів риб.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

За запасами доступних до використання водних ресурсів Україна належить до малозабезпечених країн Європи та світу. В середні за водністю роки на території України формується 52 млрд. куб. метрів стоку.

Відповідно до визначення Європейської Економічної Комісії ООН держава, водні ресурси якої не перевищують 1,7 тис. куб. метрів на одну особу, вважається водонезабезпеченою.

Загалом (за даними офіційної статистики (форма N 2ТП-водгосп) у 2015 році в межах України (без тимчасово окупованих та неконтрольованих територій) до поверхневих водних об'єктів скинуто 5343 млн. куб. метрів стічних та інших вод, у тому числі зворотних (стічних) вод 4915 млн. куб. метрів, з них без очистки - 183,8 млн. куб. метрів; недостатньо очищених - 691,3 млн. куб. метрів; нормативно очищених - 1389 млн. куб. метрів.

Територіальні води України у Чорному морі до анексії території Автономної Республіки Крим займали 24850 кв. кілометрів, а площа шельфу становила близько 57 відсотків загальної довжини Чорноморського шельфу. У межах України розташовано 14 основних лиманів і естуаріїв загальною площею 1952 кв. кілометри, 8 заток площею 1770 кв. кілометрів, 19 приморських водно-болотних угідь загальною площею 635 тис. гектарів.

Мета, якої передбачається досягнути

Головною метою є реформування державної системи управління у сфері охорони вод (поверхневих, підземних, морських), раціонального використання водних ресурсів шляхом переходу від адміністративно-територіальної моделі управління до басейнового управління, за якого основною одиницею управління виступатиме район річкового басейну. Передбачається

визначити об'єктом управління річковий басейн у встановлених межах, а не адміністративно-територіальну одиницю.

Нагальною потребою у вирішенні питання охорони та відтворення морського довкілля є застосування європейських підходів щодо встановлення стратегічних природоохоронних цілей та індикаторів політики у коротко-, середньо- та довгостроковій перспективі на основі базової оцінки морських вод та реалізації плану природоохоронних заходів для досягнення хорошого екологічного стану.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

До кінця 2017 року планується встановлення меж районів дев'яти річкових басейнів.

До кінця 2020 року планується розробити дев'ять проектів планів управління річковими басейнами, встановити межі басейнів Азовського та Чорного морів (українська частина).

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Угоді про асоціацію;

Директиві Європейського Парламенту та Ради N 2000/60/ЄС про встановлення рамок діяльності Співтовариства в галузі водної політики.

Результати роботи за попередній період

Верховною Радою України прийнято Закон України від 4 жовтня 2016 р. N 1641-VIII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження інтегрованих підходів в управлінні водними ресурсами за басейновим принципом".

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2015 р. N 371 схвалено розроблений Мінприроди план імплементації Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2008/56/ЄС про встановлення рамок діяльності Співтовариства у сфері екологічної політики щодо морського середовища.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

На законодавчому рівні - прийняття нормативно-правових актів, передбачених Законом України від 4 жовтня 2016 р. N 1641-VIII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження інтегрованих підходів в управлінні водними ресурсами за басейновим принципом", загалом - 14 нормативно-правових актів, у тому числі до кінця 2017 року - чотири.

На інституційному рівні - оптимізація функцій і повноважень центральних (у тому числі шляхом децентралізації владних повноважень) та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо розпорядження та управління водними ресурсами; удосконалення діючої структури басейнових та обласних управлінь водними ресурсами, що належать до сфери управління Держводагентства.

Запропонований підхід передбачає визначити об'єктом управління район річкового басейну у встановлених межах, а не окрему його частину в межах адміністративно-територіальної одиниці.

Крім того, інтегроване управління водними ресурсами за басейновим принципом потребує проведення оцінки сучасного екологічного стану основних річкових басейнів України та розроблення на їх основі елементів планів управління річковими басейнами.

У сфері охорони навколишнього природного середовища Азовського та Чорного морів передбачається:

перегляд (актуалізація) цілей і завдань державної природоохоронної політики, розроблення Стратегії морської природоохоронної політики;

здійснення базової оцінки морських вод (у межах української частини акваторії Чорного та Азовського морів), визначення екологічного стану та встановлення природоохоронних цілей та індикаторів;

запровадження програми моніторингу для здійснення поточної оцінки та регулярного оновлення цілей;

розроблення плану заходів щодо досягнення хорошого екологічного стану морського довкілля.

III. РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ

1. Створення нової системи організації охорони здоров'я на засадах медичного страхування

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Проблема перша: фінансова незахищеність пацієнтів.

Загальний обсяг (сума державних, приватних) витрат на охорону здоров'я в Україні у 2015 році становив 7,8 відсотка валового внутрішнього продукту. Це нижче, ніж в середньому в європейському регіоні (9,5 відсотка валового внутрішнього продукту у 2014 році), але приблизно стільки ж і навіть більше ніж, наприклад, у сусідніх Польщі та Румунії (6,4 та 5,6 відсотка валового внутрішнього продукту у 2014 році). Однак, якщо в середньому у 2014 році в країнах ЄС частка державних витрат у структурі загальних витрат на охорону здоров'я становила 75,4 відсотка (у Польщі - 71 відсоток, у Румунії - 84 відсотки), в Україні у 2015 році державні витрати в цій сфері становили лише 48,7 відсотка, майже всі решта 49,3 відсотка витрат (або понад 76,5 млрд. гривень) було сплачено безпосередньо пацієнтами в момент отримання медичних послуг або придбання лікарських засобів. Таким чином, українці, які порівняно з жителями країн ЄС поки що мають значно нижчий рівень доходу та соціальних стандартів, є набагато менш захищеними у випадку хвороби - вони мусять платити за утримання системи охорони здоров'я з власної кишені значно більшу частку своїх доходів, ніж більш заможні жителі країн ЄС. Розподіл серед пацієнтів лікарських засобів та медичних послуг, закупівля яких здійснюється за рахунок державного та місцевих бюджетів, пов'язаний із корупційними ризиками, внаслідок чого не забезпечується справедливий та рівний доступ громадян навіть до тих обмежених ресурсів, які надаються державою. Як наслідок, близько 3,8 відсотка домогосподарств в Україні (або 640 тис. родин) потерпають від катастрофічних витрат на медицину. В результаті 92 відсотки населення боїться потрапити у фінансову скруту у випадку хвороби.

Проблема друга: низька якість та ефективність послуг.

Середня тривалість життя при народженні в Україні є значно нижче від середньої тривалості життя при народженні в країнах ЄС, при цьому Україна є четвертою в світі державою за кількістю лікарняних ліжок та другою у європейському регіоні за середнім рівнем тривалості госпіталізації. Отже, маючи значно більшу мережу закладів охорони здоров'я, кількість лікарняних ліжок та лікарів, українці значно частіше від жителів країн ЄС звертаються до лікарів, частіше і довше лежать у лікарнях, при цьому мають значно гірші показники здоров'я,

більшу смертність та меншу середню тривалість життя. І причини цього однозначно полягають не у кількісному дефіциті медичної інфраструктури, а в її якійсній відсталості, неефективній моделі загальної організації української системи охорони здоров'я, передусім в організації її фінансування та управління нею.

Проблема третя: марнування бюджетних коштів - "гроші ходять за інфраструктурою, а не за пацієнтом".

Фінансування медичних закладів відбувається за постатейним кошторисним принципом. Нормативи витрачання коштів, затверджені МОЗ, чітко визначають структуру фінансування окремих поліклінік та лікарень. Такий підхід має цілий ряд недоліків: у керівництва закладів не залишається управлінської гнучкості, щоб оптимізувати їх діяльність, зменшувати неефективні видатки та запроваджувати інноваційні, не передбачені організаційними та клінічними настановами організаційні практики; відсутні стимули для будь-якого покращення роботи закладу - адже отримання фінансування жодним чином не залежить від результатів діяльності (ані від кількості наданих послуг, ані від їх якості), гроші з бюджету бюджетній медичній установі надаються лише на підставі того, що вона існує, а заробітна плата її персоналу - за вихід на роботу та відпрацьований час.

Ефективне фінансування охорони здоров'я вимагає пулінгу (акумулявання) коштів для того, щоб перерозподілити ризик витрат на лікування (ризик страхового випадку) між якомога більшою кількістю застрахованих осіб. На відміну від інших державних зобов'язань витрати на лікування окремого громадянина важко передбачити з причини ймовірності таких витрат та їх обсягу. Загалом, чим більшою є величина страхового пулу, тим стійкішим він є фінансово, однак мінімальні обсяги покриття становлять від 450 тис. до 1,5 млн. застрахованих осіб. В Україні станом на 2016 рік існує 793 регіональних пули коштів, що призводить до надзвичайно високої фрагментації у фінансуванні.

Проблема четверта: застарілі та неефективні механізми обліку та звітності.

Розв'язання проблем якості та ефективності в галузі охорони здоров'я, як і запровадження сучасних підходів до фінансування, ускладнюється недосконалим та застарілим обліком пацієнтів та медичних послуг, що базується на паперовій статистичній звітності часів СРСР. Впровадження засобів електронної охорони здоров'я (eHealth) та сучасних інструментів обліку носить несистемний та фрагментарний характер. Управління галуззю, особливо в умовах реформування, має відбуватися на основі актуальної та надійної інформації щодо обсягу та результатів медичної допомоги, що потребує запровадження сучасних інструментів eHealth. Державна політика в цій сфері на сьогодні відсутня.

Проблема п'ята: слабка первинна ланка медичної допомоги.

Більшість проблем пацієнтів мають вирішуватися на первинному рівні. Проте в Україні тільки 20 відсотків пацієнтів звертаються до лікарів первинної ланки у разі виникнення проблем із здоров'ям, тоді як інші 80 відсотків звертаються до лікарів-спеціалістів, до фармацевтів в аптеках, займаються самолікуванням. Така ситуація призводить до неефективного витрачання ресурсів системи, а також становить небезпеку для здоров'я пацієнтів.

Поточне фінансування первинної ланки є вкрай низьким, не працює механізм стимулювання праці медичних працівників, що надають первинну медичну допомогу, лікарі отримують заробітну плату без урахування результатів роботи. Рівень забезпеченості обладнанням є низьким.

Слабка первинна ланка медичного обслуговування, на якій відбувається найбільше контактів пацієнта із системою охорони здоров'я, не сприяє попередженню та виявленню захворювань на ранніх стадіях, а також зниженню факторів ризику розвитку захворювань.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Україна суттєво відстає від сусідніх держав за показниками середньої очікуваної тривалості життя при народженні - 71,38 року у 2015 році, тоді як в країнах ЄС він становить 80,6 року, Польщі - 77,5, Словаччині - 76,7, Литві - 73,6 року.

Україна має суттєво вищі показники тривалості госпіталізації порівняно з країнами ЄС - 11,2 дня (2015 рік), тоді як в країнах ЄС - 8,2, Польщі - 6,9, Словаччині - 7,3, Литві - 8.

Мета, якої передбачається досягнути

До кінця 2017 року - запровадження нових методів фінансування первинної допомоги з використанням нормативу на одного жителя, визначення гарантованого пакета послуг, а також фінансування спеціалізованої допомоги за принципами глобального бюджету, забезпечення доступу до якісної первинної медичної допомоги для всього населення України.

У середньостроковій перспективі - створення та запровадження нової моделі фінансування, яка передбачає чіткі та прозорі гарантії держави щодо обсягу безоплатної медичної допомоги, кращий фінансовий захист громадян у випадку хвороби, ефективний та справедливий розподіл публічних коштів та скорочення неформальних платежів, створення стимулів до поліпшення якості медичної допомоги, що надається населенню державними та комунальними закладами охорони здоров'я, та підвищення ефективності процесу її надання.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

В результаті запровадження реформи фінансування системи охорони здоров'я очікується покращення таких показників:

Показник	2015 рік	2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
Середня тривалість госпіталізації, днів	11,2	11	10,5	9,5	9,2
Рівень госпіталізації пацієнтів із серцево-судинними захворюваннями (випадків на 1000 населення)	36,2	36	35	33	30
Лікарі первинної ланки, що надають послуги первинної медичної допомоги згідно з договорами, укладеними із населенням, осіб		7000	10000	15000	20000

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

Прийнято постанови Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 р. N 932 "Про затвердження Порядку створення госпітальних округів" та від 30 листопада 2016 р. N 875 "Про внесення змін до Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ", розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 р. N 1013 "Про схвалення Концепції реформи фінансування системи охорони здоров'я".

Розроблено проект постанови Кабінету Міністрів України "Про утворення Національної служби здоров'я України".

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Проведено аналіз трьох можливих варіантів розв'язання проблеми: фінансування системи охорони здоров'я шляхом добровільного приватного медичного страхування; запровадження обов'язкового медичного страхування з оплатою індивідуальних внесків як нарахувань на фонд заробітної плати; універсальне медичне солідарне страхування з повною оплатою з державного бюджету. За результатами аналізу було обрано варіант універсального медичного страхування. Універсальне медичне солідарне страхування передбачає, що фінансування системи охорони здоров'я здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, що надійшли у вигляді загальнонаціональних податків. Таким чином, досягається перший елемент медичного страхування, суть якого полягає в тому, що посильні грошові внески на випадок хвороби сплачуються великою кількістю громадян заздалегідь, а зібрані кошти спрямовуються на лікування тих, кого спіткала хвороба.

Ця частина моделі не потребує змін, оскільки в Україні передоплата громадянами за медичне обслуговування вже сьогодні здійснюється у вигляді сплати загальних податків до державного бюджету. Подібна практика поширена в багатьох високорозвинутих країнах світу, у тому числі майже у половині країн ЄС (зокрема Велика Британія, Іспанія, Італія, Ірландія, усі Скандинавські країни), і набуває дедалі більшого поширення.

Пропонується запровадити другий обов'язковий елемент медичного страхування - чіткі правила передоплати за конкретно одержану у разі настання хвороби необхідну медичну допомогу. Необхідно буде змінити не принцип збору коштів, а принцип їх використання. На сьогодні бюджет охорони здоров'я розподіляється між закладами незалежно від кількості та якості наданих ними послуг. Після запровадження страхової моделі постачальники послуг повинні будуть перейти на договірні стосунки з державою, змагаючись за право обслуговувати громадян за кошти державного медичного страхування.

2. Розвиток системи громадського здоров'я

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

В Україні відсутня функціональна система громадського здоров'я, яка б забезпечувала аналіз, розробляла рекомендації для Уряду щодо попередження захворюваності та збереження здоров'я населення, реагувала на проблеми у сфері здоров'я населення на популяційному рівні, забезпечувала координацію інших органів державної влади щодо порушених питань. Така ситуація призводить до цілого ряду системних проблем, зокрема:

відсутня достовірна інформація на державному рівні про стан захворюваності населення. Існують паралельні, фрагментовані системи епідеміологічного нагляду за захворюваннями.

Електронні інформаційні системи наявні лише у системі епідеміологічного нагляду за туберкульозом та частково ВІЛ;

лабораторна мережа є розгалуженою (існують окремі лабораторні мережі МОЗ, лабораторії центрів СНІДу, лабораторії протитуберкульозних диспансерів, лабораторії служби крові тощо) та неефективною (кількість досліджень у рази перевищує їх кількість у розвинутих державах, при цьому відсоток виявлених патогенів надзвичайно низький, якість досліджень низька, особливо на районному рівні, новітнє обладнання не використовується на повну потужність);

найбільший тягар захворюваності населення формується за рахунок неінфекційних захворювань, смертність від яких становить понад 80 відсотків. Найефективнішим методом боротьби є запобігання таким захворюванням шляхом управління факторами ризику (тютюнопаління, алкоголізм, харчування, фізична активність). На державному рівні відповідні заходи потребують високого рівня уваги та скоординованих дій;

система не готова відповідати на нові загрози для здоров'я населення України - нові захворювання (Ебола, Зіка), проблема антибіотикорезистентності, біотероризм;

наукове супроводження МОЗ у даній галузі, незважаючи на велику кількість формально науково-дослідних установ у системі МОЗ і Національній академії медичних наук, є недостатнім та не забезпечує відповідного рівня доказовості для формування пропозицій для політичних рішень;

критичні рівні охоплення щепленнями.

В Україні катастрофічно знизився рівень охоплення дітей вакцинацією, який до 2008 року перевищував 95 відсотків з усіх дитячих інфекцій, керованих засобами специфічної профілактики.

Україна залишається країною з високим рівнем поширення ВІЛ-інфекції та однією з п'яти країн з найвищим рівнем захворюваності на мультирезистентний туберкульоз у Східній Європі та Центральній Азії.

Служба крові в Україні децентралізована і характеризується нестачею важливих ресурсів: фінансових, матеріально-технічних, кадрових. У результаті громадяни не мають рівного та своєчасного доступу до якісних та безпечних компонентів донорської крові у необхідній кількості.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

В Україні найвищий у Європі рівень смертності від хвороб системи кровообігу та мультирезистентного туберкульозу. На долю України припадає 25 відсотків смертей від ВІЛ у країнах Східної Європи та Центральної Азії.

Мета, якої передбачається досягнути

До кінця 2017 року - гармонізація законодавчої і нормативно-правової бази в сфері громадського здоров'я з європейським законодавством; поєднання принципів централізації та децентралізації через передачу окремо визначених функцій у сфері громадського здоров'я та ресурсів органам місцевого самоврядування; впровадження автоматизованої системи обліку в службі крові та створення єдиного національного реєстру донорів крові; запуск оновлених спеціальних мобільних протиепідемічних бригад.

В середньостроковій перспективі - функціонування нової моделі системи громадського здоров'я, яка орієнтована на збереження та зміцнення здоров'я, зниження смертності та покращення якості життя, попередження захворювань, продовження активного та

працездатного віку та, як результат, зменшення економічного навантаження на бюджет охорони здоров'я.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

До кінця 2017 року - створення інструментів і механізмів реалізації державної політики, зокрема прийняття стратегічних документів, планів дій (заходів) у сфері розвитку системи громадського здоров'я.

В середньостроковій перспективі:

зниження на чверть передчасної смертності населення, зупинення епідемії ВІЛ/СНІДу та туберкульозу: кількість хворих з уперше в житті встановленим діагнозом ВІЛ до 30,9 та туберкульозу до 51,7 на 100 тис. населення;

збільшення рівня охоплення імунопрофілактикою до 95 відсотків;

досягнення рівня добровільного безоплатного донорства, наближеного до 100 відсотків; впровадження автоматизованої системи обліку в службі крові та створення єдиного національного реєстру донорів крові; налагодження надійної та чіткої автоматизованої системи тестування на трансфузійно-трансмисивні інфекції; створення структури національної системи крові.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Національній стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність - здоровий спосіб життя - здорова нація", схваленій Указом Президента України від 9 лютого 2016 р. N 42;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Прийнято розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 р. N 1002 "Про схвалення Концепції розвитку системи громадського здоров'я".

Розроблено проект розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення Стратегії розвитку національної системи крові".

Утворено державну установу "Центр громадського здоров'я Міністерства охорони здоров'я України" та обрано за результатами відкритого конкурсу генерального директора.

Передано майнові комплекси лабораторних центрів Держсанепідслужби до сфери управління МОЗ, проводиться їх аудит та оптимізація.

Проведено пілотування електронної інформаційної системи спостереження за захворюваннями. До впровадження проекту були залучені Київська, Львівська, Одеська, Дніпропетровська області та м. Київ.

Покращено ситуацію в Україні із забезпеченням вакцинами: вперше за останні роки наявні всі вакцини для проведення планових щеплень дітям, в процесі закупівель вакцин забезпечено

економію бюджетних коштів.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Впровадження нових підходів та програм для розв'язання проблем громадського здоров'я, посилення ролі профілактичної складової. Переорієнтація фокусу системи охорони здоров'я від політики лікування до політики зміцнення та збереження здоров'я і попередження захворювань відповідно до Концепції розвитку системи громадського здоров'я в Україні.

3. Підвищення рівня доступності лікарських засобів

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Україна на сьогодні залишається єдиною країною Європи, де громадяни несуть на собі значний тягар необхідності сплати вартості лікарських засобів під час лікування у госпітальному та амбулаторному сегменті. Через недоступність медичної допомоги склалася така ситуація, що більше половини населення України не лікується або робить це безсистемно.

Незважаючи на те, що більшість генеричних лікарських засобів в Україні є дешевшими, ніж у сусідніх державах, їх вартість є суттєвою для громадян, адже вони змушені оплачувати повну вартість курсів лікування за власний рахунок, що призводить до того, що українці:

споживають менше лікарських засобів, ніж потребують;

вживають здебільшого генеричні препарати низького та середнього цінового сегмента (близько 85 - 90 відсотків загального обсягу реалізації);

споживають велику кількість лікарських засобів, які не є життєво необхідними та не використовуються в настановах та формулярах держав Європи (серед топ-30 лідерів продажу роздрібного сектору 50 відсотків становлять другорядні засоби).

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Обсяг ринку лікарських засобів, які продаються через роздрібну аптечну мережу, становив у 2015 році близько 45 млрд. гривень, за дев'ять місяців 2016 року - близько 35 млрд. гривень, що на 18,5 відсотка більше, ніж за аналогічний період 2015 року, при цьому 100 відсотків з таких витрат були сплачені безпосередньо за власний рахунок громадян.

Невирішеною проблемою первинної медичної допомоги є великий масштаб самолікування населення, яке ще не стало хронічно хворим:

до спеціалістів вузького профілю звернулося 79 відсотків пацієнтів;

до стаціонарів звернулося 17 відсотків пацієнтів;

до аптек за ліками без рецептів та рекомендацій лікаря звернулося 85 відсотків пацієнтів;

65,9 відсотка пацієнтів отримали неадекватний захворюванню рівень обслуговування, у тому числі для 43,3 відсотка він був вище, ніж того вимагало захворювання.

У той же час до сімейних лікарів звернулося 37,3 відсотка населення і здійснено 47081702 візити, у тому числі з приводу профілактики - 14125329 (30 відсотків), з приводу захворювання - 32956373 (70 відсотків), після чого 1792870 осіб (5,4 відсотка) направлено до спеціалістів вузького профілю, 810803 (2,5 відсотка) - до спеціалістів спеціалізованої та високоспеціалізованої медичної допомоги. Решта 30352700 осіб (92 відсотки) отримали медичну допомогу.

Мета, якої передбачається досягнути

Запровадження системи відшкодування вартості основних лікарських засобів, включених до Національного переліку основних лікарських засобів, дасть змогу зменшити видатки домогосподарств, що були сплачені безпосередньо за власний рахунок громадян під час лікування у госпітальному та амбулаторному сегменті.

Реформування принципів державного регулювання цін на лікарські засоби з урахуванням досвіду та принципів Європейського Союзу, а саме держава регулює ціни виключно на лікарські засоби, що закупаються або відшкодовуються за державні (муніципальні) кошти. Регулювання ціни на вільному ринку відбувається за принципами вільної конкуренції.

Регулювання цін на лікарські засоби, за які відшкодовуються державні (муніципальні) кошти або у системі реімбурсації, здійснюється із застосуванням зовнішнього та/або внутрішнього реферування цін лікарських засобів, включених до Національного переліку основних лікарських засобів. Зовнішнє реферування має здійснюватися із сусідніми країнами із схожими соціально-економічними показниками життя населення.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Збільшення доступності медичної допомоги під час лікування пріоритетних хвороб, захворювань та станів, визначених з урахуванням рівня захворюваності населення, поширеності хвороб і смертності та інших показників стану здоров'я населення і результатів діяльності системи охорони здоров'я за рахунок раціонального споживання лікарських засобів через застосування програм відшкодування їх вартості та втілення стандартів медичної та фармацевтичної допомоги.

Через відпрацювання механізмів раціонального призначення та відпуску ліків, зменшення споживання лікарських засобів, які не є життєво необхідними та не використовуються в клінічних настановах та формулярах держав Європи, втілення стандартів відповідального самолікування в аптечних закладах, обов'язкового застосування для публічних закупівель або у системі реімбурсації Національного переліку основних лікарських засобів будуть створені умови для масштабного впровадження страхової медицини. Це насамперед дозволить зменшити на 20 відсотків показники смертності, інвалідності та викликів швидкої допомоги через гіпертонію та цукровий діабет та суттєво покращить в Україні загальні показники системи охорони здоров'я.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Прийнято Закон України від 31 травня 2016 р. N 1396-VIII "Про внесення змін до статті 9 Закону України "Про лікарські засоби" щодо спрощення державної реєстрації лікарських засобів", яким спрощено механізм реєстрації в Україні лікарських засобів, що зареєстровані для застосування, виробляються, а також застосовуються у країнах із суворими регуляторними актами: США, Канаді, Австралії, Японії, Швейцарії та країнах ЄС із централізованою процедурою реєстрації ліків; скорочено строк ухвалення рішення щодо їх реєстрації чи відмови у реєстрації до 10 робочих днів.

Кабінетом Міністрів України прийнято постанови:

від 8 серпня 2016 р. N 558 "Про внесення змін до Порядку державної реєстрації (перереєстрації) лікарських засобів";

від 23 серпня 2016 р. N 557 "Про затвердження переліку лікарських засобів та медичних виробів, які закупаються на підставі угод (договорів) щодо закупівлі із спеціалізованими організаціями, які здійснюють закупівлі за напрямами використання бюджетних коштів у 2016 році за бюджетною програмою 2301400 "Забезпечення медичних заходів окремих державних програм та комплексних заходів програмного характеру";

від 23 листопада 2016 р. N 850 "Про внесення змін до переліку лікарських засобів та медичних виробів, які закупаються на підставі угод (договорів) щодо закупівлі із спеціалізованими організаціями, які здійснюють закупівлі за напрямами використання бюджетних коштів у 2015 році за бюджетною програмою 2301400 "Забезпечення медичних заходів окремих державних програм та комплексних заходів програмного характеру";

від 30 листопада 2016 р. N 874 "Про внесення змін до Положення про Державний реєстр лікарських засобів".

Видано накази МОЗ:

від 8 липня 2016 р. N 690 "Про затвердження складу експертного комітету з відбору та використання основних лікарських засобів";

від 7 жовтня 2016 р. N 1050 "Про затвердження Положення про здійснення відбору лікарських засобів для внесення до Національного переліку основних лікарських засобів";

від 17 листопада 2016 р. N 1245 "Про затвердження Порядку розгляду реєстраційних матеріалів на лікарські засоби, що подаються на державну реєстрацію (перереєстрацію), та матеріалів про внесення змін до реєстраційних матеріалів протягом дії реєстраційного посвідчення на лікарські засоби, які зареєстровані компетентними органами Сполучених Штатів Америки, Швейцарії, Японії, Австралії, Канади, лікарських засобів, що за централізованою процедурою зареєстровані компетентним органом Європейського Союзу".

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Запровадження комплексного підходу до опрацювання механізму взаємодії різних ланок системи охорони здоров'я, включаючи системи регуляції цін на ліки і відшкодування вартості основних лікарських засобів, що застосовуються для лікування найбільш поширених захворювань населення України, є передумовою втілення страхової медицини у процесі реформування системи надання медичної допомоги у вигляді фармакотерапії в амбулаторних умовах.

Опрацювання такого механізму дозволить втілити ефективну методологію забезпечення доступності лікування пріоритетних хвороб (серцево-судинні захворювання, цукровий діабет II типу, бронхіальна астма), захворювань та станів, визначених з урахуванням рівня захворюваності населення, поширеності хвороб і смертності та інших показників стану здоров'я населення і результатів діяльності системи охорони здоров'я лікарськими засобами, включеними до Національного переліку основних лікарських засобів, дасть змогу зменшити видатки домогосподарств, що були сплачені безпосередньо за власний рахунок громадян під час лікування у госпітальному та амбулаторному сегменті.

4. Реформування системи екстреної медичної допомоги та медицини катастроф

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Створення регіональних оперативно-диспетчерських служб центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф з GPS-технологіями передбачає значні фінансові витрати. За інформацією центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, розвиток оперативно-диспетчерських служб потребує додаткового фінансування у сумі 641581,73 тис. гривень.

Освітні програми з підготовки працівників екстреної медичної допомоги та медицини катастроф не відповідають сучасному рівню розвитку медичної науки.

Відсутні наскрізні протоколи надання допомоги на догоспітальному та госпітальному етапі.

Спеціалізований санітарний транспорт та медична техніка в середньому на 60 - 70 відсотків застарілі, фізично зношені та потребують заміни.

Загальна потреба на 2017 рік у спеціалізованому санітарному транспорті типу В та типу С становить 2004 одиниці, з них типу В - 1488 одиниць, типу С - 516 одиниць.

Необхідність введення нових професій "Інструктор з надання домедичної допомоги", "Парамедик", "Екстрений медичний технік" до Національного класифікатора України, затвердженого МОЗ.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

На даний час в Україні функціонують оперативно-диспетчерські служби центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф з GPS-технологіями у Дніпропетровській, Харківській, Херсонській областях та м. Києві. У тестовому режимі зазначені служби функціонують в Полтавській, Вінницькій та Сумській областях.

Загальна наявна кількість спеціалізованого санітарного транспорту становить 2680 одиниць, з них типу В - 2440 одиниць, типу С - 240 одиниць.

Відділення екстреної (невідкладної) медичної допомоги, що відповідають вимогам Закону України "Про екстрену медичну допомогу" відсутні.

Мета, якої передбачається досягнути

Забезпечення своєчасною та якісною екстреною медичною допомогою населення України.

Утворення оперативно-диспетчерських служб центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф з GPS-технологіями.

Оновлення автопарку центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

Підвищення рівня компетенції медичних працівників системи екстреної медичної допомоги.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Завершення утворення оперативно-диспетчерських служб центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф з GPS-технологіями у всіх областях України.

Закупівля спеціалізованого санітарного транспорту для центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф у кількості 2004 одиниці, з них типу В - 1488 одиниць, типу С - 516 одиниць.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

На сьогодні функціонують у штатному режимі оперативно-диспетчерські служби центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф з GPS-технологіями у м. Києві, Дніпропетровській, Херсонській, Харківській областях; у режимі тестування апаратно-програмного комплексу оперативно-диспетчерські служби центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф функціонують у Вінницькій, Полтавській та Сумській областях.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Утворення єдиних регіональних оперативно-диспетчерських служб, закупівля спеціалізованого санітарного транспорту для центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

Проведення аналізу протоколів надання екстреної медичної допомоги на догоспітальному та госпітальному етапах.

Вивчення досвіду розвинутих європейських країн щодо діяльності відділень екстреної (невідкладної) медичної допомоги та запровадження їх в Україні, врахувавши особливості національної системи охорони здоров'я.

Впровадження нових програм для вдосконалення знань працівників системи екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

Розроблення та затвердження програми підготовки екстреного медичного техніка, парамедика та інструктора з надання домедичної допомоги. Створення реєстру працівників системи екстреної медичної допомоги.

Розроблення та створення стандартів для інструкторських центрів, створення системи акредитації зазначених центрів, сертифікації інструкторів з надання домедичної допомоги.

5. Удосконалення надання високоспеціалізованої медичної допомоги

Боротьба із серцево-судинними та судинно-мозковими захворюваннями

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Хвороби системи кровообігу - одна з найважливіших медико-біологічних та соціальних проблем в Україні. Вони посідають перше місце у структурі хвороб, зумовлюють майже дві третини всіх випадків смерті та третину причин інвалідності. Смертність від хвороб системи кровообігу серед населення України залишається найвищою у Європі.

Щороку від серцево-судинних захворювань в Україні помирає понад 405 тис. осіб, тобто в середньому щодня помирає майже 1 тис. осіб.

У ситуації, коли бюджетне фінансування вкрай обмежено, необхідні нестандартні підходи з удосконалення надання медичної допомоги пацієнтам із серцево-судинними захворюваннями на всіх рівнях.

Остаточного не визначено питомої ваги коштів державного бюджету на фінансування обсягу медичної допомоги для забезпечення лікування осіб із хворобами системи кровообігу

відповідно до потреби, в тому числі гарантованого обсягу при гострій серцево-судинній патології.

Не створено механізмів стимулювання праці медичних працівників закладів охорони здоров'я/наукових установ, які провадять діяльність, пов'язану із застосуванням високотехнологічних процедур.

Недостатнє забезпечення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я/наукових установ, які провадять діяльність, пов'язану з наданням високоспеціалізованої допомоги особам із хворобами системи кровообігу (у тому числі закладів охорони здоров'я, у яких може здійснюватися трансплантація).

Недостатнє кадрове забезпечення.

Потребує удосконалення нормативно-правова база з питань надання кардіохірургічної та інтервенційної кардіологічної допомоги населенню України.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У 2015 році в Україні працювало 23 центри/відділення серцево-судинної хірургії, у яких було виконано більше 24 тис. оперативних втручань на відкритому серці за розрахункової потреби 140 тис., тобто потреба пацієнтів задоволена на 17,2 відсотка. Летальність становила 1,3 відсотка.

Виконано більше 29 тис. коронарографій за потреби 200 тис. діагностичних процедур, потреба задоволена на 14,6 відсотка.

Кількість кардіохірургічних втручань на 1 млн. населення в Україні становить лише 211, тоді як у країнах Європи - 569, у США - 1222.

Середній показник первинних коронарних втручань у пацієнтів з гострим інфарктом міокарда у Європейському товаристві кардіологів становить 373 пацієнта на 1 млн. населення, в Україні у 2015 році середній показник первинних коронарних втручань - 146 пацієнтів на 1 млн. населення, у 2014 році - 128 пацієнтів на 1 млн. населення, що є недостатнім.

За даними Реєстру первинних коронарних втручань, реперфузійна терапія у 2015 році була проведена у 47,8 відсотка, у 2014 році - у 42,7 відсотка, у 2013 році - 23,4 відсотка пацієнтів з гострим коронарним синдромом з елевацією ST.

У 2015 році в Україні сталося 96319 випадків гострого мозкового інсульту (274,1 на 100 тис. населення) та 36553 випадки транзиторних ішемічних розладів (104 на 100 тис. населення); було виконано всього 243 (0,25 відсотка) процедури внутрішньовенних тромболітичних втручань (в Європі - до 15 відсотків). Смертність від мозкового інсульту в 2015 році становила 33753 особи (78,9 на 100 тис. населення).

Мета, якої передбачається досягнути

Забезпечення лікування невідкладних станів, які загрожують життю пацієнтів із хворобами системи кровообігу, зниження показників інвалідності та смертності від їх ускладнень, зниження коефіцієнту смертності дітей у віці до 1 року з вродженими вадами серця, а також збільшення тривалості і підвищення якості життя пацієнтів.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Основні діагностичні і лікувальні процедури у пацієнтів з гострою серцево-судинною патологією	2017 рік	2018 рік

Кількість проведених коронарографій пацієнтам із симптомами стабільної ішемічної хвороби серця	30000	35000
Кількість первинних коронарних стентувань (механічна реперфузійна терапія пацієнтів з гострим інфарктом міокарда)	15000	18000
Кількість оперативних кардіохірургічних втручань	30000	35000
Кількість внутрішньовенних тромболітичних втручань при гострому ішемічному інсульті	500	1000

У 2017 році збільшення на 20 відсотків кількості високотехнологічних процедур на наявних потужностях кардіоцентрів.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

У 2015 році в Україні відкрито два нових регіональних кардіохірургічних центри в мм. Чернігові та Житомирі.

У 2015 році проведено 146 первинних коронарних втручань з гострим інфарктом міокарда на 1 млн. населення, працювало 23 центри/відділення серцево-судинної хірургії, у яких було виконано більше 24 тис. оперативних втручань на відкритому серці за розрахункової потреби 140 тисяч. Виконано більше 29 тис. коронарографій.

Найбільша кількість тромболітичних втручань в 2015 році виконано у таких областях: Вінницька - 61, Дніпропетровська - 15, Запорізька - 13, Львівська - 12, Тернопільська - 12, Одеська - 15.

У 2016 році в Україні відкрито три нових регіональних кардіохірургічних центри у мм. Вінниці, Івано-Франківську, Кропивницькому.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створення інституційних основ для поліпшення якості надання високоспеціалізованої медичної допомоги хворим із серцево-судинною патологією, в тому числі в гострих станах, що передбачає ефективне та своєчасне лікування пацієнтів, організацію чіткої взаємодії служби екстреної медичної допомоги та системи цілодобової (24/7) кардіохірургічної та кардіологічної допомоги.

Створення та розвиток "регіональних реперфузійних мереж" з урахуванням наявних кардіохірургічних центрів забезпечить впровадження системного підходу в перкутанній реперфузійній терапії (первинне стентування) та догоспітальне застосування фібринолітиків (у

разі тривалого транспортування) з подальшою перкутаною ангіопластикою інфарктної артерії.

Створення та розвиток "мережі лікарень, готових до прийняття пацієнта з гострим інсультом" з урахуванням наявних неврологічних центрів та створення первинних (районних) інсультних блоків, які нададуть змогу забезпечити госпіталізацію пацієнтів в інсультні відділення, які мають у своєму складі мультидисциплінарний штат працівників, впровадження системного підходу в лікуванні гострого мозкового інсульту та збільшення випадків виконання реперфузійної терапії мозкового інсульту (внутрішньовенний тромболізис).

Розвиток служби трансплантації

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Останнім часом процес формування національної служби трансплантації тимчасово припинено, а на деяких територіях відбуваються регресійні процеси. Ряд проблем організаційно-методичного та нормативно-правового забезпечення ефективного функціонування служби трансплантації залишаються нерозв'язаними.

Основними причинами відставання трансплантаційної служби України від загальносвітових тенденцій розвитку галузі є:

відсутність єдиного Національного організаційно-методичного центру трансплантації;

відсутність державних трансплантаційних центрів. На даний час трансплантацією органів займаються відділення обласних клінічних лікарень, керівництво більшості яких не заінтересовано в розвитку високоспеціалізованого та водночас високовартісного методу лікування;

відсутність адекватного потребам фінансування трансплантації. Трансплантаційні втручання та розвиток матеріально-технічної бази лежить тягарем на і так обмежених обсягах фінансування обласних лікарень. При чому трансплантаційну допомогу в зазначених лікарнях отримують громадяни з інших регіонів країни, на високовартісне лікування яких кошти місцевих бюджетів не розраховані;

відсутність або вкрай спотворене уявлення суспільства про трансплантацію, в тому числі у зв'язку з відсутністю суспільного контролю за зазначеною діяльністю;

удосконалення законодавчої бази з питань трансплантації;

невизначення питомої ваги коштів державного бюджету на фінансування трансплантації відповідно до 100 відсотків потреби;

недостатнє забезпечення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я/наукових установ, які провадять діяльність, пов'язану з трансплантацією (у тому числі закладів охорони здоров'я, в яких здійснюється вилучення органів та інших анатомічних матеріалів ("бази вилучення органів"));

недостатнє кадрове забезпечення.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

В Україні функціонують п'ять центрів (відділень) трансплантації (в Дніпропетровській, Запорізькій, Львівській, Одеській, Харківській областях) та державна установа "Національний інститут хірургії і трансплантології імені О. О. Шалімова" Національної академії медичних наук. У 2014 році перестали функціонувати центри (відділення) трансплантації в Донецькій та Луганській областях.

Середня кількість операцій з трансплантації органів становить близько 130 на рік, з них від донорів-трупів не перевищує 10 відсотків.

Мета, якої передбачається досягнути

Надання високоякісної високоспеціалізованої медичної допомоги населенню шляхом збільшення кількості трансплантацій органів та інших анатомічних матеріалів.

Утворення Національного організаційно-методичного центру трансплантації.

Створення державних трансплантаційних округів.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У 2017 році передбачається:

утворення Національного організаційно-методичного центру трансплантації;

збільшення кількості трансплантацій, зокрема пересадок органів до 200 та інших анатомічних матеріалів (кістковий мозок) до 200.

У середньостроковій перспективі передбачається:

створення державних трансплантаційних округів на базі державної установи "Національний інститут хірургії та трансплантології імені О. О. Шалімова" Національної академії медичних наук та у м. Запоріжжі;

збільшення до 350 - 400 пересадок органів та інших анатомічних матеріалів (кістковий мозок) до 350 - 400.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Національній стратегії у сфері прав людини, затвердженій Указом Президента України від 25 серпня 2015 р. N 501;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Сформована мережа закладів охорони здоров'я/наукових установ, які провадять діяльність, пов'язану з трансплантацією.

У першому читанні Верховною Радою України прийнято проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони здоров'я та трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів людині".

Видано накази МОЗ:

від 22 грудня 2014 р. N 988 "Про затвердження показників безпеки і якості гомотрансплантата - серця донора-трупа";

від 12 січня 2016 р. N 9 "Про затвердження методик планування та розрахунку кількості лікарських засобів, медичних виробів, що закуповуються за рахунок та у межах відповідного обсягу видатків, затвердженого в державному та місцевих бюджетах на відповідний рік, для забезпечення хворих, що перенесли або готуються до трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів, та забезпечення ендопротезування";

від 22 січня 2016 р. N 38 "Про затвердження показників безпеки і якості гомотрансплантата - кишківника донора-трупа".

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створення інституційної основи для поліпшення якості надання високоспеціалізованої медичної допомоги хворим з тяжкою патологією, що передбачає проведення трансплантації органів, тканин і клітин.

6. Розвиток соціальних та реабілітаційних послуг у територіальних громадах

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Низький рівень охоплення високоякісними соціальними, реабілітаційними та психологічними послугами вразливих верств населення, передусім осіб з інвалідністю, дітей, літніх людей, учасників антитерористичної операції; внутрішньо переміщених осіб, постраждалих від торгівлі людьми та домашнього насильства.

Застарілі підходи до планування, адміністрування та надання соціальних послуг, низький рівень розвитку спеціальних та превентивних соціальних послуг.

Наявність великої кількості інтернатних установ обласного рівня, зокрема таких, в яких проживають громадяни похилого віку, особи з інвалідністю, у тому числі з психічними розладами.

Обмежена кількість соціальних працівників, які надають послуги в територіальних громадах.

Збільшення чисельності людей, які потребують соціальної підтримки, зокрема учасників антитерористичної операції, внутрішньо переміщених осіб.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Понад 2 тис. суб'єктів надають соціальні та реабілітаційні послуги для понад 3 млн. осіб.

В 151 реабілітаційній установі у 2016 році отримували послуги понад 17 тис. осіб.

Більше 1 тис. осіб щороку стають жертвами торгівлі людьми.

Близько 100 тис. осіб, постраждалих від домашнього насильства, звертаються за допомогою.

Мета, якої передбачається досягнути

Забезпечення надання високоякісних соціальних, превентивних, реабілітаційних та психологічних послуг та запровадження єдиної системи планування та організації їх надання на рівні територіальної громади.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Забезпечення щонайменше 85 відсотків потреби надання соціальних послуг особам похилого віку, особам з інвалідністю, учасникам антитерористичної операції, сім'ям (особам), які перебувають у складних життєвих обставинах, особам, які постраждали від домашнього насильства, торгівлі людьми, та дітям, які зазнали жорстокого поводження.

Зменшення чисельності осіб, що отримують соціальні послуги у стаціонарних інтернатних установах, на 10 відсотків.

Забезпечення надання реабілітаційних послуг щонайменше 10 відсоткам осіб з інвалідністю у кожній об'єднаній територіальній громаді.

Започаткування в об'єднаних територіальних громадах реалізації пілотних проектів щодо запровадження нових моделей надання соціальних послуг для вразливих категорій населення.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Національній стратегії у сфері прав людини, затвердженій Указом Президента України від 25 серпня 2015 р. N 501;

Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю.

Результати роботи за попередній період

Передано повноваження у сфері надання соціальних послуг об'єднаним територіальним громадам.

Наказами Мінсоцполітики затверджено 19 державних стандартів соціальних послуг, у тому числі у 2016 році - 7.

Прийнято закони щодо гармонізації законодавства України у сфері запобігання та протидії дискримінації з європейськими нормами.

До Верховної Ради України подано проекти Законів України "Про соціальні послуги" (нова редакція) (реєстраційний номер 4607) та "Про запобігання та протидію домашньому насильству" (реєстраційний номер 5294).

Розроблено нормативно-правову базу щодо здійснення видатків на проведення психологічної реабілітації та соціальної і професійної адаптації учасників антитерористичної операції.

Постановою Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. N 111 затверджено Державну соціальну програму протидії торгівлі людьми на період до 2020 року.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечити:

розвиток системи надання соціальних, реабілітаційних та психологічних послуг у кожній об'єднаній територіальній громаді, насамперед розташованій в сільській місцевості;

поступове скорочення інституційного догляду осіб похилого віку та осіб з інвалідністю за межами територіальної громади;

подальше розроблення державних стандартів реабілітаційних та соціальних послуг;

забезпечення доступності послуг з реабілітації та психологічної підтримки для учасників антитерористичної операції.

7. Забезпечення якісної, сучасної та доступної загальної середньої освіти ("Нова українська школа")

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Головним викликом є невідповідність стану загальної середньої освіти в Україні потребам суспільства XXI століття.

Симптоматичними проявами зазначеної проблеми є поступове погіршення показників якості середньої освіти внаслідок дії таких чинників:

низька соціально-економічна мотивація суспільства до високоякісної освіти;

зменшення обсягів фінансування;

неможливість забезпечити здобуття дошкільної освіти дітей дошкільного віку у дошкільних навчальних закладах відповідно до потреб;

зниження соціального статусу вчителя;

недостатнє матеріальне забезпечення шкіл, моральна і фізична зношеність обладнання та устаткування;

забюрократизованість системи управління освітою.

Внаслідок цього:

зростає відтік вмотивованої до навчання молоді за кордон для здобуття вищої освіти;

стагнація чи погіршення показників держави у міжнародних порівняльних дослідженнях і дослідженнях конкурентоспроможності та інноваційної привабливості, які впливають на економічний розвиток України.

Розв'язанню проблеми сприятиме системне реформування всіх складових частин системи середньої освіти: змісту, системи управління, структури, системи державного фінансування, системи підготовки та професійного розвитку педагогічних працівників, нормативно-правового забезпечення.

Реформування середньої освіти передбачає насамперед модернізацію змісту освіти на підставі нового за освітньою філософією Державного стандарту середньої освіти. Новостворений стандарт повинен ґрунтуватися на компетентнісному та особистісно орієнтованому підходах до навчання, враховувати вікові особливості психофізичного розвитку дитини на кожному рівні освіти, бути зорієнтованим на набуття школярами умінь і вироблення навичок, необхідних сучасній людині для успішної самореалізації в професійній діяльності, особистому житті, громадській активності. Посилення ролі природничо-математичної освіти.

Водночас зміст початкової освіти повинен враховувати державні вимоги до рівня освіченості, розвиненості та вихованості дитини шести (семи) років; набутих компетенцій випускником дошкільного навчального закладу перед вступом його до школи, що відповідають Базовому компоненту дошкільної освіти та визначають і забезпечують адаптацію дитини до нового соціального статусу - школяра.

Зміст середньої освіти повинен задовольнити освітні потреби кожної дитини відповідно до її інтересів, здібностей, життєвих намірів. Стандарти освіти будуть визначати базові компетентності, необхідні особі для життя відповідно до вимог часу та які вона повинна здобути протягом навчання у школі.

Пріоритетом реформування загальної середньої освіти є упорядкування системи документообігу в системі управління середньою освітою (дебюрократизація), що вимагатиме скорочення звітних документів між органами управління різних рівнів та школами, перегляду, оновлення або відміни ряду регуляторних документів, санітарних норм і правил, що регулюють роботу загальноосвітніх навчальних закладів.

Підготовка вчителів на сучасному етапі не відповідає вимогам Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти "Нова українська школа" на період

до 2029 року; якість підготовки вчителів не відповідає вимогам державних і суспільних інституцій; навчально-виховний процес у навчальних закладах не справджує очікувань і сподівань дітей та їх батьків щодо його якості, ефективності, забезпечення індивідуального підходу, врахування індивідуальних особливостей тощо.

Виникнення проблем обумовлено невідповідністю існуючої системи підготовки педагогічних працівників вимогам суспільства і держави на сучасному етапі їх розвитку, низькою спроможністю випускників педагогічних вищих навчальних закладів задовольняти в нових умовах об'єктивні вимоги дітей та їх батьків до якості надання освітніх послуг.

Реформування середньої освіти передбачатиме запровадження широких можливостей для використання різних форм здобуття освіти, що сприятиме реалізації принципу дитиноцентризму, урахуванню здібностей, нахилів і потреб кожного учня.

Пріоритетом реформування загальної середньої освіти є формування системи управління навчальними закладами на принципах партнерства між всіма учасниками освітнього процесу, що передбачає партнерську участь батьків в управлінні школою, формуванні стратегії її розвитку з визначенням основних напрямів діяльності, формуванні індивідуальної освітньої траєкторії учня, що відповідає Загальній декларації прав людини (пункт 3 статті 26), Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (стаття 2 протоколу N 1 до зазначеної Конвенції), Хартії Європейського Союзу про основні права (пункт 1 статті 14).

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Державні стандарти освіти та навчальні програми не відповідають вимогам суспільства та є застарілими.

В умовах децентралізації потребує розвитку мережа навчальних закладів, у тому числі опорних (протягом 2016 року створено 137 опорних шкіл).

Мета, якої передбачається досягнути

У середньостроковій перспективі - поліпшення якості середньої освіти в цілому, подолання територіальних відмінностей в якості освіти та трансформація змісту освіти на основі компетентнісного підходу.

Формування змісту освіти з метою розвитку креативної та ініціативної особистості, здатної до ефективної діяльності в суспільстві, яка завдяки умінню критично мислити, набутим компетентностям, сформованим переконанням і ціннісним ставленням спроможна приймати адекватні рішення на благо українського народу, суспільно-економічного розвитку людства.

Визначення і впровадження принципово нових підходів до реалізації змісту освіти у навчальних програмах і підручниках, визначення навчальних результатів і способів їх вимірювання, зокрема у формі зовнішнього незалежного оцінювання.

Створення педагогічних експериментальних майданчиків, на базі яких здійснюватиметься відповідна апробація змісту освіти, проведення експериментальної перевірки нових навчальних програм і підручників.

Якісні зміни у процесі професійного розвитку вчителів - підготовка вчителів, які є компетентними, вмотивованими, здатними до професійної рефлексії, відкритими до змін та новацій нової української школи, готовими допомагати учням розвивати життєві уміння.

Реалізація в системі роботи шкіл педагогіки партнерства як на рівні учитель - учень і учитель - батьки, так і на рівні системи управління навчальним закладом.

Запровадження системи управління школою на принципах державно-громадського партнерства.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У 2017 році:

оновлення програми розвитку дітей дошкільного (старшого дошкільного) віку "Впевнений старт";

створення додатково близько 10 тис. місць у дошкільних навчальних закладах для дітей раннього та дошкільного віку;

затвердження нового Державного стандарту початкової освіти та 20 навчальних програм;

оновлення 16 навчальних програм для учнів 5 - 9 класів основної школи.

Розроблення типових навчальних планів та 42 навчальних програм для старшої школи.

Підготовка 10 тис. вчителів початкових класів до запровадження нового Державного стандарту початкової освіти та нових навчальних програм.

Придбання 500 кабінетів природничо-математичного циклу для загальноосвітніх навчальних закладів.

Апробація та формування інструментарію для дослідження рівня читацької та математичної компетентностей, а також чинників, що впливають на якість навчання учнів початкової школи.

Розроблення Концепції розвитку педагогічної освіти, галузевої рамки кваліфікацій педагогічних працівників, професійного стандарту вчителя початкової школи та 20 стандартів вищої освіти для педагогічних спеціальностей/спеціалізацій.

У середньостроковій перспективі:

створення системи освітньої статистики у сфері загальної середньої освіти;

забезпечення дітей дошкільного віку якісною дошкільною освітою відповідно до потреб;

збільшення обсягу охоплення учнів загальноосвітніх навчальних закладів, які вивчають дві іноземні мови;

збільшення на 50 відсотків обсягу охоплення дітей з особливими освітніми потребами інклюзивною освітою;

зменшення розриву між якісними показниками середньої освіти у сільських та міських школах (за результатами зовнішнього незалежного оцінювання);

входження за результатами участі у міжнародних порівняльних дослідженнях якості освіти PISA-2018 до 50 кращих держав - учасниць дослідження.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

Подано до Верховної Ради України проект Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про дошкільну освіту" щодо розширення можливостей для створення та діяльності дошкільних навчальних закладів різних форм власності" (реєстраційний номер 6164).

Прийнято новий Санітарний регламент для дошкільних навчальних закладів.

Схвалено Концепцію реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти "Нова українська школа" на період до 2029 року; розроблено основи нового Державного стандарту. Верховною Радою України схвалено 6 жовтня 2016 р. у першому читанні проект Закону України "Про освіту" (реєстраційний номер 3491-д).

Удосконалено навчальні програми початкової школи. Вперше обговорення програм відбулося на відкритій платформі Ed-Era.com, під час якого 4 тис. учасників надали 8,5 тис. коментарів та пропозицій. Осучаснено 14 навчальних програм 1 - 4 класів, виключено інформацію, що не відповідає віковим особливостям дітей, підвищено рівень практичної спрямованості, усунуто дублювання. З 1 вересня 2016 р. учні 1 - 4 класів навчаються за оновленими програмами.

Впроваджено інформаційно-комунікаційну систему "Державна інформаційна система освіти", що має широкі можливості для застосування, зокрема для подання та оброблення звітності в електронному вигляді (у тому числі статистичної).

Кількість дітей з особливими потребами, охоплених інклюзивною освітою, збільшилася на 53,6 відсотка, кількість спеціальних класів - на 7,7 відсотка.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Трансформація змісту освіти на компетентнісних засадах:

забезпечення відповідно до Базового компонента дошкільної освіти якісної підготовки дітей дошкільного віку до навчання у школі;

визначення і реалізація принципово нових підходів до формування змісту освіти, його реалізації у навчальних програмах і підручниках, визначення освітніх результатів і способів їх вимірювання;

широка апробація навчальних програм і підручників, створення педагогічних експериментальних майданчиків, на базі яких здійснюватиметься апробація змісту початкової освіти;

створення національної освітньої платформи з метою забезпечення вільного доступу всіх дітей шкільного віку до якісних сучасних навчальних ресурсів, а вчителів та батьків до якісних педагогічних, навчально-методичних, дидактичних, психологічних ресурсів тощо;

упорядкування системи документообігу в системі управління середньою освітою;

запровадження якісної підготовки педагогічних працівників відповідно до суспільних та державних потреб, оновлення системи професійного розвитку вчителів і керівників загальноосвітніх навчальних закладів;

створення можливостей для побудови індивідуальних освітніх траєкторій учнями залежно від їх здібностей, нахилів і потреб з використанням різних форм здобуття освіти;

реалізація в системі роботи шкіл педагогіки партнерства як на рівні учитель - учень і вчитель - батьки, так і на рівні системи управління навчальним закладом. Запровадження системи управління школою на принципах державно-громадського партнерства;

запровадження рівноправних підходів як у виконанні загальноосвітніми навчальними закладами незалежно від форми власності обов'язків щодо забезпечення якості освіти, так і у використанні для цього матеріально-технічних ресурсів (навчально-методичного забезпечення, нерухомого майна, земельних ділянок, комунальних послуг тощо);

забезпечення доступу до здобуття української освіти дітьми з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції.

8. Модернізація професійно-технічної освіти

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Наявна система професійно-технічної освіти не дає змоги повною мірою виконувати покладені на неї завдання щодо реалізації державної політики.

Дефіцит кваліфікованих кадрів у галузях матеріального виробництва. Особливої актуальності набуває питання мобільності, конкурентоспроможності та рівня кваліфікації працівників. Виникають нові кваліфікації та нові вимоги до змісту і процесу підготовки працівників.

Зміст професійно-технічної освіти потребує постійного оновлення з урахуванням потреб підприємств - замовників кадрів.

У зв'язку з дефіцитом бюджетних асигнувань не були передбачені видатки на капітальний та поточний ремонт, оновлення матеріально-технічної бази професійно-технічних навчальних закладів, що унеможливило запровадження в навчально-виробничому процесі сучасної техніки та технологій.

Також професійно-технічна освіта не є привабливою в Україні.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Станом на 1 січня 2017 р. функціонує 806 професійно-технічних навчальних закладів, що підпорядковані МОН (крім професійно-технічних навчальних закладів Донецької та Луганської областей, які розташовані у районі проведення антитерористичної операції), із загальним контингентом 284,8 тис. осіб.

Загальний відсоток виконання плану регіонального (державного) замовлення становить 93 відсотки (згідно з планом прийому 127 тис. осіб, зараховано на навчання - 118,5 тис. осіб (з них 112,5 тис. осіб - за регіональним замовленням та 6 тис. осіб - за державним замовленням).

Збережено контингент вступників на базі базової загальної середньої освіти - у 2015 році контингент даної категорії становив 53 відсотки (65969 учнів) загального контингенту вступників, у 2016 році - 56 відсотків (60040 учнів).

У 2016 році випуск становив 153,2 тис. кваліфікованих робітників, з них 121,3 тис. учнів та 31,9 тис. слухачів з числа працюючого та незайнятого населення. Дипломи за освітньо-кваліфікаційним рівнем "молодший спеціаліст" отримали 4,2 тис. осіб, або 2,7 відсотка загального випуску.

У 2015/16 навчальному році всього працевлаштовані за професією 137,6 тис. осіб, або 89,8 відсотка.

Триває робота з осучаснення змісту професійно-технічної освіти. Протягом 2016 року розроблено та затверджено 72 державних стандарти професійно-технічної освіти з конкретних робітничих професій.

Мета, якої передбачається досягнути

Модернізація професійно-технічної освіти спрямована на створення сприятливих умов для якісної підготовки конкурентоспроможних робітничих кадрів, які здатні задовольнити вимоги сучасного ринку праці регіону та забезпечити рівний доступ до професійно-технічної освіти.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Модернізація мережі професійно-технічних навчальних закладів відповідно до потреб економіки держави та регіонального ринку праці:

здійснення реорганізації закладів професійно-технічної освіти для створення оптимальних умов для забезпечення якісної професійної підготовки: 2017 рік - 789 професійно-технічних навчальних закладів; 2018 - 779, 2019 - 771, 2020 - 765 таких закладів;

збільшення середнього контингенту професійно-технічних навчальних закладів (без урахування навчальних закладів при кримінально-виконавчих установах закритого типу, професійних училищ соціальної реабілітації та професійно-технічних училищ при виховних колоніях): 2017 рік - 390 осіб; 2018 - 400; 2020 - 410 осіб.

Розроблення Концепції розвитку системи підготовки молодшого спеціаліста як вищого рівня професійної невищої освіти до кінця 2017 року.

Розроблення та впровадження щороку 15 державних стандартів з конкретних професій на основі компетентнісного підходу на базі професійних стандартів.

Створення сучасних навчально-практичних центрів за галузевим спрямуванням:

із залученням інвестицій роботодавців: 2017 рік - п'ять центрів, 2018 - 2020 роки - 10 центрів;

за рахунок коштів державного бюджету: 2017 рік - 25 центрів.

Упровадження елементів дуальної форми професійного навчання у 30 професійно-технічних навчальних закладах.

Підвищення кваліфікації (стажування) 500 педагогічних працівників на базі галузевих навчально-практичних центрів.

Відновлення престижності робітничих професій та проведення ефективної профорієнтації населення: щороку проведення п'яти всеукраїнських конкурсів фахової майстерності, 25 регіональних "ярмарків професій", 27 регіональних та всеукраїнських виставок; участь у міжнародних конкурсах фахової майстерності, зокрема WorldSkills.

У середньостроковій перспективі:

створення центрів оцінювання професійних кваліфікацій не менш як за п'ятьма професіями загальнодержавного значення;

забезпечення передачі професійно-технічних навчальних закладів з державної у комунальну власність.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Подано до Верховної Ради України проект Закону України "Про професійну освіту" (реєстраційний номер 5160-І).

Затверджено регіональні плани розвитку професійно-технічної освіти у 24 областях та м. Києві. Протягом 2016 року видано 18 наказів МОН щодо припинення 36 професійно-технічних навчальних закладів шляхом приєднання до більш потужних закладів, зміни типу та назви 13 професійно-технічних училищ. Ліквідовано два навчальних центри при установах виконання покарань.

Створено регіональні ради професійної освіти у 25 регіонах України.

Підготовлено проект Закону України "Про внесення змін до деяких Законів України щодо регіонального замовлення на підготовку кадрів, фахівців".

Прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2016 р. N 818 "Про затвердження переліку професій загальнодержавного значення, підготовка за якими здійснюється за кошти державного бюджету", до якого включено 19 професій.

Реалізовано пілотний проект щодо створення 25 навчально-практичних центрів галузевого спрямування на базі професійно-технічних навчальних закладів з таких професій, як "Тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва", "Монтажник санітарно-технічних систем та устаткування", "Швачка. Кравець. Закрійник". Для придбання сучасного обладнання, устаткування, інструменту для забезпечення роботи зазначених навчально-практичних центрів передбачено 50 млн. гривень. Затверджено стандарти із зазначених професій.

Створюються навчально-практичні центри за галузевим спрямуванням за участю соціальних партнерів.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Модернізація змісту професійної освіти на компетентнісних засадах шляхом розроблення освітніх стандартів нового покоління на базі професійних стандартів.

Забезпечення доступності та якості професійної освіти шляхом впровадження сучасних виробничих технологій та незалежного оцінювання результатів навчання.

Відновлення престижності робітничих професій шляхом проведення ефективної профорієнтації населення.

Вдосконалення законодавчих та інших нормативно-правових актів для реалізації принципів освіти і навчання відповідно до Європейської політики навчання протягом життя.

9. Забезпечення якості вищої освіти

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Важливими проблемами, на розв'язання яких повинні бути спрямовані дії Кабінету Міністрів України, є:

недостатній рівень якості та інтенсивності наукових розробок в університетах;

дистанціювання університетів від виробництва, ринку і економічних відносин у цілому;

неефективність системи управління та низька якість менеджменту у вищих навчальних закладах;

недостатнє матеріально-технічне забезпечення.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Станом на 1 січня 2017 р. за активною участю стейкхолдерів розроблено 130 проектів стандартів вищої освіти, зокрема за освітніми рівнями бакалавра - 102, магістра - 28.

Єдиною формою державного фінансування вищої освіти в Україні на даний момент залишається система державного замовлення на підготовку фахівців, яка не забезпечує повною мірою потреби економіки та суспільства.

Мета, якої передбачається досягнути

Створення системи забезпечення та постійного поліпшення якості вищої освіти, яка відповідає європейським рекомендаціям і стандартам вищої освіти, враховує кращі світові практики та є основною технологією досягнення відповідності освітньої системи вимогам і потребам суспільства та особистості.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У 2017 році:

розроблення стандартів вищої освіти за освітнім рівнем бакалавра - 120, магістра - 80;

забезпечення функціонування Національного репозитарію академічних текстів - універсальної за змістом загальнодержавної електронної бази, фонди якої міститимуть кваліфікаційні роботи випускників системи вищої освіти, академічні тексти наукового, науково-технічного та освітнього (навчального) характеру;

забезпечення вільного і безоплатного доступу до академічних текстів в установленому порядку.

У середньостроковій перспективі:

розроблення та затвердження 125 стандартів вищої освіти освітнього рівня бакалавра; 127 стандартів вищої освіти освітнього рівня магістра; 117 стандартів освітньо-наукового рівня доктора філософії;

створення відкритого реєстру вищих навчальних закладів, який буде давати змогу зручно переглядати та обробляти статистичну інформацію про кожен вищий навчальний заклад і, таким чином, забезпечить доступ абітурієнтів до інформації про вищі навчальні заклади та рівень професійного розвитку їх випускників;

підвищення не менш як на п'ять позицій рейтингових показників якості менеджмент-освіти за результатами Глобального індексу конкурентоспроможності Світового економічного форуму;

подання заявки на включення Національного агентства забезпечення якості вищої освіти до Європейського реєстру агентств забезпечення якості вищої освіти.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

На сьогодні громадське обговорення пройшли понад 30 відсотків стандартів за освітнім рівнем "бакалавр", інтенсивно розробляються стандарти за освітнім рівнем "магістр" і освітньо-науковим рівнем "доктор філософії". У питаннях формування сучасних систем забезпечення

якості вищої освіти видимих успіхів не досягнуто - початок роботи Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти відтерміновано більше ніж на рік порівняно з вимогами Закону України "Про вищу освіту", а вищі навчальні заклади не отримали жодної методичної допомоги у формуванні системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти.

У 2014 році Законом України "Про вищу освіту" передбачено створення незалежної системи оцінки якості вищої освіти, визначені суб'єкти забезпечення якості вищої освіти та встановлені санкції у зв'язку з виявленням академічної недоброчесності, зокрема академічного плагіату. Розгорнуто інформаційну кампанію щодо підвищення академічної доброчесності серед науковців та учасників освітнього процесу. У 2015 році МОН запроваджено оприлюднення текстів дисертацій у режимі читання на офіційних веб-сторінках спеціалізованих вчених рад. У 2016 році Кабінет Міністрів України погодився з пропозицією МОН про створення Національного репозитарію академічних текстів. Водночас МОН розробляються заходи щодо створення та введення в експлуатацію Національного репозитарію.

У 2016 році як експеримент у дев'яти вищих навчальних закладах проведено вступні випробування під час вступу на основі ступеня бакалавра на навчання для здобуття ступеня магістра за спеціальністю 081 "Право" з використанням організаційно-технологічних процесів здійснення зовнішнього незалежного оцінювання.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створення відкритого реєстру вищих навчальних закладів, який дасть змогу переглядати та обробляти статистичну інформацію про кожен вищий навчальний заклад. Така інформація повинна містити публічно доступну деперсоніфіковану (зведену) інформацію про зайнятість випускників конкретних спеціальностей кожного вищого навчального закладу.

Упровадження системи гарантування якості вищої освіти, яка ґрунтується на поєднанні стандартів вищої освіти, що містять державні вимоги до її змісту, самостійного розроблення вищими навчальними закладами освітніх програм, навчальних планів, спеціалізацій, напрацюванні методичної бази та наданні практичної допомоги вищим навчальним закладам у створенні системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти. Важливим інструментом сполучення освітніх та професійних стандартів повинно стати запровадження (орієнтовно з 2019 року) єдиного державного кваліфікаційного іспиту з окремих спеціальностей відповідно до нових стандартів вищої освіти. Проведення єдиного державного кваліфікаційного іспиту можливо лише з використанням організаційно-технологічних процесів здійснення зовнішнього незалежного оцінювання, що потребує проведення вступних випробувань до магістратури з окремих спеціальностей.

Реформування системи державного фінансування вищої освіти (включаючи розширення фінансової автономії вищих навчальних закладів) та сфери публічних закупівель на підготовку фахівців з вищою освітою.

Розроблення та пілотне впровадження нової моделі управління та підвищення якості менеджменту у системі вищої освіти.

Врегулювання статусу вищих навчальних закладів I - II рівня акредитації з метою забезпечення їх діяльності як провідної ланки професійної освіти.

Розвиток академічного підприємництва.

Удосконалення механізму формування Національного агентства забезпечення якості вищої освіти на конкурсній основі з урахуванням досвіду імплементації Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність".

Створення Національного репозитарію академічних текстів та забезпечення його наповнення існуючими текстами. Нові тексти будуть надходити до Національного репозитарію з вищих навчальних закладів та наукових установ. У розрізі функціонування Національного репозитарію буде врахована можливість перевірки текстів щодо академічного плагіату.

10. Створення нової системи управління та фінансування науки

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Наукова сфера України потребує суттєвого реформування, оскільки на сьогодні вітчизняна наука втратила функції впливу на соціально-економічний розвиток держави, показник вітчизняного науково-технічного потенціалу знизився до критичного рівня, що стало загрозою національній безпеці. Основу вітчизняної економіки становлять сировинні та низькотехнологічні галузі, що істотно знижує потенціал розвитку України як конкурентоспроможної держави в довгостроковій перспективі. Результати наукових досліджень і науково-технічних розробок лише незначною мірою впливають на зростання валового внутрішнього продукту України.

Основними проблемами наукової сфери України є:

недостатні обсяги фінансування;

відсутність реальної фінансової автономії наукових установ у частині використання власних коштів;

відсутність координації між органами державної влади, наукою, бізнесом та громадянським суспільством під час вирішення стратегічних питань розвитку наукової сфери. Національна рада з питань розвитку науки і технологій як основна ланка забезпечення цієї координації, створення якої передбачено Законом України "Про наукову і науково-технічну діяльність", перебуває у процесі створення;

відсутність сучасних процедур оцінювання ефективності діяльності наукових установ та наукової діяльності вищих навчальних закладів щодо бюджетного фінансування;

застаріла та неефективна система проектного фінансування у системі Національної академії наук та національних галузевих академій наук;

застаріла дослідницька інфраструктура, осучаснення якої потребує значних коштів та визначення стратегії її розвитку;

відтік висококваліфікованих кадрів, зокрема молодих вчених. В Україні через мізерне фінансування наукової діяльності і, зокрема, проектів молодих вчених на даний час практично відсутні умови для професійної реалізації в науці, а також стимули для молодих вчених у ній залишатися;

відсутність дієвого механізму комерціалізації досліджень, обміну даними та знаннями між наукою, економікою (бізнесом) та суспільством (розв'язання соціальних проблем);

несистемність дій у напрямі інтеграції України до Європейського дослідницького простору та системного використання його можливостей.

Розв'язання проблеми координації, а також підвищення результативності та ефективності бюджетного фінансування на наукові дослідження і розробки можливе шляхом утворення Національної ради з питань розвитку науки і технологій, що передбачено Законом України "Про наукову і науково-технічну діяльність". Відповідно до зазначеного Закону Рада матиме повноваження щодо визначення стратегічних орієнтирів та ключових принципів державного управління розвитком сектору досліджень і розробок, підготовки пропозицій щодо засад

функціонування в Україні системи державної атестації наукових установ, а також оцінювання ефективності роботи національних галузевих академій наук, фінансової підтримки науки органами виконавчої влади та Національним фондом досліджень.

Розв'язання проблеми утворення фінансуючої установи з широкими міжвідомчими можливостями можливе шляхом утворення Національного фонду досліджень, що передбачено Законом України "Про наукову і науково-технічну діяльність". Крім того, повинно бути відновлено формування та виконання державних цільових науково-технічних програм за пріоритетними напрямками розвитку науки і техніки як інструменту активного впливу держави на технологічний розвиток галузей економіки.

Додатковий шанс для модернізації української науки і залучення додаткових коштів у наукову сферу сприяє участі у міжнародному науково-технічному співробітництві, зокрема в програмах Європейського Союзу "Горизонт 2020" і Євратом. Кінцевою метою слід вважати інтеграцію української науки в Європейський дослідницький простір, використання повною мірою тих можливостей, що передбачені Угодою про асоціацію.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

На сьогодні фінансування наукової і науково-технічної діяльності за рахунок бюджетних коштів досягло історичного мінімуму і, за прогнозними даними, у 2016 році становило близько 0,16 відсотка валового внутрішнього продукту, близько 90 відсотків якого спрямовано на забезпечення діяльності державних наукових установ за принципом базового фінансування.

Причинами зниження наукоємності валового внутрішнього продукту, а також зниження ролі науки та її впливу на науково-технологічний та інноваційний розвиток держави є не лише дефіцит коштів, застаріла матеріально-технічна база наукової сфери, стан кадрового наукового потенціалу, неефективне використання наявних ресурсів, але і неефективна система державного управління у сфері науки, відсутність координації зусиль, що не дає змоги сконцентруватися на конкретних завданнях розвитку національної економіки та обороноздатності держави.

Мета, якої передбачається досягнути

Основними завданнями на середньостроковий період є відновлення статусу вітчизняної науки як основного інструменту технологічного та соціально-економічного розвитку держави, підвищення соціального статусу наукових та науково-педагогічних працівників, припинення масового відпливу висококваліфікованих наукових кадрів з України.

Утворення у 2017 році Національної ради з питань розвитку науки і технологій, до складу якої увійдуть представники наукової громадськості, органів виконавчої влади та реального сектору економіки, дасть змогу у подальші роки спрямувати вектор наукових досліджень і розробок та кошти державного бюджету, що витрачаються на такі цілі, у бік найбільш важливих та пріоритетних для держави напрямів, зокрема тих, що забезпечуватимуть її обороноздатність та безпеку.

У середньостроковій перспективі очікується:

поетапне зростання обсягу фінансування наукової діяльності, в тому числі зростання обсягу грантового фінансування;

здійснення заходів щодо забезпечення реальної фінансової автономії наукових установ у частині використання зароблених коштів;

побудова нової системи оцінювання ефективності діяльності наукових установ та наукової діяльності вищих навчальних закладів на основі кращих світових практик;

створення та забезпечення роботи Національного фонду досліджень на основі системи проектного фінансування, яка передбачає прозорі процедури оцінювання, що базуються на кращих світових практиках, та залучення іноземних експертів та "наукової діаспори" для експертизи проектів Фонду;

розроблення та впровадження стратегії входження України до Європейського дослідницького простору та системного використання його можливостей.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У 2017 році утворено Національну раду з питань розвитку науки і технологій, затверджено Положення про Національний фонд досліджень, сформовано наукову раду Фонду, дирекцію Фонду та обрано його керівництво. Під час підготовки проекту Державного бюджету України на 2018 рік повинно бути заплановано додаткові асигнування на забезпечення діяльності Національного фонду досліджень та забезпечення базового фінансування наукової діяльності вищих навчальних закладів.

У середньостроковій перспективі:

збільшення обсягу фінансової підтримки наукової та науково-технічної діяльності за рахунок коштів загального фонду державного бюджету до рівня не менше 0,5 відсотка валового внутрішнього продукту;

обсяг фінансової підтримки наукових і науково-технічних проектів через Національний фонд досліджень повинен зрости до 10 - 15 відсотків загального обсягу фінансування наукової діяльності за рахунок загального фонду державного бюджету;

здійснення державної атестації не менше 80 відсотків наукових установ, для яких проходження державної атестації на законодавчому рівні визначено як обов'язкове;

розширення обсягів фінансової підтримки наукових проектів та стипендіальних програм для молодих вчених до рівня не менше 2 відсотків загального обсягу фінансування наукової діяльності за рахунок загального фонду державного бюджету;

ефективне використання програмно-цільового бюджетного фінансування шляхом формування та виконання державних цільових наукових та науково-технічних програм;

інтенсифікація участі України в міжнародних науково-технічних програмах та організаціях ("Горизонт 2020", Євратом, EUREKA, Європейська організація ядерних досліджень (ЦЕРН) тощо).

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Прийнято Закон України "Про наукову і науково-технічну діяльність", яким передбачено основні законодавчі передумови та процедури утворення та функціонування Національного фонду досліджень.

Сформовано Ідентифікаційний комітет з питань науки, розроблено проект Положення про Національну раду з питань розвитку науки і технологій та порядку формування персонального

складу її наукового комітету як органу, на який покладатимуться функції наглядової ради Національного фонду досліджень.

Проведено незалежний міжнародний аудит науково-технічної та інноваційної системи України з використанням інструментів політики підтримки програми Європейського Союзу "Горизонт 2020", за результатами якого сформульовано сім ключових послань та 30 рекомендацій органам державної влади з метою підвищення ефективності роботи наукової та інноваційної системи України.

Ратифіковано угоди про асоційовану участь України в програмах Європейського Союзу "Горизонт 2020" і Євратом.

Вперше затверджено Положення про проведення МОН конкурсу проектів наукових робіт та науково-технічних (експериментальних) розробок молодих учених, які працюють (навчаються) у вищих навчальних закладах та наукових установах, що належать до сфери управління МОН, подальше виконання таких робіт і розробок за рахунок коштів загального фонду державного бюджету та управління ними. За результатами проведеного конкурсу відібрано 79 проектів та розпочато їх фінансування.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Імплементація положень Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність", яким передбачено створення єдиного координаційного органу з питань, що стосуються формування пропозицій щодо державної політики у сфері наукової і науково-технічної діяльності та методів її реалізації, а також створення нових потужних інституцій грантової підтримки наукових досліджень і розробок незалежно від відомчої ознаки.

Створення нормативно-правової бази для забезпечення діяльності Національної ради з питань розвитку науки і технологій, Національного фонду досліджень, дослідницьких університетів та державних ключових лабораторій з наступним запровадженням діяльності таких інституцій.

II. Створення справедливої системи пенсійного страхування

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Диспропорція в розмірах пенсій, призначених у різні роки, наявність доплат до мінімальних розмірів сприяє процесу "зрівнялівки" розмірів пенсій та послаблює страхові принципи в пенсійному забезпеченні.

Майже 7,6 млн. пенсіонерів, або 64 відсотки, отримують однаковий розмір пенсії.

Бюджет Пенсійного фонду України є дефіцитним. У 2016 видатки державного бюджету на покриття дефіциту бюджету Пенсійного фонду України зросли з 31,7 млрд. гривень в 2015 році до 84,9 млрд. гривень. У 2017 році дефіцит бюджету Пенсійного фонду України становить 71,7 млрд. гривень.

Солідарна система функціонує в умовах високого демографічного навантаження.

Фінансування виплати пенсій для 12 млн. пенсіонерів забезпечують 12,8 млн. застрахованих осіб.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Розмір пенсій, призначених до 2009 року, і розмір пенсій, які призначаються на даний час, може різнитися у більш як 2,7 раза.

У складі пенсійної виплати 8,6 млн. осіб мають різні доплати та підвищення.

Мета, якої передбачається досягнути

Підвищення рівня пенсійного забезпечення громадян.

Запровадження єдиних та справедливих підходів до обчислення пенсій.

Створення умов для фінансової стійкості Пенсійного фонду України.

Підвищення привабливості солідарної системи для стимулювання легалізації заробітної плати та зайнятості серед працюючого населення.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Перерахування страхових пенсій для 10,9 млн. пенсіонерів.

Зменшення з 8 до 3,8 млн. пенсіонерів, або на 45 відсотків, у яких страхова пенсія є меншою за мінімальну.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

У 2014 - 2016 роках здійснено заходи для збалансування солідарної системи:

проведено заходи з легалізації відносин у сфері оплати праці для наповнення бюджету Пенсійного фонду України шляхом зменшення єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування до 22 відсотків, прийнято рішення щодо подвоєння розміру мінімальної заробітної плати, розширено повноваження інспекції праці; посилено відповідальність недобросовісних роботодавців через збільшення розмірів штрафних санкцій;

здійснено заходи щодо підвищення справедливості серед отримувачів пенсій за рахунок обмеження максимального розміру пенсій та перегляду умов призначення пенсій за окремими законами;

підвищено мінімальні соціальні стандарти у сфері пенсійного забезпечення;

схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 вересня 2016 р. N 672 Стратегію модернізації та розвитку Пенсійного фонду України на період до 2020 року;

залучено до системи соціального страхування підприємців, які обрали загальну систему оподаткування.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Підвищення якості адміністрування та дисципліни сплати єдиного внеску.

Розширення охоплення пенсійним страхуванням зайнятого населення.

Систематизація пенсійного законодавства в єдиному законодавчому акті.

Посилення страхових принципів у призначенні пенсій з урахуванням заробітку і страхового стажу.

Заміна механізму відшкодування пільгових пенсій на сплату єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірі 15 та 7 відсотків за працівників, які зайняті на роботах, що дають право на призначення пенсії на пільгових умовах, згідно із списками N 1 і 2.

Перегляд умов призначення пенсій за віком на пільгових умовах та за вислугу років.

12. Забезпечення ефективної державної соціальної підтримки населення

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Недостатня ефективність програм соціальної підтримки населення та її вплив на зменшення масштабів бідності в Україні.

Низька активність отримувачів соціальної допомоги до працевлаштування.

Велика кількість отримувачів соціальних пільг, їх різний обсяг залежно від місця проживання.

Удосконалення системи контролю за використанням коштів державного бюджету для надання соціальних виплат у зв'язку з низькою інституційною спроможністю системи соціального захисту здійснювати такий контроль.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям станом на 1 січня 2017 р. отримувало понад 335,7 тис. сімей на 731,8 тис. дітей, у тому числі 112,3 тис. багатодітних сімей на 411,2 тис. дітей; серед отримувачів соціальної допомоги понад 80 тис. працездатних непрацюючих осіб.

Середній розмір соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям становить 2780,4 гривні, а для багатодітних сімей - 3886,6 гривні.

В Єдиному державному автоматизованому реєстрі осіб, які мають право на пільги, станом на 1 січня 2017 р. обліковано 10,2 млн. осіб, які мають право на пільги за соціальною ознакою.

Соціальні інспектори виявляють менше 1 відсотка порушень у перевірених справах, проте, за оцінками міжнародних експертів, порушення становлять 20 - 25 відсотків призначеної допомоги.

Мета, якої передбачається досягнути

Стимулювання працездатних непрацюючих членів сімей до пошуку роботи та виведення їх із стану бідності.

Посилення адресності надання соціальної допомоги та перехід до монетизації надання пільг.

Створення та впровадження єдиної інформаційної системи Мінсоцполітики.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Модернізація системи адміністрування соціальних виплат, компенсацій та субсидій для 20 млн. громадян.

Запровадження надання послуг у сфері соціального захисту в електронному вигляді.

Переведення соціальних пільг на виплату грошових компенсацій для 10,2 млн. громадян.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Меморандуму з МВФ;

Угоді про позику (Проект "Модернізація системи соціальної підтримки населення України") між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку.

Результати роботи за попередній період

З 1 липня 2015 р. забезпечено перехід на адресне надання соціальних пільг з урахуванням доходу.

Удосконалено програму житлових субсидій у напрямі адресності їх надання та забезпечення економного споживання енергоресурсів.

Запроваджено механізм надання окремих видів соціальних пільг у грошовій формі (надання житла сім'ям загиблих учасників антитерористичної операції та інвалідам з їх числа; санаторно-курортного лікування постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи).

Впроваджено Єдину інформаційну базу даних про внутрішньо переміщених осіб.

Розпочато реалізацію проектів з побудови у великих містах центрів надання соціальних послуг у форматі "Прозорий офіс".

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Запровадження надання пільг у грошовій формі.

Перехід до надання соціальної підтримки окремих категорій громадян за принципом "гроші ходять за людиною".

Запровадження стимулів до працевлаштування отримувачів соціальної допомоги.

Забезпечення здійснення державного контролю за соціальними виплатами та запровадження інституту соціальної інспекції.

Створення інформаційного середовища соціальної сфери з побудовою системи обміну даними в режимі реального часу, порталу соціальних послуг.

Створення мережі центрів надання соціальних послуг у форматі "Прозорий офіс".

13. Забезпечення захисту прав дітей

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Збільшення кількості дітей, які потрапляють у ситуації, що загрожують життю і здоров'ю.

Щороку близько 10 тис. дітей залишаються без батьківського піклування, зокрема через складні життєві обставини.

Поширена форма інституційного виховання дітей в інтернатних установах, переважно обласного рівня (близько 90 відсотків дітей, які навчаються в закладах інтернатного типу з відривом від сім'ї, мають батьків, які не позбавлені батьківських прав стосовно них).

Критичний стан забезпечення дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, житлом.

Недостатній рівень кадрового забезпечення працівників служб у справах дітей, центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді районних, міських, районних у містах рад, об'єднаних територіальних громад, які здійснюють повноваження щодо забезпечення соціального захисту дітей та надають соціальні послуги сім'ям з дітьми.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У 663 інтернатах всіх типів (на початок 2016 року) перебувало 99915 дітей, із них 9291 дитина (9,3 відсотка) має статус дитини-сироти чи дитини, позбавленої батьківського піклування, та 38962 дитини, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку (у спеціальних закладах).

Кількість дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа, які перебувають на квартирному обліку та потребують поліпшення житлових умов, станом на 1 січня 2016 р. становить 26671 особу (протягом 2016 року житло отримали 425 осіб).

Службами у справах дітей обліковано близько 28 тис. дітей станом на 1 січня 2016 р., які перебувають у складних життєвих обставинах.

У службах у справах дітей на початок 2017 року працює 2,9 тис. осіб, зокрема у 206 службах у справах дітей виконавчих органів міських, районних у містах рад - 1,2 тис. посадових осіб. При цьому в Україні станом на 1 січня 2017 р. нараховувалося 7270 тис. дітей.

Виконавчі органи сільських, селищних рад об'єднаних територіальних громад на даний момент обмежені у повноваженнях щодо захисту прав дітей та не мають відповідних штатних одиниць.

Мета, якої передбачається досягнути

Створення системи для повноцінного виховання дітей в сімейному середовищі шляхом посилення відповідальності батьків, інших законних представників, а також кожної базової територіальної громади.

Запровадження системи раннього втручання - виявлення сімей з дітьми з різними формами вразливості починаючи з народження.

Забезпечення безпеки та благополуччя кожної дитини.

Створення системи координації діяльності з надання реабілітаційних та соціальних послуг на місцевому рівні дітям та сім'ям з дітьми.

Деінституалізація догляду дітей для забезпечення виховання кожної дитини у сім'ї або умовах, наближених до сімейних.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Зменшення чисельності дітей, які виховуються в інтернатних закладах, щороку на 10 відсотків.

Зменшення кількості направлень дітей до інтернатних закладів за заявами батьків.

Зменшення кількості дітей, тимчасово влаштованих до закладів соціального захисту дітей.

Створення не менше 50 сімей патронатних вихователів.

Зменшення кількості дітей, які потрапляють у ситуацію, що загрожує їх життю і здоров'ю.

Збільшення кількості забезпечених житлом дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, та осіб з їх числа.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Національній стратегії у сфері прав людини, затвердженій Указом Президента України від 25 серпня 2015 р. N 501;

Конвенції ООН про права дитини;

Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства.

Результати роботи за попередній період

Прийнято Закони України:

від 26 січня 2016 р. N 936-VIII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення соціального захисту дітей та підтримки сімей з дітьми", яким визначено поняття "найкращі інтереси дитини", передбачено забезпечення захисту прав дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі дітей, які постраждали внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, запровадження патронату над дитиною та посилення страхових принципів соціального захисту для патронатних вихователів;

від 8 вересня 2016 р. N 1504-VIII "Про внесення змін до Закону України "Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування" щодо наставництва", метою якого є запровадження інституту наставництва для роботи з дітьми, які виховуються в інтернатних закладах, з метою їх підтримки та підготовки до самостійного життя, наставництва над дітьми, які виховуються в інтернатних закладах.

Прийнято постанови Кабінету Міністрів України:

від 16 листопада 2016 р. N 832 "Про особливості соціального захисту розлучених із сім'єю дітей, які не є громадянами України", якою затверджено Порядок взаємодії державних органів та органів місцевого самоврядування під час виявлення розлучених із сім'єю дітей, які не є громадянами України, та внесено зміни до Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини;

від 16 листопада 2016 р. N 834 "Про затвердження Примірного положення про центр соціальної підтримки дітей та сімей", що сприятиме розвитку мережі послуг для сімей з дітьми, які проживають у громаді, шляхом унормування створення та функціонування центрів соціальної підтримки дітей та сімей;

від 22 липня 2016 р. N 458 "Про внесення змін до Положення про дитячий будинок сімейного типу та Положення про прийомну сім'ю", метою якої є усунення недоліків, виявлених під час реалізації законодавства з питань функціонування дитячих будинків сімейного типу та прийомних сімей і посилення прав та інтересів дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які виховуються у таких сім'ях.

До Верховної Ради України подано проекти Законів України:

"Про запобігання та протидію домашньому насильству" (реєстраційний номер 5294);

"Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту житлових прав дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, та осіб з їх числа" (реєстраційний номер 5045).

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Посилення відповідальності місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування за прийняття рішень у найкращих інтересах дітей забезпечить:

поступову ліквідацію інституційного догляду дітей поза межами територіальної громади шляхом забезпечення надання сім'ям з дітьми якісної соціальної підтримки в умовах своєї територіальної громади, спрямованої на підтримку функції з виховання в сім'ї, запобігання домашньому насильству, жорстокому поводженню з дітьми;

забезпечення безперервного супроводження дітей та сімей з дітьми з особливими потребами з метою запобігання їх потраплянню в стаціонарні установи;

визначення обставин та алгоритму дій (заходів невідкладного реагування) під час виявлення дітей, які постраждали або можуть постраждати від жорстокого поводження, дітей, життю або здоров'ю яких загрожує небезпека;

збільшення частки дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, та осіб з їх числа, які забезпечені житлом;

забезпечення своєчасного виявлення, реагування на випадки жорстокого поводження з дітьми, насильства, залучення до найгірших форм дитячої праці, в тому числі до жебракування.

14. Зміцнення позицій державної мови в культурно-інформаційному просторі

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Український народ через постійні заборони і переслідування протягом століть не мав змоги належним чином розвивати національну мову і користуватися нею в усіх сферах життєдіяльності. Мовна ситуація в Україні характеризується рядом негативних явищ і тенденцій. Українська мова як державна не належно застосовується в галузях права, освіти, культури, засобах масової інформації, науки, інформатики, військової справи, виробництва, судочинства тощо. Використання української мови в усіх сферах суспільного життя не відповідає частці українців у загальній чисельності населення. Сучасний стан українського суспільства характеризується різким скороченням споживання населенням національного мистецько-інтелектуального продукту. Наслідком цього стало зниження рівня читацької активності громадян як визначального чинника розвитку особистості, відсутність належного книжкового асортименту в торговельній мережі, руйнація вітчизняної системи книгорозповсюдження, дефіцит підручників та навчальних посібників для студентів вищих навчальних закладів, учнів загальноосвітніх і професійно-технічних навчальних закладів та вихованців дошкільних навчальних закладів, відсутність системи поповнення публічних бібліотек новими зразками книговидавничої продукції, зменшення сумарних і середніх накладів вітчизняної книги, зокрема технічної, спеціальної, наукової та навчальної літератури.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Частка україномовних пісень в радіоефірі на початок 2016 року знизилася до 5 відсотків, частка україномовних передач - до 23 відсотків. Серед засобів масової інформації в Інтернеті лише 20 відсотків мають основну українську версію, 50 відсотків - не мають української версії взагалі.

Серед Інтернет-магазинів лише 20 відсотків мають українську версію. Сайти розважальної та ігрової тематики українською мовою майже відсутні.

Протягом останніх 17 років виробництво книжкової продукції становить близько однієї книги в рік на одного жителя країни, тоді як у Європі цей показник становить 12 - 13 книг. Середньостатистичний українець купує книжок на 2,5 долара США, у той час як середньостатистичний росіянин купує книжок майже на 19 доларів США, поляк - на 41,6 долара США, француз - 65 доларів США, німець - на 154 долари США.

Мережа бібліотек - найбільш розгалужена мережа публічних закладів, єдина, що доходить практично до кожного села і є безоплатним, відкритим і доступним джерелом інформації для усіх категорій населення, проте їх фонди в основному сформовані у 70 - 80-ті роки минулого століття, фізично зношені, морально застарілі. У зв'язку з відсутністю достатнього обсягу фінансування комплектування фондів бібліотек здійснюється епізодично, безсистемно. Частка витрат на поповнення фондів становить лише 1,3 відсотка загального бюджету публічних бібліотек, хоча за міжнародними стандартами він повинен бути 10 відсотків.

Мета, якої передбачається досягнути

Практична реалізація статті 10 Конституції України щодо всебічного розвитку і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя.

Розширення функціонування української мови у засобах масової інформації, сфері культури, освіти та науки.

Розвиток мережі дошкільних, загальноосвітніх, вищих навчальних закладів для безперервного виховання і навчання українською мовою.

Поліпшення навчально-методичного забезпечення навчальних закладів різних типів з метою вивчення державної мови.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Забезпечення роботи Українського інституту книги, виконання ним статутних завдань (зокрема, в частині формування цифрової бібліотеки).

Оновлення фондів публічних бібліотек сучасною україномовною літературою (0,2 відсотка - за рахунок державного бюджету).

Поповнення колекцій електронної бібліотеки "Культура України" (понад 800 повнотекстових документів).

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії розвитку бібліотечної справи на період до 2025 року "Якісні зміни бібліотек для забезпечення сталого розвитку України", схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. N 219.

Результати роботи за попередній період

Утворено Координаційну раду з питань застосування української мови в усіх сферах суспільного життя як постійно діючий дорадчий орган при Мінкультури (наказ Мінкультури від

8 червня 2016 р. N 404).

Утворено державну установу "Український інститут книги" та затверджено його статут (наказ Міністерства культури від 28 липня 2016 р. N 612).

У Верховній Раді України зареєстровано проект Закону України "Про державну мову" (реєстраційний номер 5670), яким передбачено врегулювання питань, пов'язаних із визначенням відповідальності за порушення законів, які регулюють питання використання державної мови.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Утвердження української мови як державної на всій території України в усіх публічних сферах суспільного життя, а також у міжнародному спілкуванні та під час здійснення посадовими особами представницьких функцій.

Зміцнення функції державної мови як інструмента об'єднання українського суспільства, засобу зміцнення державної єдності України, її державної незалежності та національної безпеки.

Утвердження і підтримка української мови як самобутньої мови титульної нації, зокрема на:

досконале володіння українською мовою громадянами України;

правильне застосування української мови відповідно до вимог українського правопису;

запобігання змішуванню української мови з іншими мовами;

поширення знань про українську мову та її роль у розвитку української та європейської культури;

зміцнення поваги до діалектів та говірок української мови, запобігання їх зникненню;

створення і ведення відкритого постійно діючого Державного реєстру україномовних довідників для фахівців усіх галузей;

поширення та сприяння вивченню української мови в Україні та за кордоном.

Утвердження української мови як мови міжетнічного спілкування і порозуміння в Україні та сприяння у задоволенні мовних потреб закордонних українців у країнах їх поселення.

Забезпечення функціонування Українського інституту книги з метою концентрації розпорошених між органами державної влади функцій щодо формування і реалізації державної політики у сфері літературної, книговидавничої та бібліотечної діяльності.

Створення організаційних, адміністративних та культурологічних умов для перетворення вітчизняної видавничої справи на культурну індустрію європейського зразка, формування єдиного книжкового ринку в державі, забезпечення за допомогою вітчизняної книги вільного доступу громадян України до всіх сфер сучасних знань, відродження культури читання через впровадження нової державної інституції - Українського інституту книги.

15. Забезпечення національно-патріотичного виховання

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Наявність істотних відмінностей у системі цінностей, світоглядних орієнтирах різних груп суспільства, внаслідок чого створюється підґрунтя для просування несумісних із незалежністю держави місцевих ідентичностей, міжрегіональних, міжетнічних, мовних конфліктів.

Перетворення інформаційного простору на інструмент маніпуляції суспільною свідомістю, продукування ціннісної дезорієнтації.

Подальше нехтування такими негативними явищами посилюватиме реальні і потенційні загрози національній безпеці, призводитиме до засилля антиукраїнської пропаганди. Ураховуючи виклики сьогодення - військову агресію Російської Федерації та спроби внутрішньої дестабілізації - національно-патріотичне виховання визначено одним із пріоритетів діяльності Мінмолодьспорту.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Згідно з дослідженням, проведеним у 2016 році Центром незалежних соціологічних досліджень "Омега" на замовлення Мінмолодьспорту, більшість сучасної молоді пишається своїм громадянством (78,5 відсотка), 50,2 відсотка молоді є обізнаною щодо здійснення в державі заходів із національно-патріотичного виховання, 24,8 відсотка молоді вважає, що такі заходи проводяться дуже рідко. Громадянська активність молоді є досить низькою, оскільки 7 відсотків представників української молоді іноді відвідують заходи молодіжних організацій і 2 відсотки є членами таких організацій, згідно з дослідженням, що проведено компанією GfK Ukraine у 2015 році на замовлення Мінмолодьспорту.

Мета, якої передбачається досягнути

Забезпечення системних та узгоджених дій органів державної влади, органів місцевого самоврядування та інститутів громадянського суспільства з метою національно-патріотичного виховання, що сприятиме єдності та консолідації українського суспільства.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

До кінця 2017 року:

проведення 15 міжнародних та всеукраїнських заходів, спрямованих на національно-патріотичне виховання молоді (охоплення - 270 тис. осіб);

виготовлення та розповсюдження інформаційних матеріалів, соціальних роликів, спрямованих на національно-патріотичне виховання молоді (охоплення - понад 400 тис. осіб).

У середньостроковій перспективі - збільшення не менш як на 10 відсотків чисельності молоді, залученої до процесу національно-патріотичного виховання.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає Стратегії національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016 - 2020 роки, затвердженій Указом Президента України від 13 жовтня 2015 р. N 580.

Результати роботи за попередній період

Затверджено Стратегію національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016 - 2020 роки (Указ Президента України від 13 жовтня 2015 р. N 580).

Утворено Міжвідомчу комісію з питань національно-патріотичного виховання та координаційні ради при облдержадміністраціях.

У 2016 році проведено 56 міжнародних та всеукраїнських національно-патріотичних заходів у 19 областях України та м. Києві, участь в яких взяло близько 70 тис. молодих осіб, загальне охоплення заходами становить понад півмільйона мешканців України.

Проведено репрезентативне соціологічне дослідження щодо ціннісних орієнтирів молоді.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Формування ціннісних орієнтирів та утвердження національно-патріотичної свідомості дітей та молоді.

Підготовка громадських активістів, які залучаються до організації і проведення Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри "Сокіл" ("Джура").

Підвищення рівня знань молоді про виконання обов'язку із захисту незалежності та територіальної цілісності України.

Підвищення престижності проходження військової служби за контрактом у Збройних Силах та готовності молоді до боротьби за державну незалежність і територіальну цілісність України.

Розвиток ефективної і дієвої загальнодержавної системи національно-патріотичного виховання, зокрема шляхом:

підготовки кваліфікованих спеціалістів системи національно-патріотичного виховання;

активізації участі молоді у заходах національно-патріотичних громадських об'єднань;

збільшення чисельності членів національно-патріотичних громадських об'єднань, військово-патріотичних клубів.

16. Створення Суспільного телебачення і радіомовлення України

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Система вітчизняного телерадіомовлення потребує кардинальних змін. Подолання монопольного контролю олігархічних груп над ключовими засобами масової інформації, формування реального медіаринку є запорукою існування вільних засобів масової інформації. Пріоритетним завданням у зазначеній сфері є створення повноцінного Суспільного телебачення і радіомовлення України. Це один з головних інструментів демократії, що задовольняє потреби суспільства в отриманні об'єктивної та неупередженої інформації, підтримує високий інтелектуальний та культурний рівень населення.

Проблема полягає у тому, яким чином забезпечити функціонування системи суспільного мовлення в умовах кризи економіки, політичної та військової нестабільності, мінімізуючи при цьому ризики перехідного періоду і забезпечуючи виконання суспільно-важливих завдань, що на сьогодні покладено на державне телебачення і радіо.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У 2016 році частка постійної аудиторії державного телеканалу Національної телекомпанії "Перший національний" (за вибіркою 18+ Вся Україна) становила близько 0,77 відсотка, або близько 330 тис. глядачів. Сумарна частка постійної аудиторії центральних і регіональних дирекцій Національної телекомпанії (раніше - обласні державні телерадіокомпанії, телеканал "Культура" та Національна радіокомпанія) становила близько 3 млн. глядачів і слухачів, або близько 7 відсотків домогосподарств. Відповідно сумарна кількість постійної аудиторії (18+ Вся Україна) телерадіоканалів системи Національної телекомпанії, об'єднаної у 2016 році, становила приблизно 3,3 млн. громадян.

Мета, якої передбачається досягнути

Налагодження до кінця 2017 року повноцінного функціонування Суспільного телебачення і радіомовлення України та підвищення рівня довіри населення до мовника.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі планується збільшення частки постійної аудиторії суспільного мовника до 10 відсотків домогосподарств, або 4,3 млн. громадян, в тому числі до кінця 2017 року - 8 відсотків домогосподарств, або близько 3,9 млн. громадян.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

зобов'язанню України перед Радою Європи (Резолюція Парламентської Асамблеї Ради Європи від 5 жовтня 2005 р. N 1466).

Результати роботи за попередній період

Процес перетворення державного мовлення на суспільне розпочався з моменту набрання чинності Законом України "Про Суспільне телебачення і радіомовлення України" та постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2015 р. N 567 "Деякі питання утворення публічного акціонерного товариства "Національна суспільна телерадіокомпанія України".

Реформа проводиться двома етапами:

перший (2015 - 2016 роки) - усі державні телерадіокомпанії об'єднуються з Національною телекомпанією, ставши її філіями;

другий (2016 - 2017 роки) - перетворення державної установи "Національна телекомпанія України" в ПАТ "Національна суспільна телерадіокомпанія України".

З метою забезпечення формування статутного капіталу ПАТ "Національна суспільна телерадіокомпанія України" затверджено рецензований Фондом державного майна акт оцінки майна Національної телекомпанії та перелік майна, що не вноситься до статутного капіталу товариства (наказ Держкомтелерадіо від 15 грудня 2016 р. N 231).

Затверджено Статут публічного акціонерного товариства "Національна суспільна телерадіокомпанія України" (постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. N 1039).

ПАТ "Національна суспільна телерадіокомпанія України" зареєстровано 19 січня 2017 р. як юридичну особу і припинено юридичну особу Національної телекомпанії.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створити Суспільне телебачення і радіомовлення України у формі ПАТ "Національна суспільна телерадіокомпанія України", 100 відсотків акцій якого належить державі. Національна суспільна телерадіокомпанія утворюється на базі державних телерадіокомпаній, що реорганізуються шляхом приєднання до Національної телекомпанії.

17. Розвиток культурно-мистецького потенціалу та збереження культурної спадщини України

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Через інерцію радянської системи державного управління законодавство на даний час регулює виключно діяльність закладів культури, заснованих на державній та комунальній формі власності, виключаючи недержавний сектор - бізнес та громадянське суспільство. Як результат, на сьогодні існує дві паралельні економіки культури - державна і недержавна, необлікована, а тому її майже неможливо враховувати під час проведення аналізу та розроблення економічних та культурних моделей розвитку.

Фінансова підтримка виключно державних і комунальних закладів культури не сприяє створенню прозорих умов для провадження господарської діяльності у сфері культури. Зокрема, галузеві нормативи обумовлюють формат театральних афіш та розмір штату замість того, щоб стимулювати прибуткову діяльність державних і недержавних підприємств, установ і організацій, забезпечувати прозорість фінансового звітування щодо використання публічних коштів.

Практично не використовується важливий комунікаційний потенціал культури для порозуміння та спільної дії.

Таким чином, для стимулювання розвитку культурно-мистецького потенціалу громадян України та ефективного управління об'єктами культурно-мистецької спадщини Кабінет Міністрів України повинен здійснити такі кроки:

модернізувати зміст та умови надання мистецької освіти;

змінити модель фінансування культури та мистецтва за рахунок бюджетних коштів;

створити розгалужену систему інструментів та стимулів для розвитку культурно-мистецької діяльності;

створити електронний інформаційний ресурс культурної спадщини і культурних цінностей;

створити умови для максимального використання потенціалу закладів культури для розвитку місцевих громад.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Щодо створення стимулів для культурно-мистецької діяльності

Важливим елементом дієвої системи розвитку культурно-мистецької творчості є ефективні інструменти підтримки митців та мистецьких закладів (у тому числі театрів державної та комунальної форми власності) у реалізації ними творчих проєктів через систему грантів, стипендій, творчих замовлень, підтримки в організації та проведенні культурно-мистецьких заходів, участі у заходах за кордоном тощо. Водночас відсутність бюджетного фінансування у поєднанні з невпорядкованістю та застарілістю нормативної та фінансової системи премій значно ускладнює спроможність держави до спрямування фінансової підтримки на пріоритетні сфери культурно-мистецького розвитку.

Щодо створення електронного інформаційного ресурсу культурної спадщини і культурних цінностей

На державному рівні відсутня повна і достовірна інформація про кількісний і якісний склад Музейного фонду України (державної і недержавної частини).

Внаслідок окупації Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та окремих територій Луганської і Донецької областей країна втратила близько 1,2 млн. музейних предметів - 10 відсотків державної частини Музейного фонду України. Проте точна інформація про конкретні втрати відсутня. За відсутності такої інформації ефективно блокувати вивезення культурних цінностей до Російської Федерації (насамперед культурних цінностей з музеїв Автономної

Республіки Крим та м. Севастополя, Луганської та Донецької областей) або до інших країн не можливо.

Не існує електронної бази даних про предмети Музейного фонду України, зокрема про культурні цінності України, що заявлені до вивезення, зокрема тимчасового. Облікові дані про музейні колекції, об'єкти культурної спадщини зберігаються на аналогових, паперових носіях та локально, безпосередньо на базі музеїв.

Мінкультури не має змоги ефективно регулювати питання переміщення культурних цінностей через державний кордон (тимчасове вивезення або вивезення на постійне зберігання за межі України), оскільки необхідно підтвердити достовірність інформації про право власності на культурні цінності та їх значення для держави.

Відсутня достовірна інформація про наявні об'єкти нерухомої культурної спадщини, їх охоронні зони, предмет охорони таких пам'яток, а також стандарти метаданих для опису пам'яток культурної спадщини.

Відсутність інформації про об'єкти культурної спадщини у публічному доступі призводить до відсутності прозорого механізму оформлення дозвільних документів, високих корупційних ризиків, зловживань у сфері збереження культурної спадщини тощо.

З огляду на недосконалість механізму обліку предметів Музейного фонду України, об'єктів культурної спадщини, збору даних про зазначені та інші культурні цінності та пам'ятки культури існує ризик втрати не лише культурного надбання (оскільки відсутній ефективний механізм контролю і управління), а і інформації про них.

Щодо надання мистецької освіти

Невідповідність змісту та форм організації початкової мистецької освіти запитам сучасного суспільства через консервативність підходів до змісту та форми організації початкової мистецької освіти надавачів таких послуг.

Обмежені можливості для реалізації стандартів профільної мистецької освіти в державних спеціалізованих музичних і художніх школах-інтернатах відповідно до вимог допрофесійної підготовки учнів.

Невідповідність фінансового та матеріально-технічного забезпечення державних спеціалізованих музичних і художніх шкіл-інтернатів потребам надання якісної загальної середньої та спеціалізованої мистецької освіти.

Невідповідність законодавства у сфері освіти потребам розвитку вищої мистецької освіти.

Щодо стану обліку культурної спадщини

В Україні нараховується 564 музеї незалежно від форми власності, в яких зберігається понад 10 млн. предметів основного фонду.

Станом на березень 2017 р. до Державного реєстру нерухомих пам'яток України внесено 8175 пам'яток (з них 891 - національного, 7284 - місцевого значення).

За період з 2010 по 2015 роки в Україні втрачено та викрадено з музеїв та заповідників, заснованих на державній та комунальній формі власності, 5593 музейних предмети.

Щодо розвитку системи мистецької освіти

В Україні діє 1290 дитячих мистецьких шкіл, які перебувають у комунальній власності, де навчається понад 302 тис. учнів, шість спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів та одна

дитяча хореографічна школа, які перебувають у підпорядкуванні Мінкультури (навчається понад 2,5 тис. учнів) (станом на 1 вересня 2016 року).

Охоплення дітей шкільного віку послугами з початкової мистецької освіти становить 8 відсотків.

Протягом останніх семи років кошти на модернізацію матеріально-технічної бази державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів не виділялися.

Щодо кількості закладів культури

Структура та кількість закладів культури, що працюють в Україні (усього - 33324 заклади)

Тип закладу культури	Загальна кількість на 2016 рік	Заклади, які перебувають у відмінному стані	Заклади, які потребують ремонту	Заклади, щодо яких існує ризик закриття
Клуби	16640	630	8211	803
Бібліотеки	15875	971	6310	541
Кінотеатри	184	6	77	9
Кіноустановки	625	3	201	146

Фактичне фінансування закладів культури:

76 відсотків - виплати на заробітну плату;

20,4 відсотка - оплата комунальних послуг;

3,6 відсотка - видатки на поліпшення матеріально-технічної бази та поповнення бібліотечних фондів.

Обсяги фінансування з державного бюджету окремих програм у сфері культури та мистецтва

(тис. гривень)

Програми підтримки	Обсяг фінансування (за роками)				
	2013	2014	2015	2016	2017 (план)
Фінансування грантів Президента України молодим діячам у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодим письменникам, майстрам народного мистецтва для створення і реалізації творчих проектів	612,2		91,7		780
Закупівля творів	960	960			

образотворчого мистецтва, драматургії сучасних українських письменників, музичного мистецтва сучасних українських композиторів	не освоєно (не внесено змін до розпорядження Кабінету Міністрів України)	не освоєно (не внесено змін до розпорядження Кабінету Міністрів України)			
Виплата щорічних стипендій Президента України для молодих письменників і митців у сфері музичного, театрального, образотворчого, хореографічного, естрадно-циркового мистецтва та кіномистецтва					
Виплата премій для видатних діячів культури, літератури і мистецтва	57,3	31,6	57,9	75,6	260
Фінансова підтримка з державного бюджету театрів	558316,8	531789,2	540289,7	547839	898947

Мета, якої передбачається досягнути

Забезпечення автономії бюджетних інституцій культури, зокрема у створенні доходу, розпорядженні ресурсами і реалізації кадровій політики.

Чітке визначення і розмежування механізму управлінського та фахового нагляду.

Створення ефективної системи інструментів державної фінансової підтримки культурно-мистецької творчості.

Розвиток програми міжнародного обміну культурним досвідом, у тому числі шляхом створення міжнародного Українського інституту як українського культурного центру в інших державах.

Створення електронного інформаційного ресурсу з базами даних про об'єкти культурної спадщини, культурні цінності (у тому числі предмети Музейного фонду України).

Розбудова закладів культури та закладів початкової мистецької освіти в селах, селищах, районних центрах як соціального інструменту згуртування територіальних громад. Визначення основними функціями локальних закладів культури інтеграцію, комунікацію, суспільну координацію, відтворення суспільних відносин.

Удосконалення навчальних освітніх програм закладів початкової мистецької освіти та матеріально-технічної бази спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів.

Підвищення рівня доступу до початкової та профільної мистецької освіти.

Створення умов для реалізації концепції освіти протягом життя (збільшення кількості здобувачів початкової мистецької освіти, включаючи дорослих та осіб з особливими потребами).

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Проведення моніторингу впровадження моделей функціонування місцевих культурних локацій; за результатами моніторингу та у разі потреби внесення змін до нормативно-правових актів, які регулюють дану сферу суспільних відносин.

Збільшення кількості культурних послуг та забезпечення їх доступності.

Розроблення трьох - п'яти типових моделей функціонування місцевих культурних локацій, забезпечення їх пілотного впровадження.

Розроблення та затвердження мінімального культурного кошика (мінімальні стандарти забезпечення культурними послугами громадян).

Кількість мистецьких шкіл комунальної власності у 2020 році збігається з кількістю об'єднаних територіальних громад або перевищує таку кількість.

Обсяг охоплення дітей шкільного віку послугами з початкової мистецької освіти у 2020 році становить не менш як 10 відсотків.

Послуги початкової мистецької освіти в мистецьких школах доступні для дітей, дорослих та осіб з особливими потребами.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Державній стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. N 385;

Стратегії розвитку бібліотечної справи на період до 2025 року "Якісні зміни бібліотек для забезпечення сталого розвитку України", схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. N 219;

Довгостроковій стратегії розвитку української культури - стратегії реформ, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 лютого 2016 р. N 119;

Конвенції ООН про права дитини (20 листопада 1989 р.);

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Протягом 2014 - 2015 років прийнято ряд нормативно-правових актів, що регулюють питання підтримки мистецького середовища, налагодження сприятливого творчого клімату в державі, зокрема:

затверджено Положення про експертні комісії (ради, групи) Мінкультури, що визначає загальні засади утворення і діяльності експертних комісій (рад, груп) при Мінкультури. До складу експертних комісій входять провідні науковці, митці, фахівці відповідної сфери культури та мистецтва, представники інститутів громадянського суспільства та інші;

внесено зміни до Положення про порядок надання грантів Президента України молодим дітям у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодим письменникам, майстрам народного мистецтва для створення і реалізації творчих проєктів, що сприятиме більш широкому залученню інститутів громадянського суспільства до визначення претендентів на одержання грантів Президента України;

внесено зміни до Положення про стипендії Президента України для молодих майстрів народного мистецтва, що забезпечить залучення широкого ряду громадських організацій до подання кандидатів на здобуття стипендій Президента України, створить умови для демократичної та прозорої процедури відбору кандидатів на здобуття стипендій;

прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 4 листопада 2015 р. N 950 "Про внесення змін у додаток 2 до Методики розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу", що дало змогу забезпечити професійних творчих працівників відповідними майстернями, сприяло популяризації та розвитку українського образотворчого мистецтва.

З набранням чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження контрактної форми роботи у сфері культури та конкурсної процедури призначення керівників державних та комунальних закладів культури" здійснюється переведення художньо-артистичного складу театрів на контрактну форму роботи та проведення конкурсів на заміщення посад керівників театрів.

Розроблено та прийнято нормативно-правові акти щодо обліку музейних предметів (стандарт метаданих); розпочато збір інформації про культурні цінності Музейного фонду України, що втрачені під час та внаслідок Другої світової війни, втрачені та викрадені з музеїв державної та комунальної форми власності у 2010 - 2015 роках; проведено аналіз нормативної бази у сфері охорони культурної спадщини; стану обліку державної частини Музейного фонду України; розпочато проведення моніторингу музеїв та інших закладів музейного типу, в яких зберігається Музейний фонд України.

Прийнято розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. N 219 "Про схвалення Стратегії розвитку бібліотечної справи на період до 2025 року "Якісні зміни бібліотек для забезпечення сталого розвитку України".

У період з травня по вересень 2016 р. проведено інвентаризацію і оцінку стану наявних закладів культури у селах та селищах. Результати інвентаризації стали основою для розроблення диференційованих моделей функціонування закладів культури.

Запущено проєкт з адаптації, дослідження та запровадження системи індикаторів ЮНЕСКО в Україні (Індикаторів впливу культури на соціально-економічний розвиток - CDIS) для отримання об'єктивних наукових даних про розвиток сфери культури в Україні. Це дослідження у кількісних і економічно обґрунтованих показниках проводиться з метою виявлення рівня інтеграції культури в усі сфери суспільного життя і впливу на державне будівництво.

У червні 2016 р. ініційовано проведення у 2017 році в Україні експертами Ради Європи аналітичного огляду культурної політики, зокрема з питань охорони культурної спадщини і модернізації культурних інституцій та інфраструктури в різних регіонах, з метою формування державної політики у сфері культури.

У листопаді 2016 р. підписано Меморандум про взаєморозуміння щодо підтримки впровадження ініціатив з децентралізації влади за відповідними секторальними напрямками: Мінрегіоном, Мінприроди, Мінінфраструктури, Мінкультури, МОН, МОЗ, Мінфіном та проектом міжнародної технічної допомоги "Експертна підтримка врядування та економічного розвитку" (EDGE), який фінансується Міністерством міжнародних справ торгівлі і розвитку Канади та впроваджується в Україні канадською компанією Agriteam Canada Consulting Ltd.

Внесено пропозиції до проекту Закону України "Про освіту" в частині урахування специфіки вищої освіти мистецького та культурологічного спрямування, які враховані.

Проведено моніторинг потреби державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів у матеріально-технічному забезпеченні освітнього процесу.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечення автономії бюджетних інституцій культури, зокрема у створенні доходу, розпорядженні ресурсами і реалізації кадрової політики:

проведення аналізу та оцінки інституційної спроможності бюджетного сектору культури;

визначення переліку функцій та інституцій (типів), що мають безумовне право на бюджетне інфраструктурне фінансування;

вивчення питання визначення конкурсних механізмів для доступу до бюджетного фінансування інституцій культури всіх типів;

проведення постійної інформаційної роботи, оприлюднюючи за допомогою онлайн-інструментів та систематичних публічних подій всі наявні можливості фінансування для бюджетного і небюджетного секторів культури.

Удосконалення системи стимулів для культурно-мистецької діяльності - розроблення і впровадження нової системи бюджетної фінансової підтримки театрів (із власною сценою). Надання можливостей театрам самостійно визначати в умовах контрактної системи розміри оплати праці, встановивши мінімальний розмір заробітної плати.

Створення електронного інформаційного ресурсу з базами даних про об'єкти культурної спадщини, культурні цінності (у тому числі предмети Музейного фонду України):

визначення стандартів метаданих і форм державних реєстрів (баз даних), механізмів обміну даними, рівнів доступу та повноважень органів державної влади (зокрема, Мінкультури) щодо формування таких баз даних та забезпечення функціонування такого ресурсу;

створення електронного інформаційного ресурсу, який складатиметься з модулів (баз даних) предметів/об'єктів рухомої, нерухомої спадщини, а також втрачених/викрадених культурних цінностей, з подальшою інтеграцією такої інформації у національні та міжнародні інформаційні ресурси, та забезпечення диференційованого доступу до неї цільових аудиторій (експертів, фахівців, органів державної влади, громадян).

Підвищення якості культурних послуг у місцевих громадах:

створення диференційованої моделі функціонування закладів культури;

розроблення та затвердження мінімального культурного кошика (мінімальних стандартів забезпечення культурними послугами).

Удосконалення змісту та умов надання мистецької освіти:

розроблення типової освітньої програми початкової мистецької освіти та початкової спеціалізованої мистецької освіти для мистецьких шкіл;

введення в дію мінімальних стандартів забезпечення громадян послугами початкової мистецької освіти;

оновлення матеріально-технічної бази державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів (закупівля комп'ютерної техніки, навчального обладнання, музичних інструментів для забезпечення освітнього процесу);

врахування специфіки мистецької освіти під час підготовки проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів у сфері освіти;

розроблення стандартів підготовки ступеня доктора мистецтва у вищих навчальних закладах мистецького спрямування;

розроблення типових освітніх програм інклюзивної мистецької освіти для мистецьких шкіл;

запровадження підготовки ступеня доктора мистецтва у вищих навчальних закладах мистецького спрямування.

Стимулювання професійного розвитку наявних кадрів через програми навчання в роботі і навчання типу "рівний-рівному":

удосконалення наявної системи підвищення кваліфікації у сфері культури з метою її адаптації до реалій сучасного творчого процесу; розроблення відповідної системи індикаторів;

в рамках програм конкурсного проектного фінансування передбачення фінансування проектів з передачі досвіду, навчання в роботі і навчання типу "рівний-рівному";

стимулювання різноманітних програм міжнародного обміну професійним досвідом, зокрема через стажування, професійні подорожі.

18. Формування здорової нації

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Необхідність впровадження ефективних механізмів профілактики хронічних неінфекційних захворювань, що стали основною причиною передчасної смертності людей.

Зменшення обсягу та інтенсивності рухової активності (посилення негативного впливу на здоров'я людини) внаслідок автоматизації виробництва, збільшення частки розумової праці у структурі трудової діяльності, а також підвищення комфортності транспортних засобів, удосконалення побутової техніки, розвиток сфери комунальних послуг тощо.

Недостатній рівень розвитку інфраструктури для заняття спортом, зокрема дітей та молоді.

Недостатність популярності інтенсивної рухової активності серед населення.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

На сьогодні спостерігається низький рівень залучення населення до занять фізкультурно-оздоровчою та спортивною роботою, що становить 13 відсотків загальної чисельності населення країни. За цим показником Україна суттєво поступається деяким країнам Європи. Світовий досвід свідчить, що оптимальна рухова активність протягом усього життя кожної людини є найефективнішим засобом профілактики захворювань та зміцнення здоров'я.

Мета, якої передбачається досягнути

Популяризація рухової активності та занять фізичною культурою населенням України.

Підвищення протягом 2017 - 2020 років рівня залучення населення до оздоровчої рухової активності і, як наслідок, сприяння дотриманню людиною здорового способу життя, а також в окремих випадках зменшення негативного впливу на організм людини шкідливих звичок, підвищення стресостійкості та відволікання від асоціальної поведінки.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Орієнтовний показник збільшення кількості громадян, які мають достатній рівень оздоровчої рухової активності, відсотків

2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
14	15	16	17

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Указом Президента України від 9 лютого 2016 р. N 42 схвалено Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність - здоровий спосіб життя - здорова нація".

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2016 р. N 653 затверджено план заходів на 2017 рік щодо реалізації Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність - здоровий спосіб життя - здорова нація".

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2015 р. N 1320 схвалено Концепцію Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року.

Постановою Кабінету Міністрів України від 1 березня 2017 р. N 115 затверджено Державну цільову соціальну програму розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року.

Постановою Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2015 р. N 1045 затверджено Порядок проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Розроблення за участю громадських активістів, спортивних організацій підходів до популяризації рухової активності серед населення, забезпечення належної підготовки та участі українських спортсменів у міжнародних спортивних змаганнях.

19. Створення нових можливостей для молоді

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Значний розрив між доступністю вищої освіти та можливістю працевлаштування за фахом для молоді. За результатами міжнародного дослідження переходу молоді від навчання до ринку праці в Україні у 2015 році 65,9 відсотка молоді віком 25 - 29 років, яка завершила навчання, має вищу освіту. За результатами соціологічного дослідження "Молодь України - 2015" 51,1 відсотка працюючої молоді віком 14 - 34 роки працює не за фахом. Існує проблема профорієнтації молоді та налагодження співпраці з роботодавцями у створенні для молоді нових робочих місць та місць для стажування.

Відсутність молодіжної інфраструктури, яка сприяла наданню можливості для змістовного дозвілля і знижувала ризик залучення молоді до деструктивних дій. Як наслідок, молодь шукає та використовує альтернативні майданчики для дозвілля, що призводить до збільшення алкогольної, наркотичної, ігрової залежності. Ураховуючи відсутність життєвого досвіду, молодь найлегше піддається впливу деструктивних елементів, зокрема злочинних угруповань та екстремістських рухів, тоталітарних сект та виключається із суспільно корисних процесів.

Низька громадянська активність молоді. За результатами соціологічного дослідження "Молодь України - 2016", проведеного на замовлення Мінмолодьспорту, 79 відсотків не беруть участі у діяльності жодної громадської організації, а 12 відсотків молоді хочуть принести користь своїй країні.

Значний рівень впливу талановитої молоді за кордон, зокрема через неспроможність до самореалізації та самозабезпечення в Україні.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Молоді люди у віці від 14 до 35 років становлять майже третину населення України.

У рамках реалізації Пакту заради молоді - 2020 у 2016 році створено 5500 нових місць для роботи та стажування молоді.

У 2016 році профорієнтаційний тест "Моя кар'єра" пройшли 14 тис. осіб.

Мета, якої передбачається досягнути

Формування державної політики у молодіжній сфері, яка ґрунтується на системі загальноєвропейських принципів - відкритості, доказовості концептуальних положень, рівності можливостей, кроссекторальному та відповідальному підході і безпосередньому залученні інститутів громадянського суспільства, що працюють з молоддю, та молоді до її реалізації.

Створення дієвих інструментів та механізмів для підтримки ідей молоді, її участі у процесі прийняття рішень, реалізації суспільно значущих проектів та заходів, насамперед створення та розвиток мережі молодіжних центрів на базі діючих установ, що працюють з молоддю. Посилення ролі молоді у суспільно-політичному житті держави.

Посилення потенціалу молоді для досягнення цілей сталого розвитку.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Показники	2016 рік	2017 рік	до 2020 року
Кількість молоді, яка пройшла профорієнтаційний тест, тис. осіб	14	16	64

Кількість молоді, яка взяла участь у навчальних тренінгах за програмою "Молодіжний працівник", осіб	254	460	2150
Кількість молоді, яка взяла участь в обговореннях та навчальних заходах для представників молодіжних центрів, осіб		250	750
Кількість місць, створених для роботи та стажування молоді у рамках реалізації Пакту заради молоді - 2020	5500	2000	10 000

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Затверджено Державну цільову соціальну програму "Молодь України" на 2016 - 2020 роки (постанова Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. N 148).

Проведено у 2015 році репрезентативне соціологічне дослідження "Молодь України" та у 2016 році - "Ціннісні орієнтації сучасної української молоді".

Змінено порядок присудження Премії Кабінету Міністрів України за особливі досягнення молоді у розбудові України (внесено зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2007 р. N 1333) та присуджено Премії за новим порядком.

Внесено зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2011 р. N 1049 (щодо удосконалення механізму проведення конкурсу для молодіжних та дитячих громадських організацій).

Укладено угоди про молодіжні обміни з Польщею та Литвою, утворено ради обміну молоддю, реалізовано проекти для молоді у рамках здійснення українсько-польських обмінів молоддю.

Понад 35 компаній та організацій підписали Пакт заради молоді - 2020.

Започатковано разом з ЮНІСЕФ проект U-report (мета - опитування молоді через безоплатне смс-повідомлення щодо важливих питань молоді).

Проведено 10 тренінгів для молоді з числа представників інститутів громадянського суспільства та органів виконавчої влади, що працюють з молоддю, у рамках виконання програми "Молодіжний працівник", до яких залучено 254 особи.

Посилено роботу профорієнтаційного порталу "Моя кар'єра", що містить інформацію про усі наявні в Україні можливості щодо стажування, практики, інтернатури та пошуку роботи.

Реалізовано 60 проектів для молоді в Україні, Польщі та Литві у рамках здійснення українсько-польських та українсько-литовських обмінів молоддю, до яких залучено більше 2 тис. молодих людей.

Забезпечено роботу он-лайн порталу "Спортіфай" (інформація про всі існуючі у містах спортивні заклади та послуги).

Підписано Рамкову програму співробітництва між Міністерством молоді та спорту і Радою Європи у сфері молодіжної політики на 2016 - 2020 роки та розроблено відповідний план заходів.

За три роки проведено близько 63 заходів та реалізовано близько 97 проектів для молоді, до яких залучено близько 2 млн. осіб.

Підготовлено пропозиції щодо затвердження Типового положення про молодіжний центр.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечення спільної та скоординованої діяльності органів виконавчої влади з інститутами громадянського суспільства, молодіжними та дитячими громадськими організаціями, організаціями, установами та закладами, що працюють з молоддю, і волонтерами.

Забезпечення державної підтримки соціально значущих проектів інститутів громадянського суспільства, зокрема молодіжних та дитячих громадських організацій.

Посилення роботи з розвитку міжнародного молодіжного співробітництва, сприяння інтеграції молоді України у світову та європейську молодіжну спільноту.

Застосування кращих досягнень світової та європейської практики формування та реалізації політики у молодіжній сфері.

Застосування підходу співучасті, тобто максимальне залучення молоді не лише до заходів, але і до планування діяльності та її провадження, що дасть можливість мотивувати молодь, визначити нові можливості, які будуть відповідати потребам молоді.

Створення до 2020 року близько 10 тис. місць для роботи та стажування молоді у рамках реалізації Пакту заради молоді - 2020.

Залучення до 2020 року близько 200 партнерів з числа компаній та бізнес-корпорацій до підписання Пакту заради молоді - 2020.

Реалізація 280 проектів для молоді у рамках здійснення українсько-польських та українсько-литовських обмінів молоддю за участю 8 тис. молодих людей.

Проведення профорієнтаційного тесту серед молоді (близько 10 тис. осіб щороку) через портал "Моя кар'єра".

Проведення 40 заходів для молоді з метою реалізації регіональної молодіжної політики за участю близько 300 тис. молодих людей.

20. Формування позитивного іміджу України у світовому спортивному русі

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Необхідність створення умов для забезпечення належної підготовки та участі українських спортсменів у міжнародних спортивних змаганнях, проведення на високому організаційному рівні офіційних міжнародних змагань в Україні.

Прийняття нормативно-правових актів, спрямованих на дерегуляцію сфери управління розвитком видів спорту.

Забезпечення дотримання українськими спортсменами та їх тренерами антидопінгового законодавства.

Збереження мережі дитячо-юнацьких спортивних шкіл як базових закладів для підготовки спортсменів резервного спорту та покращення їх матеріально-технічного стану.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

З 5 до 21 серпня 2016 р. у м. Ріо-де-Жанейро (Бразилія) на XXXI літніх Олімпійських іграх національна збірна команда України з видів спорту здобула 11 нагород (дві золоті, п'ять срібних, чотири бронзових).

У 2016 році спортсмени національної збірної команди України з олімпійських видів спорту взяли участь у 645 міжнародних змаганнях, з них 106 офіційних міжнародних змаганнях (XXXI літніх Олімпійських іграх, II зимових Юнацьких Олімпійських іграх, 29 чемпіонатах світу, 63 чемпіонатах Європи, семи Кубках світу та п'яти Кубках Європи), українські спортсмени вибороли 430 нагород - 128 золотих, 127 срібних та 175 бронзових (в олімпійських номерах програми 257 медалей - 66 золотих, 73 срібні, 118 бронзових; в неолімпійських номерах програми 173 медалі - 62 золоті, 54 срібні, 57 бронзових).

З початку 2017 року спортсмени національної збірної команди України з олімпійських видів спорту взяли участь у 123 міжнародних змаганнях, з них двох чемпіонатах світу, восьми чемпіонатах Європи та Кубку світу, українські спортсмени вибороли 43 нагороди - 11 золотих, 13 срібних і 19 бронзових (в олімпійських номерах програми 37 медалей - 11 золотих, 11 срібних, 15 бронзових; в неолімпійських номерах програми шість медалей - дві срібні, чотири бронзові).

За підсумками XV літніх Паралімпійських ігор національна паралімпійська збірна команда зайняла III загальнокомандне місце серед країн-учасниць (українські спортсмени з інвалідністю вибороли 117 медалей - 41 золоту, 37 срібних, 39 бронзових).

У 2016 році в Україні функціонувало 1293 дитячо-юнацькі спортивні школи, залучено 493,2 тис. дітей та підлітків віком від 6 до 18 років.

Матеріально-технічна база дитячо-юнацьких спортивних шкіл не відповідає сучасним вимогам щодо організації навчально-тренувального процесу, а в 40 відсотках - вона відсутня.

Мета, якої передбачається досягнути

Створення умов для ефективної підготовки спортсменів вищої категорії.

Прийняття нормативно-правових актів, спрямованих на дерегуляцію сфери управління розвитком видів спорту.

Створення умов для забезпечення належної підготовки та участі українських спортсменів у міжнародних спортивних змаганнях шляхом ефективної підготовки спортсменів вищої категорії та здобуття ліцензій для участі в найважливіших міжнародних спортивних змаганнях.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Участь у 600 міжнародних змаганнях з олімпійських видів спорту, в тому числі 81 чемпіонаті світу та Європи.

Проведення трьох офіційних міжнародних змагань в Україні.

Затвердження цільових програм та планів підготовки спортсменів України до XXXII літніх Олімпійських ігор 2020 року з видів спорту.

Проведення орієнтовно 800 тестувань щодо наявності заборонених речовин в акредитованих лабораторіях.

Залучення до 12 відсотків дітей та підлітків, які систематично займаються в системі резервного спорту.

Входження України до 10 кращих країн світу за результатами X Всесвітніх ігор з неолімпійських видів спорту у 2017 році.

Входження національної збірної команди серед спортсменів з інвалідністю за підсумками участі в Паралімпійських та Дефлімпійських іграх у загальнокомандному заліку до найсильніших спортивних команд світу.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Угоді про асоціацію.

Результати роботи за попередній період

Прийнято Закон України від 7 лютого 2017 р. N 1835-VIII "Про антидопінговий контроль у спорті".

Видано Укази Президента України:

від 15 січня 2016 р. N 8 "Про призначення стипендій Президента України для видатних спортсменів та тренерів України з олімпійських видів спорту";

від 12 жовтня 2016 р. N 446 "Про призначення стипендій Президента України для видатних спортсменів та тренерів України з олімпійських видів спорту";

від 1 грудня 2016 р. N 537 "Про призначення стипендій Президента України для видатних спортсменів та тренерів України з олімпійських видів спорту";

від 9 грудня 2016 р. N 549 "Про державні стипендії чемпіонам і призерам Олімпійських, Паралімпійських та Дефлімпійських ігор".

Прийнято постанови Кабінету Міністрів України:

від 4 лютого 2016 р. N 91 "Про заохочення спортсменів і тренерів з олімпійських та неолімпійських видів спорту";

від 31 серпня 2016 р. N 579 "Про внесення змін у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 4 лютого 2016 р. N 91";

від 16 листопада 2016 р. N 823 "Деякі питання заохочення спортсменів та їх тренерів за результатами XXXI літніх Олімпійських ігор".

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечення належної підготовки та участі українських спортсменів у найважливіших міжнародних спортивних змаганнях.

Проведення в Україні офіційних міжнародних змагань.

Дотримання антидопінгового законодавства.

Приведення основ управління спортом в Україні до визнаних міжнародних стандартів, зокрема Олімпійської хартії, Європейської спортивної хартії, Міжнародної хартії фізичного виховання та спорту.

Позбавлення Мінмолодьспорту непритаманних функцій щодо затвердження правил спортивних змагань з урахуванням міжнародного досвіду.

Поліпшення якості навчально-тренувального процесу, забезпечення здорового способу життя дітей та підлітків.

IV. ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА І БОРОТЬБА З КОРУПЦІЄЮ

1. Забезпечення функціонування Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Створення апаратно-програмного комплексу Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Модернізація інформаційно-телекомунікаційної системи Реєстру, забезпечення роботи модулів інтеграції та верифікації, закупівля серверного та іншого обладнання, створення дата-центру, що забезпечить технічні можливості для зв'язку із зовнішніми реєстрами та базами даних, прийому, передачі, обробки, зберігання інформації.

Проблема виникла в 2015 - 2016 роках у процесі утворення та початку роботи Національного агентства з питань запобігання корупції. На сьогодні Національне агентство з питань запобігання корупції не має власних серверів та дата-центру. За рахунок коштів Програми розвитку ООН для забезпечення функціонування системи електронного декларування доходів здійснюється оренда обладнання для розгортання системи та послуг із спільного розміщення її програмного забезпечення (місячна вартість становить 100 і 28 тис. гривень відповідно). Користуватися орендованим обладнанням та отримання зазначених послуг у межах технічної допомоги Програми розвитку ООН Національне агентство з питань запобігання корупції матиме можливість виключно до 31 грудня 2016 року. В подальшому Програма розвитку ООН не має намірів продовжувати фінансування, а Національне агентство з питань запобігання корупції як новоутворений орган, не маючи відповідного обладнання та необхідних коштів, не зможе забезпечити розміщення та функціонування системи електронного декларування доходів.

Створення ідентифікаційного та верифікаційного програмних модулів дасть змогу розширити можливості в отриманні автоматизованого доступу до державних реєстрів та баз даних.

Розв'язання зазначених проблем дасть змогу проводити перевірки електронних декларацій у необхідному обсязі. В іншому разі перевірки декларацій проводитимуться шляхом надсилання паперових запитів, що збільшуватиме строк проведення перевірок та отримання інформації. Автоматизована обробка електронних декларацій також дасть змогу визначати черговість перевірки декларацій за категоріями ризику, зменшити дискретні повноваження посадових осіб Національного агентства з питань запобігання корупції.

У цілому існує дисбаланс між технічними можливостями щодо перевірки та кількістю поданих декларацій, що погіршує темпи перевірки.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Станом на 30 жовтня 2016 р. завершився перший етап заповнення декларацій. До Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, подано 106152 щорічні декларації за 2015 рік (у тому числі

виправлені - 20194). Подали декларації Президент України, Прем'єр-міністр України, Голова Верховної Ради України, 413 народних депутатів України, 78 членів Кабінету Міністрів України та їх заступників, 65087 осіб, що займають посади державної служби категорій "А" і "Б", 30422 посадові особи місцевого самоврядування, 7003 судді, 10166 прокурорів, 10963 слідчі. Ці декларації потребують повної перевірки.

Мета, якої передбачається досягнути

Підвищення рівня доброчесності серед державних службовців, мінімізація випадків корупційних правопорушень, забезпечення прозорості під час призначення на посади та просування по службі, зміна якості управлінського апарату, а також продовження роботи з відділення бізнесу від влади.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Забезпечення подання до Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, більше 100 тис. декларацій посадових осіб, що займають відповідальне, особливо відповідальне становище або посади, пов'язані з високим корупційним ризиком (за 2015 - 2016 роки - понад 200 тисяч), а також надходження у 2017 році понад 1 млн. декларацій посадових осіб, що є суб'єктами декларування відповідно до статті 45 Закону України "Про запобігання корупції".

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Програмі НАТО з побудови цілісності, прозорості, підзвітності, запровадження доброчесності та зниження корупційних ризиків у роботі оборонних і безпекових інституцій;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

Опрацьовуються подані декларації високопосадовців першої хвилі декларування.

За результатами проведеного аналізу декларацій Національним антикорупційним бюро розпочато кримінальні провадження.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створення технічних можливостей для накопичення, зберігання та обробки електронних декларацій посадових осіб, що є суб'єктами декларування, а також забезпечення автоматичного визначення черговості перевірки декларацій за категоріями ризику, повної перевірки значної частини електронних декларацій за 2015 рік до кінця 2017 року, а також доказової бази для притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у вчиненні корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень. У середньостроковій перспективі - забезпечення подання декларацій всіма уповноваженими особами та проведення Національним агентством з питань запобігання корупції їх оперативної перевірки.

2. Підвищення рівня стандартів доброчесності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також громадськості

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Створення системи доброчесної та професійної публічної служби відповідно до міжнародних стандартів і кращого світового досвіду, що полягатиме в удосконаленні нормативно-правового підґрунтя стандартів доброчесності; проведення тренінгів для осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб; проведення інформаційних кампаній щодо популяризації стандартів доброчесності; привернення уваги до стандартів доброчесності у національній доповіді щодо засад реалізації антикорупційної політики; закладення в антикорупційні програми державних органів та юридичних осіб вимог щодо дотримання стандартів доброчесності; надання роз'яснень, консультацій, методичної допомоги у випадках, передбачених Законом.

Основними факторами, що сприяють виникненню корупції, зокрема, є недостатній рівень доброчесності окремих осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; відсутність критичного ставлення суспільства до проявів корупції; сприйняття населенням корупції як одного із засобів досягнення бажаного результату.

Забезпечення розв'язання зазначених проблем дасть змогу, зокрема, сформувати у суспільстві негативне ставлення до корупції та корупціонерів; змінити традиційні стереотипи ставлення до корупції як до способу розв'язання особистих проблем громадянам та підвищення власного матеріального стану посадовців; стимулювати активність громадянського суспільства щодо запобігання та протидії корупції; мінімізувати корупційні ризики; підвищити професійний рівень та рівень доброчесності публічних осіб.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Національним агентством з питань запобігання корупції станом на 28 лютого 2017 р. у рамках реалізації своїх повноважень щодо надання роз'яснень, методичної та консультаційної допомоги з питань застосування актів законодавства з питань запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, надано 797 відповідних роз'яснень.

Існує необхідність підвищення рівня стандартів доброчесності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також громадськості шляхом запровадження комплексу заходів, спрямованого як на викорінення корупції як явища, так і на запобігання умовам, що можуть сприяти її виникненню.

Мета, якої передбачається досягнути

Підвищення рівня стандартів доброчесності та правової свідомості осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також громадськості.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Зменшення кількості випадків порушення вимог законодавства про конфлікт інтересів та інших обмежень щодо запобігання корупції. Впровадження центральними органами виконавчої влади розроблених методичних рекомендацій щодо стандартів доброчесності та запобігання конфлікту інтересів у практику оцінювання та навчання персоналу.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Програмі НАТО з побудови цілісності, прозорості, підзвітності, запровадження доброчесності та зниження корупційних ризиків у роботі оборонних і безпекових інституцій;

Меморандуму з МВФ.

Результати роботи за попередній період

Національне агентство з питань запобігання корупції своїм рішенням від 14 липня 2016 р. N 2 затвердило Методичні рекомендації з питань запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб та рішенням від 11 серпня 2016 р. N 10 - Методичні рекомендації щодо передачі в управління підприємств та/або корпоративних прав з метою запобігання конфлікту інтересів.

Національним агентством з питань запобігання корупції станом на 28 лютого 2017 р. у рамках проведення моніторингу та здійснення контролю за дотриманням вимог законодавства про конфлікт інтересів та інших обмежень щодо запобігання корупції опрацьовано 749 повідомлень про правопорушення, пов'язані з корупцією, з них у 239 повідомленнях відсутні фактичні дані щодо порушення законодавства у сфері запобігання корупції.

За 433 повідомленнями розпочато перевірку викладеної у них інформації, з яких:

253 перевірки триває;

30 повідомлень надіслано до інших спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції;

138 перевірок завершено без застосування заходів реагування, в тому числі у зв'язку із самостійним врегулюванням конфлікту інтересів або відсутністю складу адміністративного правопорушення;

складено вісім протоколів про адміністративні правопорушення, з яких:

- за результатами розгляду двох протоколів судом прийнято рішення про притягнення винних осіб до відповідальності;

- три протоколи прийнято до розгляду;

- один протокол повернуто для доопрацювання;

- стосовно двох протоколів справу закрито за відсутністю складу правопорушення;

складено чотири приписи, два з яких виконано.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Зниження рівня поширення корупційних практик, зменшення кількості корупціонерів серед публічних службовців, суддівського корпусу. Створення умов для очищення публічної служби від корупціонерів, зокрема шляхом запровадження знання стандартів доброчесності в систему навчання та оцінювання в органах державної влади та органах місцевого самоврядування.

3. Забезпечення ефективної загальної координації та комунікаційної підтримки антикорупційної реформи

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Через комплексність та високу складність реформи, а також залучення широкого ряду стейкхолдерів (незалежних один від одного) необхідна діюча система загальної координації реформи на рівні держави. Для цього восени 2015 року Президентом утворена Національна

рада з антикорупційної політики, що поєднує представників держави, бізнесу та громадськості з метою проведення моніторингу впровадження антикорупційної реформи, виявлення та усунення бар'єрів.

У зв'язку з тим, що до системи органів виконавчої влади включено ряд спеціалізованих антикорупційних органів, а також усі центральні органи виконавчої влади повинні запроваджувати дієві антикорупційні програми, доцільно утворити при Кабінеті Міністрів України міжвідомчу робочу групу з координації антикорупційної реформи, що дасть змогу підвищити ефективність діяльності новоутворених антикорупційних інституцій та реалізації окремих антикорупційних проектів у центральних органах виконавчої влади та державних компаніях.

Така робоча група, зокрема, сприятиме забезпеченню комунікаційної підтримки антикорупційної реформи. Незважаючи на те, що боротьба з корупцією в Україні протягом останніх двох років отримала потужний поштовх завдяки удосконаленню законодавства та розбудові інституційної спроможності, результати оцінки поточної ситуації, проведеної Цільовою командою антикорупційної реформи, свідчать про певні проблеми щодо ефективності комунікацій, які необхідно системно розв'язувати на центральному рівні шляхом проведення регулярних комунікаційних кампаній, спрямованих на підвищення рівня поінформованості та зміну моделей поведінки в суспільстві. Запровадження системи ефективних комунікацій, що забезпечують обмін інформацією та мотивацію до активної протидії корупції, в цілому сприятиме реалізації антикорупційної реформи у країні.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

За результатами опитування, проведеного компанією TNS на замовлення Національної ради реформ у грудні 2016 р., 85 відсотків респондентів вважають, що в Україні не ведеться ефективна боротьба з корупцією, та лише 4 відсотки вважають навпаки.

Близько третини опитаних вірять, що корупцію в країні можна подолати через 10 років, 30 відсотків опитаних вважає, що перспектива подолання корупції в країні більше ніж 10 років, 42 відсотки не вірять, що корупція в Україні може бути подолана взагалі.

Отже, забезпечення позитивних комунікацій з метою інформування суспільства про реальні результати впровадження антикорупційної реформи, довіри до державних інституцій та віри в майбутній успіх є важливою складовою успіху антикорупційної реформи.

Мета, якої передбачається досягнути

Створення міжвідомчої робочої групи з координації антикорупційної реформи з метою забезпечення:

ефективної співпраці центральних органів виконавчої влади у сфері антикорупційної реформи;

взаємодії з Національною радою з антикорупційної політики;

координації донорської допомоги у проектах з підтримки антикорупційної реформи в Україні;

розроблення та реалізації комунікаційної стратегії Кабінету Міністрів України у сфері запобігання та протидії корупції.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Підвищення щороку відсотка людей, які вважають, що в країні ведеться ефективна боротьба з корупцією.

Зменшення щороку відсотка людей, які не помічають конкретних заходів держави із запобігання та протидії корупції.

Підвищення щороку відсотка людей, які вірять у подолання корупції в Україні протягом 10 років.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає Порядку денному асоціації Україна - ЄС.

Результати роботи за попередній період

Утворена Національна рада з антикорупційної політики при Президентові України, що не забезпечує операційної ефективності антикорупційних ініціатив Кабінету Міністрів України. Кабінету Міністрів України доцільно забезпечити співпрацю існуючих антикорупційних інституцій з метою формування рекомендацій до нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України та окремих органів.

Цільовою командою антикорупційної реформи при Мін'юсті проведено аналіз поточного стану комунікацій у рамках реалізації реформи та розроблено рамкову стратегію антикорупційних комунікацій. Також розроблено концепцію спеціалізованої комунікаційної платформи.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Формування міжвідомчої робочої групи з координації антикорупційної реформи з представників:

спеціалізованих антикорупційних інституцій, що належать до сфери відповідальності Кабінету Міністрів України;

міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, які повинні в рамках своєї діяльності усувати корупційні ризики та фіксувати випадки корупційних правопорушень;

державних компаній стратегічного значення та найбільших розпорядників бюджетних коштів;

ключових антикорупційних громадських організацій/експертів;

міжнародних організацій, що надають Кабінету Міністрів України технічну допомогу у сфері запобігання та протидії корупції.

Розв'язання існуючих проблем для забезпечення ефективності антикорупційних комунікацій та застосування стратегічного підходу до проведення антикорупційних комунікаційних кампаній, який передбачає, зокрема, визначення конкретних цілей, проектів та показників прогресу порівняно із встановленими ключовими показниками ефективності, які повинні бути простими, доступними для розуміння та вимірюваними. Розроблення та впровадження дієвих інструментів комунікаційної підтримки реформи, зокрема, комунікаційної платформи, що дасть змогу забезпечити результати вже у короткостроковій перспективі.

4. Забезпечення ефективної діяльності Державного бюро розслідувань та Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів утворене для розв'язання проблеми неефективного викриття активів, одержаних злочинним, зокрема корупційним, шляхом, та управління активами, на які накладено арешт у кримінальному провадженні. Утворення і початок його функціонування було однією з ключових вимог Плану дій з лібералізації візового режиму в рамках безвізового діалогу між Україною та ЄС.

До цього в Україні не існувало ефективного інституційного інструменту для оперативного виявлення активів, одержаних злочинним, зокрема корупційним, шляхом, з метою їх подальшого арешту чи конфіскації та ефективного управління ними на користь держави. З огляду на зазначені фактори втрачено значну кількість активів, а деякі з них, зокрема ті, що перебувають за кордоном, досі не виявлені.

Відповідні європейські інституції виявили готовність до співпраці з Україною щодо повернення активів та у зв'язку з відсутністю відповідного профільного інституту почали взаємодію з Національним антикорупційним бюро і Мін'юстом у межах їх повноважень. З моменту утворення Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, така співпраця виходить на новий функціональний рівень і буде здійснюватися у повному обсязі.

Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, як центральний орган виконавчої влади із спеціальним статусом повинен забезпечити формування та реалізацію державної політики із зазначених питань.

Відповідно до Закону України "Про Державне бюро розслідувань" утворено центральний орган виконавчої влади, що провадить правоохоронну діяльність з метою запобігання, виявлення, припинення та розслідування злочинів, віднесених до його підслідності, зокрема:

злочинів, вчинених службовими особами, які займають особливо відповідальне становище відповідно до частини першої статті 9 Закону України "Про державну службу", особами, посади яких віднесено до першої - третьої категорій посад державних службовців, суддями та працівниками правоохоронних органів, крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності Національного антикорупційного бюро згідно із частиною п'ятою зазначеної статті;

злочинів, вчинених службовими особами Національного антикорупційного бюро, заступником Генерального прокурора України - керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або іншими прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності детективів підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро згідно із частиною п'ятою зазначеної статті;

злочинів проти встановленого порядку несення військової служби (військових злочинів), крім злочинів, передбачених статтею 422 Кримінального кодексу України.

На даний час Державне бюро розслідувань не розпочало свою діяльність, оскільки не завершено проведення конкурсу з обрання Директора Державного бюро розслідувань та його заступників.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

За даними Генеральної прокуратури України, станом на 2015 рік у ході кримінальних проваджень щодо колишніх українських високопосадовців арештовано активів на суму 6 млрд. гривень та 1,7 млрд. доларів США, в тому числі коштів на банківських рахунках у сумі 2

млрд. 186 млн. гривень, 4,5 млн. доларів США, 7200 тис. євро, цінних паперів на суму 1 млрд. 67 млн. гривень, акцій на суму 620 млн. гривень, коштів підконтрольних компаній у сумі 1 млрд. 600 млн. гривень, 170 млн. доларів США, крім того, під час обшуків, вилучено кошти у сумі 5 млн. доларів США. У результаті запровадження санкцій встановлено і заблоковано закордонних активів на загальну суму понад 107 млн. доларів США, 122 млн. швейцарських франків, 22 млн. євро в Австрії, Великобританії, Латвії, Італії, Ліхтенштейні, Швейцарії, Нідерландах та на Кіпрі.

За даними Генеральної прокуратури України, протягом січня - липня 2016 р. слідчими органів прокуратури розслідувалося 26857 кримінальних проваджень (у тому числі 21780 проваджень розпочато у поточному році).

Досудове розслідування завершено у кожному третьому провадженні (9814, або 36,5 відсотка), та на 13,7 відсотка більше ніж за аналогічний період минулого року (8632).

Дві третини кримінальних проваджень закрито (6559, або 66,8 відсотка). Їх кількість зросла порівняно з аналогічним періодом 2015 року на 17,8 відсотка.

Питома вага закінчених обвинувальних актів у загальній кількості становить 32,8 відсотка. Кожний сьомий обвинувальний акт надіслано до суду з угодами про примирення або визнання винуватості (479, або 14,9 відсотка), з яких переважна більшість (350) - слідчими військових прокуратур Західного, Південного, Центрального регіонів та сил антитерористичної операції. Кількість таких обвинувальних актів зменшилася майже у 2 рази (з 867 до 479).

Станом на 1 серпня 2016 р. відкрито 6193 кримінальних провадження (найбільше у військових прокуратурах сил антитерористичної операції (544), Центрального (484), Західного (439), Південного (368) регіонів, м. Києві (544), Одеській (447), Дніпропетровській (342), Харківській (328), Київській (265), Донецькій (220) областях), з них у 317 провадженнях (5,1 відсотка) особам повідомлено про підозру.

Мета, якої передбачається досягнути

До кінця 2017 року:

забезпечення інституційної та функціональної спроможності Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів виконувати ключові функції з розшуку та управління активами, формування його структури та укомплектування більшою частиною фахового персоналу, обладнання необхідними робочими місцями, розроблення та прийняття необхідних підзаконних актів, забезпечення формування Єдиного державного реєстру активів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні;

забезпечення діяльності Державного бюро розслідувань.

У середньостроковій перспективі:

забезпечення ефективного виявлення активів, незаконно виведених з України, співробітництва з Генеральною прокуратурою України, Національного антикорупційного бюро, інших правоохоронних органів з аналогічними органами іноземних держав, до компетенції яких належать питання щодо виявлення, розшуку та управління активами, відповідними міжнародними організаціями. Формування та реалізація державної політики у сфері виявлення та розшуку активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, та/або з управління активами, на які накладено арешт або які конфісковано у кримінальному провадженні.

Забезпечення розвитку інституціональної спроможності Державного бюро розслідувань, прозорості та здійснення цивільного контролю за діяльністю Державного бюро розслідувань.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

До кінця 2017 року буде сформовано не менше половини штату центрального апарату Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, та обладнано не менше 65 робочих місць, проведено початкову фахову підготовку персоналу; розроблено та прийнято необхідні підзаконні акти, розпочато приєднання до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, забезпечено формування Єдиного державного реєстру активів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні; розпочато міжнародне співробітництво у сфері виявлення та розшуку активів, виділено достатнє фінансування та ресурси (обладнання, приміщення, транспорт тощо).

У середньостроковій перспективі буде забезпечено формування всього штату центрального апарату Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, та обладнано всі необхідні робочі місця, проведено фахову підготовку персоналу; одержано прямий доступ до всіх необхідних у роботі автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування; забезпечено формування та ведення Єдиного державного реєстру активів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні; забезпечено вжиття заходів до виявлення та розшуку активів за не менш як 99 відсотками звернень органів, що здійснюють досудове розслідування, прокуратури, судів, відповідних органів іноземних держав; налагоджено співпрацю з міжнародними організаціями та спеціально уповноваженими органами іноземних держав; виділено достатнє фінансування та ресурси (обладнання, приміщення, транспорт тощо) для функціонування Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів.

Формування слідчих підрозділів Державного бюро розслідувань за рахунок:

осіб, які протягом останнього року обіймали посади слідчих прокурорів, - не більш як на 30 відсотків;

осіб, які протягом останнього року обіймали посади слідчих в інших органах державної влади, - не більш як на 19 відсотків;

інших осіб, які мають відповідний стаж роботи в галузі права, - не менш як на 51 відсоток.

Формування оперативно-розшукових підрозділів, а також підрозділу внутрішньої безпеки Державного бюро розслідувань за рахунок:

осіб, які протягом останнього року обіймали посади в оперативно-розшукових підрозділах, - не більш як на 40 відсотків;

інших осіб, які мають відповідний стаж роботи в галузі права, - не менш як на 60 відсотків.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015 - 2020 роки, схваленій Указом Президента України від 20 травня 2015 р. N 276.

Результати роботи за попередній період

Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, утворено та зареєстровано, обрано незалежною комісією на відкритому конкурсі та призначено рішенням Кабінету Міністрів України Голову Агентства, Агентству були виділені приміщення, Кабінетом Міністрів України затверджено план заходів щодо забезпечення здійснення повноважень та виконання функцій органу виконавчої влади Національним агентством з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів (розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 р. N 1015), а також граничну чисельність працівників його апарату (130 осіб), Агентством затверджено структуру та штатний розпис його апарату, кошторис, відкрито рахунки в органах Казначейства, розпочато співпрацю з міжнародними організаціями та проектами ЄС з питань підтримки роботи Агентства.

Прийнято Закон України "Про Державне бюро розслідувань", розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 лютого 2016 р. N 125 затверджено склад комісії з проведення конкурсу на зайняття посад Директора Державного бюро розслідувань, його заступників, директорів територіальних органів та керівників підрозділів центрального апарату Державного бюро розслідувань, забезпечено проведення 30 засідань зазначеної комісії.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Основним завданням Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, є формування державної політики у сфері виявлення та розшуку активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, та з управління активами, на які накладено арешт у кримінальному провадженні, а також побудова системи взаємодії з існуючими антикорупційними та правоохоронними органами щодо ефективного і своєчасного арешту активів та управління ними на користь державних інтересів. Це буде досягнуто поетапним здійсненням таких заходів:

розвиток інституційних та функціональних спроможностей Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, включно з введенням у дію Єдиного державного реєстру активів з метою системної реалізації політики з арешту, конфіскації та управління активами (2017 - 2018 роки);

запровадження системи управління активами та збереження їх вартості на користь держави (2017 - 2019 роки);

забезпечення співпраці з міжнародними організаціями та державними інституціями інших країн з повернення активів з метою збору відомостей, доказів та відслідковування активів на території держави та за її межами, а також їх повернення (2017 - 2018 роки);

подальше удосконалення законодавства з метою впровадження вимог UNCAC, FATF, а також кращих практик у сфері виявлення та розшуку активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, та з управління активами, на які накладено арешт у кримінальному провадженні, інструментів попередження втрати активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, інструментів примусового стягнення активів злочинного та необґрунтованого походження на користь держави та забезпечення ефективного розподілу повноважень серед правоохоронних органів, у тому числі

Національного антикорупційного бюро, Державного бюро розслідувань та відповідних підрозділів Національної поліції (2018 - 2019 роки);

ефективна комунікація із засобами масової інформації та суспільством щодо досягнень та проблем (2017 - 2020 роки).

До кінця 2017 року буде забезпечено роботу конкурсної комісії з обрання Директора Державного бюро розслідувань та його заступників, керівників центрального апарату та територіальних підрозділів, працівників підрозділу внутрішнього контролю, здійснено організаційні заходи щодо початку роботи Державного бюро розслідувань, створено Раду громадського контролю при Державному бюро розслідувань.

У середньостроковій перспективі буде вдосконалено законодавство щодо забезпечення роботи Державного бюро розслідувань, організаційну структуру Бюро, впроваджено методологію розслідування злочинів, віднесених до його компетенції, завершено формування правоохоронної системи України.

5. Удосконалення системи державного контролю за партійними фінансами

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Згідно із Законом України від 8 жовтня 2015 р. N 731-VII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання і протидії політичній корупції" Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, здійснює повноваження щодо незалежного державного контролю за фінансуванням політичних партій.

Проте, як свідчить практика, на сьогодні система організації державного контролю за фінансуванням політичних партій є недосконалою - неефективна система подання звітності політичними партіями, відсутність відповідного програмного забезпечення та доступу до баз даних та інформаційних систем, необхідних для повного та системного аналізу звітів політичних партій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру та інших інструментів для моніторингу партійних фінансів, непропорційна система відповідальності політичних партій, їх місцевих організацій за порушення встановлених обмежень та заборон, відсутність координації та належного рівня інформаційного обміну між державними органами.

Обов'язок політичних партій подавати звіти про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру в паперовій формі ускладнює процедуру аналізу таких звітів та потребує багато часу. Запровадження системи електронного звітування політичних партій, їх місцевих організацій, які в установленому порядку набули статусу юридичної особи, щодо майна, доходів, витрат і зобов'язань фінансового характеру розв'яже цю проблему.

Важливим кроком є встановлення адміністративних та кримінальних санкцій за порушення політичними партіями встановлених обмежень та заборон. Однак зазначені санкції є недостатньо ефективними, пропорційними та стримуючими для забезпечення культури звітування політичними партіями. Тому необхідно подальше внесення змін до законодавства з метою встановлення дієвих санкцій за порушення у сфері фінансування партій та передвиборної агітації.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Станом на 1 січня 2017 р. реалізовано Закон України "Про політичні партії в Україні" у частині надання державного фінансування статутної діяльності політичних партій на суму 167647,625 тис. гривень (фінансування отримали п'ять політичних партій).

Прийнято від політичних партій 195 звітів за I квартал 2016 р., 200 звітів за II квартал 2016 р. та 254 звіти за III квартал 2016 р., оприлюднено їх на офіційному веб-сайті Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, а також висновки за результатами аналізу таких звітів.

Крім того, у 2016 році складено та надіслано до суду 17 протоколів про адміністративне правопорушення за несвоєчасність подання звітів політичними партіями. Згідно з постановами судів у 2016 році дві особи визнано винними у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 212 ²¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення, та притягнуто до адміністративної відповідальності у вигляді штрафу.

Кількість політичних партій, що подали звіти про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, у 2016 році становить 80 відсотків; кількість порушень під час надання фінансової звітності політичними партіями - 15 відсотків.

Мета, якої передбачається досягнути

Удосконалення системи державного контролю за партійними фінансами, що сприятиме підвищенню фінансової прозорості діяльності політичних партій, обмеженню впливу приватного капіталу та посиленню фінансової незалежності партій.

Підвищення рівня політичної обізнаності політичних партій та громадян з питань, пов'язаних з реалізацією законодавства.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Цільовий показник	2017 рік	2020 рік
Кількість політичних партій, що подали звіти про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, відсотків	100	100
Кількість порушень під час надання фінансової звітності політичними партіями, відсотків	5	1

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Державній програмі щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційній стратегії) на 2015 - 2017 роки, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. N 265.

Результати роботи за попередній період

З метою забезпечення прозорості фінансування політичних партій Національним агентством з питань запобігання корупції затверджено всі передбачені Законом України "Про політичні партії в Україні" нормативно-правові акти, у тому числі:

форми заяв до платіжного документа на здійснення грошового внеску на підтримку політичної партії до установи банку України чи відділення зв'язку (рішення від 2 червня 2016 р. N 7);

форму звіту політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру (рішення від 9 червня 2016 р. N 3);

Положення про порядок подання звіту політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру (рішення від 28 липня 2016 р. N 2);

Положення про аналіз звіту політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру (рішення від 8 вересня 2016 р. N 26);

розподіл коштів, виділених з державного бюджету на фінансування статутної діяльності політичних партій у 2016 році, між політичними партіями на підтримку виборчих списків, яких під час останніх позачергових виборів народних депутатів України 2014 року у єдиному загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі було подано не менше 5 відсотків дійсних голосів виборців (рішення від 31 серпня 2016 р. N 13).

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Основними завданнями державного контролю за фінансуванням політичних партій є побудова системи, здатної забезпечити прозорість партійних фінансів, посилити фінансову незалежність партій, а також підвищити рівень їх підзвітності перед виборцями, шляхом реалізації таких основних напрямів реформи:

подальше удосконалення законодавства з метою посилення ролі державного контролю;

забезпечення співпраці між усіма учасниками державного контролю за діяльністю політичних партій, державними органами, недержавними організаціями та волонтерами;

ефективна стратегія комунікації із засобами масової інформації та суспільством.

6. Реформування системи виконання судових рішень

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Невиконання судових рішень є найбільш поширеною причиною скарг проти України до Європейського суду з прав людини. За даними Світового банку "DoingBusiness" Index 2016, вартість виконання договорів в Україні становить близько 46,3 відсотка вартості позову (середній показник в ЄС - 26,2 відсотка). Виконання належним чином завершено менш як на 6 відсотків цивільних судових рішень. За різними оцінками, близько 400 млрд. гривень - вартість невиконаних цивільних справ. Слід зазначити, що порядок забезпечення дотримання вимог щодо майна є недосконалим. Неефективність існуючої системи, відсутність якісного реєстру боржників призводить до уникнення виплати боргів. Цивільні позови іноді заборонено виконувати щодо державних установ або державних підприємств за рахунок законодавчо встановлених мораторіїв. Більше 5 тис. виконавців у департаменті Державної виконавчої служби при Мін'юсті на даний час відповідає за виконання судових рішень. Посадові особи державних органів виконавчої служби (державні виконавці) найчастіше не є достатньо кваліфікованими та вмотивованими. Рівень спеціалізації і автоматизації бізнес-процесів є достатньо низьким. Недостатньо розвинута система управління ефективністю діяльності державних виконавців. Ряд реформ (у тому числі в галузі податкового адміністрування, іпотечного викупу і боротьби з корупцією) на сьогодні не завершені, що призводить до збільшення обсягу та навантаження на судову систему, збільшує тиск на органи державної виконавчої служби.

Закони щодо реформування виконавчої служби прийняті в червні 2016 р. та запроваджують "змішану" систему виконання судових рішень з 2017 року, тобто інститут приватних виконавців буде функціонувати разом з Державною виконавчою службою при Мін'юсті.

Вибір зазначеної сфери як пріоритетної може бути обґрунтований такими інтересами:

економічне зростання завдяки кращому забезпеченню прав власності, розширенню доступу до фінансових ресурсів;

ефективне управління завдяки зменшенню навантаження на державний бюджет на фінансування державної виконавчої служби;

верховенство права та боротьба з корупцією шляхом ефективного виконання судових рішень, посилення суспільної довіри в секторі правосуддя, забезпечення більшої ясності та передбачуваності прав і обов'язків у суспільстві, відповідальності боржників.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Показник	2014 рік	2016 рік
Кількість виконавців, осіб:		
за штатом	6639	5823
фактично працюючих	5545	4525
Обсяг стягнутих боргів державними виконавцями у звітному році, гривень	18807950712	12064815172

Мета, якої передбачається досягнути

Запровадження "змішаної" виконавчої системи з інститутом приватних виконавців з повністю дієздатною системою їх професійного самоврядування.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Цільовий показник	Базовий показник, 2017 рік	2018 рік	2020 рік
Кількість приватних виконавців, осіб	250	1000	2500
Зменшення кількості невиконаних рішень державних виконавців (кількість невиконаних справ державними виконавцями), відсотків	10	20	35
Підвищення кваліфікації державних виконавців (частка державних виконавців, які мають один повний робочий день професійної підготовки на рік), відсотків	20	50	100
Управління продуктивністю державних	50	30	20

виконавців (кількість державних виконавців, які не отримують додаткової винагороди в рамках нової системи матеріального стимулювання), відсотків			
Ефективний нагляд за діяльністю приватних виконавців (кількість проведених перевірок Мін'юстом)	75	110	300

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015 - 2020 роки, схваленій Указом Президента України від 20 травня 2015 р. N 276.

Результати роботи за попередній період

Закони щодо реформування виконавчої служби прийняті в червні 2016 р. та запроваджують "змішану" систему виконання судових рішень з 2017 року, тобто інститут приватних виконавців буде функціонувати разом з Державною виконавчою службою при Мін'юсті. Приватним виконавцям буде дозволено брати участь в усіх справах, крім тих, де держава є учасником, або у питаннях опіки над дітьми та виселення. На даний час Мін'юст розробляє комплексну систему тестування для доступу до професії приватних виконавців, нормативно-правову базу функціонування нової професії, підготовки для допуску до професії, інструменти моніторингу та контролю за діяльністю приватних виконавців і вирішує питання утворення самоврядного органу приватних виконавців. Крім того, забезпечення функціонування системи електронних торгів арештованим майном (СЕТАМ) сприяло підвищенню прозорості і ліквідності майна боржника.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Створення доступної, економічно ефективної та дієвої системи контролю за дотриманням інтересів кредиторів з належним урахуванням прав боржників шляхом реалізації таких основних напрямів реформи:

повний доступ до здобуття професії приватного виконавця, утворення відповідного органу самоврядування, а також ефективного механізму нагляду з боку Мін'юсту;

чіткі і прозорі стимули та система управління ефективністю для державних виконавців;

створення інтегрованих інформаційних систем на стадії виконання судових рішень та стягнення заборгованості, в тому числі модулів веб-управління із забезпечення ведення електронної справи і автоматизованої системи рестрикції коштів;

подальший розвиток та регулювання виконавчої служби з урахуванням кращої практики делегування державних послуг.

7. Реформування системи пробації та ресоціалізація

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Однією з основних причин створення системи пробації в Україні є необхідність побудови сучасної європейської системи кримінальної юстиції, яка забезпечить ефективний баланс між потребами суспільної безпеки та протидії злочинності, запобігання скоєнню повторних злочинів шляхом ефективної реабілітації правопорушників. Реабілітація має велике значення для суспільства через зниження кількості скоєних повторних злочинів і відповідно кількості скоєних злочинів взагалі. Застосування санкцій та заходів дасть змогу зменшити державні витрати на утримання правопорушників у місцях позбавлення волі та сфокусувати ресурси на реабілітації правопорушників (у тому числі збереження їх соціально корисного громадянського потенціалу). Застосування технологій у процесі відбування покарань та електронного моніторингу може замінити певні аспекти ув'язнення, зокрема цілодобового контролю за поведінкою. Досудовий пробаційний нагляд та пробаційний контроль за звільненими умовно-достроково є тими сферами, в яких можливі подальші законодавчі зміни та робота з іншими учасниками кримінальної юстиції. Подальший розвиток та оцінювання результатів дасть змогу створити доказову базу роботи системи пробації та продемонструвати її ефективність. Пробація повинна використовувати всі наявні ресурси суспільства з метою забезпечення реабілітації. Ефективний ризик-менеджмент справ є ключовим як для безпеки суспільства, так і для встановлення довіри до служби пробації. Контроль та реабілітація повинні бути урівноважені, щоб мати підтримку судів та суспільства.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У 2016 році базовий показник кількості вироків, не пов'язаних з позбавленням волі, становив 76 тис., кількість вироків, пов'язаних з позбавленням волі, - 44 тисячі.

Мета, якої передбачається досягнути

Створення повноцінної системи пробації, здатної забезпечити баланс між безпекою суспільства, запобіганням злочинам та попередженням скоєння злочинів/реабілітацією правопорушників.

Підвищення рівня довіри до системи пробації серед учасників сектору юстиції та суспільства.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Цільовий показник	Базовий показник, 2016 рік	2017 рік	2018 рік	2020 рік
Кількість вироків, не пов'язаних з позбавленням волі	76 тис.	+ 10 відсотків	+ 8 відсотків	+ 7 відсотків
Кількість вироків, пов'язаних з позбавленням волі	44 тис.	- 8 відсотків	- 6 відсотків	- 5 відсотків
Рівень повторного засудження після звільнення з установи позбавлення волі	50 відсотків	без змін	- 1 відсоток	- 2 відсотки
Рівень повторного засудження протягом перебування на пробації			15 відсотків	10 відсотків
Кількість запитів судів на досудові доповіді		60 відсотків	70 відсотків	80 відсотків

Досягнення результатів (зокрема, кількість вироків без позбавлення волі щодо кількості складених досудових доповідей з висновком про можливість виправлення правопорушника без обмеження або позбавлення волі)		+ 5 відсотків	+ 5 відсотків	+ 5 відсотків
Кількість засуджених, які проходять програми, спрямовані на зниження рівня повторного скоєння злочинів (зокрема, для осіб з алкогольною та наркотичною залежністю, щодо управління гнівом, загальних навичок)			3 відсотки (пілотний рік)	15 відсотків усіх засуджених, які перебувають на обліку в органі пробації

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015 - 2020 роки, схваленій Указом Президента України від 20 травня 2015 р. N 276;

Плану дій щодо реалізації положень Стратегії відповідно до Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1990 р. (Токійські правила) та відповідних рекомендацій Ради Європи.

Результати роботи за попередній період

Нову службу утворено. На початок 2017 року в Україні функціонували 489 уповноважених органів з питань пробації, діяльність яких забезпечують 3,9 тис. працівників - інспекторів пробації, фахівців із соціальної роботи із суб'єктами пробації та психологів. На обліку органів системи пробації перебувало 76 тис. правопорушників, розпочиналася робота з обвинуваченими особами із складення досудових доповідей. Законом України від 7 вересня 2016 р. N 1492-VIII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення виконання кримінальних покарань та реалізації прав засуджених" внесено зміни до ряду законів, що дало змогу виконувати у повному обсязі функції з пробації, визначені Законом України "Про пробацію".

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Основним завданням впровадження пробації є побудова системи, здатної забезпечити баланс між безпекою суспільства/запобіганням злочинам та реабілітацією правопорушників, шляхом реалізації таких основних напрямів реформи:

подальше удосконалення стратегічних цілей у сфері зниження кількості вчинених злочинів, прогнозування ризиків вчинення повторних злочинів та забезпечення безпеки суспільства, реабілітаційний підхід та зменшення кількості вироків з позбавленням волі, визначення обсягу встановлених законом обмежень, що застосовуються до суб'єктів пробації, та форм контролю

за ними, а також проведення профілактичної і реабілітаційної роботи на пенітенціарній стадії та після звільнення засуджених;

подальше удосконалення законодавства з метою посилення ролі пробації;

розвиток спроможностей нової служби, впровадження системи управління ефективністю її функціонування та науково аргументованих підходів до її організації;

забезпечення співпраці між усіма учасниками сектору кримінальної юстиції, державними органами, недержавними організаціями та волонтерами.

8. Забезпечення рівного доступу до правосуддя та правової допомоги

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Незважаючи на міжнародні та конституційні зобов'язання України, що визначені, зокрема, Міжнародним пактом про громадянські та політичні права, Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, Конвенцією про статус біженців, Конвенцією про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах, в Україні ще не задоволено повною мірою потреби громадськості в частині реалізації права на справедливий суд, запобігання та протидії катуванням, забезпечення безоплатною правовою допомогою.

Також значна частина населення, зокрема його вразливі верстви, має низький рівень правової обізнаності щодо можливості розв'язання своїх проблем у правовий спосіб або фізично не має можливості скористатися таким правом, що призводить до вирішення правових питань у неправовий спосіб та стимулює виникнення корупційних явищ, стримує активну участь людей в економічному житті, провокує та підтримує бідність.

У результаті тимчасової окупації частини території України Російською Федерацією утворилися нові вразливі групи населення, зокрема внутрішньо переміщені особи, особи, які претендують на отримання статусу учасника антитерористичної операції, що потребують безоплатної вторинної правової допомоги.

Реалізація зазначеної стратегічної цілі дасть змогу розширити доступ громадян до якісної безоплатної первинної та вторинної правової допомоги відповідно до наявної потреби на всій території України; створити та забезпечити функціонування нових пунктів доступу до безоплатної правової допомоги та розширити перелік осіб, що матимуть право на її отримання; підвищити рівень правової спроможності територіальних громад та правової свідомості громадян, знизити рівень корупції на побутовому рівні; розвинути мережу незалежних провайдерів безоплатної правової допомоги, які активно взаємодіятимуть між собою на засадах партнерства та вільної конкуренції, діяльність яких фінансуватиметься територіальними громадами і державою та підтримуватиметься єдиною системою стандартів та управління знаннями; створити умови для сталого економічного зростання.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Кількість опрацьованих звернень клієнтів до місцевих центрів - 275039.

Кількість звернень до Єдиного контакт-центру, що опрацьовані оператором, - 111489.

Кількість виїздів мобільних та діючих дистанційних пунктів доступу до безоплатної правової допомоги - 8815.

Кількість органів місцевого самоврядування, яким надано методичну допомогу, та установ, які надають безоплатну первинну правову допомогу (громадські організації, волонтерські рухи, юридичні особи приватного права), з якими налагоджено співпрацю щодо надання безоплатної правової допомоги, - 5398.

Кількість випадків надання безоплатної вторинної правової допомоги адвокатами особам, які мають на неї право, - 111893. Кількість випадків представництва інтересів у суді працівниками центрів - 3293.

Мета, якої передбачається досягнути

У середньостроковій перспективі - використання правових інструментів для вирішення життєвих питань та забезпечення рівного доступу до правосуддя; відповідність мережі незалежних надавачів безоплатної правової допомоги правовим потребам людей; визначення територіальними громадами та державою важливості і необхідності безоплатної правової допомоги як соціальної гарантії та забезпечення її стабільного фінансування з державного та місцевих бюджетів.

До кінця 2017 року - переорієнтація системи безоплатної правової допомоги з надання правової допомоги окремим фізичним особам на посилення правової спроможності та правових можливостей територіальних громад, децентралізація системи безоплатної правової допомоги у цивільних та адміністративних справах, розроблення концепції та необхідної нормативно-правової бази для впровадження пілотних моделей офісів громадського захисту у кримінальних провадженнях, а також створення ефективної системи управління правовими знаннями та розвиток людського потенціалу правничої спільноти і партнерських мереж системи безоплатної правової допомоги.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Найменування показника	2017 рік	У середньостроковій перспективі (у середньому на рік)
Кількість опрацьованих звернень клієнтів до місцевих центрів	300 тис.	300 тис.
Кількість звернень до Єдиного контакт-центру, що опрацьовані оператором	150 тис.	150 тис.
Кількість опрацьованих місцевими центрами актів надання безоплатної вторинної правової допомоги, що подані адвокатом	170 тис.	170 тис.
Кількість виїздів мобільних та діючих дистанційних пунктів доступу до безоплатної правової допомоги	5400	5400
Кількість випадків надання безоплатної вторинної правової допомоги адвокатами особам, які мають на неї право	80 тис.	80 тис.
Кількість випадків представництва інтересів у суді працівниками центрів	20 тис.	20 тис.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Національній стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016 - 2020 роки, затвердженій Указом Президента України від 26 лютого 2016 р. N 68;

Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015 - 2020 роки, схваленій Указом Президента України від 20 травня 2015 р. N 276;

Стратегії сталого розвитку "Україна-2020, схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Національній стратегії у сфері прав людини, затвердженій Указом Президента України від 25 серпня 2015 р. N 501;

Державній цільовій програмі формування системи безоплатної правової допомоги на 2013 - 2017 роки, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2013 р. N 394.

Результати роботи за попередній період

З 1 січня 2013 р. в Україні забезпечується надання безоплатної вторинної правової допомоги у кримінальному процесі, а також затриманим особам, а з 25 жовтня 2014 р. - засудженим. Надання безоплатної вторинної правової допомоги зазначеним категоріям осіб забезпечують 25 регіональних центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги.

У 2014 році за дорученнями регіональних центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги адвокатами надано таку допомогу 67453 особам, які належать до зазначених категорій, у 2015 році - 75112 особам, у 2016 році - 81176 особам.

З 1 липня 2015 р. забезпечується надання безоплатної вторинної правової допомоги у цивільних та адміністративних справах вразливим категоріям осіб, відповідно до пункту 6 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про безоплатну правову допомогу" створено 100 місцевих центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги.

За період з 1 липня по 31 грудня 2015 р. до місцевих центрів надання безоплатної вторинної правової допомоги звернулися 41309 осіб, з них 28444 особам надано роз'яснення, консультацію працівниками центрів, 6042 клієнти спрямовано до установ, організацій, з якими центрами організовано співпрацю для надання правової допомоги щодо порушеного питання. Рішення про надання безоплатної вторинної правової допомоги прийнято щодо 8911 осіб.

З 1 вересня 2016 р. суттєво розширено доступ до безоплатної правової допомоги у районних центрах, невеликих містах шляхом утворення на всій території України понад 400 бюро правової допомоги як структурних підрозділів місцевих центрів надання безоплатної вторинної правової допомоги. Бюро забезпечують надання правової інформації та консультацій, доступ до безоплатної вторинної правової допомоги, доступ до електронних сервісів Мін'юсту, правопросвітництво та посилення правової спроможності територіальних громад. Відкриття бюро дало можливість подолати суттєву нестачу центрів з надання безоплатної правової допомоги у віддалених районах.

За перші чотири місяці роботи бюро щодо безоплатної правової допомоги звернулося в чотири рази більше клієнтів, ніж за попередні аналогічні періоди, а 67 відсотків клієнтів отримали безоплатну правову допомогу в бюро.

Загалом у 2016 році до місцевих центрів звернулося 275039 клієнтів, з яких 239164 особам надано правові консультації, у 34126 випадках прийнято рішення про надання безоплатної вторинної правової допомоги, а 6699 осіб отримали правову допомогу від партнерських установ.

Також на всій території України у 2016 році створено широку мережу мобільних та дистанційних пунктів доступу до безоплатної правової допомоги.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечення переходу до змішаної моделі надання безоплатної вторинної правової допомоги - здійснення представництва інтересів у суді як адвокатами, які працюють у системі безоплатної правової допомоги, так і штатними адвокатами та юристами центрів надання безоплатної вторинної правової допомоги.

Переорієнтація всієї системи надання правової допомоги індивідуально кожному клієнтові на посилення правової спроможності та правових можливостей територіальних громад, що є важливою умовою успіху багатьох реформ, які проводяться в Україні: децентралізації, антикорупційної реформи, реформи правосуддя, а також інклюзивного і сталого економічного зростання, підвищення суспільної безпеки.

Створення ефективної системи підвищення кваліфікації, узагальнення та поширення кращої практики та забезпечення обміну досвідом для працівників системи безоплатної правової допомоги, прокуратури, органів внутрішніх справ, судових органів, адвокатів, громадських організацій, волонтерських рухів, представників органів місцевого самоврядування.

Забезпечення проведення постійного моніторингу правових потреб громадян, функціонування та регулярне оновлення загальнодоступної бази електронних консультацій з правових питань та запуск роботи п'яти міжрегіональних ресурсно-комунікаційних платформ у м. Києві, Харкові, Дніпрі, Одесі та Львові, які стануть основою інфраструктури системи управління правовими знаннями.

Забезпечення системної роботи із залучення органів місцевого самоврядування, громадських організацій, волонтерських рухів для надання безоплатної первинної правової допомоги, розвиток мережі партнерів та незалежних провайдерів надання безоплатної правової допомоги та створення сприятливого середовища на рівні територіальних громад для якісного забезпечення їх правових потреб.

Формування гнучкої системи надання безоплатної правової допомоги, що оперативно реагує на правові потреби громади.

V. БЕЗПЕКА ТА ОБОРОНА

1. Запровадження об'єднаного керівництва силами оборони

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Відсутність чіткого розподілу відповідальності за формування та застосування сил оборони, що негативно впливає на здатність керівництва держави здійснювати ефективне управління у сфері оборони.

Відсутність об'єднаного керівництва силами оборони, яке здійснюється відповідно до принципів і стандартів, прийнятих державами - членами НАТО.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Реформовано апарат Міноборони. Розформовано 15 структурних підрозділів, сформовано вісім структурних підрозділів та чотири військові частини, які безпосередньо підпорядковані Міноборони, переформовано чотири структурних підрозділи, внесено зміни до штату 17 структурних підрозділів; кількість структурних підрозділів скорочено з 25 до 18 (28 відсотків); штатну чисельність апарату скорочено на 179 посад (23 відсотки).

Переглянуто функції, відповідальність та повноваження для забезпечення вирішення проблемних питань з управління силами оборони та підтримки розвитку системи управління та координації дій Міноборони і Генерального штабу Збройних Сил. Реорганізовано 25 відсотків структурних підрозділів Генерального штабу Збройних Сил за принципами та цінностями, які застосовуються у державах - членах НАТО.

Завершено формування Об'єднаного оперативного штабу та інших органів військового управління Збройних Сил.

Видано щорічник "Біла книга - 2015. Збройні Сили України".

Проведено перевірку доброчесності 403 осіб шляхом опитування на добровільних засадах з використанням поліграфа на посади керівного складу Міноборони та Збройних Сил.

Мета, якої передбачається досягнути

Створення системи управління силами оборони на основі нового розподілу повноважень, функцій, завдань, обов'язків і відповідальності у сфері оборони, що відповідає принципам, прийнятим у державах - членах НАТО.

Ефективна організація Міноборони та Генерального штабу Збройних Сил, структурована відповідно до найкращих практик держав Північноатлантичного Альянсу та відповідає принципам демократичного цивільного контролю у сфері оборони.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі:

призначення цивільних Міністра оборони, його заступників, державного секретаря та керівників структурних підрозділів апарату Міноборони;

відокремлення посади начальника Генерального штабу від посади Головнокомандувача Збройних Сил;

щорічне видання "Білої книги" суб'єктами, що входять до складу сил оборони;

розроблення статутів Збройних Сил, бойових статутів і настанов Збройних Сил, програм та планів бойової і оперативної підготовки відповідно до принципів, прийнятих у державах - членах НАТО;

покладення повноважень щодо планування оборони держави та стратегічного планування застосування - на Генеральний штаб Збройних Сил, формування та підготовки військ (сил) - на Командування видів (окремих родів військ) Збройних Сил, застосування військ (сил) - на Об'єднаний оперативний штаб. Впровадження структури J, G, S в органах військового управління сил оборони всіх рівнів;

розгортання єдиної інформаційної системи управління оборонними ресурсами, яка відповідає стандартам, доктринам і рекомендаціям НАТО;

розгортання регіональних центрів захисту інформації та кібернетичної безпеки (у м.м. Вінниці, Чернігові, Миколаєві), центрів адміністраторів безпеки та безпеки інформації у складі інформаційно-телекомунікаційної системи Збройних Сил;

зменшення корупційних ризиків у діяльності сил оборони. Досягнуто рейтингу С в Transparency International.

До кінця 2017 року:

реорганізація 40 відсотків структурних підрозділів Генерального штабу Збройних Сил за принципами та цінностями, які застосовуються у державах - членах НАТО;

впровадження двосторонньої крос-системи, заснованої на основі ротації особового складу між Міноборони та Генеральним штабом Збройних Сил;

забезпечення 100 відсотків внутрішніх аудиторів Міноборони, які пройшли навчання з питань міжнародних акредитованих стандартів.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 р. N 287;

Воєнній доктрині України, затвердженій Указом Президента України від 24 вересня 2015 р. N 555;

Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженій Указом Президента України від 14 березня 2016 р. N 92;

Стратегічному оборонному бюлетеню України, схваленому Указом Президента України від 6 червня 2016 р. N 240.

Результати роботи за попередній період

Затверджено Положення про Міністерство оборони України у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 р. N 730. Завершено проведення організаційних заходів у Міноборони, затверджено нову структуру апарату та розподіл основних завдань і функцій між структурними підрозділами, сформовано визначені структурні підрозділи, введено в дію їх штатні розписи.

Розроблено проект Указу Президента України "Про Положення про Генеральний штаб Збройних Сил України", яким переглянуто функції, відповідальність та повноваження для забезпечення вирішення питань з управління силами оборони.

Оновлено структуру Збройних Сил, зокрема до неї включено Об'єднаний оперативний штаб та окремі роди військ (сил) - командування Сил спеціальних операцій та Високомобільних десантних військ.

Створено Раду із стратегічних комунікацій Міноборони та Збройних Сил та Раду із стратегічних комунікацій Генерального штабу Збройних Сил. Затверджено Стратегію комунікацій Міноборони та Збройних Сил.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реалізацію пріоритету передбачається здійснити за загальним замислом та єдиними результативними показниками у ході імплементації Стратегічного оборонного бюлетеня України, що гарантує узгодженість дій стосовно впровадження оборонної реформи суб'єктами державної влади всіх рівнів, шляхом:

ефективної організації Міноборони та Генерального штабу Збройних Сил, що забезпечує отримання максимального ефекту від використання ресурсів та виконання завдань оборони, передбачених національними стратегічними оборонними планами;

посилення демократичного цивільного контролю над силами оборони;

створення ефективної системи управління відповідно до євроатлантичних стандартів;

унормування функцій, завдань і повноважень посадових осіб на стратегічному і оперативному рівні та запровадження організаційної структури органів управління сил оборони, прийняту в державах - членах НАТО;

проведення єдиних процесів з дотриманням правил, що сприяють культурі несприйняття корупції і високому рівню державного управління відповідно до міжнародних стандартів, та створення у Міноборони і Збройних Силах єдиної системи з виховання доброчесності;

забезпечення комунікаційної спроможності на стратегічному, оперативному та тактичному рівні, що забезпечують інтеграцію та підтримку стратегічними комунікаціями на всіх рівнях формування та реалізації державної політики у сфері безпеки і оборони.

2. Забезпечення реалізації ефективної політики, системи планування і управління ресурсами в секторі оборони

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Наявність корупційних проявів у системі забезпечення військ (сил), що зменшує спроможність сил оборони щодо виконання покладених завдань.

Недосконалість процедур оборонного планування, їх недостатня узгодженість з бюджетним процесом, недосконалість механізмів програмного управління оборонними ресурсами.

Невідповідність потужностей виробництва потребам оборонного замовлення, критична фізична і моральна зношеність основних виробничих фондів.

Недостатність оперативних (бойових, спеціальних) спроможностей сил оборони.

Незначна частка публічних закупівель у системі закупівель. Електронні закупівлі впроваджені лише для публічних закупівель.

Виконання (збереження) Міноборони невластивих йому функцій.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У 2016 році обсяг фінансування Міноборони становив 58025,6 млн. гривень (2,57 відсотка валового внутрішнього продукту), який порівняно з 2015 роком збільшено на 8,7 млрд. гривень, що дало змогу забезпечити потреби Збройних Сил на мінімально необхідному рівні.

Впроваджено процедури закупівель в електронній системі публічних закупівель ProZorro, за результатами яких у 2016 році заощаджено понад 162 млн. гривень.

Шляхом проведення операційних аудитів, які здійснювалися перед прийняттям управлінських рішень, забезпечено додаткові надходження та попереджено зайві витрати на суму близько 489 млн. гривень.

Сто відсотків персоналу системи державних закупівель Міноборони пройшло фахову підготовку.

Мета, якої передбачається досягнути

Узгодження процесів формування державної політики, планування та управління ресурсами з євроатлантичними принципами, що забезпечують створення адекватно тренуваних, оснащених та забезпечених сил оборони, здатних ефективно виконувати завдання, визначені стратегічними документами забезпечення національної безпеки, здійснювати оборону та

брати участь у міжнародних миротворчих операціях із підтримання миру та безпеки шляхом розвитку необхідних спроможностей у рамках визначених ресурсів.

Формування основ розвитку спроможностей у Міноборони та Збройних Силах шляхом опрацювання нормативно-правових актів відповідно до принципів і досвіду держав - членів НАТО, створення та забезпечення належного функціонування постійно діючих колегіальних органів.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі:

розгортання інтегрованої системи управління ризиками як складової системи оборонного планування;

створення на базі чотирьох оперативних командувань Сухопутних військ Збройних Сил централізованої закупівельної організації відповідно до Закону України "Про публічні закупівлі", що здійснюють закупівлі для військових частин відповідного командування;

приєднання Міноборони до всіх послуг та Партнерств Агенції НАТО з підтримки та постачання;

прийняття 100 відсотків рішень щодо державних закупівель як похідних виданих національних стратегічних документів;

проведення 100 відсотків державних закупівель через систему електронних закупівель;

забезпечення кожні три роки ротації 100 відсотків персоналу системи державних закупівель;

формування державного оборонного замовлення на трирічний період.

До кінця 2017 року:

узгодження системи планування у сфері оборони з державною системою прогнозування та стратегічного планування;

розроблення єдиного переліку спроможностей Міноборони та Збройних Сил;

забезпечення 100 відсотків ключового персоналу Міноборони, Генерального штабу та видів (окремих родів військ) Збройних Сил, які пройшли підготовку щодо розроблення та впровадження процесу розвитку спроможностей Збройних Сил відповідно до прикладів євроатлантичних держав та з урахуванням особливостей України;

приєднання до несистемних брокерських послуг та Партнерства з підтримки спільного управління предметами постачання Агенції НАТО з підтримки та постачання;

забезпечення перевірки 100 відсотків контрактів від одного постачальника зовнішнім аудитом, суб'єкт якого визначається Кабінетом Міністрів України;

забезпечення наявності в операційних районах (полігонах) Збройних Сил 100 відсотків малогабаритних і малопомітних модулів, які відповідають оперативним (бойовим) завданням, для створення автономних військових баз;

проведення незалежного аудиту 100 відсотків державних компаній (підприємств), що існують більше одного року та лишаються у сфері управління Міноборони.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 р. N 287;

Воєнній доктрині України, затвердженій Указом Президента України від 24 вересня 2015 р. N 555;

Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженій Указом Президента України від 14 березня 2016 р. N 92;

Стратегічному оборонному бюлетеню України, схваленому Указом Президента України від 6 червня 2016 р. N 240.

Результати роботи за попередній період

За підсумками комплексного огляду сектору безпеки і оборони схвалено Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України та Стратегічний оборонний бюлетень України, Державну цільову оборонну програму розвитку озброєння та військової техніки на період до 2020 року та організовано їх виконання. На засіданні Ради національної безпеки і оборони України схвалено проект Державної програми розвитку Збройних Сил України на період до 2020 року. Цілі і завдання проекту програми узгоджені з Цілями партнерства України з НАТО та враховують Комплексний пакет допомоги НАТО для України.

Створено Комітет реформ Міноборони та Збройних Сил для забезпечення координації, моніторингу та оцінки оборонної реформи.

Забезпечено отримання іноземної консультативно-дорадчої допомоги. В інтересах Міноборони та Збройних Сил за окремими функціональними напрямками залучено більше 30 радників з 12 держав - членів НАТО, а також п'ять стратегічних радників високого рівня з питань підвищення ефективності заходів з упровадження оборонної реформи та раціонального використання національних ресурсів і міжнародної допомоги.

На 2017 рік передбачено збільшення на 2 відсотки частки видатків на розвиток озброєння та військової техніки.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реалізацію пріоритету передбачається здійснити за загальним замислом та єдиними результативними показниками у ході імплементації Стратегічного оборонного бюлетеня України, що гарантує узгодженість дій стосовно впровадження оборонної реформи суб'єктами державної влади всіх рівнів, шляхом:

удосконалення системи оборонного планування, яка передбачатиме узгодження систем оборонного та бюджетного планування, формування щорічного оборонного бюджету та забезпечення надійного бюджетного прогнозування на наступні два - три роки;

створення інтегрованої системи управління ризиками, яка дасть змогу уникнути стратегічних помилок, які можуть призвести до значних втрат у майбутньому (перевитрат фінансових ресурсів, неефективного використання економічного потенціалу держави тощо), забезпечить підтримку процесу прийняття рішень на довгострокову, середньострокову та короткострокову перспективи, дасть змогу підвищити якість проведення оборонного планування складових сил оборони, підготовку відповідних документів оборонного планування, сприятиме формуванню необхідних оперативних (бойових, спеціальних)

спроможностей складових сил оборони, які забезпечуватимуть гарантування воєнної безпеки і оборони держави;

планування розвитку спроможностей сил оборони, що дає змогу систематизувати процедури та документи оборонного планування, підвищити якість розроблення і складання оборонного бюджету; розроблення з використанням досвіду держав Північноатлантичного Альянсу механізмів здійснення контролю за досягненням визначених спроможностей сил оборони;

узгодження бюджетного планування у сфері оборони з плануванням соціально-економічного розвитку держави та плануванням у секторі безпеки і оборони, впровадження відповідно до найкращих практик держав - членів НАТО раціонального розподілу видатків на забезпечення утримання військ (сил), оперативні потреби та бойову підготовку, розвиток та закупівлю озброєння та військової і спеціальної техніки;

упровадження системи закупівель відповідно до принципів і підходів, що застосовуються європейськими державами та державами - членами НАТО, система електронних закупівель діє для всіх публічних закупівель, при цьому забезпечено її відкритість та прозорість;

забезпечення формування державного оборонного замовлення на трирічний період з можливістю щорічного коригування його показників, запровадження новітніх технологій виробництва військової техніки, створення замкнених циклів розроблення і виробництва основних видів озброєння, військової і спеціальної техніки, досягнення повної незалежності виробництва від поставок обладнання, комплектувальних виробів та матеріалів із Російської Федерації;

оновлення системи управління військовою інфраструктурою та її розвиток, що дасть змогу створити автономні військові бази, що відповідають визначеним оперативним потребам, забезпечити підрозділи сил оборони малогабаритними і малопомітними польовими модулями.

3. Забезпечення оперативних (бойових, спеціальних) спроможностей сил оборони

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Недостатність оперативних (бойових, спеціальних) спроможностей сил оборони.

Низький рівень ефективності системи оперативного (бойового) управління, зв'язку, розвідки та спостереження.

Неспроможність ефективно реагувати на зростаючу кількість та потужність кібератак та протистояти кіберзлочинності.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У Збройних Силах у 2016 році підготовлено: 15 бригад Сухопутних військ; 210 авіаційних екіпажів Повітряних Сил; три корабельні групи, 28 кораблів (катерів) і суден забезпечення Військово-Морських Сил; чотири бригади Високомобільних десантних військ; 13 підрозділів спеціального призначення у Силах спеціальних операцій.

Прийнято на озброєння (постачання) 20 зразків озброєння та військової техніки. Закуплено та поставлено до Збройних Сил близько 14,4 тис. нових та модернізованих зразків озброєння та військової техніки, обладнання та майна, понад 155 тис. одиниць боєприпасів.

Розроблено 13 уніфікованих багатоіндексних штатів, на які переведено 63 військові частини бойового складу Збройних Сил.

Мета, якої передбачається досягнути

Спільні спроможності сил оборони забезпечують надійну відсіч збройній агресії, дають змогу ефективно реагувати на загрози національній безпеці у воєнній сфері, забезпечують оборону України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності, відповідають євроатлантичним стандартам та критеріям, необхідним для набуття членства в НАТО, забезпечують здатність сил оборони брати участь у підтриманні миру та міжнародної безпеки.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі:

затвердження нових доктринальних документів з підготовки та застосування Збройних Сил та інших складових сил оборони (комплекс настанов, керівництв та інших документів стратегічного, оперативного та тактичного рівня). Введення у дію нових бойових статутів видів, родів військ та спеціальних військ;

формування центру підготовки та вдосконалення (Center of Excellence) на базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки (м. Яворів) з використанням підходів, прийнятих у НАТО;

законодавче визначення загальної структури і уточнення основних функцій Збройних Сил та інших складових сил оборони з урахуванням досвіду їх спільного застосування та створення нових окремих родів військ (Сил спеціальних операцій та Високомобільних десантних військ);

здійснення розподілу бойового складу Збройних Сил мирного часу за функціональним призначенням: на сили негайного реагування, сили нарощення та сили резерву;

відновлення справності (ремонт, продовження ресурсу і строку придатності) озброєння, військової техніки, ракет та боєприпасів відповідно до потреб, визначених Генеральним штабом Збройних Сил;

забезпечення проведення модернізації перспективних та розроблення нових зразків озброєння, військової техніки, ракет та боєприпасів і розгортання їх власного виробництва у кооперації з державами - членами НАТО відповідно до державного оборонного замовлення;

створення у складі Генерального штабу Збройних Сил окремого структурного підрозділу, головним завданням якого є організація розвідувального забезпечення Збройних Сил;

створення навчального підрозділу з підготовки спеціалістів військової розвідки Сухопутних військ Збройних Сил;

формування (переформування) командування та інших органів управління Військово-Морських Сил Збройних Сил, побудованих за принципами, прийнятими у НАТО;

створення інфраструктури для базування Військово-Морських Сил Збройних Сил та морської охорони Держприкордонслужби;

забезпечення органів управління та військових частин Військової поліції необхідним казармено-житловим фондом, матеріально-технічними засобами, оснащення модернізованими зразками озброєння та військової техніки та початок їх діяльності у новій структурі.

До кінця 2017 року:

введення в дію настанови та стандартів щодо підготовки та застосування Сил спеціальних операцій Збройних Сил;

завершення створення системи управління Сил спеціальних операцій Збройних Сил;

переведення Сил спеціальних операцій Збройних Сил на нові організаційно-штатні структури з урахуванням критеріїв, прийнятих у НАТО.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 р. N 287;

Воєнній доктрині України, затвердженій Указом Президента України від 24 вересня 2015 р. N 555;

Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженій Указом Президента України від 14 березня 2016 р. N 92;

Стратегічному оборонному бюлетеню України, схваленому Указом Президента України від 6 червня 2016 р. N 240.

Результати роботи за попередній період

Розроблено Закон України від 16 червня 2016 р. N 1420-VIII "Про внесення змін до деяких законів України з питань оборони", яким визначено Сили спеціальних операцій Збройних Сил, Високомобільні десантні війська Збройних Сил як окремий рід військ, а також Об'єднаний оперативний штаб Збройних Сил як орган управління міжвидовими та міжвідомчими угрупованнями військ (сил).

Розроблено Закон України від 7 липня 2016 р. N 1437-VIII "Про внесення змін до деяких законів України щодо Сил спеціальних операцій Збройних Сил України", яким внесено зміни до законів України щодо застосування та функціонування Сил спеціальних операцій Збройних Сил.

Розроблено проект Закону України "Про Військову поліцію України". Відповідно до Регламенту Кабінету Міністрів України тривають процедури погодження законопроекту із заінтересованими центральними органами виконавчої влади.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реалізацію пріоритету передбачається здійснити за загальним замислом та єдиними результативними показниками у ході імплементації Стратегічного оборонного бюлетеня України, що гарантує узгодженість дій стосовно впровадження оборонної реформи суб'єктами державної влади всіх рівнів, шляхом:

приведення у відповідність із сучасними стандартами доктринальних документів з підготовки та застосування Збройних Сил та інших складових сил оборони з урахуванням досвіду антитерористичної операції та принципів, прийнятих у державах - членах НАТО і ЄС;

законодавчого визначення загальної структури та уточнення основних функцій Збройних Сил та інших складових сил оборони з урахуванням досвіду їх спільного застосування та створення нових окремих родів військ (Сил спеціальних операцій та Високомобільних десантних військ);

оптимізації структури та чисельності органів управління, частин та підрозділів розвідки Збройних Сил, посилення їх спроможності для здобуття розвідувальної інформації та

проведення спеціальних заходів в інтересах застосування Збройних Сил та інших складових сил оборони;

підвищення рівня військово-морських спроможностей України для забезпечення оборони морського узбережжя Чорного і Азовського морів, недоторканності державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, а також забезпечення участі у міжнародних (спільних) операціях разом з НАТО і ЄС.

4. Запровадження об'єднаної системи логістики і системи медичного забезпечення

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Відсутність ефективної об'єднаної системи логістики, яка здатна підтримувати роботу всіх складових сил оборони.

Низький рівень ефективності системи медичного забезпечення сил оборони.

Невідповідність існуючої військової інфраструктури експлуатаційним вимогам, необхідність запровадження системи управління інфраструктурними проектами відповідно до євроатлантичних принципів і стандартів.

Критично низький рівень оперативних запасів матеріально-технічних засобів.

Відсутність автоматизованої системи управління у сфері матеріально-технічного забезпечення.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Відповідно до стандартів НАТО до системи речового забезпечення впроваджено 17 документів НАТО, з яких 16 - військові стандарти НАТО та один військовий довідник. Прийнято 53 технічні умови та дев'ять технічних описів предметів речового майна. Усього розроблено 78 національних нормативних документів на основі 126 стандартів НАТО.

Збільшено до 6550 загальну кількість місць для надання медичної допомоги військовослужбовцям. Створено систему медичної реабілітації на 1600 ліжко-місць. Підготовлено 164 інструктори з тактичної медицини на базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки (м. Яворів).

Мета, якої передбачається досягнути

Створення єдиної ефективної системи логістики сил оборони відповідно до керівних положень, стандартів та інструкцій НАТО з логістики, забезпечення управління логістичним забезпеченням сил оборони, матеріально-технічними запасами, які утримуються відповідно до норм, що забезпечують виконання завдань за призначенням у мирний час та воєнний час (особливий період).

Побудова системи медичного забезпечення для надання належної медичної підтримки всім завданням сил оборони.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі:

упровадження J-структури органів військового управління відповідно до стандартів НАТО, що відповідають за логістичне забезпечення Збройних Сил;

створення Головного управління логістики (J4) та Командування сил логістики;

забезпечення автоматизації 100 відсотків процесів управління логістичним забезпеченням;

забезпечення 100 відсотків особового складу Збройних Сил сучасними комплектами бойового спорядження, які складаються з польового обмундирування на рівні кращих світових зразків та засобів індивідуального захисту, приладами нічного бачення, засобами навігації та зв'язку (з необхідним рівнем завадостійкості та захищеності);

досягнення сумісності у питаннях медичного забезпечення шляхом застосування стандартів НАТО, включаючи відповідність поділу роль 1 і роль 2 строкам для евакуації (домедична допомога - 10 хв., 1 год. до роль 1, 2 год. до роль 2);

забезпечення 100 відсотків медичних підрозділів та військово-медичних закладів засобами розшуку поранених, транспортними засобами медичної та аеромедичної евакуації, у тому числі броньованими;

забезпечення військ (сил) на 100 відсотків сучасним комплектно-табельним оснащенням (медикаментами, інструментами та медичним обладнанням) для надання медичної допомоги і лікування.

До кінця 2017 року:

запровадження єдиної системи кодифікації військового майна сил оборони, сумісної із системою кодифікації НАТО;

створення єдиного органу медичного забезпечення Збройних Сил та забезпечення набуття ним спроможностей;

затвердження доктрини з медичного забезпечення сил оборони відповідно до АJP 4.10 НАТО;

досягнення сумісності у питаннях медичного забезпечення шляхом застосування стандартів НАТО, у тому числі щодо строків для евакуації (домедична допомога - 10 хв., 2 год. до роль 1, 4 год. до роль 2) під час проведення операцій сил оборони.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 р. N 287;

Воєнній доктрині України, затвердженій Указом Президента України від 24 вересня 2015 р. N 555;

Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженій Указом Президента України від 14 березня 2016 р. N 92;

Стратегічному оборонному бюлетеню України, схваленому Указом Президента України від 6 червня 2016 р. N 240.

Результати роботи за попередній період

Визначено основні положення логістичного забезпечення Збройних Сил відповідно до стандартів НАТО. Розроблено Дорожню карту реформування системи логістичного забезпечення Збройних Сил на 2016 - 2020 роки.

Затверджено технічне завдання із впровадження автоматизованої системи "Управління логістичним забезпеченням Збройних Сил України".

Створено реабілітаційні відділення у Військово-медичному клінічному центрі Західного регіону (м. Львів), Військово-медичного клінічного центру професійної патології особового складу Збройних Сил (м. Ірпінь), Старокостянтинівському військовому госпіталі та кожному санаторно-курортному закладі (м. Трускавець, м. Хмільник, м. Київ).

Розроблено Доктрину медичного забезпечення Збройних Сил; тимчасові настанови з медичної евакуації поранених і хворих та з медичного забезпечення військових частин (з'єднань) Збройних Сил на особливий період; вказівки з воєнно-польової хірургії.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реалізацію пріоритету передбачається здійснити за загальним замислом та єдиними результативними показниками у ході імплементації Стратегічного оборонного бюлетеня України, що гарантує узгодженість дій стосовно впровадження оборонної реформи суб'єктами державної влади всіх рівнів, шляхом:

створення єдиної ефективної системи логістики і постачання сил оборони у мирний час та в особливий період, запровадження сучасної системи і технології всебічного забезпечення військ (сил);

створення відповідно до стандартів НАТО та забезпечення функціонування системи медичного забезпечення, спроможної надавати відповідну медичну підтримку під час виконання завдань, що стоять перед силами оборони.

5. Забезпечення професіоналізації сил оборони та створення необхідного військового резерву

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Комплектування сил оборони особовим складом у ході часткової мобілізації, необхідність підвищення професійного рівня персоналу сил оборони, потреба у створенні достатнього військового резерву.

Незавершеність переходу на контрактний принцип комплектування з дотриманням прийнятих у НАТО принципів кадрової політики.

Невідповідність окремих норм законодавства у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації сучасним вимогам, що вплинули на рівень якості забезпечення мобілізації Збройних Сил, інших військових формувань у ході їх розгортання, виконання завдань з відсічі збройній агресії та проведення антитерористичної операції, функціонування органів державної влади, галузей національної економіки.

Недієздатність побудованої на засадах адміністративно-розпорядчого механізму управління економікою існуючої системи формування, затвердження та виконання мобілізаційних завдань (замовлень) для задоволення потреб оборони держави людськими, фінансовими, матеріально-технічними та іншими ресурсами в особливий період.

Довготривалий процес уточнення мобілізаційних завдань (замовлень).

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Сформовано оперативний резерв першої черги (понад 100 тис. осіб), проведено підготовку до 10 тис. резервістів та понад 3 тис. військовозобов'язаних на навчальних зборах у військових частинах територіальної оборони. Відновлено військовий облік близько 400 тис.

військовозобов'язаних. Проведено призов громадян України на строкову військову службу (призвано близько 30 тис. осіб).

Прийнято на військову службу за контрактом близько 70 тис. осіб, у тому числі понад 7,5 тис. офіцерів.

Проведено перевірку доброчесності понад 400 осіб шляхом їх опитування на добровільних засадах з використанням поліграфа на посади керівного складу Міноборони та Збройних Сил, зокрема тих, що є вразливими для корупційних ризиків.

Мета, якої передбачається досягнути

Сформовано необхідний кадровий потенціал Збройних Сил та інших складових сил оборони професійно підготовленими, з високими морально-діловими якостями військовослужбовцями, здатними якісно вирішувати складні військово-професійні завдання у мирний час та особливий період.

Сили оборони укомплектовані підготовленим та мотивованим особовим складом.

Створений, утримується та готовий до розгортання стратегічний резерв Збройних Сил, здатний здійснювати наступальні (контрнаступальні) дії, посилювати угруповання військ (сил) на загрозливих напрямках, забезпечувати ротацію військ (сил), їх поповнення та заміну у разі втрати боєздатності.

Упровадження ефективного механізму мобілізаційного планування в державі, зокрема в галузях національної економіки.

Створення нової системи формування, затвердження та виконання мобілізаційних замовлень для задоволення потреб оборони держави в особливий період, побудованої на засадах ринкової економіки.

Запровадження у державну систему мобілізації і мобілізаційної підготовки базових європейських принципів.

Скорочення строків уточнення мобілізаційних замовлень для потреб оборони держави.

Забезпечення гарантованого задоволення потреб оборони держави в особливий період.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

До кінця 2017 року:

оптимізація структури грошового забезпечення військовослужбовців відповідно до умов проходження військової служби, узгодження рівня грошового забезпечення військовослужбовців з мінімальною заробітною платою в державі;

проведення експерименту на базі військових комісаріатів однієї з областей щодо створення та функціонування територіального центру комплектування та соціальної підтримки;

зменшення в органах військового управління стратегічного та оперативного рівня, у вищих військових навчальних закладах, науково-дослідних установах та організаціях частки посад із штатно-посадовою категорією "полковник" за рахунок зростання частки в них посад із штатно-посадовою категорією "майор", "підполковник" та цивільних посад.

У середньостроковій перспективі:

запровадження обліку часу виконання службових обов'язків військовослужбовцями понаднормово у вихідні та святкові дні з подальшим наданням часу на відпочинок;

введення в експлуатацію Єдиного державного реєстру військовозобов'язаних;

зменшення частки офіцерського складу до загальноприйнятих показників збройних сил держав - членів НАТО та відповідно збільшення частки військовослужбовців рядового, сержантського і старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом;

оптимізація чисельності працівників Збройних Сил;

уточнення переліку посад військовослужбовців, які можуть бути замінені цивільним персоналом;

укомплектування військовослужбовцями за контрактом 100 відсотків посад сержантського та старшинського складу, посад у бойових підрозділах та посад, що визначають боєздатність військових частин забезпечення;

формування на 100 відсотків професійного сержантського складу, здатного забезпечити виконання завдань з виховання та навчання особового складу, зміцнення військової дисципліни та викорінення негативних явищ у військових колективах;

запровадження у Збройних Силах єдиної автоматизованої інформаційно-аналітичної системи обліку та управління персоналом "Персонал" до окремої військової частини.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 р. N 287;

Воєнній доктрині України, затвердженій Указом Президента України від 24 вересня 2015 р. N 555;

Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженій Указом Президента України від 14 березня 2016 р. N 92;

Стратегічному оборонному бюлетеню України, схваленому Указом Президента України від 6 червня 2016 р. N 240.

Результати роботи за попередній період

Забезпечено внесення до Верховної Ради України проекту Закону України "Про Єдиний державний реєстр військовозобов'язаних" та його розгляд у першому читанні.

Прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 27 липня 2016 р. N 474 "Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 12 листопада 2014 р. N 607", відповідно до якої вдосконалено структуру військового резерву людських ресурсів.

Розроблено, погоджено з центральними органами виконавчої влади, іншими державними органами, обласними держадміністраціями та подано Кабінетові Міністрів України проект Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію" (у новій редакції).

Сформовано оперативний резерв першої черги (понад 100 тис. осіб), проведено підготовку близько 10 тис. резервістів та понад 3 тис. військовозобов'язаних на навчальних зборах у військових частинах територіальної оборони. Відновлено військовий облік близько 400 тис. військовозобов'язаних. Проведено призов громадян України на строкову військову службу (призвано близько 30 тис. осіб).

Прийнято на військову службу за контрактом близько 70 тис. осіб, у тому числі понад 7,5 тис. офіцерів.

Розроблено проект постанови Кабінету Міністрів України "Про грошове забезпечення військовослужбовців та деяких інших осіб". Відповідно до Регламенту Кабінету Міністрів України тривають процедури погодження законопроекту із заінтересованими центральними органами виконавчої влади.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Реалізацію пріоритету передбачається здійснити за загальним замислом та єдиними результативними показниками у ході імплементації Стратегічного оборонного бюлетеня України, що гарантує узгодженість дій стосовно впровадження оборонної реформи суб'єктами державної влади всіх рівнів, шляхом:

впровадження нових підходів до системи мобілізаційної підготовки та мобілізації, мобілізаційного планування у діяльність центральних органів виконавчої влади, інших державних органів, місцевих держадміністрацій, органів місцевого самоврядування, підприємств галузей національної економіки;

формування необхідного кадрового потенціалу Збройних Сил та інших складових сил оборони професійно підготовленими, з високими морально-діловими якостями військовослужбовцями, здатними якісно вирішувати складні військово-професійні завдання у мирний час та особливий період;

укомплектування сил оборони підготовленим та мотивованим особовим складом;

створення та утримання готового до розгортання стратегічного резерву Збройних Сил, здатного здійснювати наступальні (контрнаступальні) дії, посилювати угруповання військ (сил) на загрозливих напрямках, забезпечувати ротацію військ (сил), їх поповнення та заміну в разі втрати боєздатності;

приведення рівня матеріального та інших видів забезпечення військовослужбовців у відповідність з умовами проходження служби.

6. Підвищення надійності охорони та рівня захищеності державного кордону

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

До 2014 року в Україні фактично був відсутній системний підхід до розвитку прикордонної інфраструктури та облаштування державного кордону, загальна протяжність якого становить близько 7 тис. кілометрів.

Активізація транскордонної злочинності, міграційна криза та міжнародний тероризм обумовили необхідність посилення прикордонної безпеки, у тому числі шляхом вдосконалення інженерно-технічного облаштування кордону.

Не втрачає актуальності також питання спрощення процедур пропускних операцій у пунктах пропуску та приведення їх у відповідність з європейськими стандартами для забезпечення комфортних умов перетинання державного кордону.

Метою пріоритету є створення ефективної системи облаштування державного кордону, що забезпечуватиме адекватне реагування на сучасні загрози та виклики.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Стан облаштування державного кордону

Найменування показника	Кількісні показники, виконані за роками		Разом
	2015	2016	
Демаркація українсько-молдовської та українсько-білоруської ділянок державного кордону (кілометрів)			1437
Позначення українсько-російської ділянки державного кордону (кілометрів)			224
Функціонує міжнародних пунктів пропуску		1	164
Встановлення комплексів відеоспостереження	1	4 - у готовності, що становить 95 відсотків	5
Прокладення рокадної дороги (кілометрів)	107,9	48,3	156,2
Улаштування інженерних загороджень (кілометрів)	191,4	67,2	258,6
Встановлення спостережних веж (одиниць)	38		38
Улаштування протитранспортних ровів (кілометрів)	245,2	52,5	297,7
Розроблення контрольно-слідових смуг (кілометрів)	91,3	26,4	117,7
Придбання бойових модулів	4		4
Встановлення систем раннього виявлення, ідентифікації та попередження		1	1

Мета, якої передбачається досягнути

У середньостроковій перспективі - досягнення рівня прикордонної безпеки, який забезпечуватиме адекватне реагування на сучасні загрози та виклики, у тому числі терористичного та військового характеру, а також впровадження європейських норм і стандартів у систему прикордонного контролю.

До кінця 2017 року - підвищення рівня захищеності найбільш загрозливих ділянок українсько-російського державного кордону та узбережжя Азовського моря.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі:

зниження рівня порушень законодавства з прикордонних питань та міграційного тиску на 40 відсотків;

зростання кількості пропускних операцій на 12,5 відсотка;

скорочення строків проведення контрольних процедур удвічі: автомобіль (чотири особи) - до 7 хвилин, людина - до 20 секунд;

облаштування у повному обсязі українсько-російського кордону та ділянки українсько-молдовського кордону, прилеглої до Придністровського регіону Республіки Молдова.

До кінця 2017 року:

зменшення рівня порушень законодавства з прикордонних питань та міграційного тиску на 5 відсотків;

зростання кількості пропускних операцій на 2,5 відсотка;

скорочення строків проведення контрольних процедур на третину;

виконання 20 відсотків обсягу робіт з облаштування українсько-російського кордону.

Найменування показника	Кількісні показники			
	заплановано до 2020 року	відносно 2016 року	заплановано у 2017 році	відносно 2016 року
Демаркація державного кордону українсько-білоруської ділянки, кілометрів	+ 865 (разом з Республікою Білорусь)	+ 4 рази		
Позначення українсько-російського державного кордону (кілометрів)	+ 1750	+7,8 раза	+ 874	+3,9 раза
Функціонування міжнародних пунктів пропуску	+ 6	+ 3,53 відсотка	+ 1	+ 0,61 відсотка
Встановлення комплексів відеоспостереження	+ 45	+ 9 разів	+ 4	+ 80 відсотків
Прокладення рокадної дороги (кілометрів)	+ 1184,5	+ 7,5 раза	+ 65	+ 41,6 відсотка
Улаштування інженерних загороджень (кілометрів)	+ 1199	+ 4,6 раза	+ 150	+ 58 відсотків
Встановлення спостережних веж (одиниць)	+ 79	+ 2 рази	+ 2	+ 5,3 відсотка

Улаштування протитранспортних ровів (кілометрів)	+ 1019	+ 3,4 раза	+ 30	+ 10 відсотків
Розроблення контрольно-слідових смуг (кілометрів)	+ 1500,6	+ 12,7 раза	+ 100	+ 85 відсотків
Придбання бойових модулів	+ 68	+ 17 разів	12	
Встановлення систем раннього виявлення, ідентифікації та попередження	4	+ 4 рази	+ 1	+ 100 відсотків

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 р. N 287;

Державній стратегії регіонального розвитку на період до 2020 р., затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. N 385;

Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженій Указом Президента України від 14 березня 2016 р. N 92;

Стратегії розвитку Державної прикордонної служби, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2015 р. N 1189.

Результати роботи за попередній період

Держприкордонслужбою розпочато планову роботу з розвитку прикордонної інфраструктури, облаштування державного кордону та підвищення рівня його захищеності.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 травня 2015 р. N 439 затверджено план заходів щодо інженерно-технічного облаштування українсько-російського і українсько-молдовського кордону, територій, прилеглих до районів проведення антитерористичної операції та Автономної Республіки Крим (у редакції розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. N 1060), відповідно до якого протягом 2015 - 2016 років облаштовано: 273,5 кілометра протитранспортних ровів, 40,6 кілометра контрольно-слідових смуг, 83,2 кілометра металевих загороджувального паркану, 153,2 кілометра рокадних доріг, встановлено шість металевих спостережних веж, п'ять опорних пунктів, встановлено п'ять інтелектуальних систем здійснення контролю та відеоспостереження на ділянці кордону в межах Харківської області, придбано чотири бойових рухомих модулі, реконструйовано (облаштовано) три підрозділи.

Крім того, на виконання Концепції Державної цільової правоохоронної програми "Облаштування та реконструкція державного кордону" на період до 2020 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2015 р. N 1179, розроблено проект відповідної Державної цільової правоохоронної програми.

З метою забезпечення ефективної протидії правопорушенням законодавства з прикордонних питань Адміністрацією Держприкордонслужби розроблено такі законопроекти, що зареєстровані у Верховній Раді України, "Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та деяких інших законів України щодо забезпечення прикордонної безпеки держави", реєстраційний номер 5442 від 23 листопада 2016 р.; "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення деяких положень під час виконання міжнародних договорів України про реадмісію", реєстраційний номер 5344 від 2 листопада 2016 року.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі планується виконати ряд планів і цільових програм, що передбачають проведення заходів з розвитку прикордонної інфраструктури, інженерного та технічного облаштування кордону (зокрема, план заходів щодо інженерно-технічного облаштування українсько-російського і українсько-молдовського кордону, територій, прилеглих до районів проведення антитерористичної операції та Автономної Республіки Крим, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 травня 2015 р. N 439 (у редакції розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. N 1060), Державну цільову правоохоронну програму "Облаштування та реконструкція державного кордону" на період до 2020 року, відомчі плани інженерного облаштування).

Зокрема, у 2017 році передбачається:

завершення інженерно-технічного облаштування ділянок трьох підрозділів у межах Харківської області (відділів прикордонної служби "Дергачі", "Веселе", "Тополі") та продовження робіт у Луганській області (відділ прикордонної служби "Троїцьке") та Харківській (відділ прикордонної служби "Тимофіївка");

завершення пуско-налагоджувальних робіт і введення в експлуатацію комплексів відеоконтролю та сигналізації на ділянках чотирьох підрозділів у Харківській області (відділ прикордонної служби "Тополі", "Вільхуватка", "Дергачі" та "Тимофіївка");

опрацювання технічних завдань і розрахунків облаштування комплексів відеоконтролю та сигналізації у Харківській області (відділ прикордонної служби "Веселе") та Чернігівській області (відділ прикордонної служби "Леонівка");

продовження розгортання (реконструкції, облаштування) прикордонних підрозділів: введення в експлуатацію у 2017 році двох об'єктів (комендатури "Суми", відділу прикордонної служби "Леонівка"); продовження роботи з оформлення земельних ділянок у власність Держприкордонслужби.

7. Забезпечення боєздатності та готовності Національної гвардії до виконання завдань

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

За результатами проведеного комплексного огляду сектору безпеки і оборони, оцінки стану воєнної безпеки держави встановлено, що сьогодні в умовах реальних та потенційних загроз Національна гвардія має обмежену спроможність до виконання визначених завдань з охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, охорони ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів, участі в заходах із припинення збройних конфліктів та інших провокацій на державному кордоні, а також підтримки операцій Збройних Сил в кризових ситуаціях, що загрожують національній безпеці в особливий період. Основними проблемами є:

недосконалість нормативно-правового забезпечення щодо окремих питань виконання завдань з охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, охорони ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів, а також організації взаємодії під час виконання визначених законом функцій з іншими складовими сектору безпеки і оборони, у тому числі з урахуванням нових викликів;

незавершеність процесу побудови ефективної системи оперативного (бойового) управління, зв'язку, розвідки та спостереження відповідно до прийнятих стандартів держав - членів НАТО;

неспроможність ефективно реагувати на зростаючу кількість та потужність кібератак та протистояти кіберзлочинності;

неузгодженість процедур оборонного планування з бюджетним процесом, недосконалість механізму програмного управління ресурсами;

недостатність оперативної (бойової, спеціальної) спроможності;

недостатній обсяг фінансування з урахуванням зростаючого обсягу завдань Національної гвардії;

відсутність ефективної системи логістики, яка здатна забезпечувати належне функціонування Національної гвардії;

критично низький рівень оперативних запасів матеріально-технічних засобів, потреба Національної гвардії у відновленні військових запасів озброєння, військової техніки, боєприпасів інших матеріально-технічних засобів;

незавершеність переоснащення Національної гвардії спеціальною технікою, озброєнням нового покоління, спеціальними засобами, засобами зв'язку для ефективного виконання поставлених завдань;

низька ефективність системи медичного забезпечення особового складу та підрозділів Національної гвардії;

незавершеність переходу на контрактний принцип комплектування з дотриманням прийнятих у НАТО принципів кадрової політики;

потреба у створенні достатнього військового резерву;

необхідність створення сучасної системи психологічного супроводження службово-бойової діяльності.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Гранична чисельність Національної гвардії становить 60 тис. осіб.

Протягом 2016 рік збільшено укомплектованість озброєнням та військовою технікою на 18 відсотків.

На сьогодні Національна гвардія укомплектована особовим складом на 80,5 відсотка; озброєнням - на 90 відсотків, військовою технікою: автомобільною - на 76 відсотків, бронетанковою - на 60 відсотків, авіаційною технікою - на 67 відсотків.

Мета, якої передбачається досягнути

Метою розвитку Національної гвардії є її розбудова як мобільного, боєздатного військового формування з правоохоронними функціями, здатного у взаємодії з іншими складовими

сектору безпеки і оборони виконувати визначені правоохоронні і оборонні завдання з протидії загрозам національній безпеці.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

До кінця 2020 року планується досягнути:

створення ефективної системи військового управління на основі реформованої організаційно-штатної структури органів військового управління Національної гвардії, сумісної з іншими складовими сектору безпеки і оборони та аналогічними органами військового управління відповідних підрозділів держав - членів НАТО;

створення системи кіберзахисту інформаційно-телекомунікаційних мереж;

запровадження ефективної системи планування, запровадження прозорого та ефективного управління ресурсами з урахуванням системи державного прогнозування та стратегічного планування;

підвищення спроможностей Національної гвардії до виконання завдань, визначених Законом України "Про Національну гвардію України";

удосконалення системи підготовки особового складу та підрозділів;

удосконалення навчально-матеріальної бази з урахуванням потреб у підготовці особового складу та підрозділів до виконання покладених на Національну гвардію завдань;

набуття необхідних спроможностей щодо здобуття розвідувальних відомостей в інтересах застосування Національної гвардії та інших складових сил оборони;

створення ефективної системи логістики і постачання у мирний час, у кризовий та особливий періоди;

запровадження сучасної системи всебічного забезпечення;

відновлення військових запасів;

створення системи медичного забезпечення, спроможної надавати відповідну медичну підтримку під час виконання завдань, що стоять перед Національною гвардією;

створення достатніх потужностей для психологічної підтримки військовослужбовців під час виконання службових завдань, своєчасної психологічної допомоги постраждалим;

створення необхідного військового резерву.

На першому етапі (до кінця 2017 року) передбачається:

введення в дію ситуаційного центру Національної гвардії, пунктів управління на рухомій базі Головного управління Національної гвардії, забезпечення умов для створення пунктів управління на рухомій базі оперативно-територіальних об'єднань та військових частин;

підключення ситуаційного центру Національної гвардії України до загальнодержавної мережі ситуаційних центрів для оперативного прийняття рішень у сфері безпеки та оборони;

створення підрозділів кіберзахисту інформаційно-телекомунікаційних мереж;

створення постійно діючого колегіального органу для вироблення та підготовки пропозицій щодо оптимальних шляхів упровадження реформ у Національній гвардії;

завершення розгортання загонів спеціального призначення;

закупівля та оснащення військових частин (підрозділів), на які покладено виконання функцій з охорони громадського порядку, охорони ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, охорони важливих державних об'єктів, новітнім та модернізованим озброєнням, спеціальними засобами та обладнанням.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженій Указом Президента України від 14 березня 2016 р. N 92;

Стратегічному оборонному бюлетеню України, схваленому Указом Президента України від 6 червня 2016 р. N 240.

Результати роботи за попередній період

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 лютого 2017 р. N 100 схвалено Концепцію розвитку Національної гвардії на період до 2020 року.

Створено відділення для реабілітації та оздоровлення учасників АТО в медичному центрі "Нові Санжари".

Впроваджено та застосовується система проходження служби у військовому резерві.

Створено перший робочий модуль ситуаційного центру Національної гвардії.

Відпрацьована перспективна система управління і зв'язку.

Розроблено технічний проект будівлі з командним центром для розміщення органу управління за перспективним штатом (G-структура).

Розроблено організаційно-штатну структуру Головного управління Національної гвардії, територіальних управлінь, бригад, полків з урахуванням принципів побудови та функціонування органів військового управління сил безпеки та оборони держав-членів НАТО (за структурою "G" та "S").

Сформовано бригаду швидкого реагування за стандартами НАТО та частини оперативного призначення.

Створено відділ стратегічного і середньострокового планування та сумісності з військовими структурами НАТО; відділ закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти; управління (інспекцію) контролю за діяльністю військ; відділ психологічного забезпечення.

На базі Національної академії Національної гвардії створено мовний центр. У навчальному центрі "Золочів" створено школу підготовки інструкторів.

Розроблено програму модульної підготовки особового складу та підрозділів.

Запроваджено інститут головних сержантів (старшин).

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Розроблення проектів нормативно-правових актів з питань виконання Національною гвардією функцій, визначених Законом України "Про Національну гвардію України", функціонування органів військового управління, а також з питань взаємодії Національної гвардії з уповноваженими суб'єктами сектору безпеки і оборони.

Впровадження нової організаційно-штатної структури органів військового управління, наближеної до аналогічних військових структур держав - членів НАТО (G, S структур).

Оптимізація мережі пунктів управління.

Впровадження єдиних процесів та правил, що сприяють культурі несприйняття корупції і високому рівню державного управління відповідно до міжнародних стандартів, та створення єдиної системи у Національній гвардії з виховання доброчесності.

Набуття комунікаційної спроможності на оперативному, тактичному рівні, що забезпечить інтеграцію та підтримку стратегічними комунікаціями на всіх рівнях планування та впровадження політики у сфері безпеки і оборони;

Прийняття на озброєння сучасних систем військового радіозв'язку, засобів військової розвідки, у тому числі безпілотних авіаційних комплексів, переведення на сучасні цифрові технології систем зв'язку пунктів управління.

Упровадження захищених каналів передачі інформації.

Упровадження системи закупівель відповідно до принципів і підходів, що застосовуються європейськими державами та державами - членами НАТО.

Забезпечення формування державного оборонного замовлення на трирічний період з можливістю щорічного коригування його показників.

Удосконалення структури, оптимізація складу та чисельності Національної гвардії.

Формування необхідного кадрового потенціалу професійно підготовленими, з високими морально-діловими якостями військовослужбовцями, здатними якісно вирішувати складні військово-професійні завдання у мирний час, у кризовий та особливий період.

Укомплектування Національної гвардії підготовленим та мотивованим особовим складом.

Розроблення та впровадження нових програм бойової та спеціальної підготовки особового складу та підрозділів.

Розгортання та обладнання навчальних центрів, полігонів з підготовки військовослужбовців, резервістів та підрозділів Національної гвардії з урахуванням сучасних потреб та отриманого досвіду під час участі в АТО.

Впровадження сучасних засобів навчання.

Запровадження нових компонентів системи логістики Національної гвардії відповідно до Стратегічного оборонного бюлетеня України.

Запровадження автоматизації процесів управління логістичним забезпеченням.

Відновлення та приведення обсягів військових запасів відповідно до норм для адекватного реагування разом з іншими складовими сектору безпеки і оборони на всі виклики і загрози.

Відновлення справності озброєння та військової техніки (ремонт, продовження ресурсу і строку служби), модернізація наявних та розробка нових зразків озброєння та військової техніки.

Упровадження сучасних технологій надання медичної допомоги і лікування хворих відповідно до стандартів медичної допомоги, клінічних протоколів та інших галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я.

Створення системи медичної реабілітації.

Запровадження прозорої системи кадрового відбору особового складу відповідно до стандартів НАТО, а також ефективної системи просування по службі військовослужбовців.

Приведення змісту освіти та якості підготовки і підвищення кваліфікації військових фахівців у відповідність із потребами Національної гвардії з урахуванням досвіду участі в АТО, бойових діях.

Упровадження новітніх технологій у систему професійно-психологічного відбору кандидатів для проходження військової служби.

Надання встановлених державних соціальних гарантій військовослужбовцям та членам їх сімей, а також мотивації для проходження військової служби у Національній гвардії.

Приведення умов функціонування військових частин (баз) у відповідність з євроатлантичними принципами, в тому числі щодо їх автономності, структури, розміщення соціально-побутових об'єктів для забезпечення повсякденної діяльності та потреб військовослужбовців і членів їх сімей.

Організація будівництва житла та реконструкції казармених приміщень під службове житло, придбання житла на вторинному ринку.

Набуття резервістами необхідного рівня компетентності для виконання покладених на них службових обов'язків.

Впровадження системи комплектування служби у військовому резерві за територіальним та екстериторіальним принципами.

Створення штатних територіальних центрів комплектування (рекрутингових центрів) Національної гвардії військовослужбовцями за контрактом.

Проведення стандартизації та сертифікації психологічної служби.

Розроблення характеристик на кожну військово-облікову спеціальність.

Розроблення та здійснення організаційно-технічних заходів для посилення кіберзахисту в інформаційно-телекомунікаційних системах.

8. Захист та відновлення політико-дипломатичним шляхом територіальної цілісності України у межах міжнародно визнаних кордонів

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

У зв'язку з повномасштабною збройною агресією Російської Федерації (тимчасова окупація Автономної Республіки Крим та окремих територій Донецької і Луганської областей, участь регулярних військ Російської Федерації у бойових діях на території нашої держави, постачання Російської Федерації зброї та найманців на Донбас, інформаційний, торговельний та інші елементи гібридної війни тощо) порушена територіальна цілісність України. Наша держава опинилася перед рядом гібридних викликів і загроз. Протидія російській агресії політико-дипломатичними засобами, відновлення мирним шляхом територіальної цілісності, захист суверенітету та підвищення обороноздатності України є ключовими завданнями держави, що потребують впровадження проактивної зовнішньополітичної діяльності, спрямованої на залучення політичної, фінансово-економічної, гуманітарної підтримки України з боку світового співтовариства, а також консультативно-дорадчої, матеріально-технічної допомоги НАТО та його держав-членів.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Російська агресія проти України призвела до близько 9,5 тис. смертей, понад 22 тис. осіб поранено, майже 2 млн. стали внутрішньо переміщеними особами.

Російська Федерація здійснює внутрішню інтеграцію Криму, прагне забезпечити міжнародне визнання легальності своїх дій, не визнає факту окупації. Відбувається мілітаризація окупованого півострова: Збройні Сили Російської Федерації розмістили у Криму 29300 особового складу. Відбувається тотальне порушення прав людини, у тому числі за національною та релігійною ознаками. Понад 20 тис. осіб були змушені залишити Автономну Республіку Крим.

Водночас після початку російської агресії НАТО заснувало шість трастових фондів на підтримку України: з реформування системи логістики та стандартизації, з модернізації систем командування, управління, комунікації та комп'ютеризації у Збройних Силах, кіберзахисту, медичної реабілітації, із зміни військової кар'єри на професійну цивільну та з питань розвитку національної системи протимінної діяльності та протидії саморобним вибуховим пристроям. На засіданні у м. Варшаві (Республіка Польща) 9 липня 2016 р. глави держав та урядів Комісії Україна - НАТО схвалили Комплексний пакет допомоги для України, метою якого є консолідація існуючої та збільшення допомоги НАТО для України. У пакеті визначено 13 магістральних напрямів та 40 піднаправів допомоги.

Мета, якої передбачається досягнути

Мета на середньострокову перспективу: захист та відновлення політико-дипломатичним шляхом територіальної цілісності України у межах міжнародно визнаних кордонів.

Мета на 2017 рік:

подальша консолідація міжнародної політичної підтримки України у протидії російській агресії та посилення політико-дипломатичного тиску на Російську Федерацію з метою деокупації Донбасу;

започаткування міжнародних переговорів щодо деокупації Криму;

освоєння практичної підтримки України з боку НАТО.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У середньостроковій перспективі - звільнення тимчасово окупованих територій, відновлення територіальної цілісності України, підвищення обороноздатності держави відповідно до критеріїв НАТО.

2017 рік - виконання всіх безпекових та гуманітарних положень Мінських домовленостей; започаткування міжнародних переговорів щодо деокупації Криму; імплементація Річної національної програми Україна-НАТО.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 р. N 287.

Результати роботи за попередній період

Завдяки системній роботі Президента, Кабінету Міністрів України та МЗС вдалося забезпечити незмінну позицію наших іноземних партнерів та впливових міжнародних організацій щодо підтримки територіальної цілісності та суверенітету України (Резолюція 68/262 Генеральної Асамблеї ООН від 27 березня 2014 р. "Територіальна цілісність України"), дотримання ними політики невизнання анексії Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, засудження триваючих порушень окупаційною владою основоположних прав людини, запровадження спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) проти Російської Федерації, а також отримати значну фінансову, гуманітарну, військово-технічну, експертну та іншу допомогу нашій державі з метою протидії російській агресії та подолання її наслідків.

У 2015 - 2016 роках було прийнято концептуальні документи стратегічного планування у сфері національної безпеки та оборони, підходи до інтеграції з НАТО. У складі Кабінету Міністрів України призначено Віце-прем'єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, утворено міжвідомчу Комісію з питань координації євроатлантичної інтеграції.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Використання політико-дипломатичного інструментарію з метою відновлення територіальної цілісності України у межах міжнародно визнаних кордонів та підвищення її обороноздатності шляхом:

залучення політичної, фінансово-економічної, гуманітарної та іншої підтримки України з боку міжнародного співтовариства;

забезпечення подальшого тиску на Російську Федерацію з метою виконання нею своїх зобов'язань у рамках Мінських домовленостей, насамперед шляхом збереження/посилення санкцій;

притягнення Російської Федерації до міжнародно-правової відповідальності;

створення міжнародного інструменту деокупації Криму - міжнародної платформи із залученням держав - гарантів безпеки України за Будапештським меморандумом, ЄС та ключових регіональних лідерів;

сприяння політичному діалогу з НАТО, зокрема у рамках Комісії Україна-НАТО;

підготовка проектів Річних національних програм співробітництва з НАТО на основі пропозицій причетних органів державної влади;

проведення інформаційної кампанії з метою роз'яснення відносин Україна-НАТО та на підтримку необхідності вступу до НАТО у рамках Концепції вдосконалення інформування громадськості з питань Євроатлантичної інтеграції на 2017 - 2020 роки, затвердженої Указом Президента України від 21 лютого 2017 р. N 43.

9. Вирішення проблемних питань на територіях, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту, захист прав і свобод внутрішньо переміщених осіб

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

На сьогодні гострою проблемою України є різке погіршення соціально-економічного стану східних регіонів України (Донецької, Луганської, Дніпропетровської, Запорізької, Харківської областей), яке відбулося внаслідок збройного конфлікту. Загострення проблеми спричинене такими негативними явищами:

руйнування житлового фонду, соціальної інфраструктури та систем життєзабезпечення;

втрата населенням нерухомого та іншого майна,

ускладнення забезпечення населення східних регіонів необхідними комунальними послугами, медичним забезпеченням, соціальними та освітніми послугами тощо;

економічний занепад та зростання рівня безробіття внаслідок закриття підприємств, розриву економічних зв'язків, фізичного знищення виробничих потужностей;

руйнування фінансової, банківської сфери, транспортної інфраструктури та систем зв'язку та комунікацій;

низький рівень зовнішнього та внутрішнього попиту внаслідок гальмування економічного зростання;

зниження рівня купівельної спроможності населення внаслідок зменшення реальних доходів;

зниження якості життя;

зростання чисельності населення у територіальних громадах східних регіонів України у зв'язку з внутрішнім переміщенням;

різке погіршення стану навколишнього природного середовища, ускладнення екологічної ситуації у східних регіонах;

неефективна інформаційна політика.

Водночас існує необхідність в інформаційній реінтеграції окремих територій Донецької та Луганської областей, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження (далі - Донбас), і тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, яка обумовлена наявністю таких проблем:

відсутністю ефективної політики у сфері інформаційної реінтеграції таких регіонів; активні дії Російської Федерації щодо зменшення уваги світової спільноти до факту присутності російських військ на Донбасі, окупації Автономної Республіки Крим та легітимізації окупації півострова; низький рівень протидії російській пропаганді, інформаційному впливу Російської Федерації на населення Донбасу та Автономної Республіки Крим, а також на світову спільноту; низький рівень висвітлення питання бойових дій на Донбасі та окупації Автономної Республіки Крим у світовому інформаційному просторі; низький рівень доступу населення східних та південних областей, Автономної Республіки Крим до українського телерадіомовлення; формування у жителів Донбасу та Автономної Республіки Крим викривленого сприйняття дійсності, зростання рівня ізоляціонізму внаслідок недостатньої кількості передавального обладнання, а отже, зниження рівня покриття зазначених територій телерадіосигналом.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

У загальному обсязі валового регіонального продукту частка Донецької області в 2013 році становила 10,8 відсотка, Луганської - 3,6 відсотка; частка в експорті продукції - відповідно 19,6 відсотка та 5,6 відсотка. У Донецькій області на початок 2014 року функціонувало 93,6 тис. юридичних осіб, у Луганській області - 44,7 тис. Значна кількість з них належала до групи великих підприємств переважно у таких галузях: вугледобувній, енергетичній, металургійній, коксохімічній, хімічній та машинобудівній промисловості.

За офіційними статистичними даними, обсяги промислової продукції зменшилися у 2014 році у Донецькій області на 31,5 відсотка, у Луганській - на 42 відсотки, а у 2015 році - на 34,6 відсотка та 66 відсотків відповідно.

Зруйновано 250,5 кілометра автомобільних доріг та 13 штучних споруд протяжністю 842 погонних метри у Донецькій області і 711,5 кілометра доріг та 17 штучних споруд протяжністю понад 1800 погонних метрів у Луганській області.

Загальна кількість пошкоджених об'єктів залізничної інфраструктури становить 2025, з них на контрольованій території 523 об'єкти, з яких відновлено 364 об'єкти.

Загальна кількість пошкоджених будинків на території Донецької області становить 8365, відновлено 2100. На території Луганської області пошкоджено близько 9000 будинків, повністю зруйновано - 1500.

Станом на 6 березня 2017 р. в Україні 1622835 осіб мають статус внутрішньо переміщених, у тому числі з Автономної Республіки Крим - 21041 особа.

На Донбасі та в Автономній Республіці Крим незаконно здійснюють мовлення і використовують радіочастотний ресурс України 32 юридичні особи, зареєстровані в Російській Федерації, п'ять незаконно утворених юридичних осіб на Донбасі та 21 незаконно утворена юридична особа в Автономній Республіці Крим.

Мета, якої передбачається досягнути

Відновлення та розбудова миру у східних регіонах України шляхом стимулювання соціально-економічного розвитку громад, підвищення їх інституційної, економічної та соціальної спроможностей, здійснення на національному та місцевому рівні заходів за напрямками: відновлення - критичної інфраструктури та ключових соціальних послуг; економічне відновлення; зменшення соціального напруження у приймаючих громадах; заходи щодо конфліктного та постконфліктного врегулювання.

Забезпечення охоплення якісним телерадіосигналом східних та південних областей, в тому числі Автономної Республіки Крим. Протидія антиукраїнській пропаганді шляхом поширення відповідної інформаційної продукції з метою формування проукраїнських настроїв у регіоні.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У результаті виконання Державної цільової програми відновлення та розбудови миру у східних регіонах України заплановано відновлення та реконструкція 120 об'єктів освіти; 85 об'єктів охорони здоров'я; 670 об'єктів соціальної інфраструктури; 197,6 кілометра ліній електромережі; 44 об'єкти водопостачання і водовідведення та придбання 168 одиниць рухомого складу муніципального транспорту. Із них у 2017 році заплановано відновлення та реконструкція: 63 об'єктів освіти, 53 об'єктів охорони здоров'я; 250 об'єктів соціальної інфраструктури; 123,1 кілометра ліній електромережі; 17 об'єктів водопостачання і водовідведення та придбання 46 одиниць рухомого складу муніципального транспорту.

Відновлення технічної бази для телерадіомовлення на Донбасі, південних областях України, в тому числі Автономній Республіці Крим, зокрема зведення веж на території Новоайдарського району Луганської області у східних регіонах та модернізація існуючої вежі висотою 92 метри у смт Чаплинка Херсонської області з метою збільшення її висоти на 20 - 30 метрів.

Забезпечення доступу населення Донбасу та Автономної Республіки Крим до об'єктивної інформації про події в Україні та світі, поширення матеріалів, спрямованих на протидію інформаційній війні Російської Федерації проти України.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 р. N 287;

Державній стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. N 385;

Національній стратегії у сфері прав людини, затвердженій Указом Президента України від 25 серпня 2015 р. N 501;

Резолюції 68/262 Генеральної Асамблеї ООН;

Стратегії сталого розвитку "Україна-2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Національній стратегії у сфері прав людини, затвердженій Указом Президента України від 25 серпня 2015 р. N 501.

Результати роботи за попередній період

Проаналізовано першочергові потреби у відновленні інфраструктури Донецької та Луганської областей та проведено роботу з відновлення:

залізничної інфраструктури: за результатами роботи підгрупи із соціально-економічних питань Тристоронньої контактної групи, відкрито рух поїздів у цілодобовому режимі на залізничних перегонах Сентянове- Шепілове, Микитівка-Майорськ, здійснюється координація заходів, спрямованих на завершення ремонтних робіт на перегоні Попасна- Стаханів;

водопостачання: скоординованими діями міністерств та інших центральних органів виконавчої влади забезпечено доставку гуманітарного вантажу (хімічних реагентів, коагулянтів та кварцового піску для очищення води), виділеного Урядом Швейцарії, при цьому забезпечено стабільне водопостачання на Маріупольському напрямку (мм. Маріуполь, Волноваха та інші); забезпечено питною водою населення Луганської області;

енергопостачання: розроблено техніко-економічне обґрунтування та підготовлено зведений кошторис розрахунку вартості будівництва нової електричної підстанції 500 кВ "Кремінська" та повітряної лінії електропередачі напругою 220 кВ "Кремінська-Ювілейна" на території Луганської області.

Прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 14 вересня 2016 р. N 672 "Про утворення Ради з питань відновлення та розбудови миру в Україні".

Схвалено Концепцію Державної цільової програми відновлення та розбудова миру в східних регіонах України (розпорядження Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. N 892).

Для створення Цільових фондів багатьох партнерів для України з метою спрощення процедури залучення коштів і здійснення заходів з відновлення та розбудови миру 28 жовтня 2016 р. підписано Меморандум про взаєморозуміння щодо співпраці між Кабінетом Міністрів України, Організацією Об'єднаних Націй та Міжнародним банком реконструкції та розвитку.

За напрямом зміцнення соціальної стійкості та захисту прав і свобод внутрішньо переміщених осіб та інших категорій населення, які порушено внаслідок тимчасової окупації частини території України або втрати контролю над її частиною, з 1 жовтня 2014 р. запроваджено надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції, для покриття витрат на

проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг. У Державному бюджеті України на 2017 рік для надання такої допомоги передбачено кошти у розмірі 3263,7 млн. гривень. Станом на 1 лютого 2017 р. таку допомогу призначено 164887 сім'ям.

Крім того, розроблено:

проект Закону України "Про визнання таким, що втратив чинність Закону України "Про створення вільної економічної зони "Крим" та про особливості здійснення економічної діяльності на тимчасово окупованій території України" та внесення змін до деяких законодавчих актів України;

проект постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. N 1035 "Про обмеження поставок окремих товарів (робіт, послуг) з тимчасово окупованої території на іншу територію України та/або з іншої території України на тимчасово окуповану територію".

Проведено роботу із залучення та використання міжнародної технічної допомоги в рамках проектів: "Допомога сім'ям, що постраждали від конфлікту на сході України" (донор - Уряд США через Агентство США з міжнародного розвитку); "Економічні можливості постраждалим від конфлікту" (донор - Уряд США через Агентство США з міжнародного розвитку); "Посилення захисту прав людини внутрішньо переміщених осіб в Україні" (донор - Рада Європи); "Українська ініціатива з підвищення впевненості" (донор - Уряд США через Агентство США з міжнародного розвитку).

За напрямом інформаційної реінтеграції окремих територій Донецької та Луганської областей і тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим забезпечено роботу Комісії з питань забезпечення стабільного функціонування системи національного телебачення і радіомовлення при МІП.

Розроблено Стратегію розвитку телерадіомовлення в Херсонській області та організації мовлення на територію Криму на 2016 - 2017 роки, проект розпорядження Кабінету Міністрів України "Про затвердження плану заходів щодо вирішення питання мовлення на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, а також узаконення існуючого радіомовлення".

Забезпечено координацію заходів щодо зведення таких об'єктів: радіотелевізійної станції в Новоайдарському районі Луганської області; телевежі орієнтовною висотою 100 метрів у населеному пункті Каланчак Херсонської області. Також опрацьовується питання щодо відновлення роботи об'єкта "Телеретранслятор" у с. Ольгіно Херсонської області.

Залучено від іноземних партнерів понад 60 передавачів, а також одну телевежу; забезпечено відновлення телевежі на зруйнованій радіотелевізійній підстанції в м. Слов'янську (г. Карачун); надано сприяння в збільшенні покриття Херсонської області FM-сигналом.

Спрощено порядок в'їзду іноземних журналістів на територію Автономної Республіки Крим та їх роботи на території України в цілому.

Проведено ряд комунікаційних кампаній: "Крим - це Україна", "1944: Я пережив геноцид", "Два прапори - Єдина країна", "Три народи - один корінь" та впроваджено кампанії, передбачені Стратегією публічної дипломатії кримських татар, приурочені до таких дат: 10 квітня - день кримськотатарської національної журналістики, 18 травня - День пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу, 26 червня - день кримськотатарського прапора, 9 серпня - міжнародний день корінних народів світу, 5 листопада - день кримськотатарської писемності та культури.

Виготовлено та презентовано художньо-документальну стрічку "Крим. Спротив", присвячену хроніці окупації Автономної Республіки Крим в лютому 2014 року.

Проведено інформаційно-просвітницькі, культурні та медіазаходи, міжнародні форуми, конференції та засідання за круглим столом. Виготовлено та розповсюджено інформаційні матеріали щодо ситуації на Донбасі та в автономній Республіці Крим.

Запущено кримськотатарську редакцію телеканалу іномовлення UA|TV.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Внесення змін до законодавства стосовно питань перетинання адміністративної межі з Автономною Республікою Крим, зокрема Закону України "Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України", розроблення проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб" та інших нормативно-правових актів.

Крім того, планується збільшення пропускної спроможності контрольних пунктів в'їзду-виїзду на територіях Донецької та Луганської областей, облаштування контрольних пунктів в'їзду-виїзду на території Херсонської області, створення центрів надання адміністративних послуг на контрольних пунктах в'їзду-виїзду (Чонгар, Каланчак, Чаплинка) із широким спектром надання адміністративних послуг та можливістю отримати супутні послуги для громадян України, які проживають на тимчасово окупованій території, що дасть можливість спростити доступ до адміністративних послуг.

Прийняття та виконання Державної цільової програми з відновлення та розбудови миру у східних регіонах.

Залучення ресурсів міжнародних фінансових організацій та міжнародної технічної допомоги для відновлення об'єктів інфраструктури та забезпечення функціонування Цільового фонду багатьох партнерів для України.

З метою інформаційної реінтеграції Донбасу та Автономної Республіки Крим передбачається впровадження заходів за трьома напрямками: інституціональним, інструментальним, комунікаційним. У рамках інституціонального напрямку передбачено посилення координації в інформаційній сфері між органами державної влади, інститутами громадянського суспільства та міжнародними партнерами, що беруть участь у формуванні та реалізації державної політики щодо Донбасу та Автономної Республіки Крим. У рамках інструментального напрямку передбачено забезпечення доступу населення Донбасу та Автономної Республіки Крим до об'єктивної інформації про події в Україні та світі, поширення матеріалів, спрямованих на протидію інформаційній агресії Російської Федерації. У рамках комунікаційного напрямку передбачено проведення комунікаційних кампаній.

10. Формування та реалізація державної політики у сфері інформаційної безпеки та розбудова системи державних стратегічних комунікацій

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

На сьогодні Україна перейшла на стадію динамічного розвитку, становлення дієвого громадянського суспільства та самоідентифікації як європейської суверенної нації. У зазначених умовах особливою потребою українського народу є становлення актуальних загальнонаціональних цінностей та пріоритетів, а також розвиток інформаційного простору держави. Зазначені елементи формують свідомість нації, обумовлюють її подальший розвиток та визначення її місця у сучасному світі, сприяють ефективному впровадженню реформ, наближення до стандартів ЄС.

При цьому в умовах агресії Російської Федерації однією з найбільших загроз національній безпеці є антиукраїнська інформаційна кампанія Російської Федерації. Під час реалізації зазначеної кампанії Російською Федерацією проводяться інформаційні операції за такими напрямками впливу: розбурювання протестних настроїв у суспільстві, дестабілізація ситуації в Україні, підрив її обороноздатності, протидія євроінтеграційному курсу та мінімізація міжнародної підтримки, легалізація самопроголошених утворень так званих "ДНР/ЛНР" та окупація Автономної Республіки Крим.

Застосування державою-агресором щодо України технологій гібридної війни, насамперед в інформаційній сфері, сформувало нові виклики та загрози інформаційній безпеці держави. На сьогодні актуальними залишаються питання необхідності створення цілісної та узгодженої системи забезпечення інформаційного суверенітету, управління ризиками і можливостями новітніх викликів у інформаційній сфері, розбудови власних спроможностей надійних та достовірних державних комунікацій та створення тісної взаємодії між органами влади, формування інфраструктури національного інформаційного простору з метою створення умов для його інтегрування у світовий інформаційний простір, налагодження комунікаційного процесу між органами влади та споживачами інформації.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Протягом 2016 року забезпечено реалізацію комунікаційних кампаній: підтримки реформи децентралізації; освітньої комунікаційної кампанії; кампанії з питань енергоефективності; надання електронних послуг для населення; системи охорони здоров'я; запровадження єдиної ціни на газ та вдосконалення механізму субсидій; підвищення мінімальної заробітної плати; висвітлення пріоритетів Державного бюджету України на 2017 рік; боротьби з корупцією; державних закупівель; безоплатної правової допомоги; підтримки внутрішньо переміщених осіб, на тему тимчасової окупації Автономної Республіки Крим; євроінтеграційних процесів; протидії незаконному обігу зброї; підтримки людей похилого віку.

Мета, якої передбачається досягнути

Головною метою є становлення загальнонаціональних цінностей та пріоритетів Українського народу, формування якісного інформаційного простору, що заснований на принципах саморегуляції, свободи слова та захисту права на професійну діяльність журналіста.

Також метою є захист інформаційного простору України від агресії з боку Російської Федерації, нейтралізація наслідків інформаційної складової такої агресії та реалізація принципів, пріоритетних завдань і основних напрямів діяльності органів влади, спрямованих на захист інформаційного суверенітету України та формування національного інформаційного простору. Невід'ємним елементом такого процесу є розбудова в Україні системи державних стратегічних комунікацій. Метою застосування стратегічних комунікацій є донесення ключових повідомлень до цільової аудиторії за допомогою відповідних медіа-каналів протягом часу, необхідного для досягнення потрібного довгострокового ефекту, що, зокрема, передбачає координоване та ефективне використання заходів та спроможностей державних комунікацій на підтримку цілей національної політики.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

У 2017 році планується надання комунікаційної підтримки таких реформ (пріоритетних напрямів діяльності) Кабінету Міністрів України: перехід до цифрового мовлення; реформування сектору безпеки і оборони; реформа державного управління; децентралізація; енергоефективність; національно-патріотичне виховання, захист прав людини; реформа освіти, а також поширення соціальної реклами, проведення інформаційних кампаній з нагоди

визначних державних подій. За зазначеними напрямками планується проведення не менш як 12 комунікаційних кампаній.

У середньостроковій перспективі передбачається формування дієвої системи державних стратегічних комунікацій в межах діяльності Кабінету Міністрів України та окремих органів виконавчої влади. Зазначена система включає: розбудову спроможностей державних стратегічних комунікацій, реформу урядових комунікацій, розвиток публічної дипломатії, розвиток сфери інформаційних операцій, розбудову системи кризових комунікацій, розбудову системи професійної підготовки.

Крім того, середньострокова перспектива діяльності Кабінету Міністрів України у сфері інформаційної безпеки включає: якісне підвищення рівня інформаційної безпеки держави в межах реалізації Доктрини інформаційної безпеки України, а також постійне зростання кількості комунікаційних кампаній на підтримку реформ Кабінету Міністрів України із розширенням способів комунікації з населенням та відповідно більшим охопленням цільової аудиторії.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Програмі діяльності Кабінету Міністрів України;

Дорожній карті Партнерства у сфері стратегічних комунікацій між РНБО та НАТО;

Стратегії сталого розвитку "Україна-2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 р. N 5;

Воєнній доктрині України, затвердженій Указом Президента України від 24 вересня 2015 р. N 555;

Стратегічному оборонному бюлетеню України, схваленому Указом Президента України від 6 червня 2016 р. N 240.

Результати роботи за попередній період

Прийнято Закон України "Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації" та розпочато перший етап реформування державних і комунальних видань.

Впроваджено нормотворчі ініціативи щодо спрощення порядку в'їзду іноземних журналістів на тимчасово окуповану територію Автономної Республіки Крим та щодо роботи на території України в цілому.

Міністерством інформаційної політики разом з Міноборони реалізовано проект "Embedded journalism", метою якого є закріплення журналіста за військовою частиною в зоні проведення АТО. За 2015 рік за програмою відправлено 35 журналістів, якими написано 39 статей, знято три фільми та 18 відеорепортажів, що об'єктивно висвітлюють події на сході України.

Постійно відслідковується ситуація в Україні щодо порушень прав і свобод журналістів, права людини на свободу слова та самовираження, зокрема щодо порушень свободи слова Російською Федерацією на тимчасово окупованих територіях.

Забезпечене проведення масштабних соціальних інформаційних кампаній.

У частині реалізації Партнерства у сфері стратегічних комунікацій: стратегічні комунікації були визначені в основних політичних документах у сфері безпеки та оборони - Воєнній доктрині

України та Стратегічному оборонному бюлетені України. Вивчено світовий досвід з розбудови функції стратегічних комунікацій. Проведено аудит комунікаційних ресурсів Міноборони та Збройних Сил, інституційної спроможності органів виконавчої влади у сфері урядових комунікацій, розроблено нову комунікаційну структуру Кабінету Міністрів України, нову структуру служб урядових комунікацій. Розроблено базову програму підготовки спеціалістів у сфері урядових комунікацій, проведено навчання 25 тренерів.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Основними підходами, які пропонується реалізовувати, є:

створення до 1 січня 2019 р. на базі державних і комунальних друкованих засобів масової інформації системи ефективних незалежних друкованих видань, які якісно та об'єктивно інформують громадськість про події і явища, що відбуваються в Україні та світі.

створення умов для провадження професійної діяльності журналістами та іншими працівниками засобів масової інформації;

удосконалення нормативно-правової бази у сфері масової інформації та свободи слова;

сприяння самоорганізації та саморегуляції засобів масової інформації з дотриманням принципу стримування та протидії між власником, менеджментом і журналістами, запобігання процесам монополізації і концентрації медіа-власності;

максимально повне інформування громадськості про діяльність органів влади, забезпечення прозорості і відкритості влади шляхом ефективної співпраці з незалежними засобами масової інформації та журналістами;

розвиток громадського контролю за наданням населенню повної та об'єктивної інформації і розширення можливостей доступу громадян до світового інформаційного простору, у тому числі до Інтернету.

Впровадження системи стратегічних комунікацій полягає у створенні нормативно-правового і практичного підґрунтя, зокрема, шляхом:

скоординованої діяльності органів виконавчої влади;

створення інституційних спроможностей у структурі органів виконавчої влади, залучених до розбудови системи державних стратегічних комунікацій;

створення/модернізації, системи моніторингу та аналітики в рамках кризових комунікацій;

розроблення та впровадження системи підготовки спеціалістів із стратегічних комунікацій.

II. Просування інтересів України у світі

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

У сучасних глобалізаційних та геополітичних умовах виникає необхідність реалізації ефективного механізму просування інтересів України у світі, що складається з об'єктивного інформування про події в Україні, формування позитивного іміджу України, збільшення кількості візитів до України різних цільових груп - від туристів до інвесторів. Популяризація України у світі впливає на рівень інвестиційної привабливості держави, залученості до світових економічних процесів, міжнародної підтримки та є важливим кроком на шляху євроінтеграції, якісним орієнтиром внутрішньої трансформації суспільства і показником фундаментальних демократичних цінностей.

Проте на сьогодні у світовому інформаційному просторі майже відсутня об'єктивна та актуальна інформація про Україну. У результаті іноземці, українська діаспора отримують відомості про події в Україні у неповному обсязі або з викривленим змістом, внаслідок чого створено негативний імідж нашої держави, що впливає на політичну, економічну, туристичну, інвестиційну та інші сфери.

Характеристики проблеми:

відсутність інформації про Україну або значне її викривлення формують страх, недовіру або агресію щодо держави;

зниження рейтингів країни залежно від суб'єктивного ставлення експертів;

слабкі позиції під час міжнародних політичних та економічних переговорів;

розпорошеність дій різних державних органів влади, що послаблює реалізацію ефективних політик.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Низький рівень знань про Україну в інших країнах світу, негативна оцінка України в розрізі європейських ліберальних цінностей. У 2015 році результати досліджень, проведених у країнах Європи, свідчать, що у Франції та Італії Україну вважають Європою лише 21 та 24 відсотки опитаних відповідно. Ключові асоціації з Україною - війна (46 відсотків), Росія (18 відсотків), бідність (9 відсотків).

Мета, якої передбачається досягнути

Популяризація України у світі із залученням інформаційних ресурсів іноземних держав, спрямована на захист її політичних, економічних та соціально-культурних інтересів, зміцнення її національної безпеки і відновлення територіальної цілісності.

Формування позитивного іміджу України шляхом висвітлення об'єктивної інформації про конкурентні переваги, сильні сторони, вагомі досягнення нашої держави на світовій арені, широкі перспективи співпраці міжнародної спільноти з Україною.

Забезпечення міжвідомчої координації з підготовки і поширення у світовому інформаційному просторі правдивої та об'єктивної інформації про Україну, зокрема окремі її регіони, а також підвищення рівня туристичної та інвестиційної привабливості України.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Підвищення рівня знань про Україну в країнах світу, зокрема в країнах Європи. Підвищення рівня сприйняття України як європейської держави більш як на 24 відсотки. Зменшення показників ключових негативних асоціацій з Україною нижче даних показників - війна (46 відсотків), Росія (18 відсотків), бідність (9 відсотків).

Збільшення зони покриття сигналу UA|TV на 30 відсотків.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Концепції популяризації України у світі та просування інтересів України у світовому інформаційному просторі, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2016 р. N 739;

Результати роботи за попередній період

Схвалено Концепцію популяризації України у світі та просування інтересів України у світовому інформаційному просторі. Розпочато роботу телеканалу UA|TV, прийнято Закон України "Про систему іномовлення України"; збільшено аудиторію каналу в інших країнах, збільшено кількість мовних версій, активізовано співробітництво з дипломатичними представництвами щодо просування інтересів України в світі.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Глобальний підхід - це систематизація наявних ресурсів, об'єднання зусиль органів влади, що відповідають за різні напрями презентування України у світі, а також залучення громадського сектору до реалізації проектів просування України у світі.

Пріоритет реалізується шляхом:

організації і проведення органами виконавчої влади інформаційних кампаній, спрямованих на підвищення рівня поінформованості світового співтовариства про Україну та формування позитивного іміджу нашої держави у різних сферах;

забезпечення постійної присутності комплексної та об'єктивної інформації про Україну у світовому інформаційному просторі;

визначення та забезпечення функціонування механізму відстеження і протидії інформаційним кампаніям та дезінформації проти України;

вироблення дієвого механізму привернення уваги міжнародної спільноти до фактів порушення прав і свобод громадян України, які проживають на тимчасово окупованих територіях;

поширення інформації стосовно інтеграційного курсу України в європейський простір, євроатлантичний безпековий простір;

подальшого розвитку системи іномовлення та забезпечення інформаційного супроводження державної політики України за її межами;

забезпечення взаємовигідної співпраці з українською діаспорою щодо популяризації України та українців, просування їх інтересів;

проведення регулярного відкритого діалогу між Кабінетом Міністрів України та спільнотою світових лідерів, експертів, представників засобів масової інформації, які висвітлюють або коментують українську тематику;

забезпечення ефективного використання можливостей українських культурно-інформаційних центрів за кордоном, зміцнення їх матеріально-технічної бази з метою залучення, зокрема, до виготовлення і поширення інформаційно-іміджевих матеріалів, присвячених Україні;

створення привабливого іміджу інвестиційної діяльності в нашій державі разом з постійною промоцією наявних можливостей та пропозицій;

створення сприятливих умов для формування позитивного туристичного іміджу.

Забезпечення ефективної популяризації України у світі потребує:

здійснення комплексних заходів з формування іміджу України, окремих регіонів;

об'єднання зусиль органів влади, бізнесу та громадянського суспільства для просування інтересів України у світі;

підвищення рівня присутності України на міжнародних заходах, у міжнародному академічному, культурному і громадському середовищі;

інформаційно-комунікаційної підтримки та висвітлення для міжнародної спільноти результатів реформ, що проводяться в Україні;

державної фінансової і організаційної підтримки у сфері іномовлення України, сприяння його популяризації та розширення аудиторії.

Реалізація Концепції популяризації України у світі та просування інтересів України у світовому інформаційному просторі передбачає:

розроблення єдиних стандартів щодо елементів брендування України у світі та проведення комунікаційних кампаній;

реалізацію проектів культурної дипломатії;

інформування світової громадськості щодо можливостей навчання в Україні.

Завершення реформи системи державного іномовлення передбачає:

поліпшення якості контенту, створення нового програмного продукту;

реалізацію положень Закону України "Про систему іномовлення України" в частині англomовної редакції;

збільшення кількості кореспондентських пунктів, впровадження нових мовних версій, створення нових редакцій.

12. Створення ефективної системи захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та пожеж

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Існуюча система ДСНС не дає змоги в повному обсязі виконувати покладені на неї завдання з реалізації державної політики у сфері цивільного захисту, забезпечення належного рівня безпеки життєдіяльності населення, його захисту від надзвичайних ситуацій, пожеж та інших небезпечних подій.

Серед основних проблем, що потребують розв'язання:

несвоєчасність реагування на надзвичайні ситуації, пожежі та інші небезпечні події внаслідок віддаленості підрозділів ДСНС та сил цивільного захисту від місць виникнення таких ситуацій. Особливо гострою проблема є для сільської місцевості;

надмірний регуляторний вплив системи державного нагляду у сфері пожежної та техногенної безпеки, що знижує рівень довіри населення та бізнесу до держави та негативно позначається на інвестиційному кліматі;

невідповідність матеріально-технічного забезпечення ДСНС сучасним вимогам (понад 80 відсотків спеціальної техніки експлуатуються більш як 30 років та підлягають заміні), що ускладнює виконання Україною міжнародних зобов'язань щодо виконання робіт з пошуку і рятування в зоні, яка включає територію України та акваторію Чорного і Азовського морів, а також створення спеціальних формувань ДСНС на особливий період.

З огляду на зазначене, а також на зміни, що відбуваються у зв'язку з децентралізацією влади та реформуванням системи безпеки і оборони, виникає необхідність реформування системи ДСНС.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Протягом 2016 року в Україні виникло 149 класифікованих надзвичайних ситуацій, з яких: 56 - техногенного характеру, 89 - природного, чотири - соціального, з них: одна надзвичайна ситуація державного рівня, дев'ять - регіонального, 64 - місцевого та 75 - об'єктового рівня.

Порівняно з аналогічним періодом 2015 року загальна кількість надзвичайних ситуацій у 2016 році збільшилася на 0,7 відсотка, при цьому кількість надзвичайних ситуацій техногенного характеру зменшилася на 11 відсотка, а надзвичайні ситуації соціального характеру - на 50 відсотків. Кількість надзвичайних ситуацій природного характеру збільшилася на 15,6 відсотка. Також порівняно з аналогічним періодом 2015 року втричі зросла кількість метеорологічних надзвичайних ситуацій.

Внаслідок надзвичайних ситуацій загинуло 183 особи (з них 37 дітей) та постраждало 1 тис. 856 осіб (з них 861 дитина). У 2016 році спостерігалось зменшення кількості загиблих (більш як на 24 відсотки), проте кількість постраждалих збільшилася (порівняно з 2015 роком - майже на 93 відсотки), що пояснюється зростанням їх частки у надзвичайних ситуаціях медико-біологічного характеру.

Протягом 2016 року в населених пунктах та на об'єктах суб'єктів господарювання зафіксовано 74 тис. 221 пожежі, що на 6,7 відсотка менше, ніж у 2015 році.

Внаслідок пожеж загинуло 1 тис. 872 особи, у тому числі 57 дітей, та 1 тис. 351 особа отримали травми. Порівняно з 2015 роком кількість загиблих унаслідок пожеж зменшилася на 3,9 відсотка, кількість травмованих - на 0,4 відсотка.

Матеріальні збитки внаслідок пожеж становили понад 5 млрд. 166 млн. гривень, у тому числі прямі збитки 1 млрд. 626 млн. гривень (на 11,4 відсотка більше, ніж у 2015 році), побічні - 3 млрд. 540 млн. гривень (на 41 відсоток менше, ніж у 2015 році).

Під час ліквідації пожеж врятовано понад 2,5 тис. осіб, у тому числі 307 дітей, та матеріальних цінностей на суму 3,6 млрд. гривень.

У житловому секторі виникло 53 тис. 591 пожежа (на 9,4 відсотка менше порівняно з 2015 роком), унаслідок яких загинуло 1 тис. 793 особи (на 3,8 відсотка менше порівняно з 2015 роком).

На об'єктах суб'єктів господарювання виникло 2 тис. 211 пожеж (на 1,2 відсотка більше, ніж у 2015 році), з них 1 тис. 391 пожежа - на об'єктах приватної власності (на 6,5 відсотка більше, ніж у 2015 році), 432 пожежі - на об'єктах колективної власності (на 13,8 відсотка менше порівняно з 2015 роком), 236 пожеж - на об'єктах загальнодержавної власності (на 7,1 відсотка менше порівняно з 2015 роком).

У ДСНС функціонує 986 пожежно-рятувальних підрозділів чисельністю 36 тис. осіб за нормативної потреби особового складу 42 тис. осіб. Пожежно-рятувальні підрозділи ДСНС мають на озброєнні близько 4 тис. одиниць пожежної техніки, більше 80 відсотків якої підлягає списанню. Практично відсутня підйомна, рятувальна та пожежна техніка для порятунку людей і гасіння пожеж у будівлях вище дев'яти поверхів, яких тільки у м. Києві нараховується понад 2 тис., а укомплектованість такими засобами підрозділів ДСНС становить 5 відсотків, в інших великих містах ситуація ще гірша. Надзвичайно гостро стоїть питання укомплектованості пожежними автомобілями високої прохідності з великим запасом вогнегасних речовин (забезпечено лише 10 відсотків необхідної кількості) для гасіння пожеж у сільській місцевості і природних екосистемах.

У місцевих органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування функціонує 1,1 тис. місцевих пожежно-рятувальних підрозділів чисельністю 5,9 тис. осіб за мінімальної потреби 2,2 тис. підрозділів і 34 тис. осіб.

При цьому результати аналізу свідчать, що в розвинутих країнах кількість пожежних становить у середньому 0,7 відсотка кількості населення, в Україні такий показник - лише 0,1 відсотка (на 42,5 млн. населення 42 тис. 700 пожежних, з них - 36 тис. 800 у підрозділах ДСНС та 5 тис. 900 у місцевих пожежних підрозділах).

Мета, якої передбачається досягнути

Метою реалізації пріоритету є оптимізація системи ДСНС та збільшення її спроможностей щодо забезпечення у взаємодії з іншими складовими сектору безпеки і оборони, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування для виконання визначених завдань з протидії загрозам національній безпеці у сфері цивільного захисту, вдосконалення захисту населення і територій від пожеж та надзвичайних ситуацій.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Ураховуючи сучасний міжнародний досвід, для ефективного та своєчасного гасіння пожеж в Україні необхідно близько 300 тис. пожежних. Такої кількості можливо досягнути шляхом створення територіальними громадами місцевих пожежних підрозділів (додаткова мінімальна потреба 1 тис. 860 підрозділів) та розвитку в територіальних громадах руху добровільних пожежних, що підвищить ефективність системи реагування на пожежі і надзвичайні ситуації у результаті скорочення часу прибуття до місця події для надання допомоги.

Зазначене дасть змогу підвищити рівень безпеки життєдіяльності населення, а також забезпечить кращий захист від пожеж, надзвичайних ситуацій та небезпечних гідрометеорологічних явищ, а також зменшить негативний економічний вплив таких явищ на життя населення та держави.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Угоді про асоціацію;

Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 р. N 287;

Воєнній доктрині України, затвердженій Указом Президента України від 24 вересня 2015 р. N 555;

Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. N 333;

Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженій Указом Президента України від 14 березня 2016 р. N 92.

Результати роботи за попередній період

З метою реалізації норм Кодексу цивільного захисту України розроблено та прийнято Кабінетом Міністрів України 38 нормативно-правових актів.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 січня 2017 р. N 61 схвалено Стратегію реформування системи Державної служби з надзвичайних ситуацій. Розроблено проект Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про об'єкти підвищеної небезпеки".

Разом з Державною регуляторною службою, Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері фінансових послуг, Федерацією роботодавців України, Лігою страхових організацій України, страхових компаній, наукових установ, громадських об'єднань та галузевих об'єднань підприємців розроблено проект змін до критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначено періодичність здійснення планових заходів державного нагляду у сфері техногенної та пожежної безпеки.

Підписано меморандуми про співпрацю з Вінницькою, Дніпропетровською, Донецькою, Львівською та Тернопільською обласними держадміністраціями, якими започатковано пілотні проекти щодо організації заходів цивільного захисту населення об'єднаних територіальних громад, що створюються в регіонах відповідно до Закону України "Про добровільне об'єднання територіальних громад" та розпочато їх реалізацію.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Для досягнення мети у середньостроковій перспективі передбачається здійснити:

перехід від системи державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки до системи запобігання виникненню надзвичайних ситуацій та профілактики пожеж;

внесення змін до нормативно-правових актів щодо удосконалення єдиної державної системи цивільного захисту з урахуванням реформування системи ДСНС, місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, а також виконання основних завдань (функцій) у сфері пожежної та техногенної безпеки органами місцевого самоврядування;

запровадження належного рівня безпеки життєдіяльності населення, захисту суб'єктів господарювання і територій від загрози виникнення надзвичайних ситуацій;

надання методичної та практичної допомоги органам місцевого самоврядування щодо утворення нових та реформування існуючих пожежно-рятувальних підрозділів (пожежних частин) місцевої і добровільної пожежної охорони в об'єднаних територіальних громадах;

оптимізацію структури та чисельності ДСНС на всіх рівнях, реорганізацію сил цивільного захисту, які входять до системи ДСНС з урахуванням покладених на них завдань;

подальше нарощення матеріально-технічної бази сил цивільного захисту та їх технічне переоснащення сучасною технікою.

13. Автоматизація процесів, пов'язаних з реалізацією державної політики у сфері міграції

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Перехід від системи обліку населення на паперових носіях до системи електронного обліку населення.

Відсутність централізованих електронних баз, зокрема персональних даних Єдиного державного демографічного реєстру, Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства та електронних баз єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами.

Відсутність автоматизованої взаємодії державних інформаційних ресурсів у міграційній сфері.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Рівень забезпеченості робочими станціями для оформлення та видачі документів - 80 відсотків.

Рівень створення складових Єдиного державного демографічного реєстру оформлення та видачі документів, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус - 50 відсотків.

Рівень створення Єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами - 50 відсотків.

Рівень створення Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства - 20 відсотків.

Рівень забезпеченості телекомунікаційним зв'язком з передачі даних - 80 відсотків.

Мета, якої передбачається досягнути

Запровадження системи електронного обліку населення. Створення електронних баз персональних даних Єдиного державного демографічного реєстру, Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства та електронних баз єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами для забезпечення реалізації державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, видача засобами Єдиного державного демографічного реєстру документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи її спеціальний статус, проведення аналізу міграційної ситуації в Україні, проблем біженців та інших категорій мігрантів.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Введення у експлуатацію Єдиного державного демографічного реєстру, Єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами, Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства.

Відповідність пріоритету Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Угоді про асоціацію;

Концепції створення єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2012 р. N 870;

Концепції створення національної системи ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2015 р. N 1428.

Результати роботи за попередній період

Створено необхідну інформаційно-комунікаційну інфраструктуру для забезпечення функціонування Єдиного державного демографічного реєстру, національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства та відомчої інформаційної системи ДМС - Єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами.

З 1 січня 2015 р. забезпечено запровадження оформлення та видачі паспорта громадянина України для виїзду за кордон з безконтактним електронним носієм.

У квітні 2015 р. забезпечено оформлення дипломатичного паспорта України, службового паспорта України, у травні 2015 року - паспорта громадянина України для виїзду за кордон, що оформлюється закордонними дипломатичними установами України.

З 15 січня 2016 р. забезпечено запровадження оформлення та видачі паспорта громадянина України у формі картки.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Забезпечити доступ до інформації з Єдиного державного демографічного реєстру центральним органам виконавчої влади, правоохоронним органам та органам місцевого самоврядування відповідно до Положення про електронну взаємодію державних електронних інформаційних ресурсів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2016 р. N 606.

Забезпечити формування та ведення Єдиного державного демографічного реєстру, визначити механізм надання інформації з Реєстру, видачі довідки про внесену інформацію до Реєстру та про видані документи, взаємодію між уповноваженими суб'єктами.

До 2020 року забезпечити видачу із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру документів: посвідчення особи моряка, посвідчення члена екіпажу, посвідчення особи на повернення в Україну, тимчасового посвідчення громадянина України, посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон, посвідки на постійне проживання, посвідки на тимчасове проживання, картки мігранта, посвідчення біженця, проїзного документа біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту.

Забезпечити створення мінімальної необхідної інформаційно-комунікаційної інфраструктури для функціонування національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства.

14. Забезпечення безпеки дорожнього руху

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Високий рівень аварійності на автомобільних дорогах держави, збільшення кількості дорожньо-транспортних пригод, травматизму та летальних випадків під час дорожнього руху.

Недостатня кількість особового складу Національної поліції, для забезпечення безпеки дорожнього руху та його регулювання.

Недостатня ефективність роботи з виявлення та припинення порушень безпеки дорожнього руху, а також причин і умов, що сприяють їх вчиненню.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

Протягом січня - жовтня 2016 року скоєно 10387 дорожньо-транспортних пригод (на 26 відсотків більше порівняно з аналогічним періодом 2015 року), у тому числі 1659 дорожньо-транспортних пригод із смертельними наслідками (на 25 відсотків більше порівняно з аналогічним періодом 2015 року).

Мета, якої передбачається досягнути

Зменшення травматизму та летальних випадків під час дорожнього руху.

Зменшення кількості випадків порушень Правил дорожнього руху водіями транспортних засобів.

До кінця 2017 року - обслуговування дорожньою патрульною поліцією доріг міжнародного значення.

У середньостроковій перспективі:

Обслуговування дорожньою патрульною поліцією доріг міжнародного та національного значення.

Створення універсального високомобільного підрозділу, який забезпечить обслуговування доріг міжнародного та національного значення, а також збільшення загальної протяжності автомобільних доріг, що обслуговуватимуться дорожньою патрульною поліцією, до 9000 кілометрів.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Початок роботи підрозділів дорожньої патрульної поліції на всіх дорогах міжнародного та національного значення.

Створення підрозділів дорожньої патрульної поліції у мм. Львові, Одесі, Харкові, Дніпрі, Києві, Полтаві, Житомирі, Вінниці, Сєвєродонецьку, Лисичанську та Рубіжному, Рівному, Чернігові, Ужгороді та Мукачеві, Херсоні, Миколаєві, Хмельницькому, Маріуполі, Чернівцях, Тернополі, Кропивницькому, Луцьку, Запоріжжі, Івано-Франківську, Черкасах, Краматорську та Слов'янську, Сумах, Борисполі, Кременчуку, Кривому Розі, Умані, Ковелі, Сарнах, Мелітополі.

Доукомплектування департаменту патрульної поліції кваліфікованим персоналом, який забезпечуватиме безпеку дорожнього руху у складі автопатрулів та стаціонарних постів.

Початок впровадження системи фіксації правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху в автоматичному режимі.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає Програмі діяльності Кабінету Міністрів України.

Результати роботи за попередній період

У 2015 році наряди патрульної поліції розпочали роботу із забезпечення безпеки дорожнього руху на трасах Київ - Бориспіль (37 км) та Київ - Житомир (140 км).

У 2016 році працівники патрульної поліції повністю обслуговують автошляхи державного та міжнародного значення у Львівській області (Львів - Рава-Руська (65 км), Львів - Краковець (69 км), Львів - Шегині (80 км), Львів - Червоноград (72 км) та частково - на трасах Київської, Житомирської, Одеської, Миколаївської, Херсонської, Волинської, Закарпатської та Рівненської областей (Київ-Чоп (816 км), Одеса - Миколаїв (133 км), Миколаїв - Херсон (69 км), Луцьк - Устилуг (88 км), Луцьк - Рівне (73 км).

На сьогодні 32 автопатрулі патрульної поліції задіяні у процесі забезпечення безпеки дорожнього руху на трасах у Київській, Одеській, Львівській, Миколаївській, Херсонській, Волинській та Рівненській областях загальною протяжністю 1502 кілометри.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Початок роботи підрозділів дорожньої патрульної поліції на всіх дорогах міжнародного значення.

Запобігання зростанню кількості дорожньо-транспортних пригод на автомобільних дорогах.

Проведення профілактичних заходів, зокрема роз'яснювальної роботи, з водіями-учасниками дорожнього руху.

Оголошення та проведення набору особового складу для дорожньої патрульної поліції. Використання нових підходів та методів у навчанні майбутніх поліцейських з урахуванням найкращого світового досвіду.

Посилення контролю за дотриманням вимог законів, інших нормативно-правових актів з питань безпеки дорожнього руху.

15. Створення Національної телекомунікаційної мережі, забезпечення кіберзахисту

Основні проблеми, які передбачається розв'язати

Необхідність забезпечити надійне функціонування наявних систем, мереж і комплексів спеціального зв'язку з одночасним проведенням заходів з поетапного (фрагментарного) переоснащення систем, мереж і комплексів спеціального зв'язку.

Відсутність можливості інтеграції розподілених ресурсів спеціальних інформаційно-телекомунікаційних систем.

Відсутність єдиних підходів до розвитку захищених електронних комунікацій у державних органах, у тому числі в державних органах сектору безпеки та оборони, і до модернізації інформаційної інфраструктури державних органів.

Неможливість гарантовано задовольнити потреби державних органів у послугах захищених електронних комунікацій у мирний час, в особливий період та в умовах воєнного стану і впровадити єдині підходи до розвитку захищених електронних комунікацій у державних органах, у тому числі в державних органах сектору безпеки та оборони.

Неможливість підвищити ефективність оперативно-технічного управління системами (мережами) та забезпечити належний рівень захисту інформації (кіберзахисту) в електронних комунікаційних мережах у державних органах, у тому числі в державних органах сектору безпеки та оборони.

Відставання технологічного рівня розвитку систем (мереж) і комплексів спеціального зв'язку від сучасного рівня розвитку у сфері електронних комунікацій.

Відсутність транспортної платформи для подальшої розбудови в Україні захищеного інформаційного суспільства.

Недостатній рівень забезпечення безпеки інформаційного обміну, що здійснюється в інтересах управління державою, захисту об'єктів критичної інформаційної інфраструктури та її інформаційних ресурсів в умовах посилення загроз у кіберпросторі.

Основні кількісні показники, якими характеризується ситуація

На сьогодні телекомунікаційний ресурс, що використовується в інтересах державних органів, орендується у приватних операторів та провайдерів, що може становити потенційну загрозу для сталого і безперервного функціонування мереж в особливий період і в разі виникнення надзвичайної ситуації. Крім того, це призводить до нераціонального і неефективного

використання коштів державного бюджету, що виділяються державним органам для забезпечення їх телекомунікаційних потреб.

У 2016 році видатки на утримання діючих мереж становлять: на придбання обладнання - близько 800 млн. гривень, оплату послуг зв'язку - близько 250 млн. гривень, оренду кабельної каналізації - близько 600 тис. гривень. Ураховуючи те, що потреби державних органів у телекомунікаційних сервісах зростають, такі видатки збільшуватимуться.

Мета, якої передбачається досягнути

У середньостроковій перспективі - створення на базі сучасних цифрових технологій єдиної багаторівневої міжвідомчої спеціальної інформаційно-телекомунікаційної системи з елементами централізованого управління для забезпечення захищеного інформаційного обміну, що здійснюється в інтересах управління державою в мирний час та в умовах надзвичайного і воєнного стану (Національної телекомунікаційної мережі).

I етап (до кінця 2017 року):

будівництво транспортної платформи Національної телекомунікаційної мережі в м. Києві;

створення на базі сучасних цифрових технологій Системи міжвідомчого телефонного зв'язку;

дооснащення центрального сегмента Системи захищеного доступу державних органів до Інтернету для забезпечення кіберзахисту.

Цільові кількісні показники, яких передбачається досягнути до кінця 2017 року і в середньостроковій перспективі

Розгортання та забезпечення підключення?

двох головних (центральных) вузлів Національної телекомунікаційної мережі;

50 транспортних вузлів Національної телекомунікаційної мережі у державних органах, у тому числі в 12 державних органах сектору безпеки і оборони, а також комплексів абонентського виносу до них.

Відповідність пріоритету Програми діяльності Кабінету Міністрів України, іншим стратегічним документам, міжнародним зобов'язанням

Пріоритет відповідає:

Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 р. N 287;

Воєнній доктрині України, затвердженій Указом Президента України від 24 вересня 2015 р. N 555;

Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженій Указом Президента України від 14 березня 2016 р. N 92;

Стратегії кібербезпеки України, затвердженій Указом Президента України від 15 березня 2016 р. N 96.

Результати роботи за попередній період

Затверджено Державну цільову програму розвитку спеціального зв'язку, забезпечення захисту інформації і протидії технічним розвідкам на 2016 - 2021 роки.

Протягом 2016 року розроблено:

техніко-економічне обґрунтування для об'єкта "Будівництво Національної телекомунікаційної мережі" та проектну документацію на розгортання 12 транспортних вузлів у державних органах;

технічні вимоги на переоснащення захищеного вузла Інтернет-доступу Держспецзв'язку.

Суть підходу, який пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі

Передбачається насамперед забезпечити надійне функціонування існуючих систем (мереж) і комплексів спеціального зв'язку та водночас вжити заходів для поетапного (фрагментарного) переоснащення систем (мереж) і комплексів спеціального зв'язку, провести їх інтеграцію на базі ресурсу єдиної державної платформи захищених електронних комунікацій державних органів Національної телекомунікаційної мережі, що забезпечить комплексний підхід до розвитку захищених електронних комунікацій державних органів.

При цьому передбачається забезпечити:

поступове переоснащення системи захисту інформації сучасними засобами вітчизняного та іноземного виробництва з упровадженням новітніх технологій, розроблених і вдосконалених під час виконання попередніх програм;

створення та розвиток Системи захищеного доступу державних органів до Інтернету для забезпечення кіберзахисту державних інформаційних ресурсів, а також об'єктів критичної інфраструктури.

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням
Кабінету
Міністрів
України
від 3 квітня 2017
р. N 275-р

ПЛАН пріоритетних дій Уряду на 2017 рік

Кроки	Пояснення, обґрунтування	Відповідальні за виконання	Строк
I. ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ			
Спрощення адміністрування податків			
1. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо запровадження єдиного рахунка для сплати податків і зборів	запровадження системи сплати податків та зборів на єдиний рахунок	Мінфін ДФС Казначейство Мінекономрозвитку Мін'юст	II квартал
2. Розроблення та подання Кабінетові	спрощення адміністрування	Мінфін Мінекономрозвитку	II квартал

Міністрів України проекту закону щодо запровадження податку на виведений капітал	податку на прибуток підприємств	ДФС Мін'юст	
3. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо подання єдиної звітності з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування і податку на доходи фізичних осіб	узгодження баз оподаткування єдиного соціального внеску і податку на доходи фізичних осіб та створення можливості подання єдиної звітності з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування і податку на доходи фізичних осіб	Мінфін Мінекономрозвитку ДФС Мінсоцполітики Пенсійний фонд Казначейство Мін'юст	III квартал
4. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо запровадження загального декларування доходів і витрат фізичних осіб та податкового контролю за відповідністю доходів і витрат громадян з використанням непрямих методів	запровадження автоматизованої системи моніторингу відповідності витрат фізичних осіб отриманим доходам	Мінфін ДФС Національний банк (за згодою) Національне агентство з питань запобігання корупції Національне антикорупційне бюро (за згодою) Мінсоцполітики	IV квартал
5. Проведення переговорів щодо внесення змін до Конвенцій про уникнення подвійного оподаткування з Бельгією, Францією, Іспанією, Туреччиною, Швейцарією	запобігання відпливу українського капіталу до держав (територій) з низьким рівнем оподаткування з метою мінімізації податкових зобов'язань	Мінфін ДФС	протягом року
6. Розвиток електронних сервісів для платників податків, зокрема забезпечення повноцінного функціонування	забезпечення переходу до електронної взаємодії платників податків та ДФС	ДФС	II квартал

електронного сервісу "Електронний кабінет платника податків"			
7. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо створення нового органу, на який покладатиметься обов'язок забезпечення запобігання, виявлення, припинення, розслідування та розкриття кримінальних правопорушень, об'єктом яких є фінансові інтереси держави та/або місцевого самоврядування	розмежування сервісної та правоохоронної функцій ДФС; оптимізація структури та чисельності органів, які ведуть боротьбу із злочинами у сфері фінансів, усунення дублювання їх функцій	Мінфін ДФС Мін'юст МВС СБУ (за згодою) Мінсоцполітики Мінекономрозвитку НАДС Національна поліція	протягом року
8. Продовження реорганізації ДФС з метою провадження її діяльності в рамках однієї юридичної особи	подальша реорганізація ДФС з урахуванням принципів, визначених стратегією реформи	Мінфін ДФС	протягом року
9. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту порядку контролю, в тому числі моніторингу, центральним органом виконавчої влади, що формує та реалізує фінансову політику, адміністрування центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, баз даних та інформаційних ресурсів, що використовуються для адміністрування податків, зборів та інших обов'язкових платежів	забезпечення проведення незалежного аудиту баз даних та інформаційних ресурсів, що використовуються контролюючими органами ДФС	Мінфін ДФС	протягом року
10. Запровадження ведення єдиної бази	покращення роботи з платниками податків,	ДФС	протягом року

індивідуальних податкових консультацій, що надаються ДФС в письмовій формі, з обов'язковим їх розміщенням на офіційному веб-сайті ДФС	підвищення прозорості роботи ДФС		
11. Підготовка та подання на розгляд Кабінету Міністрів України проектів графіків наближення ставок акцизного податку на тютюнові вироби до рівня, передбаченого директивою ЄС	виконання зобов'язань щодо імплементації положень Директиви Ради N 2011/64/ЄС про структуру та ставки акцизного податку на тютюнові вироби	Мінфін ДФС МЗС МОЗ Мінекономрозвитку Мінагрополітики	IV квартал
Реформа митниці як інструмент покращення інвестицій			
12. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Концепції реформування державної митної справи та плану заходів з її реалізації	необхідність прийняття з метою чіткої регламентації здійснення заходів з реалізації реформи державної митної справи програмного документа, який міститиме завдання, строки, відповідальних за виконання	Мінфін центральної органи виконавчої влади	II квартал
13. Розроблення проектів законодавчих та інших актів з питань нетарифного регулювання	необхідність синхронізації за результатами аудиту митних процедур норм митного законодавства та актів з питань нетарифного регулювання	Мінфін центральної органи виконавчої влади	протягом року
14. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо передачі повноважень із здійснення екологічного та радіологічного контролю на кордоні органам доходів і зборів	зменшення кількості державних органів, які здійснюють контроль у пунктах пропуску через державний кордон; удосконалення процесів міжвідомчої взаємодії; оптимізація ресурсів, які витрачаються	Мінфін МВС Мінприроди Мін'юст ДФС Адміністрація Держприкордонслужби	III квартал

та Державній прикордонній службі	державою на здійснення державних видів контролю		
15. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо подальшого розвитку електронної системи обміну інформацією за принципом "єдиного вікна"	подальша автоматизація митних формальностей; розширення можливостей спілкування ділових кіл з державними органами із використанням електронних засобів комунікації; поширення на митний режим транзиту; поступовий перехід від сканованих до електронних документів	Мінфін ДФС заінтересовані центральні органи виконавчої влади	IV квартал
16. Впровадження єдиного рахунку ДФС (для митниць) в органах Казначейства, з якого можливо сплачувати митні платежі в будь-якій митниці	митне законодавство дає змогу підприємствам здійснювати митне оформлення товарів у будь-якій митниці, але суми коштів, які будуть стягуватися в процесі митного оформлення, слід перераховувати на рахунок визначеної митниці	Мінфін ДФС Казначейство	II квартал
17. Підготовка підзаконних актів, необхідних для впровадження в повному обсязі інституту уповноважених економічних операторів	запровадження в Україні інституту уповноважених економічних операторів відповідно до загальноприйнятих світових стандартів дасть можливість добросовісним українським підприємствам користуватися системою спеціальних спрощень митних формальностей	Мінфін Мін'юст ДФС	протягом трьох місяців з дати набрання чинності Законами України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування операцій із ввезення на митну територію України товарів уповноваженими економічними операторами" (реєстраційний номер 4776) і "П

			внесення змін до Митного кодексу України щодо уповноваженого економічного оператора та спрощень митних формальностей (реєстраційний номер 4777)
Реформування та розвиток фінансового сектору			
18. Розроблення проекту комплексної стратегії розвитку державних банків та дорожньої карти її імплементації	забезпечення розвитку державних банків	Мінфін Національний банк (за згодою)	III квартал
19. Активізація боротьби з використанням фіктивних фінансових інструментів	стимулювання розвитку інфраструктури та інструментів фінансового сектору	НКЦПФР (за згодою) Національний банк (за згодою) Мінфін Мінекономрозвитку	IV квартал
20. Стимулювання розширення джерел та збільшення обсягів локальних довгострокових фінансових ресурсів	стимулювання розвитку інфраструктури фінансового сектору	Національний банк (за згодою) Мінфін Мінекономрозвитку НКЦПФР (за згодою)	IV квартал
21. Поліпшення умов доступу іноземних інвесторів до локального ринку цінних паперів	стимулювання розвитку інфраструктури фінансового сектору	Національний банк (за згодою) НКЦПФР (за згодою) Мінфін Мінекономрозвитку	IV квартал
22. Стимулювання розвитку та поглиблення міжбанківського ринку	стимулювання розвитку інфраструктури фінансового сектору	Національний банк (за згодою)	IV квартал
23. Стимулювання розвитку фінансового лізингу шляхом внесення змін до законодавства в частині визнання лізингодавців кредиторами, розроблення механізмів повернення майна	стимулювання розвитку інфраструктури фінансового сектору	Нацкомфінпослуг (за згодою) Національний банк (за згодою)	IV квартал
24. Розроблення та	стимулювання розвитку	Нацкомфінпослуг (за	IV квартал

запровадження плану поетапної трансформації ринку кредитної кооперації	інфраструктури фінансового сектору	згодою) Національний банк (за згодою)	
25. Розроблення та впровадження комплексної програми підвищення фінансової обізнаності	підвищення рівня фінансової обізнаності, рівня культури заощаджень населення та застосування інноваційних платіжних інструментів	Національний банк (за згодою) Фонд гарантування вкладів фізичних осіб (за згодою) НКЦПФР (за згодою) Нацкомфінпослуг (за згодою) МОН Мінфін	IV квартал
26. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проектів актів законодавства щодо удосконалення корпоративного управління в державних банках	зміна принципів та підходів до корпоративного управління в державних банках шляхом формування щонайменше двох третин складу наглядових рад з незалежних директорів	Мінфін Національний банк (за згодою) державні банки (за згодою)	II квартал
Створення системи моніторингу та контролю державної допомоги			
27. Завершення нормативно-правового забезпечення впровадження ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги	необхідність імплементації положень Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання"	Антимонопольний комітет Мінекономрозвитку Мінфін Мінприроди Міненерговугілля Мінінфраструктури Мінкультури МОН МОЗ Мінрегіон Мінсоцполітики Мін'юст НКРЕКП (за згодою) НКРЗІ (за згодою) НКЦПФР (за згодою) Нацкомфінпослуг (за згодою) Національний банк (за згодою) Фонд державного майна	III квартал

28. Інституційне забезпечення впровадження ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги	виконання нових завдань Уповноваженого органу і надавачів державної допомоги потребує досягнення належного рівня інституційного забезпечення	Антимонопольний комітет центральні органи виконавчої влади	III квартал
29. Проведення семінарів, тренінгів, нарад за участю надавачів державної допомоги з питань державної допомоги	проведення заходів з поширення відповідної інформації щодо законодавства з питань державної допомоги суб'єктам господарювання	Антимонопольний комітет	III квартал
30. Впровадження електронної платформи для проведення моніторингу та ведення реєстру державної допомоги	проведення моніторингу та ведення реєстру державної допомоги за допомогою електронних засобів істотно підвищить їх ефективність	Антимонопольний комітет Мінфін	III квартал
Дерегуляція і розвиток підприємництва та кон			
31. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Стратегії розвитку малого та середнього підприємництва	визначення стратегічних пріоритетів державної політики у сфері розвитку сектору малого та середнього підприємництва на середньостроковий період	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади громадські організації (за згодою)	II квартал
32. Розроблення проекту плану заходів щодо реалізації стратегічних напрямів, визначених Стратегією розвитку малого та середнього підприємництва	забезпечення імплементації напрямів, визначених Стратегією розвитку малого та середнього підприємництва	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади громадські організації (за згодою)	III квартал

33. Розроблення проектів актів, реалізація яких спрямована на дерегуляцію господарської діяльності згідно з планом заходів щодо дерегуляції господарської діяльності	необхідність усунення регуляторних та законодавчих перешкод на шляху ведення бізнесу, епізодичних несистемних дій органів державної влади під час здійснення регулювання у сфері господарської діяльності	Мінекономрозвитку ДРС інші центральні органи виконавчої влади	протягом року
34. Розроблення проектів актів, реалізація яких спрямована на забезпечення істотного поліпшення умов ведення бізнесу в Україні за напрямками, що враховуються Групою Світового банку під час складання рейтингу "Ведення бізнесу" (Doing Business)	імплементация кращих практик якісного та ефективного регулювання, відображених Групою Світового банку у методології рейтингу "Ведення бізнесу"	Мінекономрозвитку ДРС інші центральні органи виконавчої влади	протягом року
35. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проектів постанов Кабінету Міністрів України щодо затвердження: Порядку функціонування інтегрованої автоматизованої системи державного нагляду (контролю); Порядку здійснення комплексних планових заходів державного нагляду (контролю); Порядку проведення перевірок додержання органами державного нагляду (контролю) вимог Закону України "Про основні засади	підвищення ефективності роботи органів державного нагляду (контролю), посилення правової захищеності суб'єктів господарювання	Мінекономрозвитку ДРС	II квартал

державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності"			
36. Створення та введення в дію інтегрованої автоматизованої системи державного нагляду (контролю) з інформацією про всі заходи державного нагляду (контролю)	лібералізація системи державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності	ДРС	IV квартал
37. Підключення до національної інформаційної системи державного ринкового нагляду та системи оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик	виконання Законів України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції" та "Про загальну безпечність нехарчової продукції"	Мінекономрозвитку Держпродспоживслужба	IV квартал
38. Розроблення проекту плану заходів з реалізації Концепції державної політики у сфері захисту прав споживачів на період до 2020 року	вироблення державної політики у сфері захисту прав споживачів	Мінекономрозвитку	II квартал
39. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про внесення змін до	розв'язання проблем у сфері захисту прав споживачів та приведення	Мінекономрозвитку	до прийняття відповідного Закону

деяких законодавчих актів України (щодо захисту прав споживачів)" (реєстраційний номер 5548)	законодавства України у сфері захисту прав споживачів у відповідність із законодавством ЄС у цій сфері		
40. Забезпечення проведення кількісних розрахунків вигод і витрат під час розроблення кожного регуляторного акта, у тому числі для малого бізнесу	створення умов для запровадження виключно економічно доцільних регуляторних актів сприяє зниженню адміністративного та фінансового навантаження на суб'єктів господарювання	ДРС центральні органи виконавчої влади	постійно
41. Виконання Українською Стороною умов, необхідних для укладення Угоди про оцінку відповідності та прийнятність промислової продукції (АСАА) у трьох пріоритетних секторах української промисловості	скасування обмежень з боку ЄС на експорт вітчизняної продукції	Мінекономрозвитку	IV квартал
42. Розроблення проекту Закону України "Про внесення змін до статті 8 Закону України "Про захист економічної конкуренції" щодо контролю над узгодженими діями суб'єктів господарювання стосовно постачання і використання товарів	підвищення ефективності системи контролю над узгодженими діями суб'єктів господарювання щодо постачання та використання товарів	Антимонопольний комітет	IV квартал
43. Прийняття акта Антимонопольного комітету стосовно рекомендацій щодо дослідження ринку	визначення стану конкурентного середовища на ринку, його оцінка і дослідження можливостей щодо обмеження або розвитку конкуренції	Антимонопольний комітет	III квартал

44. Прийняття акта Антимонопольного комітету стосовно методичних засад визначення монопольного (домінуючого) становища суб'єкта господарювання	удосконалення порядку визначення монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання на ринку та проведення аналізу діяльності суб'єктів господарювання та споживачів з виробництва, реалізації, придбання товарів, надання послуг, виконання робіт на загальнодержавних та регіональних ринках	Антимонопольний комітет	IV квартал
45. Прийняття акта Антимонопольного комітету щодо спрощення умов здійснення окремих видів вертикальних узгоджених дій суб'єктів господарювання стосовно постачання та використання товарів відповідно до правил ЄС	гармонізація законодавства України відповідно до Договору про функціонування ЄС та Постанови Ради ЄС N 330/2010 від 20 квітня 2010 року	Антимонопольний комітет	III квартал
46. Прийняття акта Антимонопольного комітету щодо створення спрощених умов здійснення окремих видів узгоджених дій суб'єктів господарювання, що стосуються обміну технологіями, відповідно до правил ЄС	гармонізація законодавства України відповідно до Договору про функціонування ЄС, Регламенту Комісії ЄС N 772/2004 від 27 квітня 2004 р. та Постанови Ради ЄС N 316/2014 від 21 березня 2014 року	Антимонопольний комітет	IV квартал
47. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта про затвердження Національної програми з розвитку конкуренції	вдосконалення конкурентної політики України	Антимонопольний комітет	протягом року
48. Розроблення проекту	забезпечення реалізації	Антимонопольний	IV квартал

Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про захист економічної конкуренції" в частині вдосконалення розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції	прав осіб, які беруть участь у розгляді справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції	комітет	
49. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо поліпшення умов ведення будівельної діяльності" (реєстраційний номер 5587)	скасування вимоги щодо необхідності отримання вихідних даних та технічних умов від ДСНС	Мінрегіон	до прийняття відповідного Зак
50. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про будівельні норми"	запровадження параметричного методу нормування у будівництві	Мінрегіон Мінфін Мінекономрозвитку Мінагрополітики Міненерговугілля Мінінфраструктури МВС Міноборони Укравтодор Адміністрація Держспецзв'язку Держводагентство Держрибагентство	III квартал
51. Перегляд чинних та розроблення нових будівельних норм з урахуванням параметричного методу	внесення змін до чинних та прийняття нових будівельних норм, розроблених з урахуванням міжнародно визнаних	Мінрегіон інші суб'єкти нормування у будівництві	IV квартал

нормування у будівництві	принципів нормування у будівництві		
52. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення містобудівної діяльності" (реєстраційний номер 4585)	розв'язання актуальних проблем у сфері дерегуляції господарської діяльності	Мінрегіон	до прийняття відповідного Зак
53. Розроблення проекту закону стосовно запровадження страхування відповідальності суб'єктів містобудування як умови здійснення певних видів діяльності, у тому числі страхування цивільно-правової відповідальності перед третіми особами під час провадження професійної діяльності відповідальних	необхідність запровадження страхування як міжнародно-визнаної форми ризик-менеджменту, що використовується для хеджування (мінімізації ризиків) та охорони майнових і особистих інтересів осіб удосконалення механізмів відшкодування збитків, завданих споживачам	Мінрегіон саморегулювні організації у сфері архітектурної діяльності (за згодою)	IV квартал

виконавців робіт (послуг), та вивчення питання щодо можливості створення Фонду гарантування інвестицій	унаслідок надання товарів, виконання робіт (послуг) неналежної якості		
54. Введення нової професії у будівництві "Інженер-консультант (будівництво)" та розроблення відповідної кваліфікаційної характеристики	в Україні не визначено професію інженера-консультанта та не встановлено кваліфікаційні вимоги до неї, хоча фактично існує значна кількість компаній, в яких спеціалісти надають інженерно-консультаційні послуги у сфері будівництва	Мінрегіон Мінсоцполітики Мінекономрозвитку	III квартал
55. Затвердження плану заходів щодо реалізації Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року у 2017 році	забезпечення комплексного підходу до формування та реалізації державної політики у сфері туризму та курортів	Мінекономрозвитку інші центральні та місцеві органи виконавчої влади	II квартал
56. Затвердження плану заходів щодо реалізації Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року у 2018 році	забезпечення комплексного підходу до формування та реалізації державної політики у сфері туризму та курортів	Мінекономрозвитку інші центральні та місцеві органи виконавчої влади	IV квартал
57. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України законопроектів щодо внесення змін до Законів України "Про туризм" та "Про курорти"	створення належних умов для активізації та ефективного розвитку сфери туризму та курортів, забезпечивши прозорі рамкові умови	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал

	провадження туристичної діяльності		
58. Створення інтерактивної пошарової бази даних з нанесенням інформації про туристичні та рекреаційні ресурси України, рекомендовані та придатні для відвідування туристами та для формування національної мережі туристично-екскурсійних маршрутів	забезпечення обліку туристичних ресурсів України	Мінекономрозвитку Мінінфраструктури Мінкультури Мінприроди Мінрегіон місцеві органи виконавчої влади	IV квартал
59. Створення національної мережі туристичних брендів України (області, райони, міста, територіальні громади, туристичні дестинації)	формування та реалізація конкурентоспроможних національного, регіонального та місцевого туристичних продуктів	Мінекономрозвитку місцеві органи виконавчої влади	III квартал
60. Представлення туристичного продукту України на національних та міжнародних виставково-ярмаркових заходах	формування позитивного іміджу України як країни, привабливої для туризму	Мінекономрозвитку місцеві органи виконавчої влади	протягом року
61. Створення та ведення на іноземних мовах туристичного веб-порталу Visit Ukraine з представленням у єдиному форматі достовірної та актуальної інформації про туристичні можливості регіонів та міст України	формування загальнодержавної інформаційної мережі у сфері туризму та курортів	Мінекономрозвитку місцеві органи виконавчої влади	IV квартал
62. Створення і ведення єдиного електронного кадастру курортних територій	забезпечення охорони природних лікувальних ресурсів та природних територій курортів	Мінекономрозвитку Мінприроди МОЗ інші центральні та місцеві органи виконавчої влади	протягом року

Управління державною власністю та приватизацією			
63. Підготовка та подання Кабінетові Міністрів України пропозицій щодо класифікації (групування) підприємств державного сектору економіки	визначення стратегічних напрямів функціонування державних підприємств та використання їх майна	Мінекономрозвитку	II квартал
64. Законодавче врегулювання процедури приватизації підприємств агропромислового комплексу на умовах конкурсу з відкритістю пропонування ціни	здійснення приватизації підприємств агропромислового комплексу на загальних підставах	Мінекономрозвитку Мінагрополітики Фонд державного майна	II квартал
65. Створення законодавчих умов для корпоратизації підприємств оборонно-промислового комплексу	забезпечення створення умов ринкового використання майна підприємств оборонно-промислового комплексу	Мінекономрозвитку	II квартал
66. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проектів Законів України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо спрощення процесу приватизації)" та "Про внесення змін до статті 15 Бюджетного кодексу України (щодо фінансування спеціального фонду)"	забезпечення проведення реформ у сфері приватизації, спрощення процедури та скорочення строків проведення приватизації	Фонд державного майна Мінекономрозвитку	II квартал
67. Здійснення передачі державних підприємств із сфери управління	оптимізація частки державного сектору економіки	центральні та місцеві органи виконавчої влади інші суб'єкти управління	протягом року

суб'єктів управління об'єктами державної власності до сфери управління Фонду державного майна з метою їх подальшої приватизації		об'єктами державної власності (за згодою)	
68. Проведення конкурсного продажу ПАТ "Одеський припортовий завод", АТ "Харківобленерго", ВАТ "Запоріжжяобл-енерго", ПАТ "Миколаївобленерго", ПАТ "Хмельницькобленерго", ВАТ "Тернопільобленерго", ПАТ "Центренерго"	виконання Меморандуму з МВФ	Фонд державного майна	II - III квартали
69. Впровадження прозорого процесу малої приватизації через електронні майданчики	зменшення корупційного чинника завдяки прозорим он-лайн-процедурам	Мінекономрозвитку Фонд державного майна	II квартал
70. Проведення продажу визначених відповідно до класифікації (групування) підприємств державного сектору економіки на засадах, встановлених Державною програмою приватизації	оптимізація державного сектору економіки	Фонд державного майна	протягом року
71. Внесення змін до законодавства щодо вдосконалення корпоративного управління юридичних осіб, акціонером (засновником, учасником) яких є держава	реформування корпоративного управління юридичних осіб, акціонером (засновником, учасником) яких є держава	Мінекономрозвитку	IV квартал

72. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта про схвалення Концепції реалізації державної політики управління суб'єктами господарювання	визначення мети і принципів управління суб'єктами господарювання	Мінекономрозвитку	III квартал
73. Розроблення та прийняття Політики власності щодо Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України" та інших ключових державних підприємств	визначення основних цілей, згідно з якими держава володіє відповідними юридичними особами, очікуваних результатів їх діяльності та принципів і механізмів корпоративного управління	Мінекономрозвитку	IV квартал
74. Запровадження електронної системи збору та обробки інформації про діяльність суб'єктів господарювання державного сектору економіки	автоматизований збір та узагальнення інформації про фінансово-господарську діяльність, створення наглядових рад, проведення аудиторських перевірок	Мінекономрозвитку суб'єкти управління об'єктами державної власності (за згодою)	II квартал
75. Ведення реєстру укладених контрактів з керівниками суб'єктів господарювання державного сектору економіки	здійснення контролю за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності	Мінекономрозвитку суб'єкти управління об'єктами державної власності (за згодою)	щокварталу
76. Призначення наглядових рад на особливо важливих для економіки державних підприємствах	підвищення операційної та фінансової ефективності суб'єктів господарювання, здійснення ефективного	центральні органи виконавчої влади інші суб'єкти управління об'єктами державної власності (за згодою)	IV квартал

	управління суб'єктами господарювання		
77. Призначення керівників на особливо важливих для економіки державних підприємствах	підвищення операційної та фінансової ефективності суб'єктів господарювання, здійснення ефективного управління суб'єктами господарювання	Мінекономрозвитку суб'єкти управління об'єктами державної власності (за згодою)	IV квартал
Розвиток публічних закупівель			
78. Розроблення методики ризик-менеджменту	допомога громадянському суспільству та контролюючим органам контролювати процес закупівель і запобігати корупційним зловживанням	Мінекономрозвитку	II квартал
79. Реалізація пілотного проекту із створення та організації діяльності централізованої закупівельної організації	опробування на практиці механізму централізованих закупівель	Мінекономрозвитку	IV квартал
80. Інтеграція електронної системи закупівель з державними реєстрами, які ведуться Мін'юстом, МВС, ДФС, та з єдиним веб-порталом використання публічних коштів	забезпечення вільного доступу до всієї інформації щодо публічних закупівель	Мінекономрозвитку Мін'юст	III квартал
81. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про публічні закупівлі" та деяких законів України щодо здійснення моніторингу закупівель" (реєстраційний номер 4738-д)	законодавчими актами не визначено процедуру та механізми здійснення державного фінансового контролю у сфері публічних закупівель (перевірок та моніторингу публічних закупівель)	Держаудитслужба	до прийняття відповідного Зак
82. Упровадження	з метою покращення	Держаудитслужба	III - IV квартали

системної професійної підготовки аудиторів, які здійснюють контроль у сфері закупівель	якості контролю у сфері закупівель запровадження програм підвищення кваліфікації для аудиторів, які здійснюють контроль у сфері закупівель		
83. Створення комплексної системи захисту інформації електронної системи публічних закупівель	приведення системи публічних закупівель у відповідність із законодавством з питань захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах	Мінекономрозвитку Адміністрація Держспецзв'язку	II квартал
Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуаль			
84. Приведення національного законодавства у відповідність із правом ЄС у сфері інтелектуальної власності	виконання пункту 125 плану заходів з імплементації розділу IV "Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею" Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2016 - 2019 роки	Мінекономрозвитку	IV квартал
85. Утворення Національного органу інтелектуальної власності	удосконалення системи державного управління сферою інтелектуальної власності	Мінекономрозвитку	IV квартал
86. Реорганізація системи колективного управління майновими авторськими та суміжними правами	продовження імплементації основних положень Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2014/26/ЄС про колективне управління	Мінекономрозвитку	IV квартал

	авторськими та суміжними правами та мультитериторіальне ліцензування прав на музичні твори для використання в режимі реального часу на внутрішньому ринку		
87. Створення Офісу розвитку інновацій	підтримка та стимулювання розвитку інноваційних підприємств і "стартапів" шляхом забезпечення фінансування та надання необхідної експертної і технічної допомоги на всіх стадіях розвитку інновацій у реальному секторі економіки	Мінекономрозвитку	II квартал
88. Запровадження програми з формування іміджу України за кордоном як провідного виробника якісної інноваційної високотехнологічної продукції та послуг	просування експорту українських високотехнологічних товарів і послуг	Мінекономрозвитку	III квартал
89. Започаткування процесу приєднання України до Угоди про "Розширений перелік товарів для інформаційних технологій"	в рамках Угоди про інформаційні технології (ІТА)	Мінекономрозвитку	IV квартал
90. Запровадження програми щодо залучення провідних світових виробників високотехнологічної продукції та послуг до розміщення в Україні науково-дослідних та виробничих центрів	розвиток інноваційної економіки	Мінекономрозвитку МОН Національна академія наук (за згодою) Національна академія аграрних наук (за згодою) Національна академія медичних наук (за згодою)	IV квартал
91. Розроблення та подання на розгляд	стимулювання розвитку інновацій у реальному	Мінекономрозвитку Мінфін	IV квартал

Кабінету Міністрів України проекту закону щодо "стартапів"	секторі економіки	ДФС МОН	
92. Розроблення та подання на розгляд Кабінету Міністрів України проекту Закону України "Про підтримку та розвиток інновацій в реальному секторі економіки"	створення сприятливих умов для розвитку інноваційного бізнесу	Мінекономрозвитку МОН	IV квартал
93. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта щодо затвердження плану дій розвитку цифрової економіки, координація відповідних дій з ЄС	подолання цифрової нерівності, поглиблення співпраці з ЄС у цифровій сфері	Мінекономрозвитку Адміністрація Держспецзв'язку Державне агентство з питань електронного урядування НКРЗІ (за згодою)	IV квартал
94. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проектів Законів України "Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності", "Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо стимулювання інновацій)", "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо стимулювання інновацій)" та "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стимулювання інноваційної діяльності"	необхідність зміни системи державного фінансування інноваційної діяльності; формування механізмів залучення приватних вітчизняних інвестицій у розвиток інновацій через використання інститутів спільного інвестування шляхом створення венчурних фондів фінансування інноваційних проектів; спрощення механізму проведення спільної діяльності за участю бюджетних установ (університетів і наукових установ) та суб'єктів підприємницької діяльності	МОН Мінекономрозвитку Мінфін Мінрегіон Національна академія наук (за згодою) Мін'юст	II квартал

95. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо створення правових засад підтримки "стартапів" вищих навчальних закладів та наукових установ	внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо надання права вищим навчальним закладам та науковим установам самостійно вирішувати питання надання в оренду нерухомого майна для реалізації проектів "стартапів", запровадження процедури спрощеної реєстрації та ліквідації "стартапів"	МОН Мінекономрозвитку Мінфін Національна академія наук (за згодою) Мін'юст	IV квартал
96. Розвиток міжнародного інноваційного співробітництва в рамках Міжнародної європейської інноваційної науково-технічної програми "EUREKA"	поширення інформації про можливості участі українських вищих навчальних закладів та наукових установ і підприємств у реалізації спільних інноваційних проектів з партнерами країн - учасниць Міжнародної європейської інноваційної науково-технічної програми "EUREKA"	МОН інші центральні органи виконавчої влади Національна академія наук (за згодою)	IV квартал
Розвиток промислового виробництва та залучення			
97. Запровадження стратегічного планування державних інвестицій	визначення порядку формування переліку пріоритетних інвестиційних проектів (плану пріоритетних державних інвестицій) з урахуванням середньострокової бюджетної перспективи;	Мінекономрозвитку Мінфін	IV квартал

	відбір державних інвестиційних проектів для фінансування з державного бюджету на основі повної інформації про майбутні вигоди та витрати на їх реалізацію та базовий обсяг фінансування портфеля поточних державних інвестиційних проектів		
98. Розроблення єдиної процедури ухвалення рішень щодо інвестиційних проектів (єдиної "точки входу" для інвестиційних проектів, що потребують державних інвестицій)	застосування єдиної процедури ухвалення рішень щодо інвестиційних проектів, що потребують державних інвестицій	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
99. Запровадження ефективної централізованої системи управління державними інвестиціями та швидкої і об'єктивної оцінки державних інвестиційних проектів	підвищення якості оцінки та експертизи державних інвестиційних проектів, що проводиться головними розпорядниками коштів державного бюджету	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	III квартал
100. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про концесії"	систематизація чинних законів України, які регулюють здійснення концесійної діяльності, та гармонізація із законодавством про державно-приватне	Мінекономрозвитку Мінфін Мінрегіон Міненерговугілля Мінінфраструктури Мін'юст	IV квартал

	партнерство з імплементацією кращого міжнародного досвіду		
101. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Стратегії розвитку промислового комплексу	визначення пріоритетів розвитку промислового комплексу	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
102. Розширення співпраці з Організацією Об'єднаних Націй з промислового розвитку (ЮНІДО) щодо стимулювання розвитку промислових кластерів	залучення вітчизняних компаній у світові ланцюги доданої вартості	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
103. Удосконалення процедури державних закупівель в частині стимулювання використання місцевих ресурсів	підвищення рівня обізнаності державних замовників щодо користування примірними специфікаціями у сфері публічних закупівель	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
104. Удосконалення правового поля у сфері інструментів торговельного захисту (механізми антидемпінгових, антисубсидійних та захисних розслідувань)	сприяння забезпеченню добросовісного конкурентного середовища (захист від недобросовісного та масованого імпорту) на внутрішньому ринку України	Мінекономрозвитку	протягом року
105. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо особливостей діяльності у сфері розроблення та виробництва озброєння і військової техніки	законодавче врегулювання особливостей діяльності у сфері розроблення та виробництва озброєння і військової техніки	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
106. Унормування питання порядку формування, затвердження та реалізації державного оборонного замовлення	забезпечення формування державного оборонного замовлення на період до трьох років із	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал

з розроблення, закупівлі озброєння та військової техніки	щорічним коригуванням його показників		
107. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо внесення змін до Закону України "Про державне оборонне замовлення" щодо застосування конкурентних процедур під час закупівлі продукції, робіт і послуг за оборонним замовленням, інформація про закупівлю яких становить державну таємницю, а також надання переваг продукції, роботам, послугам вітчизняного походження	застосування конкурентних процедур під час закупівлі продукції, робіт і послуг за оборонним замовленням, інформація про закупівлю яких становить державну таємницю	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
108. Упровадження ефективного механізму мобілізаційного планування у галузях національної економіки	модернізація автоматизованої системи мобілізаційної підготовки, запровадження єдиних правил для усіх учасників процесу мобілізаційного планування	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
109. Здійснення технічного переоснащення виробничих потужностей	впровадження у виробництво сучасних технологій для забезпечення створення,	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал

підприємств оборонно-промислового комплексу України	виробництва, ремонту і модернізації озброєння, військової і спеціальної техніки, військової зброї та боєприпасів		
Розвиток експорту та розширення зовнішньоеконом			
110. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта щодо затвердження та імплементації експортної стратегії України	імплементація дорожньої карти стратегічного розвитку торгівлі України	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади Офіс з просування експорту при Мінекономрозвитку	IV квартал
111. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта щодо вдосконалення представлення економічних інтересів України за кордоном	забезпечення підтримки експортерів за кордоном	Мінекономрозвитку МЗС Мінфін Мін'юст	IV квартал
112. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про утворення Ради з міжнародної торгівлі при Кабінеті Міністрів України"	утворення Ради з міжнародної торгівлі при Кабінеті Міністрів України	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади Офіс з просування експорту при Мінекономрозвитку	IV квартал
113. Створення єдиного експортного веб-порталу	забезпечення функціонування експортного веб-порталу	Мінекономрозвитку Офіс з просування експорту при Мінекономрозвитку	IV квартал
114. Створення інституції з підтримки та просування експорту на базі Офісу з просування експорту при Мінекономрозвитку	створення умов для ефективної підтримки та просування експортерів на зовнішній ринок	Мінекономрозвитку Офіс з просування експорту при Мінекономрозвитку	IV квартал
115. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України	створення та забезпечення функціонування	Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	IV квартал

проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації Закону України "Про забезпечення масштабної експансії експорту товарів (робіт, послуг) українського походження шляхом страхування, гарантування та здешевлення кредитування експорту"	Експортно-кредитного агентства	ДФС ДРС МЗС	
116. Скасування та запобігання створенню торговельних бар'єрів щодо вітчизняної продукції на зовнішньому ринку в рамках торговельних розслідувань	активне представлення та відстоювання позиції України у двосторонніх відносинах з іноземними державами, в тому числі в рамках торговельних розслідувань	Мінекономрозвитку МЗС	протягом року
117. Посилення механізму спільних двосторонніх органів між Україною та країнами-партнерами	підвищення ефективності двосторонніх органів з точки зору забезпечення національних інтересів (держави і бізнесу) та пріоритетності ринків	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	протягом року
118. Проведення засідань спільних міжурядових комісій з економічного співробітництва	вирішення проблемних питань торговельно-економічного співробітництва	Мінекономрозвитку МЗС інші центральні органи виконавчої влади	протягом року
119. Максимальне використання діючих можливостей Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, для	реалізація плану заходів з імплементації розділу IV "Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею" Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	протягом року

збільшення експорту до держав - членів ЄС	атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2016 - 2019 роки		
120. Переведення у практичну площину Діалогу Україна - ЄС високого рівня щодо горизонтальних питань та окремих секторів промисловості	нівелювання негативних наслідків, спричинених торговельною агресією Російської Федерації	Мінекономрозвитку	III квартал
121. Проведення переговорів щодо укладення угод про вільну торгівлю з Туреччиною, Ізраїлем, Сербією тощо	проведення переговорів з іншою стороною, узгодження переговорної позиції України із заінтересованими центральними органами виконавчої влади	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
122. Організація та проведення засідань спільних комітетів з імплементації діючих угод про вільну торгівлю	забезпечення імплементації діючих угод про вільну торгівлю	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
123. Приєднання України до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження	збільшення можливостей для преференційного експорту вітчизняних товарів	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
124. Збільшення обсягу експорту вітчизняних товарів у рамках Генералізованих систем преференцій	інформування вітчизняних товаровиробників про переваги Генералізованих систем преференцій	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	постійно
125. Розроблення нової	виконання	Мінекономрозвитку	IV квартал

редакції Митного тарифу України	міжнародних зобов'язань України в рамках Міжнародної конвенції про Гармонізовану систему опису та кодування товарів	інші центральні органи виконавчої влади	
126. Імплементация положень Угоди про спрощення процедур торгівлі	спрощення процедур міжнародної торгівлі відповідно до зобов'язань України в рамках СОТ; започаткування діяльності Національного комітету із спрощення процедур торгівлі	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
127. Використання механізмів врегулювання суперечок СОТ з метою захисту національних інтересів та усунення торговельних бар'єрів	активізація позиції України в СОТ	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	протягом року
128. Лібералізація торгових режимів у рамках СОТ	підготовка тарифних запитів та опрацювання графіків специфічних зобов'язань країн, що вступають в СОТ (Сербія, Боснія і Герцеговина, Азербайджан, Білорусь)	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
129. Участь у формуванні якісно нових параметрів світової торгівлі	формування позиції для участі у багатосторонніх переговорах в рамках СОТ, а також у 11-й Конференції міністрів (Буенос-Айрес, Аргентина, 11 - 14 грудня 2017 року)	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
130. Розроблення та подання Кабінетом Міністрів України проекту закону щодо визнання таким, що втратив чинність, Декрету Кабінету Міністрів України від 19	лібералізація валютного регулювання	Мінекономрозвитку Мінфін Національний банк (за згодою) інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал

лютого 1993 р. N 15-93 "Про систему валютного регулювання і валютного контролю" та приведення національних підходів і принципів валютного регулювання у відповідність із світовими стандартами			
131. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо дерегуляції та лібералізації адміністративних послуг у сфері зовнішньоекономічної діяльності"	лібералізація та скорочення загальної сукупності дозвільних документів (ліцензій) у сфері зовнішньоекономічної діяльності, спрощення адміністративних процедур у сфері зовнішньоекономічної діяльності	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
132. Проведення тематичних і секторальних засідань Ради експортерів та інвесторів бізнесу	сприяння суб'єктам підприємництва в експорті продукції на зовнішній ринок	МЗС інші центральні органи виконавчої влади об'єднання підприємств (за згодою)	протягом року
133. Підготовка огляду перспективних для вітчизняних виробників ринків зарубіжних країн	забезпечення інформаційної підтримки за кордоном експортної діяльності суб'єктів підприємництва	МЗС	щокварталу
Регіональний економічний розвиток			
134. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України "Про затвердження плану заходів на 2018 - 2020 роки з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року"	забезпечення реалізації пріоритетів та завдань Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року	Мінрегіон інші центральні органи виконавчої влади обласні та Київська міська держадміністрації	IV квартал

135. Здійснення заходів щодо розроблення міжнародного договору між Урядом України та Європейською Комісією щодо участі України у Дунайській транснаціональній програмі	Європейською Комісією прийнято рішення про виділення Україні 5 млн. євро для фінансування участі України у Дунайській транснаціональній програмі	Мінрегіон Мінекономрозвитку МЗС інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
136. Доопрацювання проектів Законів України "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України" та "Про внесення змін до Закону України "Про засади державної регіональної політики"	забезпечення стабільності фінансування програм і проектів регіонального розвитку протягом строку їх реалізації, доступу до ресурсів відповідно до пріоритетів регіонального розвитку	Мінрегіон Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	II квартал
137. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України щодо удосконалення порядку підготовки, оцінки та відбору інвестиційних програм і проектів регіонального розвитку, що можуть реалізовуватися за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку		Мінрегіон Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	протягом трьох місяців після набрання чинності Законами України "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України" "Про внесення змін до Закону України "Про засади державної регіональної політики"
138. Сприяння розробленню та впровадженню проектів регіонального розвитку відповідно до підходів ЄС	реалізація проектів регіонального розвитку, відібраних на конкурсній основі в рамках бюджетної підтримки ЄС	Мінрегіон інші центральні органи виконавчої влади обласні та Київська міська держадміністрації	протягом року
139. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови	необхідність оцінки досягнення цілей державної регіональної політики, визначених у	Мінрегіон центральні органи виконавчої влади	III квартал

Кабінету Міністрів України "Деякі питання удосконалення моніторингу та оцінки регіонального розвитку" щодо затвердження порядків і методик проведення розрахунку індексу регіонального людського розвитку і індексу конкурентоспроможності регіонів	Державній стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року	обласні та Київська міська держадміністрації	
140. Сприяння утворенню в регіонах агенцій регіонального розвитку	необхідність посилення інституційної спроможності регіонів для досягнення цілей їх розвитку та забезпечення ефективної реалізації державної регіональної політики	обласні та Київська міська держадміністрації Мінрегіон	протягом року
Сприяння продуктивній зайнятості, реформа ри			
141. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону щодо регулювання зайнятості для стимулювання працевлаштування безробітних	впровадження нових інструментів стимулювання працевлаштування та підвищення рівня зайнятості	Мінсоцполітики МОН Мінекономрозвитку Мінагрополітики Мінфін за участю всеукраїнських об'єднань профспілок та об'єднань організацій роботодавців	III квартал
142. Удосконалення системи професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації зареєстрованих безробітних	впровадження нових форм професійного навчання зареєстрованих безробітних	Мінсоцполітики МОН за участю всеукраїнських об'єднань профспілок та об'єднань організацій роботодавців	II квартал
143. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України про затвердження порядку	створення системи підтримки високої кваліфікації працівників	Мінсоцполітики за участю всеукраїнських об'єднань профспілок та об'єднань організацій роботодавців	II квартал

розроблення і затвердження професійних стандартів			
144. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України щодо поетапного удосконалення умов оплати праці працівників бюджетної сфери	забезпечення подальшого реформування системи оплати праці працівників бюджетної сфери	Мінсоцполітики	II квартал
145. Реалізація положень Генеральної угоди про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні	захист трудових прав громадян	Мінсоцполітики міністерства інші центральні органи виконавчої влади, обласні, Київська міська держадміністрації, державні колегіальні органи (за згодою) за участю всеукраїнських об'єднань профспілок та об'єднань організацій роботодавців	щопівроку
146. Розроблення проекту закону щодо запровадження механізму економічного стимулювання роботодавців до створення безпечних умов праці	зниження рівня виробничого травматизму і професійного захворювання	Мінсоцполітики Мін'юст за участю всеукраїнських об'єднань профспілок та об'єднань організацій роботодавців	IV квартал
147. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України про затвердження нового порядку державного нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю та зайнятість населення	децентралізація функцій із здійснення державного контролю у сфері зайнятості та оплати праці; запровадження ефективних методів здійснення державного нагляду за використанням найманої праці	Мінсоцполітики Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	II квартал
148. Розроблення	захист вимог	Мінсоцполітики	IV квартал

проекту закону щодо створення Гарантійної установи	працівників у разі неплатоспроможності роботодавця	Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	
149. Розроблення проекту Концепції реформування системи управління охороною праці	перехід на стандарти країн Європейського Союзу у сфері безпеки на робочих місцях	Мінсоцполітики Держпраці інші центральні органи виконавчої влади обласні, Київська міська держадміністрації за участю всеукраїнських об'єднань профспілок та об'єднань організацій роботодавців	IV квартал
Земельна реформа			
150. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про обіг земель сільськогосподарського призначення"	розроблення законодавчих підстав для запровадження обігу земель сільськогосподарського призначення	Мінагрополітики Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст Держгеокадастр	II квартал
151. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про Державний земельний кадастр"	запровадження механізму надання адміністративних послуг у частині здійснення державної реєстрації земельної ділянки сертифікованими інженерами-землевпорядниками в електронній формі, скорочення строку здійснення державної реєстрації земельної ділянки до семи днів	Мінагрополітики Держгеокадастр Мінекономрозвитку	II квартал
152. Удосконалення програмного забезпечення автоматизованої системи Державного земельного кадастру	розроблення функціональних можливостей програми, які підтримують надання послуг в електронному форматі	Мінагрополітики Держгеокадастр	IV квартал

153. Внесення змін до законодавства щодо врегулювання правового статусу земель колишньої колективної власності	близько 2 млн. гектарів земель залишилися з невизначеним правовим режимом після паювання земель колективної власності	Мінагрополітики Держгеокадастр	IV квартал
154. Вирішення на законодавчому рівні питання розширення повноважень органів місцевого самоврядування з управління земельними ресурсами за межами населених пунктів та посилення державного контролю за використанням і охороною земель об'єднаних територіальних громад	необхідність розширення повноважень органів місцевого самоврядування з управління земельними ресурсами та посилення державного контролю за використанням і охороною земель	Мінагрополітики Мінрегіон Держгеокадастр Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст інші центральні органи виконавчої влади за участю всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування	II квартал
155. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо удосконалення механізмів збереження ґрунтів та економічного стимулювання відтворення їх родючості"	розроблення законодавчих принципів державної політики та правил, які гарантують збереження ґрунтового покриву, його екологічних і продуктивних функцій, а також створення необхідних умов для ефективного використання ґрунтових ресурсів	Мінагрополітики Держгеокадастр Мінприроди	IV квартал
Удосконалення механізмів стимулювання розвитку агропрон			
156. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про стимулювання розвитку агропромислового комплексу України"	удосконалення механізму державної підтримки сільського господарства, створення умов для залучення малих виробників до організованого аграрного ринку	Мінагрополітики	до прийняття відповідного Зак
157. Розроблення нормативно-правових		Мінагрополітики	протягом шест місяців після

актів на виконання Закону України "Про стимулювання розвитку агропромислового комплексу України"			прийняття Зако
158. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України про затвердження Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2021 року	затвердження заходів щодо стимулювання розвитку аграрного сектору	Мінагрополітики	III квартал
Забезпечення якості і безпечності харчових пр			
159. Проведення організаційного та операційного перегляду інспекційних служб, підготовка рекомендацій з оптимізації, початок подальшої роботи за напрямом їх акредитації відповідно до ДСТУ EN ISO/IEC 17020:2014 Оцінка відповідності. Вимоги до роботи різних типів органів з інспектування	перегляд поточних методологій моніторингу шкідників, хвороб та бур'янів, пов'язаних із прогнозуванням вимог до засобів захисту рослин, підготовка рекомендацій щодо вдосконалення	Держпродспоживслужба	IV квартал
160. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про безпечність та гігієну кормів"	забезпечення виконання функцій відповідним органом у сфері санітарних та фітосанітарних заходів	Держпродспоживслужба	до прийняття Зак

(реєстраційний номер 2845)			
Розвиток органічного ринку			
161. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції" (реєстраційний номер 5448)	забезпечення належного функціонування ринку органічної продукції, прозорих умов ведення господарської діяльності у сфері виробництва та обігу органічних продуктів	Мінагрополітики	до прийняття відповідного Зак
162. Розроблення проектів нормативно-правових актів на виконання Закону України "Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції"		Мінагрополітики	протягом шест місяців з дня прийняття Зако
Підвищення енергетичної незалежност			
163. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Енергетичної стратегії України на період до 2035 року	формування стратегічного бачення розвитку паливно-енергетичного комплексу та енергобалансу	Міненерговугілля	II квартал
164. Здійснення заходів щодо збільшення видобутку природного газу	необхідність досягнення енергетичної незалежності країни	Міненерговугілля Національна акціонерна компанія "Нафтогаз України" (за згодою)	протягом року
165. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Державної цільової економічної програми розвитку атомно-промислового комплексу на період до 2020 року	формування стратегічного бачення розвитку атомно-промислового комплексу	Міненерговугілля	II квартал
166. Розроблення та затвердження проекту	збільшення енергетичної	Міненерговугілля	II квартал

будівництва централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива реакторів ВВЕР атомних електростанцій України	незалежності держави		
167. Здійснення заходів щодо збільшення кількості ядерного палива альтернативного постачальника	зміцнення енергетичної незалежності	Міненерговугілля державне підприємство "Національна атомна енергогенеруюча компанія "Енергоатом" (за згодою)	протягом року
168. Залучення кредитних ресурсів для реалізації проекту "Будівництво Канівської ГАЕС"	забезпечення енергетичної безпеки держави шляхом ефективного розвитку гідроенергетики з максимальним використанням економічно ефективного гідроенергетичного потенціалу	Міненерговугілля Мінфін ПАТ "Укргідроенерго" (за згодою)	IV квартал
Впровадження принципів Третього енергетичного			
169. Розроблення проектів нормативно- правових актів, спрямованих на реалізацію Закону України "Про ринок електричної енергії України"	виконання вимог Третього енергетичного пакета ЄС	Міненерговугілля НКРЕКП (за згодою) Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст державне підприємство "Національна енергетична компанія "Укренерго" (за згодою) державне підприємство "Енергоринок" (за згодою)	протягом 12 місяц дня набрання чинності Закон "Про ринок електричної ене України"
170. Запровадження процедури корпоратизації та сертифікації державного підприємства "Національна енергетична компанія "Укренерго" як системного оператора	реалізація положень Закону України "Про ринок електричної енергії України", вимог Третього енергетичного пакета ЄС	Міненерговугілля Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	протягом шест місяців після прийняття Зако "Про ринок електричної ене України"
171. Проведення	реалізація положень	Міненерговугілля	протягом шест

підготовчих процедур щодо впровадження систем автоматизації нового ринку електричної енергії	Закону України "Про ринок електричної енергії України"; виконання вимог Третього енергетичного пакета ЄС	державне підприємство "Національна енергетична компанія "Укренерго" (за згодою) державне підприємство "Енергоринок" (за згодою)	місяців після прийняття Закону "Про ринок електричної енергії України"
172. Розроблення проектів нормативно-правових актів, необхідних для забезпечення реалізації Закону України "Про ринок природного газу", у тому числі щодо забезпечення торгівлі природним газом на біржах	демонополізація газового ринку України; виконання вимог Третього енергетичного пакета ЄС	Міненерговугілля Мінекономрозвитку Мінфін НКРЕКП (за згодою) ДФС	I - III квартали
173. Опрацювання питання щодо запровадження нової стимулюючої моделі оподаткування нафтогазовидобувних підприємств та розроблення і подання на розгляд Кабінету Міністрів України законопроекту про внесення змін до Податкового кодексу України за результатами роботи міжвідомчої робочої групи з опрацювання питання вдосконалення оподаткування суб'єктів господарювання, що провадять діяльність з видобутку газу, та з урахуванням рекомендацій Міжнародного валютного фонду	забезпечення енергетичної безпеки держави шляхом зменшення залежності від імпорту енергоносіїв	Мінфін Мінекономрозвитку Міненерговугілля ДФС	III квартал
174. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих	виконання плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку газовидобувної галузі	Міненерговугілля Мінприроди Мінекономрозвитку	до прийняття відповідного Закону

актів України щодо спрощення деяких аспектів нафтогазової галузі" (реєстраційний номер 3096)			
175. Розроблення та подання на розгляд Кабінету Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України щодо внесення змін до Положення про порядок надання гірничих відводів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 січня 1995 р. N 59, у частині скасування гірничого відводу для нафтогазовидобувної галузі	виконання плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку газовидобувної галузі України	Мінсоцполітики Держпраці	протягом трьох місяців після прийняття Кодексу України про надання відводів (нова редакція)
176. Виконання плану реструктуризації публічного акціонерного товариства "Національна акціонерна компанія "Нафтогаз України" з метою відокремлення діяльності з транспортування та зберігання (закачування, відбору) природного газу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 липня 2016 р. N 496	виконання вимог Третього енергетичного пакета ЄС	Міненерговугілля Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст Фонд державного майна НКРЕКП (за згодою) Антимонопольний комітет	II - III квартали
177. Запобігання ризикам настання гарантійних випадків за кредитами, залученими Національною акціонерною компанією "Нафтогаз України" та її підприємствами,	запобігання настанню гарантійних випадків за кредитами, залученими компанією та її підприємствами у державних банків та під державні гарантії	Національна акціонерна компанія "Нафтогаз України" (за згодою) Мінфін Міненерговугілля	II квартал

зокрема у державних банків та під державні гарантії, шляхом отримання документальних підтверджень від кредиторів щодо ненастання випадків дострокового погашення кредитних зобов'язань Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України" під час виконання заходів з її реструктуризації; визначення джерел погашення кредитних зобов'язань Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України" та її підприємств, залучених у державних банків та під державні гарантії			
Реформа вугільної галузі			
178. Забезпечення на постійній основі реалізації Закону України "Про публічні закупівлі", зокрема в частині закупівель товарів, робіт і послуг державними підприємствами вугільної галузі, що перебувають в управлінні Міненерговугілля	необхідність: подолання кризових явищ у вугільній галузі, створення умов для зниження собівартості видобутку вугільної продукції; раціонального використання технічних та матеріальних ресурсів підприємств; соціального захисту працівників;	Міненерговугілля інші центральні органи виконавчої влади облдержадміністрації державні вугледобувні підприємства (за згодою)	протягом року
179. Актуалізація нормативних актів Міненерговугілля щодо плану передприватизаційної підготовки	створення інвестиційно привабливої для приватного капіталу галузі шляхом приватизації, лібералізації ринку вугільної продукції;	Міненерговугілля Фонд державного майна	II квартал
180. Розроблення нормативно-правового акта щодо зняття арешту та виведення з податкової застави	розроблення стратегічних планів розвитку	Міненерговугілля Мінфін	II - III квартали

майна вугледобувних підприємств			
181. Перехід до ринкового ціноутворення на енергетичне вугілля та розроблення нормативно-правових актів із зазначеного питання		Міненерговугілля	II - III квартали
182. Складення прогнозного балансу на вугільну продукцію	необхідність визначення потреби та пропозиції у вугільній продукції	Міненерговугілля Мінекономрозвитку	IV квартал
183. Оптимізація структури державних підприємств вугільної промисловості, здійснення заходів з реформування підприємств вугільної галузі	висока собівартість видобутку вугілля, нераціональне використання технічних та матеріальних ресурсів підприємств	Міненерговугілля, державні підприємства вугільної галузі (за згодою)	II квартал
184. Виконання програми реструктуризації шахт, удосконалення Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для реструктуризації вугільної та торфодобувної промисловості	шахти, на яких розпочинається здійснення заходів з підготовки до ліквідації, необхідно виділяти із складу діючих вугледобувних підприємств (об'єднань) та створювати на їх базі нове державне підприємство (під час проведення зазначеної процедури, що триває близько дев'яти місяців, держава зазнає значних збитків)	Міненерговугілля	протягом року
185. Опрацювання питання щодо впровадження пілотного проекту ліквідації шахти шляхом будівництва на її території об'єктів сонце- та вітроенергетики	можливість використання наявних ліній електропередачі, трансформаторних підстанцій тощо	Міненерговугілля Мінрегіон Держенергоефективності	протягом року

186. Передача об'єктів соціальної інфраструктури місцевим органам виконавчої влади	необхідність зменшення витрат на утримання об'єктів соціальної інфраструктури, які перебувають на балансах вугледобувних підприємств	Міненерговугілля, державні підприємства (за згодою)	протягом року
Розвиток відновлюваної енергетики			
187. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розвитку сфери виробництва рідких біологічних видів палива"	виконання міжнародних зобов'язань України щодо частки енергії з відновлюваних джерел у валовому кінцевому обсязі споживання енергії на транспорті у 2020 році не менш як 10 відсотків (вимога Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2009/28/ЄС про заохочення до використання енергії, виробленої з відновлюваних джерел)	Мінрегіон Держенергоефективності	IV квартал
188. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергетичного потенціалу"	виконання міжнародних зобов'язань України щодо імплементації: Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2004/8/ЄС про просування спільного виробництва енергії, що базується на корисному тепловому попиті на внутрішньому енергетичному ринку; Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2012/27/ЄС про енергоефективність	Мінрегіон Держенергоефективності	IV квартал
189. Супроводження у	законодавче	Мінрегіон	до прийняття

Верховній Раді України проекту Закону України "Про внесення зміни до Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності" щодо покращення інвестиційних можливостей у сфері виробництва електричної енергії з альтернативних джерел" (реєстраційний номер 6081)	закріплення строком на три роки технічних умов для об'єктів електроенергетики, що виробляють електричну енергію з використанням альтернативних джерел	Держенергоефективності	відповідного Зак
190. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку розрахунку середньозважених тарифів на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії, виробленої з використанням природного газу, для потреб бюджетних установ та населення"	забезпечення реалізації Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про тепlopостачання" щодо стимулювання виробництва теплової енергії з альтернативних джерел енергії"	Мінрегіон НКРЕКП (за згодою) Держенергоефективності	у тримісячний ст з дня набрання чинності Законс
Забезпечення енергоефективності та енергозбе			
191. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів проекту постанови Кабінету Міністрів України про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 1 березня 2010 р. N 243 і від 17 жовтня 2011 р. N 1056 щодо продовження виконання програми надання "теплих" кредитів у 2018 році	підвищення енергоефективності відповідно до Національного плану дій з енергоефективності на період до 2020 року	Мінрегіон Держенергоефективності	IV квартал
192. Супроводження у Верховній Раді України	імплементація положень галузевого	Мінрегіон Держенергоефективності	до прийняття відповідного Зак

проекту Закону України "Про Фонд енергоефективності" (реєстраційний номер 5598)	законодавства ЄС у сфері енергетичної ефективності та запровадження прозорого та зручного механізму підтримки	Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	
193. Розроблення проектів нормативно-правових актів, необхідних для забезпечення реалізації Закону України "Про Фонд енергоефективності"	впровадження енергоефективних та енергозберігаючих заходів	Мінрегіон Держенергоефективності Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	у тримісячний стр після прийняття Закону України "Г Фонд енергоефективнє
194. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про комерційний облік комунальних послуг" (реєстраційний номер 4901)	забезпечення раціонального використання водних, паливно-енергетичних ресурсів, а також забезпечення захисту прав споживачів у сфері комунальних послуг шляхом запровадження обов'язкового комерційного та розподільного обліку теплової енергії, гарячої та питної води	Мінрегіон Держенергоефективності НКРЕКП (за згодою)	до прийняття відповідного Зак
195. Забезпечення близько 100-відсоткового побудинкового обліку спожитих ресурсів (послуг) у нежитлових будівлях	підвищення рівня комерційного обліку з урахуванням технічної можливості існуючих мереж постачання теплової енергії, гарячої води, централізованого питного водопостачання	Мінрегіон Держенергоефективності Міненерговугілля НКРЕКП (за згодою)	IV квартал
196. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України	запровадження системи сертифікації енергетичної	Мінрегіон Держенергоефективності	до прийняття відповідного Зак

"Про енергетичну ефективність будівель" (реєстраційний номер 4941-д)	ефективності будівель та збільшення кількості будівель з близьким до нульового споживанням енергії		
197. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту закону про енергетичну ефективність	імплементация положень галузевого законодавства ЄС у сфері енергетичної ефективності	Мінрегіон Держенергоефективності Мінекономрозвитку Мінфін Міненерговугілля Мінінфраструктури НКРЕКП (за згодою)	IV квартал
Підвищення ефективності виробництва та постачання			
198. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації Закону України "Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії"	стабілізація фінансово-економічного стану підприємств житлово-комунального господарства	Мінрегіон	II квартал
199. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері теплопостачання"	впровадження комплексного підходу щодо реалізації державної політики у сфері теплопостачання	Мінрегіон Держенергоефективності Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	II квартал
200. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів		Мінрегіон Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	III квартал

України "Про затвердження плану дій щодо реалізації Концепції реалізації державної політики у сфері теплопостачання"			
Розвиток житлово-комунального господарства			
201. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про житлово-комунальні послуги" (реєстраційний номер 1581-д)	потребують врегулювання правовідносини, що виникають у процесі надання житлово-комунальних послуг, зокрема у частині впорядкування механізму відносин між співвласниками і надавачами комунальних послуг, запровадження ефективного контролю за виконанням функцій з утримання будинку, цільовим використанням коштів співвласників	Мінрегіон	до прийняття Зак
Розвиток мінерально-сировинної бази			
202. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Кодексу України про надра (нова редакція)	гармонізація українського законодавства з нормами ЄС	Мінприроди Держгеонадра	IV квартал
203. Розроблення та	приведення положень	Мінприроди	IV квартал

подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України про внесення змін до Методики визначення вартості запасів і ресурсів корисних копалин родовища або ділянки надр, що надаються у користування, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2004 р. N 1117	Методики визначення вартості запасів і ресурсів корисних копалин родовища або ділянки надр, що надаються у користування, у відповідність з вимогами Рамкової класифікації Організації Об'єднаних Націй копалин енергетичних та мінеральних запасів та ресурсів 2009 року (РКООН-2009) з метою уникнення складнощів під час промислового, техніко-економічного та геологічного вивчення і під час проведення операцій з оподаткування, зокрема у процесі виконання угод про розподіл продукції	Держгеонадра	
204. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України про внесення змін до Методики визначення початкової ціни продажу на аукціоні спеціального дозволу на право користування надрами, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 15 жовтня 2004 р. N 1374	приведення положень Методики визначення початкової ціни продажу на аукціоні спеціального дозволу на право користування надрами, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 15 жовтня 2004 р. N 1374, у відповідність з вимогами законодавства у сфері надрокористування, підвищення прозорості розрахунку початкової вартості спеціальних дозволів, зокрема впровадження диференційованого підходу залежно від цільового призначення робіт (розвідка чи видобуток), ступеня достовірності	Мінприроди Держгеонадра	IV квартал

	геологічних матеріалів (ресурси чи запаси) і виду покладів залежно від складності видобутку (традиційні чи нетрадиційні методи)		
205. Прийняття нових гармонізованих з нормами ЄС правил розробки нафтових та газових родовищ	забезпечення енергетичної незалежності держави та залучення в Україну потужних іноземних компаній-інвесторів	Мінприроди Держгеонадра Держпраці	IV квартал
206. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проектів нормативно-правових актів щодо внесення змін до Порядку надання спеціальних дозволів на користування надрами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 травня 2011 р. N 615, Порядку проведення аукціонів з продажу спеціальних дозволів на користування надрами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 травня 2011 р. N 594, Положення про порядок розпорядження геологічною інформацією, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 червня 1995 р. N 423	приведення українського законодавства у відповідність з нормами ЄС та створення умов для його практичного застосування	Мінприроди Держгеонадра	IV квартал
Забезпечення ефективного та безпечного поводження			
207. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів	визначення основних пріоритетів у сфері поводження з відходами	Мінприроди Мінрегіон інші центральні органи виконавчої влади	II квартал

України про схвалення Національної стратегії поводження з відходами			
208. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про відходи" (нова редакція)	розвиток інфраструктури поводження з відходами, впровадження роздільного збирання відходів	Мінприроди Мінрегіон інші центральні органи виконавчої влади	III квартал
209. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження Національного переліку відходів"	запровадження Національного переліку відходів на методологічній базі "List of waste", який узагальнить відповідний досвід країн Європейського Союзу	Мінприроди Держстат інші центральні органи виконавчої влади	III квартал
210. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту нормативно-правового акта про захоронення відходів	адаптація положень Директиви Європейського Парламенту та Ради N 1999/31/ЄС про захоронення відходів дасть змогу запровадити європейські механізми формування тарифів на захоронення відходів	Мінприроди Мінрегіон інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
211. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про внесення змін до статті 4 Закону України "Про поводження з радіоактивними відходами" щодо удосконалення механізму фінансування поводження з радіоактивними відходами"	відновлення накопичувального статусу Державного фонду поводження з радіоактивними відходами та забезпечення використання його коштів виключно за цільовим призначенням	Мінприроди ДАЗВ	IV квартал

212. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо вдосконалення механізму фінансового забезпечення поводження з радіоактивними відходами"	приведення законодавчої бази у сфері фінансування поводження з радіоактивними відходами у відповідність з узгодженими на міжнародному рівні вимогами безпеки	Мінприроди ДАЗВ	IV квартал
Реформа регулювання транспортної галузі			
213. Впровадження системи управління ресурсами (ERP) у Мінінфраструктури	відсутність системи прийняття управлінських рішень	Мінінфраструктури НАДС	IV квартал
214. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року"	невідповідність Транспортної стратегії України на період до 2020 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2010 р. N 2174, сучасним потребам суспільства	Мінінфраструктури Мінрегіон Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст інші центральні органи виконавчої влади	II квартал
215. Впровадження перехідної структури Мінінфраструктури, розробленої на основі функціонального аудиту фахівцями ЄС	невідповідність наявної структури завданням міністерства	Мінінфраструктури	II квартал
216. Утворення комітету з логістики при Кабінеті Міністрів України	відсутність координації у розв'язанні проблем транспортної галузі	Мінінфраструктури Мінрегіон Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст інші центральні органи виконавчої влади громадські організації (за згодою)	II квартал

		бізнес-асоціації (за згодою)	
Забезпечення якості та ефективності транспортних			
217. Впровадження сервісу електронного надання послуг Мінінфраструктури та підприємствами, які належать до сфери його управління	складні процедури надання адміністративних послуг	Мінінфраструктури Державне агентство з питань електронного урядування ДРС інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
218. Зняття обмежень на паритетних засадах щодо кількості авіакомпаній і здійснюваних ними рейсів між Україною та державами ЄС	наявні обмеження не дають можливості розвитку конкуренції на ринку	Мінінфраструктури МЗС інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
219. Розроблення порядку розрахунку тарифів з користування інфраструктурою	наявні тарифи не мають економічного підґрунтя	Мінінфраструктури Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	IV квартал
Залучення коштів у транспортну галузь			
220. Залучення міжнародних кредитних коштів та інвестицій приватних компаній на розвиток транспортної інфраструктури, рухомого складу, підвищення якості сервісу	недостатнє фінансування проєктів оновлення та модернізації	Мінінфраструктури Мінфін Мінекономрозвитку	IV квартал
221. Запровадження прозорої системи обґрунтування, прийняття, виконання державних закупівель та замовлень із залученням міжнародних організацій	відсутність моніторингу та контролю за ефективністю державних закупівель	Мінінфраструктури Мінфін Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал

222. Запровадження системи оприлюднення фінансової та операційної інформації державних підприємств	відсутність громадського контролю за діяльністю державних підприємств	Мінінфраструктури Державне агентство з питань електронного урядування інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
223. Приведення портових зборів до конкурентоспроможного рівня	значне перевищення розмірів портових зборів порівняно з аналогічними портовими зборами інших країн	Мінінфраструктури Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	IV квартал
Запровадження сучасної системи безпеки на тр			
224. Впровадження систем електронного моніторингу трафіка, управління ризиками на транспорті та геоінформаційних систем	відсутність системи управління ризиками на транспорті	Мінінфраструктури Мінфін Мін'юст Мінекономрозвитку Держстат	IV квартал
225. Збільшення кількості пересувних габаритно-вагових комплексів	порушення норм перевезення вантажів автомобільним транспортом	Мінінфраструктури інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
226. Створення Державної служби морського та річкового транспорту (Морської адміністрації України)	відсутній єдиний орган безпеки судноплавства на водному транспорті	Мінінфраструктури інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал

227. Проведення ремонту і модернізації судноплавних шлюзів	аварійний стан судноплавних шлюзів	Мінінфраструктури інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
Забезпечення міської мобільності та регіональної			
228. Погодження 26-и переліків автомобільних доріг місцевого значення, які підлягають передачі в управління місцевим органам виконавчої влади	неефективність державного управління на дорогах місцевого значення	Мінінфраструктури місцеві органи виконавчої влади	IV квартал
229. Зростання кількості діючих на ринку автостанцій та автовокзалів, автомобільних перевізників, що виконують регулярні перевезення пасажирів	недостатність регіональних маршрутів для задоволення потреб населення	Мінінфраструктури інші центральні органи виконавчої влади місцеві органи виконавчої влади	IV квартал
230. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України про внесення змін до Порядку проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2008 р. N 1081	імплементация Регламенту (ЄС) N 1370/2007 Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2007 р. "Про громадські послуги з перевезення пасажирів залізницею і автомобільними шляхами"	Мінінфраструктури Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст Антимонопольний комітет ДРС Укртрансбезпека	IV квартал
231. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України про внесення змін до Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, затверджених постановою Кабінету	імплементация Регламенту (ЄС) N 1370/2007 Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2007 р. "Про громадські послуги з перевезення пасажирів залізницею і автомобільними шляхами"	Мінінфраструктури Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст Антимонопольний комітет ДРС Укртрансбезпека	IV квартал

Міністрів України від 18 лютого 1997 р. N 176			
232. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері автомобільного транспорту з метою приведення їх у відповідність з актами Європейського Союзу"	імплементация Регламенту (ЄС) N 1370/2007 Європейського Парламенту та Ради від 23 жовтня 2007 р. "Про громадські послуги з перевезення пасажирів залізницею і автомобільними шляхами"	Мінінфраструктури	IV квартал
II. ЕФЕКТИВНЕ ВРЯДУВАННЯ			
Реформування системи державного управл			
1. Розроблення і подання Кабінетові Міністрів України законопроекту щодо передачі невластивих повноважень Кабінету Міністрів України міністерствам та іншим центральними органам виконавчої влади	Уряд обтяжений вирішенням значної кількості другорядних питань відомчого характеру, що заважає йому зосередитися на стратегічних пріоритетах та розробленні державної політики	Міністр Кабінету Міністрів України Мінекономрозвитку Мін'юст Мінфін інші центральні органи виконавчої влади Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал
2. Розроблення і подання Кабінетові Міністрів України проекту нормативно-правового акта про внесення змін до Регламенту Кабінету Міністрів України щодо узгодження політики, стратегічного планування та погодження проектів актів Кабінету Міністрів України	відсутність чіткого взаємозв'язку програмних і стратегічних документів державної політики, планів діяльності органів виконавчої влади та актів законодавства, які затверджуються Кабінетом Міністрів України	Міністр Кабінету Міністрів України Мінекономрозвитку Мін'юст Мінфін Секретаріат Кабінету Міністрів України	III квартал
3. Розроблення єдиної методики підготовки документів стратегічного планування, моніторингу їх виконання і оцінки		Міністр Кабінету Міністрів України Мінекономрозвитку Мін'юст	III квартал

впливу на основі аналізу стану справ у сфері відповідальності міністерств; розроблення зразків типових документів		Секретаріат Кабінету Міністрів України	
4. Розроблення методики підготовки та зразків програмних і стратегічних документів державної політики (аналітична записка, "зелена книга", "біла книга", концепція, стратегія, програма) та визначення їх особливостей і призначення у процесі формування, реалізації і моніторингу державної політики	усунення фрагментарності та неузгодженості рішень Кабінету Міністрів України	Міністр Кабінету Міністрів України Мінекономрозвитку НАДС Мін'юст Мінфін Секретаріат Кабінету Міністрів України	III квартал
5. Підготовка та затвердження плану реалізації проекту впровадження електронного документообігу в системі центральних органів виконавчої влади з урахуванням кращого досвіду управління проектами	розширення можливостей використання системи електронної взаємодії органів виконавчої влади шляхом інтеграції локальних систем електронного документообігу до неї. Підключення до системи електронної взаємодії органів виконавчої влади органів місцевого самоврядування	Державне агентство з питань електронного урядування інші центральні органи виконавчої влади Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал
6. Розроблення нормативно-правових актів з питань регулювання та удосконалення електронної системи документообігу	зменшення кількості документів у паперовій формі шляхом узгодження проектів нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України в електронній формі	Державне агентство з питань електронного урядування інші центральні органи виконавчої влади Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал
7. Визначення посад фахівців з питань реформ та розрахунок їх кількості з урахуванням	посилення кадрового потенціалу органів виконавчої влади	Міністр Кабінету Міністрів України НАДС Мінфін	II квартал

центральної влади та Секретаріату Кабінету Міністрів України; розрахунок розміру оплати праці таких фахівців		Мінекономрозвитку Секретаріат Кабінету Міністрів України	
8. Визначення спеціальних умов оплати праці фахівців з питань реформ у рамках загальної системи оплати праці на державній службі	запровадження посад фахівців з питань реформ потребує створення відповідної нормативно-правової бази з огляду на встановлення підвищених вимог до таких посад та особливих умов оплати праці	Мінсоцполітики НАДС Секретаріат Кабінету Міністрів України Мінфін Мінекономрозвитку	II квартал
9. Визначення спеціальних професійних вимог та рівня компетентності для фахівців з питань реформ	покладення на фахівців з питань реформ посадових обов'язків, якими передбачено відповідальність за підготовку та реалізацію ключових національних реформ, встановлення для них спеціальних умов оплати праці, потребує визначення особливих професійних вимог та рівня компетентності до осіб, які обійматимуть такі посади	НАДС Секретаріат Кабінету Міністрів України Мінфін	II квартал
10. Проведення конкурсів на зайняття посад фахівців з питань реформ відповідно до Закону України "Про державну службу"	добір осіб, які відповідають визначеним вимогам у порядку, встановленому статтею 21 Закону України "Про державну службу"	НАДС інші центральні органи виконавчої влади Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал
11. Розроблення та	неухильне виконання	НАДС	II квартал

виконання плану професійного розвитку фахівців з питань реформ	обов'язків фахівців з питань реформ	інші центральні органи виконавчої влади Секретаріат Кабінету Міністрів України	
12. Розроблення пропозицій щодо створення комплексної системи оплати праці державних службовців, яка ґрунтується на класифікації робіт (посад) та відповідає принципам державного управління; обчислення витрат на реформування системи оплати праці державних службовців	підвищення рівня оплати праці державних службовців	Мінсоцполітики Секретаріат Кабінету Міністрів України НАДС Мінфін	II квартал
13. Подання на розгляд Координаційної ради проекту комплексної системи оплати праці державних службовців		Мінсоцполітики Секретаріат Кабінету Міністрів України НАДС Мінфін	II квартал
14. Затвердження комплексної системи оплати праці державних службовців; затвердження річних планів фінансування реформування системи оплати праці державних службовців з метою підтримки фінансової стабільності в рамках річного бюджетування та планування		Мінсоцполітики Мінфін НАДС Секретаріат Кабінету Міністрів України	III квартал
15. Проведення конкурсів на зайняття вакантних посад у службах управління персоналом центральних органів виконавчої влади	добір осіб, які відповідають визначеним вимогам, у порядку, встановленому статтею 21 Закону України "Про державну службу"	НАДС інші центральні органи виконавчої влади Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал
16. Проведення навчання працівників служб управління персоналом з	підвищення рівня знань та професійної компетентності	НАДС інші центральні органи виконавчої влади	II квартал

питань впровадження законодавства у сфері державної служби та впровадження єдиних стандартів і методик управління персоналом у центральних органах виконавчої влади	державних службовців; розвиток управління людськими ресурсами визначено однією із складових реформування державної служби	Секретаріат Кабінету Міністрів України	
17. Утворення та забезпечення діяльності Ради управління людськими ресурсами державної служби при НАДС як неформального професійного об'єднання керівників підрозділів управління персоналом центральних органів виконавчої влади	необхідність проведення аналізу проблем у сфері управління персоналом державних органів та пошуку ефективних шляхів їх розв'язання	НАДС інші центральні органи виконавчої влади Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал
18. Визначення вимог до системи та розроблення технічного завдання на створення інтегрованої інформаційної системи управління людськими ресурсами на державній службі	обмежений рівень даних про державну службу, крім даних про загальну чисельність державних службовців	НАДС Секретаріат Кабінету Міністрів України Державне агентство з питань електронного урядування Мінфін	II квартал
19. Підготовка та затвердження плану реалізації проекту створення інтегрованої інформаційної системи управління людськими ресурсами на державній службі з урахуванням кращого досвіду управління проектами	реалізація проекту створення інтегрованої системи управління людськими ресурсами	НАДС Секретаріат Кабінету Міністрів України Державне агентство з питань електронного урядування Мінфін	II квартал
20. Вибір технічного рішення та проведення тендеру на закупівлю товарів, робіт і послуг, необхідних для створення і функціонування інтегрованої інформаційної системи управління людськими	недостатні умови для створення і функціонування інтегрованої інформаційної системи управління людськими ресурсами на державній службі	НАДС Секретаріат Кабінету Міністрів України Державне агентство з питань електронного урядування Мінфін	IV квартал

ресурсами на державній службі			
21. Проведення аналізу потреб у навчанні державних службовців	формування державного замовлення відповідно до потреб у навчанні	НАДС Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал
22. Розроблення і подання Кабінетові Міністрів України проекту нормативно-правового акта щодо схвалення концепції реформування системи професійного навчання державних службовців	забезпечення ефективного функціонування системи професійного навчання державних службовців	НАДС Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал
23. Підготовка та затвердження методики розроблення типової індивідуальної програми підвищення рівня професійної компетентності державного службовця	виконання статті 49 Закону України "Про державну службу"	НАДС Мін'юст	II квартал
24. Розроблення та затвердження роз'яснень до Правил етичної поведінки державних службовців; розроблення та застосування сучасних методів навчання державних службовців	застосування єдиних правил етичної поведінки державних службовців	НАДС Національне антикорупційне бюро (за згодою) Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал
25. Проведення навчання працівників НАДС щодо сучасних інструментів управління персоналом на державній службі	підвищення рівня знань та професійної компетентності державних службовців; розвиток управління людськими ресурсами як однієї із складових реформування державної служби	НАДС Секретаріат Кабінету Міністрів України Мінфін	II квартал
26. Розроблення і подання Кабінетові Міністрів України проекту нормативно-	необхідність розроблення уніфікованих підходів щодо організації	НАДС Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал

правового акта щодо типової структури апарату міністерства	роботи апарату міністерств	Мін'юст Мінфін	
27. Розроблення (актуалізація) та затвердження методики проведення функціонального обстеження центральних органів виконавчої влади	відсутність порядку проведення аналізу функцій і повноважень центральних органів виконавчої влади	Міністр Кабінету Міністрів України НАДС Мін'юст Мінфін Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал
28. Проведення горизонтального (загальноурядового) функціонального обстеження системи центральних органів виконавчої влади	горизонтальне функціональне обстеження центральних органів виконавчої влади проводиться з метою виявлення недоліків функціонування системи у цілому та розроблення пропозицій щодо її оптимізації	Міністр Кабінету Міністрів України НАДС інші центральні органи виконавчої влади Секретаріат Кабінету Міністрів України	III квартал
29. Проведення вертикального функціонального обстеження міністерств та інших центральних органів виконавчої влади	вертикальне функціональне обстеження центральних органів виконавчої влади необхідно провести для забезпечення підвищення ефективності діяльності у найбільш важливих сферах державного управління. Результати такого обстеження повинні бути враховані у планах інституційної реорганізації міністерств та інших центральних органів виконавчої влади	Міністр Кабінету Міністрів України НАДС інші центральні органи виконавчої влади Секретаріат Кабінету Міністрів України	IV квартал
30. Приведення положень про міністерства та їх	необхідність перегляду положень про міністерства та	міністерства Секретаріат Кабінету Міністрів України	IV квартал

структури у відповідність із результатами функціонального обстеження	структури їх апарату з урахуванням результатів функціонального обстеження		
31. Розроблення та впровадження системи оцінки діяльності центрів надання адміністративних послуг та моніторингу стану задоволення потреб користувачів послуг	наявність чітких критеріїв системи оцінки дасть змогу ефективно виявляти недоліки у роботі центрів	Мінекономрозвитку міськдержадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)	IV квартал
32. Проведення оцінки діяльності центрів надання адміністративних послуг та розроблення пропозицій щодо підвищення ефективності їх діяльності	забезпечення можливості цілеспрямовано усувати виявлені недоліки у роботі центрів	Мінекономрозвитку міськдержадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)	IV квартал
33. Розроблення і подання Кабінетові Міністрів України законопроектів щодо надання органам місцевого самоврядування повноважень з надання адміністративних послуг, у тому числі через центри надання адміністративних послуг з реєстрації:	надання відповідних повноважень органам місцевого самоврядування		
транспортних засобів та видачі посвідчення водія		МВС	II квартал
земельної ділянки		Мінагрополітики Держгеокадастр	II квартал
34. Забезпечення підключення центрів надання адміністративних послуг до державних реєстрів	забезпечення реалізації Закону України від 14 липня 2016 р. N 1474-VIII "Про внесення змін до деяких законодавчих	ДМС МВС Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал

	актів України щодо документів, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус, спрямованих на лібералізацію Європейським Союзом візового режиму для України". Крім того, підключення центрів надання адміністративних послуг дасть можливість розширити географію та збільшити кількість місць надання адміністративних послуг ДМС	місцеві держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)	
35. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України нормативно-правових актів, необхідних для реалізації Закону України "Про службу в органах місцевого самоврядування"	запровадження ефективного місцевого самоврядування та територіальної організації влади	НАДС	III квартал
Розвиток електронного урядування			
36. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення Плану дій з реалізації Концепції розвитку системи надання електронних послуг"	формування комплексного плану розвитку електронних послуг	Державне агентство з питань електронного урядування Мінекономрозвитку	II квартал
37. Запровадження пріоритетних електронних послуг	переведення в електронну форму найбільш важливих публічних послуг відповідно до вимог ЄС	Державне агентство з питань електронного урядування Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
38. Забезпечення	надання	Мінекономрозвитку	IV квартал

розвитку та функціонування Єдиного державного порталу адміністративних послуг (my.gov.ua) та інтеграція до нього інформаційних систем державних органів влади та місцевого самоврядування	адміністративних послуг через Єдиний державний портал адміністративних послуг за принципом "one-stop-shop"	Секретаріат Кабінету Міністрів України Державне агентство з питань електронного урядування за участю інших органів державної влади	
39. Автоматизація роботи центрів надання адміністративних послуг	запровадження типового програмного забезпечення та підключення центрів надання адміністративних послуг до базових реєстрів	Державне агентство з питань електронного урядування Мінекономрозвитку Мінрегіон центри надання адміністративних послуг (за згодою)	IV квартал
40. Запровадження електронної системи Prozorro під час передачі в оренду, відчуження, списання та приватизації державного майна	необхідність забезпечення прозорості та ефективності системи реалізації державного майна шляхом спрощення доступу до торгів з реалізації майна та запобігання проявам корупції, що сприятиме мінімізації ризику недонадходження коштів до державного бюджету	Мінекономрозвитку Фонд державного майна Державне агентство з питань електронного урядування Мінфін Мін'юст	IV квартал
41. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта щодо дорожньої карти розвитку відкритих даних	необхідність формування комплексного плану розвитку відкритих даних з урахуванням вимог міжнародної Хартії відкритих даних	Державне агентство з питань електронного урядування	II квартал
42. Оприлюднення пріоритетних наборів даних органів виконавчої влади та місцевого самоврядування у формі відкритих даних	необхідність формування переліку пріоритетних наборів даних відповідно до соціального запиту	Державне агентство з питань електронного урядування інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
43. Удосконалення	необхідність	Державне агентство з	III квартал

нормативно-правового забезпечення розвитку відкритих даних	розширення та уточнення переліку пріоритетних наборів та базових вимог Порядку оприлюднення відкритих даних	питань електронного урядування	
44. Запровадження Всеукраїнського конкурсу проектів (стартапів) у сфері електронної демократії та відкритих даних	необхідність стимулювання попиту та розвиток готовності до використання відкритих даних громадянами, бізнесом, засобами масової інформації	Державне агентство з питань електронного урядування	IV квартал
45. Запровадження системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів	створення та розгортання системи розроблення дорожньої карти розвитку електронної взаємодії та інтегрованості державних електронних інформаційних ресурсів, розроблення правил та способів використання державних класифікаторів	Державне агентство з питань електронного урядування Адміністрація Держспецзв'язку	IV квартал
46. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про державні електронні інформаційні ресурси"	створення нормативно-правових засад для забезпечення належного функціонування державних електронних інформаційних ресурсів	Державне агентство з питань електронного урядування Адміністрація Держспецзв'язку	IV квартал
47. Підключення до системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів пріоритетних державних реєстрів та баз даних	запровадження автоматизованого обміну даних з пріоритетних державних реєстрів	Державне агентство з питань електронного урядування Адміністрація Держспецзв'язку інші центральні органи виконавчої влади Секретаріат Кабінету Міністрів України	IV квартал

48. Запровадження Національного реєстру електронних інформаційних ресурсів	створення та забезпечення наповнення реєстру	Державне агентство з питань електронного урядування Секретаріат Кабінету Міністрів України	IV квартал
49. Розвиток міжвідомчого електронного документообігу	підключення до системи електронного документообігу всіх облдержадміністрацій, міських рад - міст обласного значення та підприємств, установ і організацій всіх форм власності	Державне агентство з питань електронного урядування Мін'юст Укрдержархів інші центральні органи виконавчої влади Секретаріат Кабінету Міністрів України облдержадміністрації міські ради (за згодою)	IV квартал
50. Запровадження інструментів електронної ідентифікації	запровадження першої черги інтегрованої системи електронної ідентифікації, а також сприяння запровадженню системи автентифікації та електронного цифрового підпису з використанням мобільних технологій (MobileID)	Державне агентство з питань електронного урядування Секретаріат Кабінету Міністрів України Мін'юст Адміністрація Держспецзв'язку	IV квартал
51. Запровадження першої черги єдиного веб-порталу електронного урядування gov.ua	запровадження внутрішнього порталу органів державної влади для організації ефективної взаємодії та автоматизації внутрішніх процесів, у тому числі підсистеми планування та моніторингу показників соціально-економічного розвитку, підсистеми моніторингу розвитку проектів та завдань електронного урядування	Секретаріат Кабінету Міністрів України Державне агентство з питань електронного урядування	III квартал
52. Модернізація роботи державної установи	розширення можливостей державної установи	Секретаріат Кабінету Міністрів України Державне агентство з	IV квартал

"Урядовий контактний центр"	"Урядовий контактний центр" щодо приймання звернень заявників	питань електронного урядування	
53. Удосконалення Національної програми інформатизації	розроблення законопроекту та інших актів, що визначають порядок формування та виконання Національної програми інформатизації, а також запровадження проектного управління Національної програми інформатизації, у тому числі за рахунок створення і впровадження інформаційної системи моніторингу, аналізу, рейтингування розвитку інформаційно-комунікаційних технологій "Електронна Україна"	Державне агентство з питань електронного урядування Секретаріат Кабінету Міністрів України	IV квартал
54. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення Концепції розвитку електронної демократії"	сприяння широкому долученню громадян до комунікації, співпраці з органами державної влади, контролю за ними, участі у виробленні політики, розвитку самоорганізації та самоврядування, а також підвищення рівня довіри до органів державної влади	Державне агентство з питань електронного урядування інші центральні органи виконавчої влади	III квартал
55. Завершення створення об'єднаної бази з питань вчинення та реєстрації консульських дій і зборів "E-consul"	необхідність створення єдиної бази даних на сервері МЗС	МЗС	IV квартал

56. Впровадження системи регулювання потоків відвідувачів в закордонних дипломатичних установах України	необхідність впорядкування потоків відвідувачів, які звертаються для вчинення консульських дій до закордонних дипломатичних установ України, поліпшення умов прийому громадян, приведення роботи консульських підрозділів закордонних дипломатичних установ України у відповідність із сучасними формами організації роботи з відвідувачами	МЗС	IV квартал
57. Створення програми добровільної реєстрації громадян України "ДРУГ", які планують подорожі за кордон	консульський захист громадян України, які опинилися у скрутному становищі за кордоном в результаті надзвичайних ситуацій	МЗС	IV квартал
Децентралізація			
Створення нової територіальної основи для діяльності органів м			
58. Методичне забезпечення добровільного об'єднання територіальних громад та сприяння облдержадміністраціям і регіональним центрам сприяння розвитку місцевого самоврядування в організаційній підтримці процесу добровільного об'єднання територіальних громад	необхідність підвищення спроможності територіальних громад шляхом їх добровільного об'єднання з дотриманням положень Закону України "Про добровільне об'єднання територіальних громад" та Методики формування спроможних територіальних громад,	Мінрегіон облдержадміністрації	протягом року

відповідно до Закону України "Про добровільне об'єднання територіальних громад"	затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2015 р. N 214		
59. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проектів перспективних планів формування територій громад згідно з Методикою формування спроможних територіальних громад, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2015 р. N 214, та з урахуванням динаміки процесу добровільного об'єднання територіальних громад областей	необхідність формування економічно обґрунтованих перспективних планів соціального розвитку спроможних територій громад	облдержадміністрації Мінрегіон	протягом року
60. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про засади адміністративно-територіального устрою України"	законодавче визначення засад адміністративно-територіального устрою України	Мінрегіон інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
61. Удосконалення порядку використання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад	необхідність удосконалення механізму розподілу державної фінансової підтримки об'єднаних територіальних громад	Мінрегіон Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст всеукраїнські асоціації органів місцевого самоврядування (за згодою)	II квартал
62. Надання організаційно-методичної допомоги об'єднаним територіальним громадам в розробленні та реалізації проектів розвитку їх інфраструктури шляхом	необхідність підвищення якості підготовки проектів розвитку інфраструктури об'єднаних територіальних громад та фахової підготовки	Мінрегіон облдержадміністрації	протягом року

підвищення якості проектного менеджменту в об'єднаних територіальних громадах	відповідних проектних заявок		
63. Розроблення типових моделей організації єдиного освітнього, культурного, фізкультурно-спортивного та соціального простору в різних видах адміністративно-територіальних одиниць базового рівня	необхідність розроблення типових моделей організації єдиного освітнього, культурного, фізкультурно-спортивного та соціального простору в різних видах адміністративно-територіальних одиниць базового рівня для визначення потреби у типовій інфраструктурі та необхідних ресурсах для забезпечення виконання органами місцевого самоврядування своїх повноважень	Мінрегіон МОН Мінкультури Мінмолодьспорт Мінсоцполітики МОЗ	III квартал
64. Розбудова мережі центрів надання адміністративних послуг, у тому числі в об'єднаних територіальних громадах	необхідність забезпечення доступності до адміністративних послуг	Мінекономрозвитку Мінрегіон Мінфін райдержадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)	протягом року
65. Удосконалення законодавства щодо інституту старост	необхідність уточнення статусу старости, просторових меж його діяльності, кола повноважень, підстав, порядку виборів, дострокового припинення повноважень, гарантій діяльності	Мінрегіон всеукраїнські асоціації органів місцевого самоврядування (за згодою)	III квартал
66. Оптимізація структури та граничної чисельності працівників	втрата реальної можливості виконання повного обсягу	Мінрегіон всеукраїнські асоціації органів місцевого	III квартал

райдержадміністрацій з урахуванням утворення об'єднаних територіальних громад, територія яких повністю або більше половини охоплює територію району	повноважень у зв'язку з набуттям цих повноважень об'єднаними територіальними громадами	самоврядування (за згодою)	
67. Підготовка пропозицій щодо шляхів забезпечення виконання районними радами визначених законом повноважень, де утворено об'єднані територіальні громади, територія яких повністю або більше половини охоплює територію району	втрата реальної можливості виконання повного обсягу повноважень у зв'язку з набуттям цих повноважень об'єднаними територіальними громадами	Мінрегіон всеукраїнські асоціації органів місцевого самоврядування (за згодою)	III квартал
68. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про співробітництво територіальних громад", інших законів в частині утворення та функціонування агломерацій територіальних громад	активізація процесу кооперації організаційних та фінансових можливостей територіальних громад у вирішенні спільних інтересів місцевого значення, зокрема в агломераціях територіальних громад	Мінрегіон облдержадміністрації	IV квартал
69. Кадрове забезпечення процесу децентралізації шляхом реалізації Закону України "Про службу в органах місцевого самоврядування"	необхідність підвищення ефективності роботи працівників органів місцевого самоврядування	НАДС	протягом року

Розподіл повноважень між органами місцевого самоврядування та (секторальна децентралізація)			
70. Проведення аналізу законодавства щодо повноважень органів державної влади у відповідних сферах	необхідність визначення повноважень органів виконавчої влади, які доцільно було б передати органам місцевого самоврядування	міністерства інші центральні органи виконавчої влади	II квартал
71. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проектів нормативно-правових актів щодо передачі повноважень від органів виконавчої влади органам місцевого самоврядування, що можуть ефективніше реалізовуватися на місцевому рівні	необхідність впровадження секторальної децентралізації	міністерства інші центральні органи виконавчої влади	протягом року
72. Активізація процесу децентралізації повноважень у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та надання на постійній основі організаційно-методичної допомоги органам місцевого самоврядування з отримання та подальшої реалізації повноважень у сфері державного архітектурно-будівельного контролю	реалізація прийнятих нормативно-правових актів щодо децентралізації повноважень у сфері державного архітектурно-будівельного контролю	Мінрегіон Держархбудінспекція	IV квартал
73. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих	необхідність удосконалення законодавства з питань планування територій	Мінрегіон	II квартал

актів України з удосконалення містобудівної діяльності (щодо планування територій)"			
74. Сприяння організації та функціонуванню мережі закладів охорони здоров'я госпітальних округів	посилення співробітництва всіх гілок влади у напрямі забезпечення населенню доступності та відповідної якості спеціалізованої медичної допомоги	МОЗ Мінрегіон Мінфін облдержадміністрації	протягом року
75. Вирішення питань щодо надання послуг з державної реєстрації актів цивільного стану старостами або іншими посадовими особами органів місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад	необхідність законодавчого врегулювання надання відповідних адміністративних послуг органами місцевого самоврядування	Мінрегіон Мін'юст Мінекономрозвитку	II квартал
76. Передача об'єктів спільної комунальної власності, які розташовані на території об'єднаної територіальної громади, у власність такої об'єднаної територіальної громади відповідно до видаткових повноважень	забезпечення виконання положень Бюджетного кодексу України	облдержадміністрації	протягом року
77. Сприяння підвищенню якості надання освіти в об'єднаних	необхідність підвищення якості надання освіти в об'єднаних	МОН Мінрегіон облдержадміністрації всеукраїнські асоціації	протягом року

територіальних громадах шляхом оптимізації мережі малокомплектних шкіл та забезпечення формування опорних шкіл	територіальних громадах	органів місцевого самоврядування (за згодою)	
78. Розроблення навчальних програм для посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, зокрема з питань ефективного врядування, зміцнення матеріальної та фінансової основи місцевого самоврядування	необхідність підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад	НАДС Мінрегіон МОН Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст інші центральні та місцеві органи виконавчої влади всеукраїнські асоціації органів місцевого самоврядування (за згодою) Національна академія державного управління при Президентові України (за згодою)	протягом року
Реформування системи управління державними			
79. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення плану заходів з реалізації Стратегії реформування системи управління державними фінансами на 2017 - 2020 роки"	узгодження цілей та завдань реформування всіх компонентів системи управління державними фінансами	Мінфін інші центральні органи виконавчої влади	II квартал
80. Розроблення основних напрямів бюджетної політики / бюджетної декларації, визначення у її складі граничних обсягів видатків	забезпечення послідовної та передбачуваної бюджетної політики в середньостроковій перспективі	Мінфін інші центральні органи виконавчої влади	II квартал
81. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про внесення змін до	перехід від річного до середньострокового бюджетного планування потребує внесення змін до	Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	IV квартал

Бюджетного кодексу України щодо запровадження середньострокового бюджетного планування"	бюджетного законодавства		
82. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Стратегії управління державним боргом на 2018 - 2020 роки	визначення пріоритетних цілей і завдань управління державним боргом на середньострокову перспективу та засобів їх реалізації	Мінфін Мінекономрозвитку	IV квартал
Реформування системи державного фінансового контролю на центральному рівні			
83. Удосконалення механізму державного фінансового аудиту досягнення запланованих показників результативності учасниками бюджетного процесу	усунення прогалин законодавства щодо регулювання процесу організації і здійснення аудиту бюджетних програм та аудиту місцевих бюджетів з метою подальшого розвитку правового та методологічного забезпечення таких видів аудиту	Держаудитслужба	IV квартал
84. Впровадження нових видів державного фінансового аудиту, розроблення та подання Кабінетові Міністрів України відповідних нормативно-правових актів	запровадження нових видів і форм аудиту, поширених у міжнародній практиці	Держаудитслужба	IV квартал

85. Унормування та ідентифікація статусу органів Держаудитслужби	вирішення проблемних питань функціонування цілісної та ефективної системи державного фінансового контролю	Держаудитслужба Мінфін	IV квартал
86. Формування ефективної моделі розвитку та підготовки висококваліфікованих державних аудиторів	розроблення та виконання навчальних програм підвищення кваліфікації для державних аудиторів; системна професійна підготовка, проведення семінарів, навчань, конференцій, брифінгів, засідань за круглим столом, пілотних проектів щодо розвитку діючих та впровадження нових видів аудиту	Держаудитслужба	IV квартал
87. Визначення та унормування переліку та механізму надання органами Держаудитслужби адміністративних послуг	врегулювання питання надання адміністративних послуг органами Держаудитслужби	Держаудитслужба	IV квартал
88. Створення єдиної інформаційно-аналітичної системи результатів державного фінансового контролю	забезпечення безпосереднього доступу органів державного фінансового контролю (у режимі користування) до відповідних баз даних різних державних органів або формування єдиної інформаційно-	Держаудитслужба інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал

	аналітичної бази державного фінансового контролю, що значно поліпшить якість проведених ними контрольних заходів		
Запобігання зміні клімату та адаптація до і			
89. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про охорону озонowego шару"	відповідно до вимог Монреальського протоколу про речовини, що руйнують озонів шар, та Регламенту (ЄС) N 2037/2000 про речовини, що руйнують озонів шар	Мінприроди	III квартал
90. Підготовка та подання щорічного звіту про споживання озоноруйнівних речовин	відповідно до вимог Монреальського протоколу про речовини, що руйнують озонів шар	Мінприроди	III квартал
91. Розроблення та оприлюднення Національного кадастру антропогенних викидів із джерел та абсорбції поглиначами парникових газів в Україні за 1990-2015 роки	відповідно до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату та Кіотського протоколу до неї	Мінприроди	II квартал
92. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про систему моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів"	відповідно до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, Кіотського протоколу, Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони	Мінприроди	IV квартал
93. Розроблення і	відповідно до Концепції	Мінприроди	IV квартал

подання Кабінетові Міністрів України проекту акта щодо схвалення Стратегії низьковуглецевого розвитку на період до 2030 року	реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2016 р. N 932, та статті 4 Паризької угоди	Міненерговугілля Мінекономрозвитку Мінінфраструктури Держенергоефективності	
94. Виділення земельних ділянок під розміщення об'єктів альтернативної енергетики на території зони відчуження	створення можливостей для будівництва об'єктів альтернативної енергетики шляхом надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки	Мінприроди ДАЗВ інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
Збереження природної спадщини			
95. Розроблення і подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про збереження природних оселищ та видів дикої флори і фауни, зникаючих та рідкісних в Європі"	наближення національного природоохоронного законодавства до європейських стандартів, а саме: до Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2009/147/ЄС про захист диких птахів та Директиви Ради N 92/43/ЄС про збереження природного середовища існування, дикої флори та фауни	Мінприроди Мінагрополітики Держлісагентство Держрибагентство Національна академія наук (за згодою) Національна академія аграрних наук (за згодою)	IV квартал
96. Розроблення і подання Кабінетові Міністрів України проектів указів Президента України щодо створення/розширення територій та об'єктів природно-заповідного фонду	формування мережі природоохоронних територій згідно з Державною стратегією регіонального розвитку на період до 2020 року та міжнародними зобов'язаннями в рамках виконання	Мінприроди облдержадміністрації	протягом року

	Конвенції про охорону дикої флори і фауни та природних середовищ існування в Європі (Бернська конвенція)		
97. Заповнення бази даних щодо потенційних об'єктів Смарагдової мережі в Україні	Україна як сторона Бернської конвенції зобов'язана забезпечити здійснення моніторингу та управління об'єктами Смарагдової мережі	Мінприроди	протягом року
98. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про природно-заповідний фонд України" (реєстраційний номер 4551)	з 2011 року не передано повноваження щодо управління природно-заповідним фондом від ліквідованих територіальних органів Мінприроди	Мінприроди	до прийняття Зак
Належне екологічне врядування			
99. Супроводження проекту Закону України "Про оцінку впливу на довкілля" (реєстраційний номер 2009а-д) у Верховній Раді України	забезпечення виконання положень Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, виконання зобов'язань за Конвенцією про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля, Конвенцією про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті, Договору про заснування	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	до прийняття Зак

	Енергетичного Співтовариства		
100. Супроводження проекту Закону України "Про стратегічну екологічну оцінку" (реєстраційний номер 6106) у Верховній Раді України	забезпечення урахування екологічних міркувань під час розроблення та прийняття проектів документів державного планування	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	до прийняття Зак
101. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року"	врахування ситуації на тимчасово окупованих територіях Автономної Республіки Крим і м. Севастополя, частин Луганської та Донецької областей на стан екологічної безпеки держави, врахування економічної кризи, виснаження фінансових ресурсів держави, зниження рівня життя населення	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	III квартал
102. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Національного плану дій з охорони навколишнього природного середовища на період до 2021 року	затвердження заходів реалізації екологічної політики на п'ятирічний період	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	у тримісячний ст після прийняття Закону України "Г внесення змін до Закону України "Г основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період 2020 року"
103. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта щодо Концепції реформування системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища	забезпечення виконання новоствореним органом завдань з реалізації державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) щодо дотримання природоохоронного законодавства, усунення дублювання функцій державного	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	II квартал

	нагляду (контролю) у зазначеній сфері		
104. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта про ліквідацію Державної екологічної інспекції України та утворення Державної природоохоронної служби України	недосконала система організації державного нагляду (контролю) за додержанням природоохоронного законодавства, низька ефективність Держекоінспекції в реалізації своїх повноважень	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	III квартал
105. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 р. N 442 "Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади"	розпорошення та дублювання наглядових (контрольних) функцій держави між органами виконавчої влади, відсутність єдиного підходу до здійснення наглядових та контрольних функцій	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	III квартал
106. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України щодо затвердження Положення про Державну природоохоронну службу	визначення функцій та завдань новоствореної Державної природоохоронної служби щодо реалізації державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у природоохоронній сфері	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	III квартал
107. Формування Порядку проведення конкурсу на зайняття посад Державної природоохоронної служби, встановлення вимог та критеріїв до конкурсантів	створення прозорої та ефективної структури органу державного природоохоронного нагляду (контролю)	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	III квартал
108. Визначення потреби у коштах на фінансування діяльності Державної	скорочення апарату управління порівняно з існуючим в	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	III квартал

природоохоронної служби	Держекоінспекції та заповнення вивільнених посад спеціалістами з питань моніторингу, аналітики та комунікацій з громадськістю		
109. Впровадження системи електронного документообігу в Мінприроди	прискорення обробки документів, посилення виконавської дисципліни, оперативність у підготовці інформації	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	II квартал
110. Впровадження єдиних стандартів управління	впровадження електронних версій адміністративних послуг на порталі адміністративних екологічних послуг	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	у двомісячний строк після прийняття Закону України "Про відходи"
111. Створення єдиної уніфікованої електронної системи доступу до екологічної інформації про дозволи, ліцензії, статистичні звіти, матеріали перевірок, моніторингу у сфері охорони навколишнього природного середовища	впровадження уніфікованої електронної системи з урахуванням європейських підходів до управління екологічною інформацією усуне "розпорошеність" екологічної інформації між різними органами виконавчої влади та забезпечить наявність інформації в єдиній базі	Мінприроди інші центральні органи виконавчої влади	протягом року
Стале управління водними ресурсами			
112. Встановлення меж районів річкових басейнів	встановлення меж районів річкових басейнів необхідне для визначення об'єкта	Мінприроди Держводагентство Мін'юст	II квартал

	інтегрованого управління		
113. Затвердження переліків забруднюючих речовин для визначення хімічного стану масивів поверхневих і підземних вод та екологічного потенціалу штучного або істотно зміненого масиву поверхневих вод	визначення переліків забруднюючих речовин	Мінприроди Держводагентство Держгеонадра Мін'юст	II квартал
114. Затвердження типового положення про басейнові ради	виконання норм Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження інтегрованих підходів в управлінні водними ресурсами за басейновим принципом"	Мінприроди Держводагентство Мін'юст	II квартал
115. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України щодо спрощення процедури спеціального водокористування	процедура видачі дозволу на спеціальне водокористування потребує спрощення та чіткого визначення, зокрема в частині визначення переліку документів, які подаються для одержання дозволу на спеціальне водокористування;	Мінприроди Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст Держводагентство	IV квартал

	підстав для відмови у видачі, строку розгляду		
116. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України щодо схвалення Стратегії морської природоохоронної політики	виконання вимог Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2008/56/ЄС про встановлення рамок діяльності Співтовариства у сфері екологічної політики щодо морського середовища	Мінприроди Мін'юст	IV квартал

III. РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ

Створення нової системи організації охорони здоров'я на засадах

1. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції реформи фінансування системи охорони здоров'я на 2017 - 2020 роки	здійснення практичних заходів з реалізації Концепції реформи фінансування системи охорони здоров'я, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 р. N 1013	МОЗ	II квартал
2. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України про утворення Національної служби здоров'я	запровадження нового принципу фінансування системи охорони здоров'я	МОЗ	II квартал
3. Підготовка державного гарантованого пакета медичних послуг на первинній ланці	визначення чітких зобов'язань держави щодо фінансування медичної допомоги	МОЗ	протягом року

4. Розроблення та затвердження нормативно-правових актів щодо надання управлінської та фінансової автономії бюджетним закладам охорони здоров'я, що передбачають реорганізацію медичних закладів	управлінська та фінансова автономія є передумовою для зміни системи фінансування	МОЗ	II квартал
5. Запровадження нового механізму фінансування первинної медичної допомоги	первинна ланка є ключовим компонентом системи охорони здоров'я для підвищення економічної ефективності. Більшість хвороб можуть бути проліковані/контрольовані саме на рівні первинної допомоги	МОЗ	II квартал
6. Запровадження освітніх програм для підготовки та підвищення кваліфікації лікарів первинної ланки	для ефективного впровадження реформ необхідним є не тільки зміна принципу оплати праці лікарів, але і навчання медичних працівників	МОЗ МОН	II квартал
7. Створення інструментів електронної охорони здоров'я для збору і обробки медичних, фінансових та управлінських даних	сучасна система охорони здоров'я потребує надійних даних щодо надання послуг, витрат, результатів роботи	МОЗ	II - III квартали
8. Забезпечення обладнанням та доступом до Інтернету закладів охорони здоров'я у віддалених населених пунктах	забезпечення обладнанням, зокрема комп'ютерною технікою для надавачів послуг, насамперед для лікарів первинної ланки	облдержадміністрації МОЗ Мінрегіон Мінфін Мін'юст	II квартал
9. Проведення аналізу витрат на надання медичної допомоги,	відсутня інформація про вартість надання конкретних послуг у системі охорони	МОЗ	IV квартал

аналізу вартості медичної допомоги	здоров'я, яка є важливою для подальшого впровадження реформи фінансування		
10. Унормування питання функціонування закладів охорони здоров'я, які надають медичні послуги вторинного рівня в межах госпітальних округів	функціональне об'єднання закладів охорони здоров'я, розміщених на відповідній території, що забезпечують надання вторинної медичної допомоги	МОЗ облдержадміністрації	IV квартал
Розвиток системи громадського здоров			
11. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у частині оптимізації системи центральних органів виконавчої влади у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення" (реєстраційний номер 5134)	врегулювання питання розподілу повноважень державного нагляду (контролю) серед центральних органів виконавчої влади	МОЗ	до прийняття Зак
12. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про громадське здоров'я"	оснащення лабораторій колишніх санітарно-епідеміологічних установ переважно є застарілим, відсутні системи контролю якості досліджень, стандартні операційні процедури не використовуються, недостатня забезпеченість витратними матеріалами	МОЗ Мінрегіон Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст Фонд державного майна облдержадміністрації Асоціація міст України (за згодою)	IV квартал
13. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів	існуюча система не визначає чіткі пріоритети у напрямі подолання тягаря неінфекційних	МОЗ Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст МОН	IV квартал

України про затвердження Національного плану заходів щодо неінфекційних захворювань для досягнення глобальних цілей сталого розвитку на період до 2030 року	захворювань, основна частка яких припадає на серцево-судинні, онкологічні, хронічні легеневі захворювання та діабет, а також які пов'язані спільними поведінковими факторами ризику (тютюнокуріння, зловживання алкоголем, незбалансоване харчування, низька фізична активність)	Мінмолодьспорт Мінінфраструктури Мінагрополітики Мінприроди Мінрегіон МВС	
14. Запуск національної електронної інформаційної системи епідеміологічного нагляду (спостереження) за захворюваннями	уніфікація електронної автоматизованої підтримки для забезпечення здійснення контролю за інфекційними захворюваннями в режимі реального часу (24/7) та для інтеграції у міжнародні системи оперативного сповіщення	МОЗ Мінагрополітики Держпродспоживслужба Адміністрація Держспецзв'язку СБУ (за згодою) Національна академія медичних наук (за згодою) Національна академія аграрних наук (за згодою)	IV квартал
15. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України про схвалення Стратегії з імунопрофілактики на 2018 - 2021 роки	підвищення рівня охоплення вакцинацією	МОЗ МОН Мінсоцполітики Мінекономрозвитку Мінфін	IV квартал
16. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України про схвалення Стратегії забезпечення сталої відповіді на епідемії туберкульозу, у тому числі хіміорезистентного, та	необхідність переформатування підходів до організації, планування та фінансування послуг у сфері протидії туберкульозу та ВІЛ-інфекції/СНІДу відповідно до вимог Всесвітньої організації охорони здоров'я та	МОЗ Мінсоцполітики Мінфін Мін'юст Національна академія медичних наук (за згодою)	II квартал

ВІЛ-інфекції/СНІДу на період до 2020 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації	Об'єднаної програми ООН з ВІЛ/СНІДу		
17. Створення єдиної системи біобезпеки та біозахисту за принципом "Єдине здоров'я"	затвердження та впровадження стратегій та планів заходів (державних програм) з біобезпеки та біозахисту, відновлення діяльності спеціальної мобільної протиепідемічної бригади, запровадження електронної системи (бази даних) контролю небезпечних інфекційних захворювань	МОЗ Мінагрополітики Держпродспоживслужба Національна академія наук (за згодою) СБУ (за згодою) МВС Адміністрація Держприкордонслужби	IV квартал
18. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України про схвалення Стратегії розвитку національної системи крові	здійснення заходів щодо створення національної системи крові	МОЗ Мінсоцполітики Мінекономрозвитку Мінфін Міноборони МВС Мін'юст облдержадміністрації Національна академія медичних наук (за згодою)	IV квартал
19. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України про затвердження плану заходів з реалізації Стратегії розвитку національної системи крові	здійснення заходів щодо створення національної системи крові	МОЗ Мінсоцполітики Мінекономрозвитку Мінфін Міноборони МВС Мін'юст облдержадміністрації Національна академія медичних наук (за згодою)	IV квартал
20. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України	врегулювання питання розподілу повноважень, відповідальності та	МОЗ Мінсоцполітики Мінекономрозвитку Мінфін	IV квартал

про внесення змін до Закону України "Про донорство крові та її компонентів" щодо визначення повноважень, відповідальності та рівнів звітності, створення належних умов для провадження господарської діяльності	рівнів звітності, визначення умов провадження господарської діяльності з метою забезпечення належного управління та нагляду в даній сфері	Міноборони МВС Мін'юст облдержадміністрації Національна академія медичних наук (за згодою)	
21. Затвердження Національного плану дій боротьби із стійкістю до протимікробних препаратів	здійснення заходів щодо боротьби із резистентністю до антибіотиків	МОЗ	IV квартал
Підвищення рівня доступності лікарських за			
22. Запровадження відшкодування вартості основних лікарських засобів, включених до Національного переліку основних лікарських засобів для лікування окремих захворювань	необхідність запровадження системи реімбурсації лікарських засобів	МОЗ Держлікслужба Мінекономрозвитку	IV квартал
23. Регулювання цін на лікарські засоби, вартість яких відшкодовується за державні (муніципальні) кошти або у системі реімбурсації	необхідність застосування зовнішнього або внутрішнього реферування цін	МОЗ Держпродспоживслужба Держлікслужба Мінекономрозвитку Мінфін	IV квартал
Реформування системи екстреної медичної допомоги та м			
24. Створення оперативно-диспетчерських служб	виконання норм Закону України "Про екстрену медичну допомогу"	облдержадміністрації МОЗ Мінфін	IV квартал

25. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України про затвердження Типового положення про відділення екстреної (невідкладної) медичної допомоги	виконання норм Закону України "Про екстрену медичну допомогу"	МОЗ облдержадміністрації Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	IV квартал
26. Зміцнення матеріально-технічної бази системи екстреної медичної допомоги	забезпечення центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф спеціалізованим санітарним транспортом згідно з нормативом	облдержадміністрації МОЗ Мінфін Мінекономрозвитку	IV квартал
27. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України про внесення	внесення змін до складу бригад екстреної (швидкої медичної допомоги) відповідно до світових стандартів	МОЗ Мінсоцполітики МОН Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	IV квартал

змін до постанови Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2012 р. N 1114 "Про затвердження Типового положення про бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги"			
28. Створення відділень екстреної (невідкладної) медичної допомоги у лікарнях швидкої медичної допомоги та багатопрофільних лікарнях інтенсивного лікування	відповідно до світових стандартів	облдержадміністрації МОЗ	IV квартал
29. Запровадження професій - інструктор з надання домедичної допомоги, парамедик, екстрений медичний технік, затвердження відповідних кваліфікаційних та освітньо-кваліфікаційних характеристик	відповідно до світових стандартів	МОЗ МОН Мінекономрозвитку Мінсоцполітики Мін'юст	IV квартал
30. Впровадження нових освітніх програм для підвищення кваліфікації працівників системи екстреної медичної допомоги та навчальної програми "Перший на місці події"	відповідно до світових стандартів	МОЗ МОН МВС	протягом року
Удосконалення надання високоспеціалізованої медицини			
Боротьба із серцево-судинними та судинно-мозковими захворюваннями			
31. Здійснення заходів із запобігання серцево-судинним та судинно-мозковим захворюванням	проведення активної санітарно-просвітницької роботи серед населення поінформованість населення про фактори ризику та можливість	МОЗ МІП Національна академія медичних наук (за згодою) органи місцевого	IV квартал

	запобігання серцево-судинним і судинно-мозковим захворюванням через засоби масової інформації запобігання поширеності факторів ризику серцево-судинних і судинно-мозкових захворювань шляхом профілактичних оглядів населення на виявлення артеріальної гіпертензії, надлишкової ваги, боротьба з тютюнокурінням та іншими факторами ризику	самоврядування (за згодою)	
32. Здійснення заходів з організації невідкладної медичної допомоги пацієнтам з гострим інфарктом міокарда; впровадження проекту із створення та розвитку "Регіональних реперфузійних мереж"	впровадження системного підходу в перкутанній реперфузійній терапії (первинне стентування) та догоспітальне застосування фібринолітиків (у разі тривалого транспортування) з подальшою перкутанною ангіопластикою інфарктної артерії	МОЗ облдержадміністрації Національна академія медичних наук (за згодою) органи місцевого самоврядування (за згодою)	IV квартал
33. Здійснення заходів з лікування серцево-судинної патології у рамках єдиного медичного простору	забезпечення координації дій з надання відповідної медичної допомоги створення повного циклу з трансплантації серця та комплексу "серце-легені"	МОЗ Національна академія медичних наук (за згодою) органи місцевого самоврядування (за згодою)	IV квартал

34. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту розпорядження Кабінету Міністрів України про схвалення Концепції Національної стратегії із запобігання та лікування серцево-судинних і судинно-мозкових захворювань на період до 2022 року	забезпечення державної підтримки та координації зусиль органів виконавчої влади із запобігання та лікування серцево-судинних і судинно-мозкових захворювань	МОЗ Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст Національна академія медичних наук (за згодою) облдержадміністрації	IV квартал
35. Здійснення заходів щодо організації медичної допомоги пацієнтам з гострим мозковим інсультом; впровадження проекту із створення та розвитку "Мережі лікарень, готових до прийняття пацієнта з гострим інсультом"	впровадження системного підходу в наданні допомоги пацієнтам з інсультом, який надасть змогу забезпечити госпіталізацію пацієнтів в інсультні відділення та збільшити виконання процедур реперфузійної терапії мозкового інсульту (внутрішньовенний тромболізис)	МОЗ Мінфін Національна академія медичних наук (за згодою) органи місцевого самоврядування (за згодою)	IV квартал
<i>Розвиток служби трансплантації</i>			
36. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони здоров'я та трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів людині" (реєстраційний номер 2386а-1)	удосконалення законодавства у сфері трансплантації відповідно до міжнародних стандартів та світового досвіду	МОЗ	IV квартал
37. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України	створення компетентної державної установи з	МОЗ Мінфін Мінекономрозвитку	IV квартал

проекту постанови Кабінету Міністрів України про створення національного організаційно-методичного центру трансплантації	метою організаційно-методичного та координаційного забезпечення діяльності, пов'язаної з трансплантацією	Мін'юст Національна академія медичних наук (за згодою)	
38. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України про затвердження Положення про Національну систему трансплантації	нормативно-правове забезпечення функціонування національної системи трансплантації	МОЗ Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст Національна академія медичних наук (за згодою)	IV квартал
Розвиток соціальних та реабілітаційних послуг у територіальних громадах			
39. Забезпечення організації надання соціальних послуг усім, хто цього потребує, у тому числі із залученням недержавних організацій	залучення до надання соціальних послуг недержавних надавачів соціальних послуг	обласні та Київська міська держадміністрації всеукраїнські асоціації органів місцевого самоврядування (за згодою) громадські об'єднання (за згодою)	протягом року
40. Організація та систематизація процесу психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції	забезпечення єдиного підходу до надання послуг з психологічної реабілітації	Мінсоцполітики МОЗ інші центральні органи виконавчої влади	II квартал
41. Створення системи протидії домашньому насильству та надання допомоги постраждалим особам	законодавче врегулювання системи протидії домашньому насильству	Мінсоцполітики МОН МОЗ МВС Національна поліція СБУ (за згодою) Генеральна прокуратура України (за згодою) міжнародні та громадські організації (за згодою)	IV квартал
42. Розвиток соціальних послуг з догляду, що є альтернативою інтернату (денний догляд, догляд	забезпечення деінституціалізації, запобігання	обласні та Київська міська держадміністрації всеукраїнські асоціації органів місцевого	протягом року

вдома, підтримане проживання), на рівні громади	направленню осіб до інтернатних установ	самоврядування (за згодою) громадські об'єднання (за згодою)	
Забезпечення якісної, сучасної та доступної загальної середньої освіти			
43. Розроблення проекту нового Державного стандарту початкової освіти на компетентнісній основі	зміна цілей, добору змісту освіти, підходів до організації навчального процесу, моніторингу результатів навчання	МОН Національна академія педагогічних наук (за згодою) Інститут модернізації змісту освіти (за згодою)	II квартал
44. Розроблення нових навчальних програм для початкової школи та навчальних матеріалів з апробації нового Державного стандарту початкової освіти	зміщення центру ваги від нагромадження фактів до розвитку вмінь, розроблення програм на основі компетентнісного підходу; сприяння підвищенню якості навчально-методичного забезпечення загальноосвітніх навчальних закладів	МОН Національна академія педагогічних наук (за згодою) Інститут модернізації змісту освіти (за згодою)	III квартал
45. Проведення пілотного етапу моніторингу якості початкової освіти	фіксація стану навчальних досягнень випускників початкової школи напередодні впровадження концепції "Нова українська школа", відслідковування змін, що матимуть місце за результатами реалізації Концепції	Український центр оцінювання якості освіти МОН Інститут освітньої аналітики (за згодою)	протягом року
46. Підготовка до участі у міжнародному порівняльному дослідженні якості освіти PISA-2018	забезпечення об'єктивної оцінки стану освіти, порівняння освітньої системи України з понад 80 системами інших країн та економік світу	Український центр оцінювання якості освіти МОН Інститут освітньої аналітики (за згодою) Інститут модернізації змісту освіти (за згодою)	протягом року

47. Удосконалення навчальних планів та програм основної і старшої школи	внесення змін до навчальних програм на основі компетентнісного підходу	МОН Інститут модернізації змісту освіти (за згодою) Національна академія педагогічних наук (за згодою)	II квартал
48. Оновлення системи підвищення кваліфікації вчителів	підготовка вчителів на основі компетентнісного підходу до запровадження нового Державного стандарту початкової освіти та нових навчальних програм	МОН інститути післядипломної педагогічної освіти вищі навчальні заклади, які здійснюють підготовку за спеціальністю 013 "Початкова освіта"	протягом року
49. Розроблення та затвердження Концепції розвитку педагогічної освіти	модернізація підготовки педагогічних кадрів та системи підвищення їх кваліфікації для забезпечення вимог суспільства до якості надання освітніх послуг, розвитку у молоді активної громадянської позиції	МОН	II квартал
50. Затвердження стандартів вищої освіти за педагогічними спеціальностями (спеціалізаціями) та відповідними освітніми рівнями	оновлення змісту педагогічної освіти з метою забезпечення достатнього рівня академічної та професійної (психолого-педагогічної, методичної, практичної) підготовки	МОН вищі навчальні заклади, які здійснюють підготовку за спеціальностями галузі знань 01 "Освіта/Педагогіка"	II-IV квартали
51. Розроблення галузевої рамки	визначення на основі Національної рамки кваліфікацій вимог до	МОН	протягом року

кваліфікацій педагогічних працівників	кваліфікацій педагогічних працівників, що дасть змогу планувати різні траєкторії освіти для отримання професійної кваліфікації, підвищення кваліфікаційного рівня, кар'єрного зростання		
52. Запровадження та апробація рамки професійного розвитку вчителів іноземних мов	необхідність проведення якісних змін у процесі безперервного професійного розвитку вчителів під час переходу на компетентнісно орієнтовану модель освіти	МОН вищі навчальні заклади	протягом року
53. Визначення підходів до створення системи добровільної сертифікації вчителів	визначення підходів до створення системи зовнішнього оцінювання професійних і особистісних компетентностей педагогічного працівника, здобутих ним з метою підвищення кваліфікації та якості педагогічної діяльності	МОН	протягом року
54. Впровадження комунікаційної стратегії реалізації концепції "Нова українська школа"	забезпечення розуміння громадянами України необхідності реформування сучасної школи та інформування суспільства про етапи реалізації концепції	МОН	протягом року
55. Упорядкування системи документообігу в системі управління середньою освітою (дебюрократизація)	зменшення кількості звітних документів між органами управління різних рівнів та загальноосвітніми навчальними закладами, перегляд, оновлення або відміна	МОН органи місцевого самоврядування (за згодою)	протягом року

	ряду регуляторних документів, санітарних норм і правил, що регулюють роботу таких закладів		
56. Забезпечення кабінетів природничо-математичного циклу загальноосвітніх навчальних закладів засобами навчання та обладнанням	проведення навчально-пізнавальної роботи з природничо-математичних предметів з комплексним використанням нових технічних засобів навчання, практичних та лабораторних робіт за новими методиками	МОН органи місцевого самоврядування (за згодою)	протягом року
57. Розроблення нової формули розподілу освітньої субвенції	розроблення з метою більш ефективного використання коштів нової формули розподілу субвенції з урахуванням кількості учнів та особливостей території	МОН інші центральні органи виконавчої влади	III квартал
58. Розроблення нової редакції програми розвитку дітей дошкільного (старшого дошкільного) віку "Впевнений старт"	оновлення змісту освіти, організація освітнього процесу для дітей дошкільного (старшого дошкільного) віку	МОН Національна академія педагогічних наук (за згодою)	III квартал
59. Розширення мережі дошкільних навчальних закладів та навчально-виховних комплексів	забезпечення дітей дошкільного віку місцями у дошкільних навчальних закладах відповідно до потреб	органи місцевого самоврядування (за згодою)	IV квартал
60. Створення умов для побудови індивідуальних освітніх траєкторій учнями залежно від їх здібностей, нахилів і потреб	внесення змін до положень про різні форми здобуття освіти, в тому числі за місцем проживання	МОН	II квартал

Модернізація професійно-технічної освіт			
61. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про професійну освіту" (реєстраційний номер 5160-1)	приведення законодавчої бази з питань професійної освіти у відповідність із сучасними потребами економіки в умовах інтеграції України у міжнародний економічний і освітній простір	МОН	до прийняття відповідного Зак
62. Модернізація мережі професійно-технічних навчальних закладів	зменшення контингенту учнів, що призводить до збільшення кількості малокомплектних закладів і, як наслідок, збільшення витрат на підготовку одного учня	МОН обласні, Київська міська держадміністрації	III - IV квартали
63. Впровадження проектів державно-приватного партнерства у сфері освіти	застаріла матеріально-технічна база професійно-технічних навчальних закладів, відсутність сучасних майстерень, застаріле обладнання, незадовільний рівень забезпечення професійно-технічних навчальних закладів засобами навчання, наочними посібниками, навчальною літературою	МОН обласні, Київська міська держадміністрації соціальні партнери (за згодою)	III - IV квартали
64. Нормативно-правове	замовлення на	МОН	III квартал

забезпечення формування регіонального замовлення на підготовку робітничих кадрів	підготовку кадрів з урахуванням потреби в них для галузей економіки в цілому та кожного регіону, зокрема з обов'язковим залученням роботодавців та інших заінтересованих сторін (соціальних партнерів)	Мінекономрозвитку Мінфін обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)	
65. Оновлення змісту та поліпшення якості професійно-технічної освіти	необхідність осучаснення змісту підготовки кваліфікованих робітників відповідно до потреб економіки, регіональних ринків праці та запитів суспільства	МОН Мінсоцполітики Федерація роботодавців України (за згодою)	IV квартал
66. Запровадження ефективних програм професійної орієнтації молоді	наявність проблем, які впливають на ступінь ефективності професійної орієнтації населення	МОН Мінсоцполітики Мінмолодьспорт обласні, Київська міська держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)	II - IV квартали
67. Розроблення Концепції розвитку системи підготовки молодшого спеціаліста як вищого рівня професійної невищої освіти	необхідність врегулювання питання підготовки молодшого спеціаліста	МОН інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
Забезпечення якості вищої освіти			
68. Затвердження стандартів вищої освіти	приведення стандартів вищої освіти у відповідність із Законом	МОН Національне агентство із	IV квартал

	України "Про вищу освіту"	забезпечення якості вищої освіти (за згодою)	
69. Проведення єдиного фахового вступного іспиту з використанням організаційно-технологічних процесів здійснення зовнішнього незалежного оцінювання для вступу на навчання за освітнім рівнем магістра за спеціальністю 081 "Право"	підвищення рівня підготовки фахівців за спеціальністю 081 "Право" та зниження корупційних ризиків шляхом запровадження технологій стандартизованого оцінювання для вступу на навчання за освітнім рівнем магістра	МОН Український центр оцінювання якості освіти	III квартал
70. Створення Національного репозитарію академічних текстів та забезпечення його функціонування	накопичення, зберігання, систематизація академічних текстів, до якої забезпечуватиметься вільний, безперешкодний віддалений доступ користувачів засобами Інтернет-технологій	МОН	III квартал
71. Розроблення концепції реформи фінансування вищої освіти	необхідність забезпечення відповідності рівня фінансування вищих навчальних закладів та рівня якості освіти, що вони надають, а також рівня фінансування різних спеціальностей та рівня затратності підготовки фахівців у цих сферах для держави	МОН	IV квартал
Створення нової системи управління та фінансув			
72. Утворення Національної ради з питань науки і технологій	виконання Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність"	МОН Секретаріат Кабінету Міністрів України Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	II квартал

73. Затвердження Положення про Національний фонд досліджень	виконання Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність"	Національна рада з питань розвитку науки і технологій МОН Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	III квартал
74. Обрання наукової ради Національного фонду досліджень та формування органів його управління	виконання Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність"	Національна рада з питань розвитку науки і технологій МОН Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	IV квартал
75. Нормативно-правове забезпечення створення та функціонування державних ключових лабораторій	розроблення порядку надання статусу державної ключової лабораторії, Типового положення про державну ключову лабораторію, Примірного положення про наукову та наглядову ради державної ключової лабораторії	Національна рада з питань розвитку науки і технологій МОН Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	IV квартал
76. Нормативно-правове забезпечення можливості отримання вищими навчальними закладами статусу дослідницького університету	виконання Закону України "Про вищу освіту", зокрема щодо розроблення Положення про дослідницький університет та критеріїв, відповідно до яких вищому навчальному закладу надається статус дослідницького університету	Національна рада з питань розвитку науки і технологій МОН Мінфін Мінекономрозвитку Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти (за згодою) Мін'юст	IV квартал
77. Оцінювання Національною радою з питань розвитку науки і технологій звітів центральних органів виконавчої влади, Національної академії наук, національних галузевих академій наук	виконання Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність"	Національна рада з питань розвитку науки і технологій	III квартал

та інших головних розпорядників бюджетних коштів, що провадять наукову та науково-технічну діяльність або є замовниками наукових досліджень та розробок, про стан використання коштів на наукову та науково-технічну діяльність та отримані результати			
78. Нормативно-правове забезпечення проведення державної атестації наукових установ	виконання Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність"	МОН Національна рада з питань розвитку науки і технологій Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст інші центральні органи виконавчої влади Національна академія наук (за згодою) національні галузеві академії наук (за згодою)	III квартал
79. Нормативно-правове забезпечення проведення державної атестації вищих навчальних закладів у частині провадження ними наукової (науково-технічної) діяльності	виконання Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність"	МОН Національна рада з питань розвитку науки і технологій Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст інші центральні органи виконавчої влади	III квартал
80. Делегування представників та експертів до комітетів, відповідальних за проведення моніторингу виконання Рамкової програми Європейського Союзу з досліджень та інновацій "Горизонт 2020", за напрямками, які стосуються України, забезпечення ефективної	виконання Угоди між Україною і Європейським Союзом про участь України у програмі Європейського Союзу Горизонт 2020 - Рамкової програми з досліджень та інновацій (2014 - 2020)	МОН інші центральні органи виконавчої влади Національна академія наук (за згодою) національні галузеві академії наук (за згодою)	III квартал

роботи цих представників			
81. Формування дорожньої карти інтеграції України до європейського дослідницького простору	виконання Угоди між Україною і Європейським Союзом про участь України у програмі Європейського Союзу Горизонт 2020 - Рамкової програми з досліджень та інновацій (2014 - 2020)	Національна рада з питань розвитку науки і технологій МОН інші центральні органи виконавчої влади Національна академія наук (за згодою) національні галузеві академії наук (за згодою)	IV квартал
82. Опрацювання та затвердження оперативного плану реформування наукової сфери з урахуванням рекомендацій, зазначених у звіті за результатами міжнародного аудиту науково-технічної та інноваційної системи України	виконання Угоди між Україною і Європейським Союзом про участь України у програмі Європейського Союзу Горизонт 2020 - Рамкової програми з досліджень та інновацій (2014 - 2020)	МОН Мінекономрозвитку Мінфін інші центральні органи виконавчої влади Національна академія наук (за згодою) галузеві академії наук (за згодою)	II квартал
Створення справедливої системи пенсійного ст			
83. Розширення охоплення пенсійним страхуванням зайнятого населення	реалізація принципу солідарності та забезпечення соціального захисту працюючих після виходу на пенсію	Мінсоцполітики Мінфін Мінекономрозвитку	протягом року
84. Внесення пропозицій щодо реформування пенсійної системи	звільнення солідарної системи від невластивих для неї видатків; відновлення диференціації розмірів пенсій залежно від заробітку; заміна механізму відшкодування пільгових пенсій на сплату єдиного внеску; перегляд умов призначення пенсій за віком на пільгових умовах та за вислугу	Мінсоцполітики Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст ДФС Пенсійний фонд України	III квартал

	років; впровадження єдиних підходів до обчислення пенсій		
Забезпечення ефективної державної соціальної підтри			
85. Запровадження надання пільг у грошовій формі	забезпечення можливості надання пільг у грошовій формі	Мінсоцполітики Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	протягом року
86. Забезпечення державного контролю у сфері соціальної підтримки	підвищення ефективності діяльності інституту соціальних інспекторів	Мінсоцполітики Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	IV квартал
87. Впровадження єдиної інформаційної системи Мінсоцполітики	централізація даних соціальної сфери	Мінсоцполітики	IV квартал
88. Подальше удосконалення програми житлових субсидій	необхідність налагодження ефективного міжвідомчого обміну інформацією для призначення субсидій	Мінсоцполітики	II квартал
Забезпечення захисту прав дітей			
89. Розроблення Національного плану впровадження деінституціалізації на період до 2025 року	необхідність планування заходів щодо деінституціалізації догляду дітей	Мінсоцполітики МОН МОЗ Мінфін Мінекономрозвитку	II квартал
90. Підготовка пропозицій щодо запровадження дієвого механізму деінституалізації догляду дітей	сприяння припиненню практики направлення дітей до інтернатних закладів	Мінсоцполітики МОН МОЗ Мінфін Мінекономрозвитку	IV квартал
91. Створення центрів соціальної підтримки дітей та сімей з урахуванням потреб територіальної громади	створення умов для формування відповідального батьківства, попередження та	обласні, Київська міська, районні держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)	IV квартал

	подолання соціального сирітства		
92. Затвердження порядку взаємодії державних органів, органів місцевого самоврядування та громадянського суспільства у разі жорстокого поводження з дітьми, виникнення загрози їх життю або здоров'ю, а також за наявності підстав вважати, що така загроза існує	посилення заходів невідкладного реагування у разі виявлення дітей, які постраждали або можуть постраждати від жорстокого поводження	Мінсоцполітики МОН МОЗ МВС	IV квартал
93. Забезпечення в структурах виконавчих органів об'єднаних територіальних громад наявності посадових осіб, відповідальних за захист прав дітей, а також фахівців із соціальної роботи	посилення відповідальності територіальної громади за забезпечення прав та інтересів дітей	обласні, Київська міська, районні держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)	IV квартал
94. Запровадження патронату над дитиною	забезпечення умов для виховання в сімейному середовищі дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах	Мінсоцполітики обласні, Київська міська, районні держадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)	IV квартал
Зміцнення позицій державної мови в культурно-інформа			
95. Розроблення стратегії популяризації державної мови шляхом взаємодії органів державної влади з інститутами громадянського суспільства через прийняття відповідних управлінських рішень та проведення системних заходів	визначення нових підходів до сприйняття та популяризації державної мови	Мінкультури МОН Мінмолодьспорт МІП Держкомтелерадіо МЗС Мінрегіон Мінсоцполітики МТОТ Мінфін Мінекономрозвитку Держкіно Український інститут національної пам'яті	IV квартал

		Національна академія наук (за згодою)	
96. Забезпечення функціонування Українського інституту книги, передача функцій у книговидавничій сфері від Держкомтелерадіо до Мінкультури	створення організаційних, адміністративних умов для перетворення вітчизняної видавничої справи на культурну індустрію європейського зразка	Мінкультури Держкомтелерадіо	II квартал
Забезпечення національно-патріотичного вих			
97. Проведення міжнародних та всеукраїнських заходів, спрямованих на національно-патріотичне виховання молоді	необхідність проведення заходів, спрямованих на національно-патріотичне виховання молоді	Мінмолодьспорт обласні, Київська міська держадміністрації	II - IV квартали
98. Проведення експертно-аналітичного дослідження щодо формування стандартів національно-патріотичного виховання та визначення індикаторів ефективності проведення заходів у цій сфері	визначення індикаторів ефективності проведення національно-патріотичних заходів	Мінмолодьспорт	II квартал
Створення Суспільного телебачення і радіомовлен			
99. Розроблення та	необхідність	Держкомтелерадіо	IV квартал

затвердження кодексу корпоративного управління ПАТ "Національна суспільна телерадіокомпанія України"	визначення основних принципів та стандартів корпоративного управління ПАТ "Національна суспільна телерадіокомпанія України"		
100. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку перетворення державного підприємства "Українська студія телевізійних фільмів "Укртелефільм" у ПАТ "Укртелефільм"	визначення механізму перетворення державного підприємства "Українська студія телевізійних фільмів "Укртелефільм" у ПАТ "Укртелефільм"	Держкомтелерадіо	II квартал
Розвиток культурно-мистецького потенціалу та збереження культури			
Модернізація системи стимулів для культурно-мистецької діяльності			
101. Затвердження Положення про експертні комісії Мінкультури з визначення претендентів на одержання грантів Президента України молодими діячами у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодими письменниками і майстрами народного мистецтва для створення	удосконалення діяльності експертних комісій Мінкультури з визначення претендентів на одержання грантів Президента України	Мінкультури Мін'юст	II квартал

і реалізації творчих проектів			
102. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта Президента України про присудження у 2017 році грантів Президента України молодим діячам у галузі театрального, музичного, циркового, образотворчого мистецтва та кінематографії, молодим письменникам і майстрам народного мистецтва для створення і реалізації творчих проектів	реалізація та фінансування мистецьких проектів, рекомендованих експертними комісіями Мінкультури з визначення претендентів на одержання грантів Президента України	Мінкультури Мінфін Мінекономрозвитку Мін'юст	III квартал
103. Розроблення проекту наказу про порядок здійснення закупівлі сучасних творів мистецтва і літератури для оновлення репертуарів театрів та мистецьких колективів сфери управління Мінкультури	необхідність закупівлі творів драматургії сучасних українських авторів, музичного мистецтва сучасних українських композиторів	Мінкультури	IV квартал
104. Розроблення проектів наказів Мінкультури про затвердження положень про премії для видатних діячів культури, літератури і мистецтва	визначення порядку присудження премій	Мінкультури Мін'юст	II квартал
105. Розроблення проектів наказів Мінкультури про присудження премій для видатних діячів культури, літератури і мистецтва	забезпечення присудження премій для видатних діячів культури, літератури і мистецтва	Мінкультури	IV квартал
106. Розроблення концепції нової системи бюджетної фінансової підтримки театрів, її	створення ефективної системи стимулювання працівників художньо-	Мінкультури	IV квартал

обговорення і узгодження з експертним середовищем	артистичного складу театрів		
<i>Створення електронного інформаційного ресурсу культурної спадщини</i>			
107. Розроблення законопроекту стосовно внесення змін до деяких актів законодавства щодо вивезення та повернення культурних цінностей	забезпечення реалізації державної політики щодо адаптації законодавства з урахуванням реальних потреб в електронному ресурсі щодо переміщення культурних цінностей	Мінкультури	IV квартал
108. Здійснення заходів з впровадження в електронній формі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей з території України		Мінкультури	IV квартал
109. Удосконалення нормативно-правової бази у сферах музейної справи та охорони культурної спадщини	створення підґрунтя для функціонування електронного інформаційного ресурсу; визначення механізму формування реєстрів (баз даних) та функцій суб'єктів різного рівня у створенні, використанні та публікації відповідної інформації; забезпечення формалізації та уніфікації обміну даними (стандарти метаданих)	Мінкультури	IV квартал
110. Уніфікація процесів та метаданих		Мінкультури Мін'юст	IV квартал
111. Опрацювання питання створення або	виконання центром координаційної та	Мінкультури	IV квартал

визначення дата-центру при Мінкультури	методичної функції на державному рівні, забезпечення функціонування реєстрів після їх створення		
112. Запровадження обліку музейних предметів в електронній формі (пілотні проекти)	створення локальних проектів переведення даних обліку музейних предметів з паперових носіїв в електронний (цифровий) формат	Мінкультури	IV квартал
Модернізація змісту та умов надання мистецьки			
113. Внесення змін до базових навчальних планів державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів	приведення навчальних планів державних спеціалізованих мистецьких шкіл-інтернатів у відповідність з типовими навчальними планами для загальноосвітніх навчальних закладів	Мінкультури МОН	III квартал
114. Розроблення Концепції нової мистецької школи	визначення основних напрямів модернізації початкової мистецької освіти на основі доступності, відкритості та індивідуального підходу до задоволення потреб громадян у здобутті початкової мистецької освіти	Мінкультури	IV квартал
115. Розроблення мінімальних стандартів забезпечення послугами початкової мистецької освіти як елементу "мінімального культурного кошика"	підвищення рівня доступу до послуг мистецьких шкіл та їх ефективності в умовах децентралізації	Мінкультури Мінфін Мінекономрозвитку	II квартал
Підвищення якості культурних послуг у місцевих			
116. Створення диференційованих	створення гнучких моделей осучаснення	Мінкультури місцеві органи виконавчої влади	II квартал

моделей функціонування закладів культури	локальних культурних закладів	органи місцевого самоврядування (за згодою)	
117. Розроблення та затвердження відповідних нормативно-правових актів щодо підвищення якості культурних послуг у місцевих громадах	удосконалення нормативно-правової база з метою приведення її у відповідність із сучасними потребами	Мінкультури	протягом року
118. Розроблення та затвердження "мінімального культурного кошика" (мінімальні стандарти забезпечення культурними послугами)	формування єдиного інформаційно-культурного простору, що сприятиме побудові демократичного суспільства	Мінкультури Мінсоцполітики Мінфін Мінекономрозвитку Мінрегіон	II квартал
119. Зміцнення спроможності громад у адвокації культурних прав	здійснення постійного діалогу, тренінгів, спілкування з громадами, місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування для підвищення ініціативи місцевої влади щодо покращення надання культурних послуг	Мінкультури Мінрегіон місцеві органи виконавчої влади органи місцевого самоврядування (за згодою)	протягом року
Формування здорової нації			
120. Розроблення та подання на розгляд Кабінету Міністрів України плану заходів на 2018 рік щодо реалізації Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність - здоровий спосіб життя - здорова нація"	виконання завдань, визначених Національною стратегією з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність - здоровий спосіб життя - здорова нація", затвердженою Указом Президента України від 9 лютого 2016 р. N 42	Мінмолодьспорт інші центральні органи виконавчої влади громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості (за згодою)	II квартал
121. Проведення щоріку оцінювання фізичної	залучення населення України до виконання	Мінмолодьспорт МОН	IV квартал

підготовленості населення України	комплексу тестів і нормативів для визначення рівня фізичної підготовленості	Міноборони МВС обласні, Київська міська держадміністрації за участю інших державних органів	
Створення нових можливостей для моло			
122. Розроблення Типового положення про молодіжний центр	створення доступної молодіжної інфраструктури (багатофункціональних молодіжних центрів) для навчання, самореалізації та змістовного дозвілля молоді	Мінмолодьспорт	IV квартал
123. Розроблення за участю представників молодіжних центрів Національного знака якості та критеріїв якості для молодіжних центрів	надання рекомендації молодіжним центрам щодо розвитку та удосконалення роботи	Мінмолодьспорт	IV квартал
124. Виконання програми "Молодіжний працівник"	проведення навчання молодіжних працівників	Мінмолодьспорт обласні, Київська міська держадміністрації	IV квартал
125. Проведення українсько-польських та українсько-литовських обмінів молоддю	проведення обмінів відповідно до: Договору між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Польща про Українсько-Польську Раду обміну молоддю; Угоди між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про Раду обмінів молоддю України та Литви	Мінмолодьспорт	протягом року

126. Проведення конкурсу проектів для молодіжних та дитячих громадських організацій	проведення конкурсу відповідно до Порядку проведення конкурсу з визначення програм (проектів, заходів), розроблених інститутами громадянського суспільства, для виконання (реалізації) яких надається фінансова підтримка, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2011 р. N 1049	Мінмолодьспорт	IV квартал
127. Удосконалення системи призначення грантів Президента України для обдарованої молоді	створення дієвого механізму підтримки ініціатив молоді, спрямованих на розв'язання її актуальних проблем	Мінмолодьспорт інші центральні органи виконавчої влади	IV квартал
128. Запровадження сучасних механізмів працевлаштування молоді	надання можливості молоді безоплатно пройти профорієнтаційне тестування та свідомо обрати професію відповідно до своїх здібностей та навичок через портал "Моя кар'єра" поширення інформації для молоді про наявні в Україні можливості щодо стажування, практики, інтернатури та пошуку роботи	Мінмолодьспорт	IV квартал
Формування позитивного іміджу України у світовому сі			
129. Проведення експерименту щодо залучення Мінмолодьспортом	приведення основ управління спортом в Україні у відповідність з міжнародними	Мінмолодьспорт національні спортивні федерації з олімпійських видів спорту (за згодою)	IV квартал

національних спортивних федерацій з окремих олімпійських видів спорту до організації і проведення спортивних заходів	стандартами, зокрема Олімпійською хартією, Європейською спортивною хартією, Міжнародною хартією фізичного виховання та спорту		
130. Позбавлення Мінмолодьспорту неприбуткових функцій щодо затвердження правил спортивних змагань з урахуванням міжнародного досвіду	дерегуляція у спорті	Мінмолодьспорт	IV квартал
131. Розроблення та схвалення Концепції підготовки спортсменів України до XXXII літніх Олімпійських ігор 2020 року з урахуванням визначених пріоритетних видів спорту для концентрації зусиль та здійснення ефективної підготовки спортсменів України	створення належних умов для підготовки та участі спортсменів	Мінмолодьспорт Національний олімпійський комітет (за згодою) національні спортивні федерації з олімпійських видів спорту (за згодою)	II квартал
132. Затвердження цільових програм підготовки спортсменів України до XXXII літніх Олімпійських ігор 2020 року з видів спорту	створення організаційних, фінансових, науково-методичних та медичних умов для ефективної підготовки спортсменів України	Мінмолодьспорт Національний олімпійський комітет (за згодою) національні спортивні федерації з олімпійських видів спорту (за згодою)	II квартал
133. Затвердження планів підготовки до офіційних міжнародних змагань на 2017 рік	створення організаційних, фінансових, науково-методичних та медичних умов для ефективної підготовки спортсменів України	Мінмолодьспорт Національний олімпійський комітет (за згодою) національні спортивні федерації з олімпійських видів спорту (за згодою)	II квартал
134. Участь у міжнародних змаганнях, у	створення умов для здобуття права на	Мінмолодьспорт Національний	протягом року

тому числі ліцензійних до XXIII зимових Олімпійських ігор 2018 року та рейтингових до XXXII літніх Олімпійських ігор 2020 року	участь в Олімпійських іграх	олімпійський комітет (за згодою) національні спортивні федерації з олімпійських видів спорту (за згодою)	
135. Затвердження складу національної збірної команди України на участь у XXIII зимових Олімпійських іграх 2018 року	виконання вимог Міжнародного олімпійського комітету щодо представництва українських спортсменів в Олімпійських іграх	Мінмолодьспорт Національний олімпійський комітет (за згодою) національні спортивні федерації з олімпійських видів спорту (за згодою)	II квартал
136. Проведення міжнародних спортивних заходів на території України (чемпіонату Європи із стрибків у воду; чемпіонату Європи з боксу серед чоловіків, чемпіонату світу з хокею з шайбою тощо)	рішення міжнародних спортивних федерацій та зобов'язання України на проведення офіційних міжнародних спортивних змагань	Мінмолодьспорт Національний олімпійський комітет (за згодою) національні спортивні федерації з олімпійських видів спорту (за згодою)	протягом року
137. Реалізація антидопінгового законодавства	виконання Міжнародної конвенції боротьби з допінгом у спорті та Закону України "Про антидопінговий контроль у спорті"	Мінмолодьспорт	протягом року
138. Участь національної збірної команди у X Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту у 2017 році	забезпечення участі спортсменів національних збірних команд з неолімпійських видів спорту у X Всесвітніх іграх	Мінмолодьспорт національні спортивні федерації з неолімпійських видів спорту (за згодою)	III квартал
139. Забезпечення підготовки та участі спортсменів з інвалідністю у XXIII літніх Дефлімпійських іграх 2017 року	створення належних умов для підготовки та участі спортсменів у ліцензійних змаганнях	Мінмолодьспорт Національний комітет спорту інвалідів (за згодою) Український центр з фізичної культури і спорту інвалідів "Інваспорт" (за згодою) всеукраїнські федерації	II - III квартали

		спорту інвалідів з нозологій (за згодою)	
140. Проведення моніторингу послуг, що надаються дитячо-юнацькими спортивними школами дітям та молоді віком від 6 до 18 років	створення умов для занять спортом у дитячо-юнацькій спортивній школі під керівництвом тренера-викладача	Мінмолодьспорт місцеві органи виконавчої влади органи місцевого самоврядування (за згодою)	IV квартал

IV. ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА І БОРОТЬБА З КОРУ

Забезпечення функціонування Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноваже самоврядування			
1. Закупівля серверного обладнання для забезпечення функціонування Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування	забезпечення державної власності на серверне обладнання, здійснення державного контролю за безпекою Реєстру	Національне агентство з питань запобігання корупції Мінфін Казначейство	II квартал
2. Модернізація інформаційно-телекомунікаційної системи Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування	можливість запустити ідентифікаційний та верифікаційний модулі	Національне агентство з питань запобігання корупції Мінфін Казначейство Адміністрація Держспецзв'язку	II квартал
3. Отримання автоматизованого доступу до державних реєстрів та баз даних	позбавлення процесу перевірки даних бюрократизації, відсутність потреби в паперовому оформленні запитів на отримання інформації з державних реєстрів та баз даних, мінімізація людського впливу на результати перевірки	Національне агентство з питань запобігання корупції Мінфін Казначейство Мін'юст ДФС МВС Мінсоцполітики Державіаслужба Держгеокадастр	II квартал

		Укртрансбезпека Адміністрація Держприкордонслужби Пенсійний фонд України Фонд державного майна НКЦПФР (за згодою) Державна судова адміністрація (за згодою) Моторне (транспортне) страхове бюро (за згодою)	
4. Утворення відомчого Центру обробки даних, розміщення серверів	необхідність ведення кількох реєстрів - Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення	Національне агентство з питань запобігання корупції Мінфін Казначейство Адміністрація Держспецзв'язку	IV квартал
Підвищення рівня стандартів доброчесності осіб, уповноважених на виконання функцій держ них осіб, а також громадськості			
5. Проведення аналізу практики застосування положень щодо конфлікту інтересів, що містяться в Законі України "Про запобігання корупції" та законах, які регулюють статус і порядок діяльності народних депутатів України та депутатів місцевих рад	відстеження результативності прийнятих законодавчих актів	Національне агентство з питань запобігання корупції Мінфін Казначейство	II квартал
6. Проведення інформаційної кампанії з метою ознайомлення з новим законодавством про конфлікт інтересів для народних депутатів України та депутатів місцевих рад	надання роз'яснень, методичної та консультаційної допомоги щодо застосування актів законодавства з питань запобігання та врегулювання конфлікту інтересів	Національне агентство з питань запобігання корупції Мінфін Казначейство	III - IV квартали

7. Організація проведення на періодичній основі тренінгів для уповноважених підрозділів щодо конфлікту інтересів		Національне агентство з питань запобігання корупції Мінфін Казначейство	протягом року
8. Забезпечення виявлення проблем практичного застосування законодавства щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів та підготовки відповідних методичних рекомендацій або в разі потреби пропозицій щодо внесення змін до законодавства	відстеження результативності прийнятих законодавчих актів	Національне агентство з питань запобігання корупції Мінфін Казначейство	протягом року
Забезпечення ефективної загальної координації та комунікаційної підтр			
9. Формування міжвідомчої робочої групи з питань координації антикорупційної реформи	забезпечення координації дій центральних органів виконавчої влади з реалізації антикорупційної реформи	Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал
10. Затвердження регламенту та плану роботи робочої групи з питань координації антикорупційної реформи, проведення регулярних зустрічей		Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал

11. Розроблення та затвердження стратегії антикорупційних комунікацій	розроблено стратегію антикорупційних комунікацій, яка визначає цілі та перелік ключових показників оцінки їх успішності	Секретаріат Кабінету Міністрів України Національне агентство з питань запобігання корупції	II квартал
12. Розроблення комунікаційного плану Кабінету Міністрів України в рамках реалізації антикорупційної реформи на 2017 рік	комунікаційна підтримка антикорупційної реформи	Секретаріат Кабінету Міністрів України Національне агентство з питань запобігання корупції	III квартал
13. Розроблення та проведення пілотних комунікаційних кампаній, спрямованих на зниження толерантності до корупції в суспільстві	проведення комунікаційних кампаній із залученням широкого ряду стейкхолдерів, включаючи міжнародні проекти та громадські організації	Секретаріат Кабінету Міністрів України	III - IV квартали
Забезпечення ефективної діяльності Державного бюро розслідувань та Національного агентства з питань запобігання корупції, одержаними від корупційних та інших злочинів			
14. Забезпечення добору персоналу апарату Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, поетапно не менш як на 90 відсотків та організація проведення професійного навчання	забезпечення можливості виконання Національним агентством з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, покладених на нього функцій	Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів	II - IV квартали
15. Матеріально-технічне забезпечення, обладнання робочих місць для не менш як 90 відсотків персоналу апарату Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від		Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів	II - IV квартали

корупційних та інших злочинів		
16. Здійснення заходів щодо приєднання Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателями (адміністраторами) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування	Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів органи державної влади, органи місцевого самоврядування (за згодою), які є держателями (адміністраторами) відповідних автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних	II - III квартали
17. Забезпечення можливостей доступу до джерел інформації, які перебувають у розпорядженні установ з розшуку майна, що функціонують у державах - членах ЄС, а також спеціалізованих міжнародних організацій, які провадять діяльність у сфері виявлення, розшуку та управління активами, зокрема Ініціативи з повернення викрадених активів Світового банку (StAR), Камденської міжвідомчої мережі з питань повернення активів (CARIN)	Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів	II - IV квартали
18. Розроблення та забезпечення прийняття підзаконних актів відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 р. N 1015	Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст	II - III квартали

		Держаудитслужба Мінсоцполітики	
19. Забезпечення формування Єдиного державного реєстру активів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні		Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів	II - IV квартали
20. Утворення Громадської ради при Національному агентстві з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів		Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів	II квартал
21. Забезпечення виконання функцій з виявлення та розшуку активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, створення організаційно-правових передумов для управління арештованим майном		Національне агентство з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів	IV квартал
22. Обрання Директора Державного бюро розслідувань, його першого заступника та заступника	призначення Директора Державного бюро розслідувань Президентом України за поданням Прем'єр-міністра України відповідно до подання комісії з проведення конкурсу на зайняття посад Директора Державного бюро розслідувань, його заступників, директорів територіальних органів та керівників підрозділів	комісія з проведення конкурсу на зайняття посад Директора Державного бюро розслідувань, його заступників, директорів територіальних органів та керівників підрозділів центрального апарату Державного бюро розслідувань Секретаріат Кабінету Міністрів України	II квартал

	центрального апарату Державного бюро розслідувань призначення на посаду та звільнення з посади першого заступника та заступника Директора Державного бюро розслідувань Директором Державного бюро розслідувань за поданням конкурсної комісії		
23. Обрання керівників підрозділів центрального апарату, внутрішнього контролю та керівників територіальних підрозділів Державного бюро розслідувань	призначення на посаду та звільнення з посади директорів територіальних органів, керівників підрозділів центрального апарату Державного бюро розслідувань, керівників та працівників підрозділів внутрішнього контролю центрального апарату та територіальних органів Державного бюро розслідувань Директором Державного бюро розслідувань за поданням конкурсної комісії в порядку, передбаченому Законом України "Про Державне бюро розслідувань"	комісія з проведення конкурсу на зайняття посад Директора Державного бюро розслідувань, його заступників, директорів територіальних органів та керівників підрозділів центрального апарату Державного бюро розслідувань Секретаріат Кабінету Міністрів України	II - IV квартали
24. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта про порядок формування Ради громадського контролю при Державному бюро розслідувань та положення про Раду громадського контролю	нормативне врегулювання питання утворення Ради громадського контролю при Державному бюро розслідувань	Мін'юст Секретаріат Кабінету Міністрів України	IV квартал

при Державному бюро розслідувань			
25. Організація проведення психофізіологічного дослідження із застосуванням поліграфа для кандидатів на зайняття посад у Державному бюро розслідувань	затвердження порядку проведення психофізіологічного дослідження із застосуванням поліграфа	МОЗ Секретаріат Кабінету Міністрів України	протягом року
26. Організація матеріально-технічного забезпечення Державного бюро розслідувань	забезпечення необхідними матеріальними засобами, технікою, обладнанням, іншим майном для провадження службової діяльності	Державне бюро розслідувань Мінекономрозвитку Мінфін Фонд державного майна Мін'юст Секретаріат Кабінету Міністрів України	протягом року
Удосконалення системи державного контролю за партією			
27. Удосконалення законодавчої основи діяльності Національного агентства з питань запобігання корупції в частині державного контролю за партійними фінансами	підготовка та подання Кабінету Міністрів України законопроекту щодо внесення змін до Закону України "Про політичні партії в Україні" з метою впровадження електронної системи звітності політичних партій	Національне агентство з питань запобігання корупції	III квартал
28. Підготовка технічного завдання для запровадження електронної системи звітності політичних партій	передбачення у технічному завданні, яке готуватиметься за участю неурядових організацій, можливості проведення аналізу звітів політичних партій в електронній системі звітності політичних партій	Національне агентство з питань запобігання корупції Адміністрація Держспецзв'язку неурядові організації (за згодою)	III квартал
29. Посилення адміністративної відповідальності за правопорушення,	підготовка та подання Кабінету Міністрів України законопроекту щодо внесення змін до	Національне агентство з питань запобігання корупції Мін'юст	IV квартал

пов'язані з фінансуванням партій і передвиборної агітації	Кодексу України про адміністративні правопорушення стосовно підвищення штрафів за порушення політичними партіями встановленого порядку або строків подання звітності та розширення переліку правопорушень, пов'язаних з фінансуванням партій і передвиборної агітації		
Реформування системи виконання судових р			
30. Забезпечення доступу до здобуття професії приватного виконавця	забезпечення прозорого процесу реєстрації кандидатів, усунення адміністративних перешкод щодо прийому іспиту, створення об'єктивної (автоматизованої) системи підрахунку балів під час вступного іспиту; проведення навчання кандидатів та кваліфікаційних іспитів, видача свідоцтв та запуск Реєстру приватних виконавців	Мін'юст	II - IV квартали
31. Створення системи моніторингу та контролю за діяльністю приватних виконавців	збалансування репресивних та стимулюючих заходів впливу; відсутність надмірного дисциплінарного нагляду, акцент на нарощуванні потенціалу та запобіганні виникненню проблем; розроблення концепції та підходів для спеціалізованого і автоматизованого процесу нагляду, ризик-орієнтованого	Мін'юст	IV квартал

	управління з використанням статистичних даних, зібраних за допомогою електронних інформаційних систем		
32. Підвищення кваліфікації та показників ефективності роботи державних виконавців	запровадження бонусної системи (додаткової винагороди) для стимулювання продуктивності державних виконавців; збалансування репресивних та стимулюючих заходів впливу, відсутність надмірного застосування дисциплінарного нагляду, акцент на нарощуванні потенціалу та запобіганні виникненню проблем; запровадження курсів та тренінгів для підвищення кваліфікації державних виконавців	Мін'юст	IV квартал
33. Створення інтегрованої інформаційної системи у виконавчому процесі	координація та обмін інформацією між виконавцями, банками, податковими органами та іншими заінтересованими сторонами; створення прозорої основи для здійснення контролю з боку держави за всіма діями державних та приватних виконавців	Мін'юст	протягом року
34. Підвищення	стійка і послідовна	Мін'юст	IV квартал

поінформованості та рівня комунікації із суспільством щодо виконавчої реформи	зміна (реформування) комунікацій для підвищення рівня поінформованості серед цільових груп, у тому числі професійної спільноти та широкої громадськості; ефективна міжвідомча комунікація; забезпечення достатнього рівня кризової комунікації		
35. Впровадження Єдиного реєстру боржників	забезпечення відкритості даних про боржників, що є складовою частиною автоматизованої системи виконавчого провадження	Мін'юст	II квартал
Реформування системи пробації та ресоціал			
36. Удосконалення законодавчої основи діяльності органу пробації	застосування пробації до осіб, які звільняються умовно-достроково з місць позбавлення або обмеження волі, застосування пробації не лише після звільнення засудженого, але і участь персоналу органу пробації у підготовці до звільнення та складення матеріалів до суду щодо застосування умовно-дострокового звільнення	Мін'юст	IV квартал
37. Удосконалення системи управління персоналом органу пробації та управління ефективністю	проведення оцінки прогнозованої кількості суб'єктів пробації та розроблення за результатами оцінки вимог щодо формування кадрового складу органу пробації;	Мін'юст	IV квартал

	розроблення вимог щодо професійної компетентності працівника органу пробації; включення професії працівника органу пробації до національної системи класифікації професій; підготовка навчальної програми для спеціальної підготовки та підвищення кваліфікації працівників органу пробації		
38. Матеріально-технічне забезпечення пробації	визначення обсягу потреб у матеріально-технічному забезпеченні структурних підрозділів органу пробації; розроблення нормативних актів щодо створення електронної бази ведення справ суб'єктів пробації	Мін'юст	IV квартал
39. Співпраця з державними інституціями, місцевими громадами та організаціями громадянського суспільства для створення ресурсної бази системи пробації та формування довіри суспільства	необхідність здійснення заходів для установлення комунікації місцевих громад і органів державної влади з метою консолідації їх зусиль, спрямованих на забезпечення ефективного впровадження пробації	Мін'юст	IV квартал
40. Удосконалення національних інструментів пробації	проведення валідації національного інструменту оцінки ризиків вчинення повторного кримінального правопорушення з	Мін'юст	IV квартал

	метою підготовки обґрунтованих індивідуальних висновків про фактори ризику, що впливають на поведінку засудженого та потребують першочергових заходів з реабілітаційного впливу в умовах вільного суспільства; розроблення методики застосування та складення досудової доповіді		
Забезпечення рівного доступу до правосуддя та прав			
41. Переорієнтація системи надання безоплатної правової допомоги з надання такої допомоги окремим фізичним особам на посилення правової спроможності та правових можливостей територіальних громад	забезпечення розвитку через мережу створених у 2016 році 400 бюро правової допомоги, підвищення рівня правової спроможності та правових можливостей територіальних громад та спільнот	Мін'юст Координаційний центр з надання правової допомоги	IV квартал
42. Створення ефективної системи управління правовими знаннями та розвиток людського потенціалу системи надання безоплатної правової допомоги, правничої спільноти та партнерських мереж системи надання безоплатної правової допомоги	забезпечення розвитку людського потенціалу правничої спільноти у сфері захисту прав людини, що дасть можливість пропонувати системні удосконалення правового поля на основі аналізу результатів надання безоплатної правової допомоги; реалізація цього кроку дозволить уникнути відтоку кваліфікованого персоналу системи надання безоплатної правової допомоги,	Мін'юст Координаційний центр з надання правової допомоги	IV квартал

	зокрема бюро правової допомоги, відібраного за результатами відкритого конкурсу у 2016 році, та центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги		
43. Децентралізація системи надання безоплатної правової допомоги у цивільних та адміністративних справах, а також пілотування моделі офісів громадського захисту у кримінальних провадженнях	перехід від ієрархічної моделі підпорядкованих державних установ до мережі незалежних провайдерів безоплатної правової допомоги	Мін'юст Координаційний центр з надання правової допомоги	IV квартал
44. Розбудова комплексної інформаційно-аналітичної системи забезпечення надання безоплатної правової допомоги та впровадження інших новітніх інформаційних технологій	забезпечення моніторингу ефективності існуючої системи надання безоплатної правової допомоги та правових потреб громадян і спільноти, автоматизація внутрішніх процесів, оптимізація адміністративних витрат	Мін'юст Координаційний центр з надання правової допомоги	IV квартал

V. БЕЗПЕКА ТА ОБОРОНА

Запровадження об'єднаного керівництва силами

1. Забезпечення демократичного цивільного контролю над Збройними Силами та посилення зв'язків з Верховною Радою України і громадянським суспільством	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо забезпечення демократичного цивільного контролю над Збройними Силами	Міноборони	IV квартал
2. Удосконалення системи військового керівництва Збройними Силами шляхом розмежування питань формування та підготовки військ (сил) від їх застосування	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо впровадження структури J, G, S в органах військового управління сил оборони всіх рівнів	Міноборони	IV квартал
3. Підвищення ефективності існуючих антикорупційних органів Збройних Сил та незалежних контролюючих інституцій з метою зменшення корупційних ризиків у діяльності Збройних Сил	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо підвищення спроможностей внутрішнього аудиту	Міноборони	IV квартал
4. Становлення та розбудова спроможностей Збройних Сил у сфері стратегічних комунікацій як частини загальнодержавної та міжвідомчої системи стратегічних комунікацій, спрямованих на підтримку формування та реалізації політики у сфері безпеки і оборони України, а також досягнення цілей оборони держави	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо інтеграції та реалізації функцій стратегічних комунікацій на всіх рівнях планування та реалізації політики у сфері безпеки і оборони	Міноборони	IV квартал

Забезпечення реалізації ефективної політики, системи планування і управ.

5. Впровадження процесу оборонного планування у сфері оборони відповідно до євроатлантичних принципів та підходів	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо впровадження системи планування на основі євроатлантичних принципів та підходів як складової державної системи прогнозування та стратегічного планування	Міноборони	IV квартал
6. Впровадження планування розвитку спроможностей Збройних Сил	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо розроблення процесу розвитку спроможностей сил оборони з урахуванням досвіду євроатлантичних держав та особливостей України	Міноборони	IV квартал
7. Впровадження в бюджетну політику у сфері оборони євроатлантичних принципів та підходів щодо бюджетного планування	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо узгодження бюджетного планування з плануванням соціально-економічного розвитку держави та плануванням у секторі безпеки і оборони	Міноборони інші складові сектору безпеки і оборони за підтримки Апарату Ради національної безпеки і оборони України Мінекономрозвитку Мінфін	IV квартал

8. Створення у Міноборони інтегрованої системи закупівель	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо приведення системи закупівель у Міноборони у відповідність з вимогами національної системи оборонного та безпекового планування, включаючи централізовані та децентралізовані підходи щодо закупівель товарів, робіт та послуг за державні кошти	Міноборони Мінекономрозвитку	IV квартал
9. Запровадження системи управління інфраструктурою Збройних Сил та її розвитком	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо оновлення системи управління військовою інфраструктурою, що дасть змогу створити автономні військові бази	Міноборони	IV квартал
Забезпечення оперативних (бойових, спеціальних) спромож			
10. Створення Сил спеціальних операцій Збройних Сил як окремого роду військ за стандартами НАТО	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо нормативно-правового врегулювання основних завдань, принципів застосування та функціонування Сил спеціальних операцій Збройних Сил відповідно до завдань, визначених Силами спеціальних операцій держав - членів НАТО	Міноборони	IV квартал
Запровадження об'єднаної системи логістики і системи мед			
11. Удосконалення	імплементация вимог	Міноборони	IV квартал

логістичного забезпечення Збройних Сил	Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо створення єдиної системи логістики і постачання сил оборони		
12. Побудова системи медичного забезпечення для надання належної медичної підтримки Збройним Силам	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо координації діяльності медичних служб сил оборони, системи охорони здоров'я та освіти щодо ефективного та раціонального використання медичних ресурсів, забезпечення стандартизації медичної допомоги, евакуації, реабілітації та підготовки медичного персоналу	Міноборони інші складові сил оборони МОЗ Мінсоцполітики	IV квартал

13. Розвиток соціально-гуманітарного забезпечення персоналу	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо приведення рівня матеріального та інших видів забезпечення військово-службовців у відповідність з умовами проходження служби	Міноборони Національна гвардія Адміністрація Держприкордонслужби Адміністрація Держспецзв'язку Держспецтрансслужба ДСНС СБУ (за згодою) Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Управління державної охорони (за згодою)	IV квартал
14. Удосконалення системи військової освіти та підготовки кадрів	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо приведення змісту освіти у відповідність із потребами сил оборони	Міноборони Національна гвардія Адміністрація Держприкордонслужби Адміністрація Держспецзв'язку Держспецтрансслужба ДСНС СБУ (за згодою) Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Управління державної охорони (за згодою)	IV квартал

15. Реформування системи мобілізації та створення військового резерву	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо створення реєстру військовозобов'язаних для забезпечення військового обліку громадян України та гарантованого комплектування Збройних Сил, інших військових формувань особовим складом у мирний час та в особливий період; впровадження ефективного механізму мобілізаційного планування в державі, зокрема в галузях національної економіки	Міноборони Мінекономрозвитку Мінфін Мін'юст Мінінфраструктури СБУ (за згодою) МВС Національна гвардія Адміністрація Держприкордонслужби Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Держспецтрансслужба Адміністрація Держспецзв'язку Управління державної охорони (за згодою)	IV квартал
16. Створення сучасної системи кадрового менеджменту	імплементация вимог Стратегічного оборонного бюлетеня України щодо впровадження раціонального співвідношення категорій особового складу сил оборони, створення ефективної системи управління кар'єрою військовослужбовців	Міноборони Національна гвардія Адміністрація Держприкордонслужби Адміністрація Держспецзв'язку Держспецтрансслужба ДСНС Служба зовнішньої розвідки (за згодою) Управління державної охорони (за згодою)	IV квартал

Підвищення надійності охорони та рівня захищеності держ

17. Завершення розроблення та подання Кабінетові Міністрів України Державної цільової правоохоронної програми "Облаштування та реконструкція державного кордону" на період до 2020 року

забезпечення планового здійснення заходів з облаштування державного кордону

МВС
Адміністрація
Держприкордонслужби

II квартал

18. Завершення робіт, розпочатих у 2015 - 2016 роках на об'єктах у Харківській області в рамках виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 14

у зв'язку з обмеженим фінансуванням робіт з інженерно-технічного облаштування у 2015 році (40 відсотків потреби) облаштування об'єктів у повному

Адміністрація
Держприкордонслужби

IV квартал

травня 2015 р. N 439 "Про затвердження плану заходів щодо інженерно-технічного облаштування українсько-російського і українсько-молдовського державного кордону, територій, прилеглих до районів проведення антитерористичної операції та Автономної Республіки Крим"	обсязі не було завершено		
19. Продовження робіт з інженерного облаштування об'єктів у Луганській області (Троїцький район) (у рамках виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 травня 2015 р. N 439 "Про затвердження плану заходів щодо інженерно-технічного облаштування українсько-російського і українсько-молдовського державного кордону, територій, прилеглих до районів проведення антитерористичної операції та Автономної Республіки Крим")	ділянка українсько-російського державного кордону у межах Луганської області залишається найбільш небезпечною у плані переміщення через державний кордон засобів терору, зброї, боєприпасів, можливої збройної агресії та дій диверсійно-розвідувальних груп	Адміністрація Держприкордонслужби	IV квартал
20. Облаштування розгорнутих підрозділів у Чернігівській та Харківській областях	військові містечка та приміщення утворених (розгорнутих) підрозділів потребують облаштування відповідної інфраструктури, необхідної для виконання завдань з охорони кордону	Адміністрація Держприкордонслужби	IV квартал
21. Супроводження проектів Законів України "Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та деяких інших законів	забезпечення ефективної протидії правопорушенням законодавства з прикордонних питань	Адміністрація Держприкордонслужби ДМС СБУ (за згодою)	до прийняття Зак

України щодо забезпечення прикордонної безпеки держави" (реєстраційний номер 5442) та "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення деяких положень під час виконання міжнародних договорів України про реадмісію" (реєстраційний номер 5344) у Верховній Раді України			
Забезпечення боєздатності та готовності Національної гвардії			
22. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту Закону України "Про Статут Національної гвардії з охорони Національною гвардією ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів та спеціальних вантажів"	узгодження нормативно-правового забезпечення з питань охорони ядерних установок, ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, інших джерел іонізуючого випромінювання державної власності, важливих державних об'єктів, а також організації взаємодії під час реалізації визначених законом функцій з іншими складовими сектору безпеки і оборони	МВС Національна гвардія	IV квартал
23. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку організації взаємодії уповноважених органів державної влади та органів місцевого самоврядування з	узгодження нормативно-правового забезпечення з питань охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, а також організації взаємодії під час реалізації визначених законом функцій з іншими складовими	МВС Національна гвардія	IV квартал

припинення масових заворушень"	сектору безпеки і оборони		
Захист та відновлення політико-дипломатичним шляхом територіальної цілісності Ук			
24. Продовження політичного діалогу у рамках Нормандського формату і Тристоронньої контактної групи	продовження процесу політико-дипломатичного врегулювання ситуації на Донбасі	МЗС	протягом року
25. Створення міжнародного інструменту деокупації Автономної Республіки Крим та м. Севастополя	започаткування переговорного процесу з метою деокупації Автономної Республіки Крим та м. Севастополя	МЗС	протягом року
26. Забезпечення ефективного використання всіх наявних механізмів та інструментарію міжнародних організацій з метою консолідації міжнародної підтримки України у протидії російській агресії	участь України в діяльності системи ООН, у тому числі непостійне членство в Раді Безпеки ООН, у роботі ОБСЄ і Ради Європи тощо	МЗС	протягом року
27. Максимальне використання потенціалу двостороннього діалогу з метою консолідації міжнародної підтримки України у протидії російській агресії	поглиблення політичного, економічного, культурно-гуманітарного співробітництва на двосторонньому рівні	МЗС Мінекономрозвитку Мінкультури інші центральні органи виконавчої влади	протягом року
28. Використання міжнародно-правових механізмів для захисту прав та інтересів України	притягнення Російської Федерації до міжнародно-правової відповідальності за порушення нею своїх зобов'язань за міжнародними договорами України	МЗС	протягом року
29. Проведення цільових	інформування	МЗС	протягом року

інформаційних кампаній за кордоном у контексті реалізації пріоритетів зовнішньої політики України	міжнародної громадськості щодо подій навколо України, формування позитивного іміджу України за кордоном	МІП	
30. Затвердження Річної національної програми на 2017 рік, розроблення Річної національної програми на 2018 рік	поглиблення співпраці з Північноатлантичним альянсом з метою досягнення критеріїв НАТО	МЗС інші центральні органи виконавчої влади	II квартал
31. Проведення засідань Комісії Україна - НАТО на всіх рівнях	необхідність продовження політичного діалогу та лобіювання питання щодо наповнення трастових фондів та програм співробітництва з НАТО	МЗС Міноборони інші центральні органи виконавчої влади	протягом року
32. Продовження участі в міжнародних операціях з підтримання миру та безпеки під проводом НАТО	досягнення взаємосумісності із збройними силами держав - членів НАТО	Міноборони МЗС	протягом року
33. Імплементация Концепції вдосконалення інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України на 2017 - 2020 роки, затвердженої Указом Президента України від 21 лютого 2017 р. N 43	інформування громадськості щодо зовнішньополітичного курсу України та забезпечення його підтримки серед населення України	Держкомтелерадіо Міноборони МЗС інші центральні органи виконавчої влади	протягом року
34. Забезпечення у взаємодії з НАТО професійної підготовки та підвищення кваліфікації працівників міністерств та інших державних органів України, відповідальних за питання співробітництва з НАТО, та реформування сектору безпеки і оборони України	у рамках діяльності Спільної робочої групи Україна - НАТО з питань воєнної реформи	НАДС МЗС	протягом року

Вирішення проблемних питань на територіях, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової внутрішньої переміщених осіб			
35. Формування пропозицій та актуалізація переліку проектів, спрямованих на вирішення проблемних питань у відновленні інфраструктури областей, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту	збір та моніторинг інформації щодо потреб населених пунктів областей, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту, та формування за участю місцевих органів державної влади, територіальних громад пропозицій щодо здійснення заходів, спрямованих на їх відновлення та розвиток координація підготовки проектів, спрямованих на відновлення інфраструктури областей, що зазнали негативного впливу внаслідок тимчасової окупації або збройного конфлікту	МТОТ Міненерговугілля Мінрегіон Мінінфраструктури Мінсоцполітики МОН МІП МВС Міноборони Донецька та Луганська облдержадміністрації органи місцевого самоврядування (за згодою)	II квартал
36. Залучення коштів, в тому числі від міжнародних донорів, на реалізацію проектів з відновлення інфраструктури та розбудови миру	виконання внутрішньодержавних процедур відповідно до постанов Кабінету Міністрів України від 27 січня 2016 р. N 70, від 15 лютого 2002 р. N 153, а також шляхом забезпечення функціонування цільових фондів багатьох партнерів	МТОТ Мінфін Мінекономрозвитку Мінрегіон МЗС	постійно
37. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження Державної цільової програми	необхідність розв'язання нагальних проблем, пов'язаних з подоланням негативних наслідків збройного конфлікту на Сході України	МТОТ за участю інших органів державної влади	II квартал

відновлення та розбудови миру в східних регіонах України"			
38. Утворення центрів надання адміністративних послуг в Херсонській області на адміністративній межі з Автономною Республікою Крим	забезпечення населення, що проживає на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим, доступом до адміністративних послуг	МТОТ Херсонська облдержадміністрація Мінфін Мін'юст МВС Мінінфраструктури Мінекономрозвитку	протягом року
39. Облаштування контрольних пунктів в'їзду/виїзду в Херсонській області на адміністративній межі з Автономною Республікою Крим	дотримання конституційних гарантій	МТОТ Херсонська облдержадміністрація Мінфін Мінінфраструктури Адміністрація Держприкордонслужби	протягом року
40. Здійснення заходів щодо реалізації Державної цільової програми відновлення та розбудови миру в східних регіонах України	здійснення комплексу заходів, спрямованих на відновлення соціально-економічної інфраструктури східних регіонів України та розбудову миру	МТОТ інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування (за згодою)	IV квартал
41. Забезпечення діяльності Ради з питань відновлення та розбудови миру в східних регіонах України	забезпечення діяльності колегіального органу, який виконуватиме основну роль у комплексній та узгодженій координації та плануванні заходів, спрямованих на відновлення та розбудову миру	МТОТ за участю інших органів державної влади	протягом року
42. Сприяння міжнародним організаціям у доставці	вирішення проблемних питань, які виникають у роботі міжнародних	МТОТ за участю інших органів державної влади	протягом року

гуманітарних вантажів та в іншій діяльності щодо надання допомоги цивільному населенню на території, на якій органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження	організацій під час доставки гуманітарних вантажів та іншої діяльності на території, на якій органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження		
43. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України нормативно-правових актів щодо забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб та інших категорій населення, які зазнали негативного впливу від збройного конфлікту	створення умов для реалізації прав і свобод внутрішньо переміщених осіб та інших категорій населення, які зазнали негативного впливу від збройного конфлікту	МТОТ за участю інших органів державної влади	протягом року
44. Розроблення та реалізація стратегічних документів щодо інформаційної реінтеграції Донбасу, Автономної Республіки Крим та публічної дипломатії кримських татар	інформаційна підтримка, інтеграція населення Донбасу та Автономної Республіки Крим; формування однозначної позиції світової спільноти щодо припинення збройної агресії Російської Федерації на Донбасі та деокупації Автономної Республіки Крим	МІП	IV квартал
45. Відновлення системи телерадіомовлення для східних, південних областей України, зокрема Автономної Республіки Крим	забезпечення телерадіомовлення східних, південних областей України, зокрема Автономної Республіки Крим, є необхідним кроком для забезпечення конституційного права громадян України на інформацію	МІП МТОТ Концерн радіомовлення, радіозв'язку та телебачення (за згодою) Адміністрація Держспецзв'язку Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення (за згодою)	протягом року
46. Здійснення заходів із забезпечення	необхідність відновлення мовлення	МТОТ Херсонська	IV квартал

модернізації існуючої вежі висотою 92 метри в смт Чаплинка Херсонської області з метою збільшення висоти на 20 - 30 метрів	на території населених пунктів півдня Херсонської області	облдержадміністрація Концерн радіомовлення, радіозв'язку та телебачення (за згодою) Адміністрація Держспецзв'язку Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення (за згодою)	
47. Здійснення заходів із забезпечення реалізації проекту "Будівництво радіотелевізійної станції на території Новоайдарського району Луганської області"	необхідність відновлення мовлення на території населених пунктів Луганської області	МТОТ Луганська облдержадміністрація Концерн радіомовлення, радіозв'язку та телебачення (за згодою) Адміністрація Держспецзв'язку Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення (за згодою)	IV квартал
48. Проведення тематичних комунікаційних кампаній, зокрема: здійснення інформаційних, освітніх та культурних заходів, присвячених темі Донбасу, Автономної Республіки Крим та кримських татар; створення аудіовізуальних творів, видавничої продукції, інформативно-аналітичних матеріалів про ситуацію на Донбасі та в Автономній Республіці Крим, порушення прав людини в Автономній Республіці Крим; сприяння поширенню друкованих засобів масової інформації про	забезпечення регулярного висвітлення проблеми збройної агресії Російської Федерації на Донбасі, тимчасової окупації Автономної Республіки Крим та пов'язаних із цим питань; створення спеціалізованого контенту, спрямованого на інформаційну реінтеграцію Донбасу та Автономної Республіки Крим, що забезпечить актуалізацію цього питання на всеукраїнському та світовому рівні, а також сприятиме інформаційній підтримці мешканців цих регіонів	МІП	протягом року

Автономну Республіку Крим			
49. Утворення єдиного експертно-координаційного центру з формування та реалізації державної інформаційної політики щодо Донбасу та Автономної Республіки Крим при МІП	підвищення системності та ефективності державної інформаційної політики щодо Донбасу та Автономної Республіки Крим	МІП	IV квартал
50. Протидія поширенню пропагандистського та антиукраїнського мовлення з території Донбасу та Автономної Республіки Крим	координація зусиль щодо зменшення антиукраїнського мовлення з території Донбасу та Автономної Республіки Крим	МІП Міноборони МТОТ СБУ (за згодою) Адміністрація Держспецзв'язку Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення (за згодою)	постійно
Формування та реалізація державної політики у сфері інформаційної безпеки та розбуд			
51. Проведення моніторингу та реагування на факти порушення свободи слова та права на професійну діяльність журналістів	регулярна та систематична діяльність із залученням усіх компетентних органів, що спрямована на максимальне забезпечення та розвиток свободи слова в Україні	МІП МВС	постійно
52. Поширення суспільно важливої інформації, в тому числі в рамках проведення інформаційних кампаній та комунікаційної підтримки реформ Уряду	поширення інформації про діяльність Кабінету Міністрів України, органів виконавчої влади та проведені реформи	МІП інші органи виконавчої влади	постійно
53. Забезпечення виконання Доктрини інформаційної безпеки України	вжиття заходів з формування системи захисту та розвитку	МІП	протягом року

	інформаційного простору		
54. Координація діяльності органів виконавчої влади з імплементації системи стратегічних комунікацій	скоординована діяльність органів виконавчої влади, що залучені до розбудови системи державних стратегічних комунікацій	МІП інші органи виконавчої влади	протягом року
55. Формування спроможностей у сфері медіа-моніторингу та аналітики	задоволення потреби органів державної влади у моніторингу відкритих джерел інформації, в тому числі для виконання завдань системи стратегічних комунікацій	МІП за участю інших державних органів	протягом року
56. Розроблення моделі освітньої системи із стратегічних комунікацій та визначення її основних елементів	розбудова системи стратегічних комунікацій потребує створення цілісної системи підготовки фахівців, що включає в себе: тренінги із стратегічних комунікацій; підвищення кваліфікації фахівців з комунікацій; розвиток освітніх центрів на базі вищих навчальних закладів	МІП за участю інших державних органів, що залучені до розбудови системи державних стратегічних комунікацій	протягом року
57. Розроблення Порядку надання адресної фінансової підтримки реформованим друкованим засобам масової інформації місцевої сфери розповсюдження відповідно до Закону України "Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації"	встановлення прозорого механізму підтримки друкованих засобів масової інформації з метою забезпечення їх функціонування, збереження назви, мови видання, цільового призначення і тематичної спрямованості	Держкомтелерадіо	II квартал
58. Узагальнення результатів першого	виявлення проблемних питань в процесі	Держкомтелерадіо	III квартал

етапу реформування друкованих засобів масової інформації та підготовка пропозицій про внесення змін до відповідних законодавчих актів	реформування та розроблення заходів щодо їх вирішення		
59. Проведення моніторингу процесу реформування друкованих засобів масової інформації та редакцій		Держкомтелерадіо	протягом року
Просування інтересів України у світі			
60. Завершення реформи іномовлення	реалізація Закону України "Про систему іномовлення України"; необхідність створення системи якісного та професіонального мовлення на іноземну аудиторію	МІП	II квартал
61. Утворення постійної Міжвідомчої комісії з питань популяризації України при Кабінеті Міністрів України, аналіз сприйняття України у світі та розроблення галузевих деталізованих планів центральних органів виконавчої влади	координація діяльності заінтересованих органів виконавчої влади у сфері популяризації України у світі та просування інтересів України у світовому інформаційному просторі	МІП інші центральні органи виконавчої влади	II квартал
62. Затвердження стратегій популяризації освітнього, інвестиційного, туристичного, оздоровчого, наукового, культурного потенціалу України відповідно до компетенції центральних	визначення засад просування інтересів України на галузевому рівні	МІП МОН Мінекономрозвитку МОЗ Мінкультури	протягом року

органів виконавчої влади			
63. Створення єдиного стандарту щодо елементів просування України в світі	передбачається розроблення бренду України як комплексу інструментів для популяризації України у світі	МІП МЗС	II квартал
64. Проведення комплексних кампаній популяризації України у визначених регіонах світу	проведення комплексних заходів, спрямованих на популяризацію України	МІП МЗС	протягом року
65. Підвищення рівня присутності України на міжнародних заходах та інформаційних майданчиках, у міжнародному, академічному, культурному і громадському середовищі	забезпечення участі представників України у галузевих міжнародних заходах - форумах, виставках тощо з метою демонстрації здобутків України	центральні органи виконавчої влади	протягом року
Створення ефективної системи захисту населення і територій від на			
66. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України законодавчого акта щодо врегулювання державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки	впровадження обов'язкового проведення планових перевірок лише суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику від провадження господарської діяльності та державних установ, а також щодо запровадження для суб'єктів господарювання із середнім та незначним ступенем ризику страхування цивільно-правової відповідальності суб'єктів господарювання за	ДСНС	IV квартал

	шкоду, яка може бути заподіяна третім особам або їх майну, а також іншим юридичним особам внаслідок надзвичайної ситуації чи пожежі, що може виникнути на об'єкті нерухомості, який їм належить, або об'єкті, який належить до сфери їх управління (користування), як альтернатива плановим заходам державного нагляду (контролю)		
67. Розроблення законодавчого акта відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, в частині впровадження регуляторної моделі, що передбачає зменшення впливу контролюючих органів відповідно до стандартів ЄС	забезпечення імплементації в законодавство України Директиви Європейського Парламенту та Ради N 2012/18/ЄС про контроль значних аварій, пов'язаних з небезпечними речовинами	ДСНС Держпраці Міненерговугілля Мінрегіон МОЗ Мінінфраструктури	IV квартал
68. Розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту постанови Кабінету Міністрів України щодо внесення змін до критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сфері	зменшення кількості суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику від провадження господарської діяльності	ДСНС	IV квартал

техногенної та пожежної безпеки			
69. Підготовка законодавчого акта щодо покладення на органи місцевого самоврядування відповідальності за організацію та забезпечення пожежної безпеки населених пунктів і територій	забезпечення пожежної охорони в спроможних територіальних громадах	ДСНС	IV квартал
70. Реалізація у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій, Львівській та Тернопільській областях пілотних проектів з питань організації заходів цивільного захисту об'єднаних територіальних громад	здійснення апробації новітніх підходів з організації та виконання заходів цивільного захисту об'єднаними територіальними громадами	ДСНС місцеві органи виконавчої влади за участю органів місцевого самоврядування у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій, Львівській та Тернопільській областях	протягом року
71. Надання об'єднаним територіальним громадам методичної допомоги щодо утворення місцевих і добровільних пожежно-рятувальних підрозділів (пожежних частин)	створення розвинутої мережі місцевої та добровільної пожежної охорони в об'єднаних територіальних громадах	ДСНС місцеві органи виконавчої влади за участю органів місцевого самоврядування	протягом року
72. Підвищення спроможностей піротехнічних підрозділів ДСНС для здійснення	забезпечення здійснення комплексу заходів щодо гуманітарного	ДСНС	протягом року

гуманітарного розмінування територій держави від вибухонебезпечних предметів	розмінування території України, у тому числі звільнених від терористичних угруповань територій Донецької та Луганської областей		
Автоматизація процесів, пов'язаних з реалізацією державної п			
73. Введення в експлуатацію Єдиного державного демографічного реєстру	забезпечення національної безпеки України та протидії тероризму шляхом запобігання підробки документів та використання недійсних документів під час оформлення та видачі фізичним особам документів, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус	ДМС за участю інших державних органів	IV квартал
74. Введення в експлуатацію Єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами	забезпечення національної безпеки України та протидії тероризму шляхом своєчасного виявлення міграційних ризиків та ефективної протидії нелегальній (незаконній) міграції	ДМС за участю інших державних органів	IV квартал
75. Введення в експлуатацію Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства	забезпечення електронної ідентифікації фізичних осіб для вирішення завдань з ідентифікації осіб у сферах діяльності правоохоронних органів, пов'язаних із	ДМС за участю інших державних органів	IV квартал

	забезпеченням національної безпеки України та протидії тероризму, а також у сфері надання адміністративних послуг		
Забезпечення безпеки дорожнього руху			
76. Набір та проведення тренінгів майбутніх поліцейських підрозділів дорожньої патрульної поліції	недостатня кількість особового складу Національної поліції, що забезпечує безпеку дорожнього руху та його регулювання	Національна поліція	протягом року
77. Закупівля уніформи і спеціальних засобів	забезпечення поліцейських уніформою та спеціальними засобами	Національна поліція	протягом року
78. Забезпечення в повному обсязі дорожньої патрульної поліції сучасними автомобілями	застарілі транспортні засоби, що не відповідають сучасним вимогам	Національна поліція	протягом року
79. Захист власності учасників дорожнього руху, транспортних засобів і вантажів від протиправних посягань	високий рівень протиправних посягань на власність учасників дорожнього руху	Національна поліція	протягом року
Створення Національної телекомунікаційної мережі, забезг			
80. Проектування, розгортання та забезпечення підключення двох головних (центральної) вузлів Національної телекомунікаційної мережі	виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня України та Державної цільової програми розвитку систем спеціального зв'язку, забезпечення захисту інформації і протидії технічним розвідкам на 2016 - 2021 роки	Адміністрація Держспецзв'язку інші центральні органи виконавчої влади за участю державних органів сектору безпеки і оборони	IV квартал
81. Проектування, розгортання та забезпечення	виконання положень Стратегічного оборонного бюлетеня	Адміністрація Держспецзв'язку інші центральні органи	IV квартал

підключення 50 транспортних вузлів Національної телекомунікаційної мережі в державних органах	України та Державної цільової програми розвитку систем спеціального зв'язку, забезпечення захисту інформації і протидії технічним розвідкам на 2016 - 2021 роки	виконавчої влади за участю державних органів сектору безпеки і оборони	
82. Проектування захищеного Центру обробки даних Національної телекомунікаційної мережі	виконання положень Стратегії кібербезпеки України	Адміністрація Держспецзв'язку	III квартал
83. Дооснащення центрального сегмента системи захищеного доступу державних органів до Інтернету для забезпечення кіберзахисту	виконання положень Стратегії кібербезпеки України та Державної цільової програми розвитку систем спеціального зв'язку, забезпечення захисту інформації і протидії технічним розвідкам на 2016 - 2021 роки	Адміністрація Держспецзв'язку	III квартал

(план із змінами, внесеними згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 04.10.2017 р. N 700-р)
